



Nr. 2 – 2001
Side 75 – 225

NORSK LOVTIDEND

Avd. I

Lover og sentrale forskrifter mv.

Nr. 2
Utgitt 29. mars 2001

Innhold

	Side
Lover og ikrafttredelser. Delegering av myndighet	
2001	
Mars	2. Lov nr. 7 om endringer i straffeloven og straffeprosessloven (bruken av varetektsfengsling m.v.)..... 75
Mars	16. Lov nr. 8 om endr. i inkassoloven..... 76
Mars	16. Lov nr. 9 om endr. i lov 1. mars 1985 nr. 3 om stortingsvalg, fylkestingsvalg og kommunestyrevalg (valgloven)..... 77
Jan.	19. Ikrafttr. av lov av 19. januar 2001 nr. 6 om endringer i lov 20. desember 1974 nr. 73 om dyrevern (Nr. 75) 106
Feb.	2. Endr. i delegering av myndighet etter lov om innførsle- og utførslereregulering § 1 og § 3 (Nr. 102) 116
Feb.	12. Deleg. av myndighet til Statens dyrehelsetilsyn – Sentralforvaltningen etter lov av 20. desember 1974 nr. 73 om dyrevern § 24c (Nr. 126) 138
Mars	2. Ikrafttr. av lov av 15. desember 2000 nr. 98 om endringer i offentlighetsloven og enkelte andre lover (Nr. 179) 196
Mars	9. Vedtak om utvidelse av det geografiske virkeområdet for lov om arkiv til også å omfatte Svalbard, Jan Mayen og de norske biland i Antarktis (Nr. 192)..... 213
Feb.	28. Delvis ikrafttredelse av lov av 17. november 2000 nr. 80 om børsvirksomhet m.m. (børsloven) § 10–3 om endringer i andre lover (Nr. 198)..... 217
Forskrifter	
2000	
Des.	7. Forskrift om militære forbudsområder innen Sjøforsvaret (Nr. 1626)..... 79
Des.	20. Forskrift om ICAO flyteknikersertifikat på skrog klasse a – MII (BSL C 7–3a) (Nr. 1629) ... 83
Des.	20. Forskrift om overgangsordning for elever som har påbegynt utdanning (BSL C 2–0a) (Nr. 1632) 85
Des.	20. Forskrift om instruktørbevis (BSL C 6–1a) (Nr. 1633) 85
Des.	20. Forskrift om soloflygingsbevis (BSL C 2–2a) (Nr. 1634) 87
Des.	20. Forskrift om privatflygersertifikat for fly og helikopter (PPL-A/H) (BSL C 2–3a) (Nr. 1635) 88
Des.	20. Forskrift om trafikkflygersertifikat for fly og helikopter (CPL-A/H) (BSL C 2–4a) (Nr. 1636) 89
Des.	20. Forskrift om trafikkflygersertifikat ATPL for fly og helikopter (ATPL-A/H) (BSL C 2–5a) (Nr. 1637) 89
Des.	20. Forskrift om flymaskinistsertifikat (BSL C 5–1a) (Nr. 1638)..... 90
Des.	20. Forskrift om sertifikat for kabinbesetningsmedlem (BSL C 5–3a) (Nr. 1639) 92
Des.	20. Forskrift om utstedelse, forlengelse og gjenutstedelse av rettigheter på klasse og type (fly/helikopter) tilknyttet flygersertifikat/bevis (BSL C 2–1a) (Nr. 1640)..... 93
Des.	20. Forskrift om ICAO flyteknikersertifikat på elektrisk anlegg – Xa (BSL C 7–7a) (Nr. 1641) . 94
Des.	20. Forskrift om ICAO flyteknikersertifikat på instrumenter – Xb (BSL C 7–8a) (Nr. 1642) 96
Des.	20. Forskrift om ICAO flyteknikersertifikat på propell – Xc (BSL C 7–9a) (Nr. 1643) 97
Des.	20. Forskrift om ICAO flyteknikersertifikat i avionikk – Xf (C 7–12a) (Nr. 1644) 98
Des.	20. Forskrift om forrentning og tilbakebetaling av lån i 2001 (Nr. 1645)..... 102
Des.	19. Forskrift om sammenlignende reklame (Nr. 1653)..... 104
2001	
Jan.	19. Midl. forskrift om forbud mot ilandføring av lodde til konsumanvendelse for fartøy som ikke fører flagg til en avtalepart i EØS-avtalen (Nr. 74)..... 106
Jan.	26. Forskrift om fastsettelse av avgiftsgrunnlag og avgiftssatser i folketrygden for visse grupper medlemmer for året 2001 (Nr. 78)..... 106
Jan.	26. Forskrift om avgifter til folketrygden for året 2001 for misjonærer mv. som er opptatt i folketrygden i medhold av folketrygdloven § 2–8 (Nr. 79) 108
Jan.	26. Forskrift om beregning og innkreving av avgifter til folketrygden for året 2001 av lønnsinntekt på britisk kontinentalsokkel for personer bosatt i Norge (Nr. 80)..... 108

Jan.	26.	Forskrift om avgifter til folketrygden for året 2001 for arbeidstakere utsendt til Norge fra Amerikas forente stater og Canada (Nr. 81)	109
Jan.	31.	Forskrift om særskilte beskyttelsestiltak ved innførsel av fisk tilhørende laksefamilien Salmonidae fra Færøyene (Nr. 97).....	114
Feb.	2.	Forskrift om prøvedrift med elektronisk oppgaveinnlevering for næringsdrivende (Nr. 103)	116
Feb.	2.	Forskrift om enhetskvoteordning for seitrålerne (Nr. 104).....	117
Feb.	7.	Forskrift om grunnfondsbevis i sparebanker, kredittforeninger og gjensidige forsikringselskaper (Nr. 108)	119
Jan.	26.	Forskrift til utfylling av Stortingets vedtak om fastsetting av avgifter mv. til folketrygden § 1 om arbeidsgiveravgift (Nr. 114).....	123
Feb.	1.	Forskrift om autorisasjon for tele-, kabel-TV- og radioinstallatør (autorisasjonsforskriften) (Nr. 115)	123
Feb.	8.	Forskrift om forbud mot fiske i et nærmere bestemt område i Norges økonomiske sone sør for 62° N i 2001 (Nr. 118)	127
Feb.	5.	Forskrift om tildeling av utdanningsstøtte for 2001–2002 (Nr. 119).....	128
Feb.	8.	Forskrift om regulering av fangst av sel i Vesterisen og Østisen i 2001 (Nr. 122).....	136
Feb.	2.	Forskrift om kommunale og fylkeskommunale garantier (Nr. 144).....	141
Feb.	12.	Forskrift om studentsamskipnader (Nr. 153)	146
Feb.	16.	Forskrift om selvangivelsesfritak for visse grupper skattytere (Nr. 155).....	148
Feb.	16.	Forskrift om kjøpslån fra Den Norske Stats Husbank (Nr. 156).....	149
Feb.	16.	Forskrift om etableringslån fra Den Norske Stats Husbank (Nr. 157).....	150
Feb.	16.	Forskrift om kontroll med eiermessige endringer i selskap mv. som innehar tillatelse til oppdrett av matfisk av laks og ørret i sjø (Nr. 158)	150
Mars	2.	Midl. forskrift om forbud mot at personer fra Storbritannia og Nord-Irland oppsøker rom og andre oppholdssteder for klauvdyr (Nr. 159).....	155
Mars	3.	Midl. forskrift om forbud mot at personer fra Belgia oppsøker rom og andre oppholdssteder for klauvdyr (Nr. 160).....	155
Mars	4.	Forskrift om forbud mot bruk av matrester fra egen privathusholdning til dyrefôr (Nr. 161).	155
Feb.	14.	Forskrift om privat telenett (Nr. 162).....	156
Feb.	14.	Forskrift om kabel-TV-nett (Nr. 163).....	159
Feb.	16.	Forskrift om valg av Sameting (Nr. 165).....	163
Feb.	21.	Forskrift om smittsomme sykdommer på bier (Nr. 169)	180
Feb.	21.	Forskrift om innførsel og utførsel av levende bier, bisæd, biembryoner, biavlsprodukter og brukt bimateriell (Nr. 170).....	182
Feb.	22.	Forskrift om særskilte beskyttelsestiltak ved innførsel av levende klauvdyr, samt ferskt kjøtt, kjøttprodukter, melk, melkeprodukter, sæd, ova, embryoner, huder, skinn og andre produkter av klauvdyr fra Storbritannia og Nord-Irland (Nr. 177)	187
Feb.	26.	Forskrift om apotek (apotekforskriften) (Nr. 178).....	188
Mars	2.	Forskrift om offentlighetslovens anvendelse på Statens nærings- og distriktsutviklingsfond (Nr. 183)	197
Feb.	27.	Forskrift om årsregnskap m.m. for pensjonskasser (Nr. 188).....	200
Mars	1.	Forskrift om adgang til å drive fangst av vågehval i 2001 (Nr. 189).....	210
Mars	1.	Forskrift om regulering av fangst av vågehval i 2001 (Nr. 190).....	211
Feb.	16.	Forskrift om regler om sammensetning av og valg til de døvekirkelige organer, og om formene for deres virksomhet (Nr. 195)	215
Mars	6.	Forskrift om maksimalpriser for kjøring med drosjebil (Nr. 209)	221
Mars	13.	Midl. forskrift om forbud mot at personer fra Frankrike oppsøker rom og andre oppholdssteder for klauvdyr (Nr. 211).....	224

Endringsforskrifter

1999			
Aug.	25.	Endr. i forskrift om tidligpensjon til jordbrukere (Nr. 1631)	77
2000			
Des.	20.	Endr. i forskrift om medisinske undersøkelser for seilflygere, førere av friballong, flytelefonister og kabinbesetningsmedlemmer (BSL C 1–2) (Nr. 1630)	84
Des.	20.	Endr. i forskrift om medisinske krav for seilflygere, førere av friballong, flytelefonister og kabinbesetningsmedlemmer (BSL C 1–3) (Nr. 1631)	84
Nov.	14.	Endr. i forskrift om innretning og føring av dagbøker på skip (Nr. 1647).....	102
Des.	29.	Endr. i forskrift om maskevidde, bifangst og minstemål m.v. i trålfisket etter reke og sjøkreps (Nr. 1654)	104

Des.	29.	Endr. i forskrift om maskevidde, bifangst og minstemål m.m. ved fiske i fiskevernsonen ved Svalbard (Nr. 1655).....	105
Des.	29.	Endr. i forskrift om maskevidde, bifangst og minstemål m.m. ved fiske i Svalbards territorialfarvann og indre farvann (Nr. 1656).....	105
2001			
Jan.	23.	Endr. i forskrift om regulering av fiske etter sei nord for 62°N i 2001 (Nr. 76).....	106
Jan.	29.	Endr. i forskrift til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14 (Nr. 84).....	109
Jan.	30.	Endr. i forskrift om måling, avregning og samordnet opptreden ved kraftomsetning og fakturering av netjtjenester (Nr. 86).....	110
Jan.	30.	Endr. i forskrift om besiktelse, bygging og utrustning av passasjerskip i innenriks fart (Nr. 87).....	110
Jan.	31.	Endr. i forskrift om levering av ligningsoppgaver over tilskudd til vitenskapelig forskning og yrkesopplæring (Nr. 88).....	111
Jan.	31.	Endr. i forskrift om levering av ligningsoppgave over innbetalinger til og utbetalinger fra individuell pensjonsavtale etter skatteloven (Nr. 89).....	111
Jan.	31.	Endr. i forskrift om forsikringsselskapers plikt til å gi oppgaver over utbetalinger på livsforsikringer (Nr. 90).....	112
Jan.	31.	Endr. i forskrift om plikt til å gi oppgaver over utbetalinger på skadeforsikringer (Nr. 91)....	112
Jan.	31.	Endr. i forskrift om oppgaveplikt – bidrag (Nr. 92).....	112
Jan.	31.	Endr. i forskrift om levering av ligningsoppgaver fra boligselskap (Nr. 93).....	113
Jan.	31.	Endr. i forskrift om levering av ligningsoppgaver over konti for boligsparing for ungdom (BSU) (Nr. 94).....	113
Jan.	31.	Endr. i forskrift om summarisk fellesoppgjør for krav på skatt og arbeidsgiveravgift til folketrygden (Nr. 95).....	113
Feb.	1.	Endr. i forskrift om adgang til å innsende datautskrift som erstatning for ligningsskjema (Nr. 98).....	114
Feb.	1.	Endr. i forskrift om tidligpensjon til jordbrukere (Nr. 99).....	115
Feb.	2.	Endr. i forskrift om stønad under opplæring i norsk og norsk samfunnskunnskap av helsepersonell i EØS-land med sikte på formidling til Norge (Nr. 100).....	115
Feb.	2.	Endr. i forskrift om kjørende og gående trafikk (trafikkregler) (Nr. 101).....	116
Feb.	2.	Endr. i forskrift om tildeling av tillatelse til å drive fiske med trål (Nr. 105).....	118
Feb.	5.	Endr. i forskrift om stønad til dekning av utgifter til viktige legemidler og spesielt medisinsk utstyr (Nr. 106).....	119
Feb.	6.	Endr. i forskrift om floghavre (Nr. 117).....	126
Feb.	6.	Endr. i forskrift om offentlig telenett og offentlig teletjeneste (Nr. 121).....	128
Feb.	13.	Endr. i forskrift om tilskudd som kompensasjon for bensinavgift (Nr. 127).....	139
Feb.	13.	Endr. i forskrift om vektårsavgift (Nr. 131).....	140
Feb.	13.	Endr. i forskrift om omregistreringsavgift (Nr. 132).....	140
Jan.	29.	Endr. i forskrift om faktorer og fartøyskvoter mv. i fisket etter vinterlodde i Barentshavet i 2001 (Nr. 143).....	141
Feb.	5.	Endr. i forskrift om områdebegrensning mv. i fisket etter vinterlodde i Barentshavet i 2001 (Nr. 145).....	143
Feb.	7.	Endr. i forskrift om områdebegrensning mv. i fisket etter vinterlodde i Barentshavet i 2001 (Nr. 146).....	144
Feb.	8.	Endr. i forskrift om kontante utbetalinger m.v. fra statskassen og registrering på postgiro (Nr. 148).....	144
Feb.	8.	Endr. i forskrift om gjennomføringen av forsinkelsesrenteberegning (Nr. 149).....	145
Feb.	8.	Endr. i forskrift om hvor og når lønnsoppgave m.v. skal leveres (Nr. 150).....	145
Feb.	12.	Endr. i forskrift om minstekrav til kapitaldekning i finansinstitusjoner og verdipapirforetak (Nr. 152).....	145
Feb.	16.	Endr. i forskrift om avgifter til folketrygden for året 2001 for år 2001 for misjonærer mv. som er opptatt i folketrygden i medhold av folketrygdloven § 2–8 (Nr. 164).....	163
Feb.	19.	Endr. i forskrift om regulering av fisket etter sei sør for 62° N i 2001 (Nr. 166).....	179
Feb.	21.	Endr. i forskrift om satellittbasert overvåking av utenlandske fiskefartøys aktivitet i Norges økonomiske sone og i fiskerisone ved Jan Mayen (Nr. 167).....	179
Feb.	14.	Endr. i forskrift om forbud mot produksjon, import, eksport, omsetning og bruk av begroingshindrende midler som inneholder organotinn (Nr. 173).....	184
Feb.	16.	Endr. i forskrift til tolloven (Nr. 174).....	185
Feb.	21.	Endr. i forskrift om tildeling og bruk av nummer, nummerserier, navn og adresser for telenett og teletjenester (nummerforskriften) (Nr. 175).....	185
Mars	2.	Endr. i forskrift om offentlighetslovens anvendelse på EDB-materiale (Nr. 180).....	196

Mars	2.	Endr. i forskrift til offentlighetsloven. Delegering av myndighet (Nr. 181)	196
Mars	2.	Endr. i forskrift om offentlege arkiv (Nr. 182)	197
Feb.	19.	Endr. i forskrift om maskiner (Nr. 185)	197
Feb.	22.	Endr. i forskrift om flytelefoniprosedyrer (Nr. 186)	199
Mars	5.	Endr. i forskrift om minstekrav til kapitaldekning i finansinstitusjoner og verdipapirforetak (Nr. 191)	212
Feb.	2.	Endr. i forskrift om fastleigeordning i kommunene (Nr. 193)	213
Feb.	14.	Endr. i forskrift om krav til garanti ved fremsettelse av pliktig tilbud (Nr. 194)	213
Feb.	26.	Endr. i forskrift om rekvirering og utlevering av legemidler fra apotek (Nr. 196)	216
Feb.	28.	Endr. i forskrift (Nr. 12) om beregning og oppkreving av merverdiavgift ved innførsel (Nr. 197)	216
Feb.	28.	Endr. i forskrift om eksamen ved Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet (Nr. 199) ..	217
Feb.	28.	Endr. i forskrift om graden sivilingeniør ved Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet (NTNU) (Nr. 200)	218
Feb.	28.	Endr. i forskrift om overgangsbestemmelser i forhold til forskrift om graden sivilingeniør ved Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet (NTNU) for studenter som ble opptatt i studiet før 1999 (Nr. 201)	218
Feb.	28.	Endr. i forskrift om grader innen matematisk-naturvitenskapelige fag ved Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet (NTNU) (Nr. 202)	219
Feb.	28.	Endr. i forskrift om grader innen de historisk-filosofiske og samfunnsvitenskapelige fag ved Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet (NTNU) (Nr. 203)	220
Feb.	28.	Endr. i forskrift for graden cand.psychol. ved Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet (NTNU) (Nr. 204)	220
Feb.	28.	Endr. i forskrift for graden cand.med. ved Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet (NTNU) (Nr. 205)	220
Feb.	28.	Endr. i forskrift om graden Master of Science ved de allmennvitenskapelige studier ved Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet (NTNU) (Nr. 206)	221
Mars	5.	Endr. i forskrift om anvendelse av kapitaldekningsregler på konsolidert basis mv. (Nr. 208)	221
Mars	6.	Endr. i forskrift om faktorer og fartøyskvoter mv. i fisket etter vinterlodde i Barentshavet i 2001 (Nr. 210)	224
Diverse			
1999			
Nov.	19.	Deleg. av myndighet til Kirkerådet etter forskrift av 17. april nr. 338 om ordning for døveamenigheter og døvepresttjenesten § 10 (Nr. 1632)	78
2000			
Des.	20.	Opph. av forskrift om forvaltning av rente- og avdragsfrie lån gitt gjennom boligtiltakene for Indre Finnmark og Tysfjord i Nordland (Nr. 1648)	102
Des.	20.	Opph. av forskrift om lån til miljøtiltak fra Den Norske Stats Husbank (Nr. 1649)	103
Des.	20.	Opph. av forskrift om tilskudd fra den Norske Stats Husbank til gjeldssanering for andelshavere som har fraflyttet utbedrede borettslag (Nr. 1650)	103
Des.	20.	Opph. av forskrift om særlige retningslinjer for innskottsfrie gjennomgangsboliger for fjernformidlet arbeidskraft (Nr. 1651)	103
Des.	20.	Opph. av forskrift for husbankens belåning av innskottsfrie boliger (Nr. 1652)	103
2001			
Jan.	18.	Vedtak om rentesatser for beskatning av kraftforetak for inntektsåret 2000 (Nr. 73)	105
Jan.	25.	Vedtak om pris på kraft ved interne leveranser etter skatteloven § 18–3 annet ledd bokstav a nr. 3 for inntektsåret 2000 (Nr. 77)	106
Jan.	26.	Opph. av forskrift angående bestemmelser om utgassing av bygning, skib, drivhus og lignende rum med blåsyregass eller annen farlig gass (Nr. 82)	109
Jan.	26.	Opph. av forskrift angående bestemmelser om utgassing i utgassingskammere med blåsyregass eller annen farlig gass (Nr. 83)	109
Jan.	29.	Opph. av forskrift om erstatning for hjorteviltskader og økonomisk støtte til forebyggende tiltak (Nr. 85)	110
Jan.	31.	Opph. av forskrifter gitt med hjemmel i lov av 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven) (Nr. 96)	114
Feb.	5.	Opph. av instruks til ligningskontorene vedrørende praktiseringen av ligningsloven § 4–2 om ektefellers plikt til å innlevere selvangivelser (Nr. 107)	119
Feb.	5.	Deleg. av myndighet til å oppheve forskrifter gitt av Finansdepartementet med hjemmel i ligningsloven (Nr. 116)	126

Feb.	5.	Opph. av diverse forskrifter hjemlet i lov av 26. april 1985 nr. 21 om utdanningsstøtte til elever og studenter (Nr. 120)	128
Feb.	8.	Opph. av forskrift om kontroll hos fiskekjøperne med gjennomføringen og oppgjøret av sikringstrekk (Nr. 123).....	138
Feb.	8.	Opph. av forskrift om gjennomføring av forsinkelsesrenteberegning ved for sen innbetaling av sikringstrekk (Nr. 124).....	138
Feb.	9.	Opph. av veiledende retningslinjer fra Finansdepartementet om delegasjon av myndighet fra ligningsnemnd til ligningskontor (Nr. 125).....	138
Feb.	13.	Ikrafttr. av forskrift av 8. november 2000 nr. 1102 om endring i forskrift av 8. november 2000 nr. 1101 om innbetalingsordningen for skatt (Nr. 128).....	139
Feb.	13.	Ikrafttr. av forskrift av 8. november 2000 nr. 1104 om endring i endring i forskrift av 23. desember 1974 nr. 9 (Nr. 65) om betaling av avgift og beregning og betaling av renter og rentegodtgjørelse etter merverdiavgiftsloven (Nr. 129).....	139
Feb.	13.	Ikrafttr. av forskrift av 8. november 2000 nr. 1103 om endring i forskrift av 4. juli 1986 nr. 1433 om årsavgift for motorvogn (Nr. 130).....	140
Feb.	8.	Opph. av midl. forskrift om utfyllende regler for oppgjør for skattetrekk og om fristen for levering av lønns- og trekkoppgaver fra arbeidsgivere i fiske- og fangstvirksomhet (Nr. 147)	144
Feb.	9.	Opph. av forskrift om overgangsregler i forbindelse med endringer i bestemmelsene i folketrygdlovens kapittel 4 og i lov om tiltak til å fremme sysselsetting (Nr. 151).....	145
Feb.	13.	Opph. av delegering av myndighet til Luftfartsverket til å begjære påtale på statens vegne etter straffeloven (Nr. 154)	148
Feb.	21.	Opph. av forskrifter gitt med hjemmel i nå opphevet lov av 25. april 1907 nr. 2 om tilveiebringelse af opgaver til den officielle statistik (Nr. 168)	180
Jan.	4.	Deleg. av myndighet til å vedta forskrift om beskyttelsestiltak til Statens dyrehelsetilsyn – Sentralforvaltningen (Nr. 171).....	184
Feb.	2.	Opph. av seks forskrifter etter forskriftsgjennomgang i Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet – forskrifter som angår Den norske kirke (Nr. 172)	184
Feb.	22.	Kunngjøring av normrente for inntektsåret 2000 til bruk ved anvendelse av forskrift av 18. august 1998 nr. 819 om skattemessig behandling av leie av flyttbar produksjonsinnretning på kontinentalsokkelen (Nr. 176).....	187
Feb.	14.	Opph. av forskrift om registrering av avfallshåndtering og forskrift om gebyr for registrering av avfallshåndtering (Nr. 184).....	197
Feb.	26.	Opph. av ulike forskrifter med hjemmel i lov av 21. juni 1963 nr. 17 om drift apotek m.v. (Nr. 187)	200
Feb.	28.	Opph. av forskrift om overgangsbestemmelser i forhold til forskrift om graden sivilingeniør ved NTNU før innføringen av nytt karaktersystem ved NTNU (Nr. 207).....	221

Rettelser

Nr. 25/2000 s. 2385 (i forskrift av 8. november 2000 nr. 1101 om innbetalingsordningen for skatt).....	225
Nr. 29/2000 s. 2766 (i forskrift av 1. desember 2000 nr. 1276 om medisinsk laboratorie- og røntgenvirksomhet).....	225
Nr. 29/2000 s. 2795 (i Norsk Farmakopé av 14. desember 2000 nr. 1300).....	225

Oversikt over rettelser	3. omslagsside
Bestillinger, adresseendringer mv.	4. omslagsside

NORSK LOVTIDEND

Avd. I Lover og sentrale forskrifter mv.

Utgitt i henhold til lov 19. juni 1969 nr. 53.

Utgitt 29. mars 2001

Nr. 2

2. mars Lov nr. 7 2001

Lov om endringer i straffeloven og straffeprosessloven (bruken av varetektsfengsling m.v.).

Ot.prp. nr. 81 (1999-2000), Innst.O. nr. 45 og Besl.O. nr. 62 (2000-2001). Odels- og lagtingsvedtak hhv. 9. og 20. februar 2001. Fremmet av Justis- og politidepartementet. Kunngjort 2. mars 2001.

I

Straffeloven 22. mai 1902 nr. 10 endres slik:

§ 59 skal lyde:

Det som er bestemt i § 58, gjelder også for den som før han ennå vet at han er mistenkt, så vidt mulig og i det vesentlige har forebygget eller gjenopprettet de skadelige følger av handlingen.

Har siktede avgitt en uforbeholden tilståelse, skal retten ta dette i betraktning ved straffutmålingen. Retten kan nedsette straffen under det for handlingen bestemte lavmål og til en mildere straffart.

§ 342 skal lyde:

Med bøter eller fengsel inntil 6 måneder eller begge deler straffes den som

- a) etter å ha vært utvist av riket, uten tillatelse igjen innfinner seg her,
- b) ved dom er forvist til eller fra bestemte deler av riket og som rettsstridig igjen oppholder seg på et sted der dette er forbudt for vedkommende, eller
- c) krenker forbud etter straffeprosessloven §§ 222 a eller 222 b.

Fengsel inntil 2 år kan idømmes hvis han tidligere er straffet for en slik forseelse.

Medvirkning straffes på samme måte. Forsøk er straffbart.

II

Straffeprosessloven 22. mai 1981 nr. 25 endres slik:

§ 172 første punktum skal lyde:

Når noen mistenkes for

- a) en forbrytelse som kan medføre straff av fengsel i 10 år eller mer, eller forsøk på en slik forbrytelse, eller
- b) en forbrytelse mot straffeloven § 228 annet ledd annet straffalternativ jf. § 232, § 229 annet straffalternativ jf. § 232, eller § 229 tredje straffalternativ,

kan han pågripes såfremt det foreligger tilståelse eller andre forhold som i særlig grad styrker mistanken, selv om vilkårene i § 171 ikke er oppfylt.

§ 184 annet ledd nytt fjerde punktum skal lyde:

Det skal også gå frem av kjennelsen at fengslingen ikke er et uforholdsmessig inngrep.

§ 186 annet ledd nye fjerde og femte punktum skal lyde:

Kjennelsen skal angi på hvilken måte etterforskningen vil bli skadelidende om ikke den fengslede blir underlagt forbud eller kontroll etter bestemmelsen her. Det skal også gå frem av kjennelsen at bruken av forbud eller kontroll ikke er et uforholdsmessig inngrep.

§ 187 første ledd første punktum skal lyde:

Er siktede i varetektsfengsel når det avses ubetinget dom på frihetsstraff eller kjennelse som forkaster en anke over en slik dom, kan han fortsatt holdes fengslet i inntil 4 uker etter avsigelse av dommen eller kjennelsen om ikke retten treffer annen bestemmelse.

§ 187 annet ledd annet og tredje punktum skal lyde:

Det samme gjelder når han får betinget dom eller bare blir ilagt straff av bot, samfunnstjeneste eller fengsel som er avsonet ved varetektsfengsel. Blir det på stedet avgitt erklæring om anke, eller om at det vil bli innstilt på anke, kan den rett som har avsagt dommen, når særlige grunner taler for det, ved kjennelse bestemme at siktede kan holdes fengslet i et bestemt tidsrom.

§ 216 d første ledd første til tredje punktum skal lyde:

Dersom det ved opphold er stor fare for at etterforskningen vil lide, kan ordre fra påtalemyndigheten tre istedenfor kjennelse av retten. Påtalemyndighetens beslutning skal snarest mulig, og senest innen 24 timer etter at kontrollen ble påbegynt, forelegges retten for godkjennelse. Ender fristen på et tidspunkt utenom rettens ordinære kontortid, forlenges fristen til retten åpner igjen.

III

Loven trer i kraft straks.

16. mars Lov nr. 8 2001

Lov om endringer i inkassoloven.

Dok.nr. 8:76 (1999-2000), Ot.prp. nr. 26, Innst.O. nr. 47 og Besl.O. nr. 61 (2000-2001). Odels- og lagtingsvedtak hhv. 9. og 20. februar 2001. Fremmet av Justis- og politidepartementet. Kunngjort 16. mars 2001.

I

I lov 13. mai 1988 nr. 26 om inkassovirksomhet og annen inndrivning av forfalte pengekrav (inkassoloven) gjøres følgende endringer:

§ 2 skal lyde:

§ 2. Definisjoner

Med inkassovirksomhet menes ervervsmessig eller stadig inndrivning av forfalte pengekrav for andre. I tillegg omfattes oppkjøp av forfalte pengekrav og egen inndrivning av disse.

Med inkassator menes et foretak som har bevilling til å drive inkassovirksomhet.

§ 4 skal lyde:

§ 4. Vilkår for å drive inkassovirksomhet

Inkassovirksomhet kan bare drives av foretak som er registrert i foretaksregisteret og har bevilling hvis ikke annet følger av tredje eller fjerde ledd.

Inkassobevillingen skal avgrenses til enten å gjelde inndrivning av forfalte pengekrav for andre eller oppkjøp og egen inndrivning av forfalte pengekrav. Selskap med begrenset ansvar som har bevilling til ervervsmessig eller stadig å inndrive forfalte pengekrav for andre, skal være suffisient, det vil si at verdien av foretakets eiendeler må overstige foretakets samlede forpliktelser. Det samme gjelder når slik virksomhet drives av et ansvarlig selskap der en eller flere av deltakerne er et selskap med begrenset ansvar, eller av et kommandittselskap der en eller flere av komplementarene er et selskap med begrenset ansvar.

Inkassovirksomhet som gjelder ervervsmessig og stadig inndrivning av forfalte pengekrav for andre kan også drives i medhold av norsk advokatbevilling.

Inkassovirksomhet som gjelder oppkjøp og inndrivning av forfalte fordringer kan drives uten bevilling av institusjoner som har rett til å drive finansieringsvirksomhet etter lov 10. juni 1988 nr. 40 om finansieringsvirksomhet og finansinstitusjoner (finansieringsvirksomhetsloven).

§ 5 skal lyde:

§ 5. Vilkår for inkassobevilling

Inkassobevilling til stadig og ervervsmessig å inndrive forfalte pengekrav for andre kan etter søknad gis til et foretak når:

- den som faktisk leder inkassovirksomheten har inkassobevilling etter annet ledd
- inkassovirksomheten drives fra fast forretningssted i Norge og
- foretaket har stilt sikkerhet som nevnt i § 23.

Inkassobevilling etter første ledd bokstav a gis etter søknad til personer som anses skikket til å være faktisk leder for foretak som stadig og ervervsmessig inndriver forfalte pengekrav for andre og dessuten

- godtgjør å ha minst tre års praktisk erfaring med inndrivning av pengekrav i løpet av de siste 10 år og
- fremlegger politiattest og for øvrig godtgjør å ha hederligandel.

Foretaket skal opplyse til Kredittilsynet om skifte av leder.

Bevilling til å drive oppkjøp og inndrivning av forfalte pengekrav for egen regning kan bare gis foretak som drives fra et fast forretningssted i Norge, og som faktisk ledes av en person som kan fremlegge politiattest, og for øvrig godtgjør å ha hederligandel. Foretaket skal opplyse til Kredittilsynet om skifte av leder.

Kongen kan gi utfyllende forskrifter om vilkårene for tildeling av inkassobevilling.

§ 6 første ledd første punktum skal lyde:

Innehaver av inkassobevilling skal påse at vilkårene i § 5 er oppfylt når det utøves inkassovirksomhet i medhold av bevilling.

§ 7 første punktum skal lyde:

Kongen kan bestemme at §§ 4 og 5 helt eller delvis skal gjelde for fordringshavere som stadig driver inn egne pengekrav av en angitt type.

§ 23 første ledd første punktum skal lyde:

En inkassator som driver inkassovirksomhet i form av ervervsmessig og stadig inndrivning av forfalte pengekrav for andre, skal stille sikkerhet.

§ 26 første ledd bokstav a skal lyde:

- a) §§ 4, 5, 6, 22, forskrifter i medhold av §§ 6 eller 20, pålegg i medhold av § 24 tredje ledd eller forbud i medhold av § 24 fjerde ledd, eller

II

Ikrafttredelse og overgangsregler

1. Loven gjelder fra den tid Kongen bestemmer.
2. Kongen kan gi forskrifter med nærmere overgangsregler.

16. mars Lov nr. 9 2001

Lov om endring i lov 1. mars 1985 nr. 3 om stortingsvalg, fylkestingsvalg og kommunestyrevalg (valgloven).

Ot.prp. nr. 30, Innst.O. nr. 49 og Besl.O. nr. 66 (2000-2001). Odels- og lagtingsvedtak hhv. 22. februar og 1. mars 2001. Fremmet av Kommunal- og regionaldepartementet. Kunngjort 16. mars 2001.

I

I lov av 1. mars 1985 nr. 3 om stortingsvalg, fylkestingsvalg og kommunestyrevalg (valgloven) gjøres følgende endring:

§ 33 andre ledd skal lyde:

Stemmegivning for stemmemottaker etter § 32 bokstav a foregår enten på et postkontor, på en landpostrute eller på en institusjon eller i et egnet kommunalt lokale der statens postselskap har besluttet å motta forhåndsstemmer. Stemmegivning for stemmemottaker etter § 32 bokstav b foregår der sysselmannen har bestemt. Stemmegivning for utenriktjenestemann ved norsk utenriksstasjon foregår ved stasjonen. Stemmegivning i overvær av stemmemottaker utenfor riket oppnevnt av Kongen og på Jan Mayen foregår der Kongen bestemmer. Stemmegivning etter § 32 bokstav e og f foregår ombord på vedkommende fartøy eller innretning. Foregår stemmegivningen på sykehus, fødehjem, sykehjem (pleiehjem), aldershjem eller annen institusjon beregnet på pleie, opphold eller behandling for personer som er syke, uføre e.l., kan stemmer mottas også på pasientrommene. Stemmer kan også mottas hjemme hos personer som oppholder seg i trygdeboliger eller lignende boliger med umiddelbar tilknytning til slik institusjon som nevnt i foregående punktum.

II

Lova tek til å gjelde frå den tid Kongen fastset.

25. aug. Nr. 1631 1999

Forskrift om endring i forskrift om tidligpensjon til jordbrukere.

Fastsatt av Landbruksdepartementet 25. august 1999 med hjemmel i lov av 12. mai 1995 nr. 23 om jord (jordlova) § 3 og § 18. Kunngjort 23. februar 2001.

I

I forskrift av 3. februar 1999 nr. 190 om tidligpensjon til jordbrukere gjøres følgende endringer:

§ 2 skal lyde:

Denne forskriften gjelder ved eiendomsoverdragelser som er kontraktfestet 31. desember 1998 eller senere, og ved forpaktningssavtaler som er sagt opp denne dato eller senere.

Fylkesmannen kan etter en særskilt vurdering innvilge søknader om tidligpensjon ved eiendomsoverdragelser som er kontraktfestet 1. mai 1998 eller senere, og ved forpaktningssavtaler som er sagt opp denne dato eller senere.

§ 3 nr. 2 og ny nr. 3 skal lyde:

- 2) *bruker*; den som eier eller forpakter en landbrukseiendom og driver den enten selv eller ved utleie, eventuelt dennes ektefelle/samboer
- 3) *forpaktning*; forpaktningforhold som tilfredsstillende vilkårene i lov av 25. juni 1965 nr. 1 om forpaktning.

§ 3 nåværende nr. 3 – 9 blir nye nr. 4 – 10.

§ 4 skal lyde:

Det er et krav for å oppnå tidligpensjon at hjemmelen til landbrukseiendommen er tinglyst på ny eier. Ny eier kan ikke være overdragerens ektefelle/samboer. Dersom salget er konsesjonspliktig i henhold til konsesjonsloven av 31. mai 1974 nr. 19 og kjøper etter kjøpekontrakten har tatt risikoen for konsesjon, er det tilstrekkelig at kopi av tinglyst kjøpekontrakt foreligger på søketidspunktet.

Ved forpaktning skal det foreligge en skriftlig oppsigelse av forpaktningssavtalen. Ny forpakter kan ikke være ektefelle/samboer til den forpakter som går av med tidligpensjon.

Bruker og ektefelle/samboer kan ikke lenger eie eller forpakte landbrukseiendom eller drive jordbruk/gartneri eller skogbruk, eller ha næringsinntekt fra slik virksomhet. Den som mottar tidligpensjon kan ikke være deltaker eller aksjonær i et selskap som driver jordbruk/gartneri eller skogbruk.

§ 5 skal lyde:

For å utløse tidligpensjon må bruker på overdragelses- eller oppsigelsestidspunktet enten

- a) ha drevet jordbruk/gartneri selv i minst 15 år, eller
- b) ha leiet ut til landbruksdrift i perioden slik at den samlede perioden for egen drift eller utleie utgjør minst 15 år.

For å utløse tobrukerpensjon må i tillegg ektefelle/samboer ved overdragelses- eller oppsigelsestidspunktet ha bodd og arbeidet på landbrukseiendommen de siste 5 år.

§ 6 skal lyde:

For å ha krav på enbrukerpensjon må bruker ha fylt 62 år. For å ha krav på tobrukerpensjon må i tillegg ektefelle/samboer ha fylt 57 år.

Retten til tidligpensjon bortfaller for bruker og ektefelle/samboer ved utgangen av den måned bruker fyller 67 år. Dersom ektefelle/samboer er eldre enn brukeren, går ektefelle/samboer ut av ordningen ved utgangen av den måned denne fyller 67 år, mens brukeren fortsetter med sin tobrukerdel fram til fylte 67 år. Dersom bruker går ut av ordningen før fylte 67 år, kan ektefelle/samboer fortsette med sin tobrukerdel inntil utgangen av den måned bruker fyller 67 år.

§ 10 skal lyde:

Tobrukerpensjon deles likt mellom bruker og ektefelle/samboer. Samme fordeling opprettholdes ved skilsmisse/samlivsbrudd.

Dersom bruker eller ektefelle/samboer som mottar tobrukerpensjon dør i tidligpensjonsperioden, går gjenlevende part over på enbrukerpensjon.

Tidligpensjonen opphører for bruker og ektefelle/samboer ved utgangen av den måned bruker fyller eller ville fylt 67 år.

§ 18 skal lyde:

For søknader sendt innen 1. oktober 1999, og som gjelder tidligpensjon som følge av eiendomsoverdragelse, kan det beregnes tidligpensjon fra og med den måned overdragelsen er kontraktsfestet. Det er en forutsetning at alle vilkår, med unntak av kravet om tinglysing i § 4 første ledd første punktum, er oppfylt. Etterbetaling kan foretas dersom kopi av tinglyst skjøte er sendt kommunen innen 1. oktober 1999.

For søknader sendt innen 1. januar 2000, og som gjelder tidligpensjon som følge av opphør av forpaktning, kan det beregnes tidligpensjon fra og med den måned forpaktningssavtalen er oppsagt.

II

Endringene trer i kraft straks, med unntak av endringene i § 6 og § 10, som trer i kraft 1. januar 2000.

19. nov. Nr. 1632 1999

Delegering av myndighet til Kirkerådet etter forskrift av 17. april 1998 nr. 338 om ordning for døvemenigheter og døvepresttjenesten § 10.

Fatsatt av Kirkemøtet 19. november 1999 med hjemmel i forskrift av 17. april 1998 nr. 338 om ordning for døvemenigheter og døvepresttjenesten § 10. Kunngjort 13. mars 2001.

Kirkemøtet delegerer til Kirkerådet å fastsette regler om sammensetning av og valg til de døvekirkelige organer, og om formene for deres virksomhet, etter forslag fra Døvekirkenes felleråd og på bakgrunn av resultatet av høringsrunden til endringer i forskrift av 17. april 1998 nr. 338.

7. des. Nr. 1626 2000**Forskrift om militære forbudsområder innen Sjøforsvaret.**

Fastsatt av Forsvarssjefen 7. desember 2000 med hjemmel i lov av 18. august 1914 nr. 3 om forsvarshemmeligheter § 1 og § 3, jf. kgl.res. av 6. november 1914 nr. 3576 om myndighet til å fastsette forbudte områder § 3. Kunngjort 16. februar 2001.

§ 1. Formål

Forskriftens formål er å legge forholdene til rette for en effektiv utførelse av kontroll med ferdsel i og omkring forsvarsviktige installasjoner og områder.

§ 2. Definisjoner

1. *Militært område* er festningsverk, signalstasjoner, bygninger og anlegg, samt landarealer med tilstøtende sjøområde som disponeres av Forsvaret.
2. *Forbudt område* er et nøyaktig angitt sjø- eller landområde til hvilket det er knyttet spesielle og nærmere definerte restriksjoner. Slike områder må ikke forveksles med militært område eller militært øvelsesområde.
3. Med uttrykket *uvedkommende* forstås i denne forskrift enhver person som utfører virksomhet som ikke er forenlig med den daglige og normale aktivitet i området.

Utlendinger vil i ethvert henseende være å betrakte som uvedkommende til forbudt område med mindre han har innhentet spesiell adgangstillatelse.

Innenfor militært område vil enhver person være uvedkommende dersom denne ikke har tjenstlig adgang eller spesiell adgangstillatelse.

4. Med *strandlinje* forstås kystkontur som avlagt på Norges geografiske oppmålingshovedkartserie. Denne kystkontur sammenfaller med høydenivå norsk normalnull, (middelvannstand).

§ 3. Fellesbestemmelser

1. Når ikke annet følger av lov straffes overtredelser av disse bestemmelser, etter lov om forsvarshemmeligheter av 18. august 1914 nr. 3 § 1 og § 3, med bøter eller fengselsstraff inntil ett år.
2. De angitte områder er forbudt for uvedkommende, og uten spesiell tillatelse er det forbudt å fotografere disse.
3. En henleder oppmerksomheten på veiledende skilter i områdene.
4. Lokalbefolkningens daglige og normale virksomhet vil ikke bli berørt av bestemmelsene.
5. Øverstkommanderende i landsdelen eller den han bemyndiger kan gi spesiell adgangstillatelse til de nevnte forbudsområder etter denne forskrift, herunder dispensasjon for fiske når betydelige økonomiske eller andre berettigede hensyn måtte gjøre en slik dispensasjon ønskelig. Jf. kgl.res. av 6. november 1914 nr. 3576 § 6.
6. Allmennheten bes om å være myndighetene behjelpelig med at forbudene blir overholdt. Melding om overtredelse bes gitt politiet eller nærmeste militære avdeling.

§ 4. Spesifisering av forbudsområder**1 Østlandet****1.1 Oscarsborg og omliggende områder**

I tilknytning til de militære områder Søndre/Nordre Kaholmen og Bergholmen er det adgang forbudt for uvedkommende i en 50 meters sone ut fra strandlinjen.

I Kloasundet er gjennomfart uten stans tillatt.

1.2 Hortensområdet

Rundt de militære områder Mellomøya, Østøya og Vealøs er det adgang forbudt for uvedkommende i en 50 meters sone ut fra strandlinjen.

I sundet mellom Østøya og Vealøs samt Løvøya og Mellomøya er gjennomfart uten stans tillatt.

1.3 Bolærne

I forbindelse med de militære områder Østre Bolærne, Mellom-Bolærne og Vestre Bolærne er det adgang forbudt for uvedkommende til alt land- og sjøområde innenfor en grense trukket slik:

50 meter ut fra en rett linje trukket Ø-over fra Vestre Bolærnes NV-pynt til NØ-pynt – derfra en rett linje gjennom Mellom-Bolærnes ytterpunkter til Hesteboen – Garnholmens Ø-pynt – Kjellholmen – Flatskjær – Kråka – Skavesetes S-pynt – Langholmens S-pynt – Sviveskallens V-side og deretter en rett linje til Kultene/nordre holme – rett linje til Vestre Bolærnes SV-punkt – strandlinjen Vestre Bolærne fra SV- til N-pynt.

1.4 Rauøy

I tilknytning til det militære området Rauøy med unntak av Rauøykalven er det adgang forbudt for uvedkommende i en 50 meters sone ut fra strandlinjen.

Fra Kjeldsbergtangangen gjelder dog forbudet også innenfor en rett linje trukket S-over til Rauøys SØ-pynt.

1.5 Kjøkøy og Oddane

I tilknytning til de militære områder Kjøkøy og Oddane (v/Nevlunghavn) er det adgang forbudt for uvedkommende ifm. HV leir på Kjøkøy, og adgang forbudt for uvedkommende i en 50 meters sone ut fra strandlinjen ifm. Oddane.

1.6 Hvasser, Torås og Vardås

I tilknytning til de militære områder Hvasser, Torås og Vardås, er det adgang forbudt for uvedkommende i

en 50 meters sone ut fra strandlinjen.

2 *Sørlandet*

2.1 *Hisøy*

I tilknytning til det militære område i Sandvika, er det adgang forbudt for uvedkommende i en 50 meters sone ut i sjøen.

2.2 *Kristiansand*

I tilknytning til de militære områder på Flekkerøya (Krossodden, Beltevigga og Gråheia), Randøyane (Østre Randøy, Randholmen, Burholmen og Buholmen), Marvika og Kvivika, er det adgang forbudt for uvedkommende i en 50 meters sone ut i sjøen.

Fri gjennomfart i Asperøysundet ved Gråheia.

2.3 *Mandal*

I tilknytning til det militære område i Homsvika, er det adgang forbudt for uvedkommende i en 50 meters sone ut i sjøen.

3 *Rogaland*

3.1 *Ulsnes/Hundvåg, Åmøy, Fjøløy, Rennesøy, Brimse og Tau*

I tilknytning til det militære området på Ulsnes/Hundvåg (Stavanger) er det adgang forbudt for uvedkommende i en 50 m sone ut fra strandlinjen.

Ved øvingsaktivitet på Fjøløy vil adgang til området begrenses ved etablering av midlertidig øvingsområde.

3.2 *Rennesøy, Talje, Brimse*

Dykking, ankring, fiske, bruk av trål og bunnredskaper i enhver form er forbudt i området mellom Rennesøy, Talje og Brimse, begrenset av rette linjer gjennom følgende posisjoner:

- a. 59° 06,8' N 5° 46,6' Ø
- b. 59° 06,8' N 5° 47,9' Ø
- c. 59° 04,8' N 5° 49,7' Ø
- d. 59° 04,4' N 5° 46,4' Ø

3.3 *Mastrafjorden*

Dykking, ankring, fiske, bruk av trål og bunnredskaper i enhver form er forbudt i området mellom Åmøy, Askje og Rennesøy i Mastrafjorden, begrenset av rette linjer gjennom følgende posisjoner:

- a. 59° 02,8' N 5° 41,9' Ø
- b. 59° 03,0' N 5° 41,8' Ø
- c. 59° 04,0' N 5° 44,3' Ø
- d. 59° 03,8' N 5° 44,8' Ø
- e. 59° 03,1' N 5° 44,7' Ø
- f. 59° 03,1' N 5° 43,5' Ø
- g. 59° 02,6' N 5° 42,4' Ø
- h. 59° 02,7' N 5° 42,1' Ø

3.4 *Bokna-, Talgjefjorden*

Ankring, bruk av trål og bunnredskaper i enhver form er forbudt i et område nord for Rennesøy, begrenset av rette linjer gjennom følgende posisjoner:

- a. 59° 08,5' N 5° 36,3' Ø
- b. 59° 09,0' N 5° 36,5' Ø
- c. 59° 08,8' N 5° 39,4' Ø
- d. 59° 09,1' N 5° 39,4' Ø
- e. 59° 10,0' N 5° 37,4' Ø
- f. 59° 10,2' N 5° 37,5' Ø
- g. 59° 10,8' N 5° 38,9' Ø
- h. 59° 08,8' N 5° 42,3' Ø
- i. 59° 08,0' N 5° 42,0' Ø

4 *Vestlandet*

4.1 *Korsnes*

I forbindelse med de militære områder på Korsnes er det adgang forbudt for uvedkommende i en 200 meters sone ut i sjøen mellom neset ved Klenvågen (60° 12,7' N og 5° 15,2' Ø) og et punkt på land (60° 12,4' N og 5° 17,2' Ø) øst for Hendersvik.

4.2 *Lerøyosen, Visterøy-Buarøy*

I forbindelse med de militære områder på Lerøy, Visterøy og Lerøy-Buarøy er det adgang forbudt for uvedkommende til alt land- og sjøområde innenfor en grense trukket slik:

200 meter utenfor en rett linje trukket mellom Lerøy Lykt – Lerøy/Buarøy SV-pynt – Lerøy/Buarøy S-pynt og Horsøy Ø-pynt. Derfra trekkes grensen i rett linje til søndre Beleholmen S-pynt og derfra videre til Lerøy Lykt.

Dykking, ankring, bruk av trål og fiske med bunnredskaper i enhver form er forbudt i Lerøyosen og tilliggende sund mellom Lerøy og Visterøy begrenset av:

Nordre grense: En rett linje fra Nordre Laksen (60° 14,3' N, 5° 8,9' Ø) til Tangafli Lykt (60° 14,5' N, 5° 10,1' Ø).

Søndre grense: En rett linje fra nes ved Kvalvika (60° 12,5' N, 5° 10,0' Ø) til søndre pynten av Buarøy (60° 13,2' N, 5° 12,0' Ø).

4.3 *Haakonsvern m/Knappen*

I forbindelse med de militære områder på Store- og Lille-Bogøya, Notaneset, Tømmervikneset og Knappen er det adgang forbudt for uvedkommende til alt land og sjøområde innenfor en grense trukket slik:

Fra Skarsvika (60° 19,85' N, 5° 12,7' Ø) til et punkt 100 m S av Lille Bogøy – derfra en rett linje til et punkt 300 m S av Store Bogøy – til et skjæringspunkt som fremkommer rett S for Kjerreneset på en rett linje trukket mot Knappen Lykt til sydenden av det militære område på Knappen (60° 19,32' N, 5° 15,48' Ø) – langs grensen for det militære område på Knappenfjellet til posisjon (60° 19,68' N, 5° 15,14' Ø) ved Knappen Lykt – langs strandlinjen til Kjerreneset – derfra langs østgrensen av det militære område til hd 111 på Straumfjell – en rett linje vest til RV 558 – herfra følger RV 558 til Sætre og videre langs grensen for militært område til Sætresteinen (60° 20,02' N, 5° 13,1' Ø) – herfra strandlinjen tilbake til Skarsvika.

Sivil trafikk av lystfartøyer som har fast brygge – eller ankerplass innen forbudsområdet – eller i Bjørndalspollen, tillates å seile gjennom det forbudte område i nødvendig utstrekning. Det skal nyttes kortest vei inn og ut av det forbudte området. Trafikanter må holde seg langs Bjørgelandet, minst 100 m fra det militære område på Knappen og minst 100 m fra Haakonsverns område. Nord for Hestbakken Lykt holdes øst av utlagt bøyerække. Trafikanter må stoppe på anrop og rette seg etter gitte anvisninger.

4.4 *Herdla*

I tilknytning til det militære område på Herdla (N for Askøy) og rundt Skarvøy er det adgang forbudt for uvedkommende i en 200 m sone ut i sjøen.

I forbindelse med det militære området på Lille og Store Pariserholmen er tilsvarende sone 50 m.

Dykking, ankring, fiske og bruk av trål og bunnredskaper i enhver form er forbudt i Sætreosen – Det Naue i et område begrenset av:

Nordre grense: En rett linje fra Ringholmen Lykt (60° 35,7' N, 4° 58,0' Ø) til Ringholmsundet Lykt (60° 35,8' N, 4° 58,3' Ø) og videre til Fløholmen (60° 34,9' N, 5° 0,6' Ø).

Østre grense: En rett linje mellom hd 36 på Ypso (60° 33,6' N, 4° 59,8' Ø) og Fløholmen (60° 34,9' N, 5° 0,6' Ø).

Søndre grense: En rett linje mellom Marvik (60° 33,7' N, 4° 58,3' Ø) og hd 36 på Ypso (60° 34,5' N, 4° 59,0' Ø).

Vestre grense: En rett linje mellom Marvik (60° 33,7' N, 4° 58,3' Ø) og hd 31 på Jacobsøy (60° 33,6' N, 4° 59,8' Ø) og deretter videre til Ringholmen Lykt (60° 35,7' N, 4° 58,0' Ø).

5 *Trøndelag*

5.1 *Kråk vågøy*

I forbindelse med de militære områder på Kråk vågøy i Ørland kommune, er det adgang forbudt for uvedkommende til alt land og sjøområde innenfor en grense trukket slik:

100 meter ut fra en rett linje trukket V-over fra Lyngøyas N-pynt til NV-pynt – derfra en rett linje gjennom Kråkøyas V-pynt – Kommersøyas S-pynt langs Kommersøyas Ø-side til Hestnessundet – derfra langs molo over til Hestneset – derfra NNV-over langs Forsvarets eiendomsgrense på V-siden av Kjerkvika til eksisterende vei – langs denne Ø-over til Gjelhaugens V-side – S-over langs Forsvarets eiendomsgrense til veien på Gjelhaugens S-pynt – derfra N-over langs Forsvarets Ø-eiendomsgrense ved Gjelhaugen (nesten identisk med veitraseen) til nytt veikryss ved Gjelhaugen Nord – V-over til hd 9,5 – derfra til Lyngøyas N-pynt.

Dykking, fortøyning, stopp, ankring, bruk av trål og fiske med bunnredskaper i enhver form er forbudt innenfor det samme område.

Utlendinger som ikke har tillatelse fra politiet eller militære myndigheter til å oppholde seg innenfor området, ansees alltid som uvedkommende til hele Kråk vågøy med omkringliggende øyer og skjær.

5.2 *Hysnes og Brettingen*

I forbindelse med de militære landområdene på Hysnes og Brettingen er det adgang forbudt for uvedkommende.

6 *Hålogaland*

6.1 *Nes*

I tilknytning til det militære området på Nes (Lødingen) er det adgang forbudt for uvedkommende i en 50 meters sone ut fra strandlinjen.

6.2 *Ramsund*

I forbindelse med de militære områder i Ramsund (Tjeldsund) er det adgang forbudt for uvedkommende til alt land- og sjøområde innenfor en grense trukket slik:

Fra Breivikneset – strandlinjen på V-siden av Breivika til der veien krysser Botneelva – toppen av Siriskolten – broen over Ramsund – Rambøheia (Hdptk. 468) – Perheimen (Hdptk. 305) – toppen av Kvantokollen – Ramsteinneset – Breivikneset.

Norske fartøyer tillates å seile gjennom Ramsundet. Ved slik gjennomfart skal vanlig led nyttes.

Dykking, ankring, fiske og opphold for øvrig er forbudt for uvedkommende i Ramsundet syd for Kvitsandneset, samt i Breivika øst for en linje Ramnesodden – Vargneset.

I en avstand av 250 meter fra kaiene i Ramsund (68° 42,9' N 16° 30,5' Ø), Forhaugbukta (68° 41,3' N 16° 31,6' Ø), Vargneset (68° 41,4' N 16° 30,8' Ø) og Seljevika (68° 40,7' N 16° 30,8' Ø) er alt fiske forbudt.

Det er forbudt for utenlandske fartøyer å ferdes i Ramsundet og Breivika uten spesiell tillatelse.

Utlendinger som ikke har tillatelse fra politi eller militære myndigheter til å oppholde seg innen området, anses alltid som uvedkommende. Gjennomfart med kjøretøy på Fv 711 er imidlertid tillatt, men all stopp eller opphold forbudt.

6.3 *Meløyvær*

I tilknytning til de militære områder på Meløyvær er det adgang forbudt for utlendinger til alt land- og sjøområde innenfor en grense trukket slik:

Fra Kvanholmens N-pynt – Ersholmens Ø-pynt – Kvitskjærs Ø-pynt – Krøttøys S-pynt – Krøttøysund jernsøyle (69° 2,4' N, 16° 31,6' Ø) – Svellingsdraga V-pynt – Kjeldskjærs V-pynt – Kvanholmens N-pynt.

Utlendinger har bare adgang til området etter tillatelse fra politimesteren i Harstad eller vedkommende militære myndigheter.

Dykking er ikke tillatt innenfor forannevnte område uten spesiell tillatelse fra militære myndigheter.

Innenfor militært område og i en sone på 50 meter ut fra disse områdenes strandlinje er all ferdsel forbudt for uvedkommende, unntatt ved anløp av kai Maritvika og ved passering under broen mellom Krøttøy og Russøy.

Trafikk langs vei fra Maritvik til beboelsesområdene er tillatt. Unødig opphold er forbudt.

6.4 *Trondenes og Stangnes*

I tilknytning til de militære områder Trondenes (Harstad) og Stangnes (Harstad) er det adgang forbudt for uvedkommende på alt militært landområde og i en 50 meters sone ut fra disse områdenes strandlinje.

7 *Troms*

7.1 *Rødbergodden*

I tilknytning til det militære området på Rødbergodden (Lenvik) er det adgang forbudt for uvedkommende i en 100 meter sone ut i sjøen og på land innenfor en grense trukket slik (Posisjoner på kart Lenvik sheet 1433 I): Fra store Rødbergodden (886092) til høyde 147 (894080), videre en rett linje mot Moltebærskaret (891074), derfra rett linje til rute 886072, derfra rett linje til strandkanten i rute 882068.

7.2 *Skorliodden og Laukvik*

I tilknytning til militært område på Aglappen er det adgang forbudt fra strandlinjen og 200 m sone ut fra Nordnova til Olhaagsavikneset.

I tilknytning til de militære områder på Skorliodden og Laukvik (Lenvik) er det adgang forbudt for uvedkommende i en 200 meters sone ut fra strandlinjen.

7.3 *Olavsvern orlogstasjon*

I tilknytning til det militære området på Ramfjordnes (Tromsø) er det adgang forbudt for uvedkommende i en 200 meters sone ut i sjøen og på land innenfor en grense trukket slik:

Fra Ramfjordnes (222148) – langs strandlinjen NV-over til veidele ved Sandvik (212161) – langs E-78 til veidele (226168) – videre en rett linje til Hundbergklubben (236170).

Dykking, stopp, ankring, bruk av trål og fiske med bunnredskaper i enhver form er forbudt i Ramfjorden begrenset av:

Nord: En rett linje fra Hundbergklubben (69° 33' N, 19° 2,8' Ø) til Holman (69° 32,95' N, 19° 5,2' Ø), videre mot land (69° 32,9' N, 19° 5,6' Ø).

Sør: En rett linje fra Ramfjordnes (69° 31,7' N, 19° 0,8' Ø) til Haugbergeneset Lykt (69° 31,15' N, 19° 1,1' Ø).

Den lokale befolkning i Ramfjorden kan etter avtale med Forsvaret gis tillatelse til stopp, ankring og fiske innen det regulerte området.

Utlendinger må ha politiets eller militære myndigheters tillatelse til å ta opphold innen området.

Gjennomfart på offentlig vei er tillatt, men all stopp eller opphold er forbudt for uvedkommende.

7.4 *Grøtsund, Breiviknes og Årøybukt*

I tilknytning til de militære områder i Grøtsund (Tromsø), på Breiviknes (Tromsø) og i Årøybukt (Lyngen) er det adgang forbudt for uvedkommende i en 100 m sone ut fra strandlinjen.

Dykking, ankring, bruk av snurpenot, trål og fiske med bunnredskaper i enhver form er forbudt i Grøtsundet begrenset av:

Nordre grense: En rett linje fra Lauvli (69° 46,6' N, 19° 3,6' Ø) til Janskjær (69° 47,2' N, 19° 6,3' Ø)

Nord-østre grense: De rette linjer mellom Janskjær (69° 47,2' N, 19° 6,3' Ø) til et punkt midt i fjorden (69° 46,5' N, 19° 9,0' Ø) og deretter til kai ved Skarpneset (69° 44,8' N, 19° 9,0' Ø) N av Krabbeelv.

I tilknytning til militært område på Aglappen er det adgang forbudt fra strandlinjen og 200 m sone ut fra Nordnova til Olhaagsavikneset.

Sørlig grense: En rett linje mellom Tønsnes Lykt (69° 44,0' N, 19° 6,1' Ø) og Krabbeelv (69° 45,0' N, 19° 2,0' Ø).

I tilknytning til militære områder på Skorliodden og Laukvik er det adgang forbudt i en 200 m sone ut fra strandlinjen.

Fiske med faststående redskap tillates innenfor forbudssonen til Årøybukt fort.

§ 5. *Ikrafttredelse og endringer i andre forskrifter*

Denne forskrift trer i kraft 7. desember 2000. Fra samme tidspunkt oppheves følgende forskrifter:

- Forskrift av 11. mars 1987 nr. 170 om militære forbudsområder innen Østlandet sjøforsvarsdistrikt.
- Forskrift av 12. februar 1987 nr. 123 om militære forbudsområder innen Sørlandet sjøforsvarsdistrikt.
- Forskrift av 23. mars 1987 nr. 189 om militære forbudsområder innen Rogaland sjøforsvarsdistrikt.
- Forskrift av 25. januar 1988 nr. 141 om militære forbudsområder innen Vestlandet sjøforsvarsdistrikt.
- Forskrift av 5. juni 1987 nr. 538 om militære forbudsområder innen Trøndelag sjøforsvarsdistrikt.
- Forskrift av 21. april 1988 nr. 348 om militære forbudsområder innen Narvik sjøforsvarsdistrikt.
- Forskrift av 14. mars 1989 nr. 192 om militære forbudsområder innen Harstad sjøforsvarsdistrikt.
- Forskrift av 19. oktober 1987 nr. 829 om militære forbudsområder innen Tromsø sjøforsvarsdistrikt.

20. des. Nr. 1629 2000

Forskrift om ICAO flyteknikersertifikat på skrog klasse a – MII (BSL C 7–3a).

Fastsatt av Luftfartstilsynet 20. desember 2000 med hjemmel i lov av 11. juni 1993 nr. 101 om luftfart (luftfartsloven) § 4–10 og § 15–4, jf. vedtak av 10. desember 1999 nr. 1273 om delegering av myndighet til Luftfartstilsynet etter luftfartsloven. Kunngjort 23. februar 2001.

1. *Generelt*

Flyteknikersertifikat på skrog klasse a kan utstedes til søkere som dokumenterer bestått grunnutdanning, klasse a faggruppeutdanning, vedlikeholdserfaring og beståtte praktiske prøver som tilfredsstillende Luftfartstilsynets krav.

2. *Krav for utstedelse*

Søknad om sertifikat skal være innsendt på fastsatt skjema med vedlegg, jf. BSL C 7–1a. Vedleggene skal dokumentere at følgende krav er oppfylt:

- Beståtte grunnprøver, jf. BSL C 7–1a vedlegg 2 og 3
- Bestått teoretisk typeprøve, jf. punkt 3
- Vedlikeholdserfaring, jf. punkt 4
- Bestått praktisk typeprøve, jf. punkt 4.3.

3. *Teoretiske kunnskaper*

- 3.1 Søkeren må ha gjennomført og bestått en flyteknikerutdanning godkjent av Luftfartstilsynet.
- 3.2 Typeutdanningen skal gi søkeren detaljerte kunnskaper om konstruksjon, funksjon, identifikasjon og kontroll av materialer, prinsipper for reparasjon, overhaling, rigging, pakking og lagring av flyskrog i klasse a. Utdanningen skal minst samsvare med retningslinjer gitt i Air Transport Association (ATA) spesifikasjon 104 nivå V.
- 3.3 Søkeren skal dokumentere detaljerte kunnskaper om:
 - 3.3.1 De aktuelle systemer og prosedyrer på luftfartøyet etter ATA 100 systemet.
 - 3.3.2 De aktuelle problemområder og feilrettings- og overhalingsprosedyrer.
 - 3.3.3 Myndighetenes og fabrikantenes instruksjoner for angjeldende type.
 - 3.3.4 Fabrikantens tekniske manualer og overhalingsprosedyrer samt lover og bestemmelser som angår autorisasjon av flyverksteder og sertifikatinnehaberens arbeidsfelt forøvrig.

4. *Vedlikeholdserfaring og praktisk typeprøve*

- 4.1 Søkeren må dokumentere en planlagt, effektiv og allsidig vedlikeholdserfaring med hovedvekten på overhaling, ettersyn og feilsøking av luftfartøy. Oppfylles ikke dette kravet kan Luftfartstilsynet kreve ytterligere vedlikeholdserfaring.
- 4.2 Søkeren skal dokumentere at minst ett av følgende krav er oppfylt:
 - 4.2.1 Gjennomført læretid på minst 4 år ved et flyverksted godkjent av Luftfartstilsynet.
 - 4.2.2 Gjennomført og bestått godkjent flyteknisk utdanning med etterfølgende vedlikeholdserfaring i minst 2 år ved et flyverksted godkjent av Luftfartstilsynet.
 - 4.2.3 Gjennomført og bestått godkjent flyteknisk utdanning fra Luftforsvarets tekniske skole med etterfølgende vedlikeholdserfaring i minst 1 år ved et flyverksted godkjent av Luftfartstilsynet.
- 4.3 Praktiske prøver skal avlegges på luftfartøy i klasse a.

- 4.4 Søkeren skal vise ferdighet og kunnskap om:
 - 4.4.1 Vanlig metall- og trearbeid.
 - 4.4.2 Bruk av måleutstyr.
 - 4.4.3 Utførelsen av systematisk kontroll ved reparasjon og overhaling av skrog med vinger og ror.
 - 4.4.4 Montering, regulering og justering av skrogets forskjellige deler.
 - 4.4.5 Kontroll ved utførelse av verkstedsarbeider som liming, doping, sveising, lodding samt bruk av beskyttelsesstoffer.
 - 4.4.6 Kontroll med reparasjon, overhaling og prøving av understell, olje- og drivstoffsystemer, varme og avisingsutstyr, tanker og kjølere samt skrogets øvrige utstyr av slik art som ikke hører inn under arbeidsfeltet til annen faggruppe.
 - 4.4.7 Bruk av fabrikantens vedlikeholdsunderlag, skjemaer, overhalings-, reparasjons- og modifikasjonsanvisninger.

5. Rettigheter

- 5.1 Flyteknikersertifikat på skrog gir i gyldighetsperioden innehaveren rett til å attestere for utført vedlikehold (luftdyktighetsattest) for luftfartøy i klasse a.
- 5.2 For luftfartøy som blir brukt til ervervsmessig lufttransport og som vedlikeholdes av verksted godkjent av Luftfartstilsynet, skal sertifikatinnehaveren i tillegg til flyteknikersertifikat på skrog klasse a, også inneha et autorisasjonsbevis utstedt av verkstedet, før attest for utført vedlikehold kan utferdiges.

6. Begrensninger

Sertifikatet gir ikke innehaveren rett til å utferdige attest for utført vedlikehold (luftdyktighetsattest) når arbeidet er av en slik art at det må utføres av et flyverksted godkjent av Luftfartstilsynet eller av flytekniker med gyldig sertifikat for andre faggrupper.

7. Dispensasjon

Luftfartstilsynet kan dispensere fra bestemmelsene i denne forskrift når særlige grunner taler for det.

8. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft 1. juli 2001.

Fra samme tidspunkt oppheves midlertidig forskrift av 24. mars 1977,¹ BSL C 7-3 om reparatørsertifikat på skrog (MII-sertifikat).

¹ Ikke tidligere kunngjort i Norsk Lovtidend.

20. des. Nr. 1630 2000

Forskrift om endring i forskrift om medisinske undersøkelser for seilflygere, førere av friballong, flytelefonister og kabinbesetningsmedlemmer (BSL C 1-2).

Fastsatt av Luftfartstilsynet 20. desember 2000 med hjemmel i lov av 11. juni 1993 nr. 101 om luftfart (luftfartsloven) § 5-3, § 5-4 og § 15-4, jf. vedtak av 10. desember 1999 nr. 1273 om delegering av myndighet til Luftfartstilsynet etter luftfartsloven. Kunngjort 23. februar 2001.

I

I forskrift av 23. januar 2000 nr. 103 om medisinske undersøkelser for seilflygere, førere av friballong, flytelefonister og kabinbesetningsmedlemmer (BSL C 1-2) gjøres følgende endring:

Punkt 8 skal lyde:

Enkeltvedtak vedrørende legeattester truffet av Luftfartstilsynet med hjemmel i denne forskrift kan påklages til Statens helsetilsyn i henhold til forvaltningsloven.

Andre enkeltvedtak truffet av Luftfartstilsynet med hjemmel i denne forskrift kan påklages til Samferdselsdepartementet.

Klage sendes via Luftfartstilsynet innen 3 uker regnet fra vedtaksdato.

II

Endringen trer i kraft 1. juli 2001.

20. des. Nr. 1631 2000

Forskrift om endring i forskrift om medisinske krav for seilflygere, førere av friballong, flytelefonister og kabinbesetningsmedlemmer (BSL C 1-3).

Fastsatt av Luftfartstilsynet 20. desember 2000 med hjemmel i lov av 11. juni 1993 nr. 101 om luftfart (luftfartsloven) § 5-3, § 5-4 og § 15-4, jf. vedtak av 10. desember 1999 nr. 1273 om delegering av myndighet til Luftfartstilsynet etter luftfartsloven. Kunngjort 23. februar 2001.

I

I forskrift av 23. januar 2000 nr. 104 om medisinske krav for seilflygere, førere av friballong, flytelefonister og kabinbesetningsmedlemmer (BSL C 1–3) gjøres følgende endring:

Punkt 10 skal lyde:

Enkeltvedtak vedrørende legeattester truffet av Luftfartstilsynet med hjemmel i denne forskrift kan påklages til Statens Helsetilsyn i henhold til forvaltningsloven.

Andre enkeltvedtak truffet av Luftfartstilsynet med hjemmel i denne forskrift kan påklages til Samferdselsdepartementet.

Klage sendes via Luftfartstilsynet innen 3 uker regnet fra vedtaksdato.

II

Endringen trer i kraft 1. juli 2001.

20. des. Nr. 1632 2000**Forskrift om overgangsordning for elever som har påbegynt utdanning (BSL C 2–0a).**

Fastsatt av Luftfartstilsynet 20. desember 2000 med hjemmel i lov av 11. juni 1993 nr. 101 om luftfart (luftfartsloven) § 5–3, § 5–4 og § 15–4, jf. vedtak av 10. desember 1999 nr. 1273 om delegering av myndighet til Luftfartstilsynet etter luftfartsloven. Kunngjort 23. februar 2001.

*I**1. Virkeområde*

Forskriften gjelder for elever som har påbegynt utdanning til flygebesetningssertifikat i henhold til bestemmelser gitt i BSL C slik disse lød inntil ikrafttreddelsen av nye forskrifter 20. desember 2000.

2. Utdanning

Elever som har påbegynt utdanning til flygebesetningssertifikat ved godkjent norsk flygeskole i henhold til et skoleprogram godkjent av Luftfartstilsynet, kan fullføre denne utdanningen i samsvar med bestemmelser gitt i BSL C slik disse lød inntil ikrafttreddelsen av nye forskrifter 20. desember 2000. Dette gjelder kun såfremt utdanningen er fullført og alle prøver og eventuelle omprøver er bestått innen 30. juni 2002 for fly og 31. desember 2002 for helikopter.

3. Instruksjon

- 3.1 Flygeskoler og instruktører som har fått godkjenning og/eller sertifikat/bevis utstedt i henhold til bestemmelser i BSL C slik disse lød inntil ikrafttreddelsen av nye forskrifter 20. desember 2000, kan instruere til slik utdanning som er beskrevet i punkt 2.
- 3.2 Flygeskoler og instruktører som utfører instruksjon som beskrevet i punkt 3.1 kan i slik periode som er beskrevet i punkt 2, første ledd, fullføre denne instruksjonen selv om de går over til å drive sin virksomhet i samsvar med bestemmelsene i BSL JAR-FCL 1 og BSL JAR-FCL 2.

4. Avleggelse av prøver

- 4.1 Praktiske prøver ferdighetsprøve (skill test) og/eller ferdighetskontroll (proficiency check) avlegges for Luftfartstilsynets kontrollanter oppnevnt i henhold til bestemmelser i BSL C slik disse lød inntil ikrafttreddelsen av nye forskrifter 20. desember 2000 eller for JAR-FCL kontrollant med de aktuelle rettigheter.
- 4.2 Teoretiske prøver
Teoretiske prøver avlegges i samsvar med bestemmelser i BSL C slik disse lød inntil ikrafttreddelsen av nye forskrifter 20. desember 2000.

II

Forskriften trer i kraft 1. juli 2001.

20. des. Nr. 1633 2000**Forskrift om instruktørbevis (BSL C 6–1a).**

Fastsatt av Luftfartstilsynet 20. desember 2000 med hjemmel i lov av 11. juni 1993 nr. 101 om luftfart (luftfartsloven) § 5–3, § 5–4 og § 15–4, jf. vedtak av 10. desember 1999 nr. 1273 om delegering av myndighet til Luftfartstilsynet etter luftfartsloven. Kunngjort 23. februar 2001.

1. Utstedelse

1. For å få utstedt instruktørbevis må kravene i BSL JAR-FCL 1 og/eller 2, kapittel H være oppfylt.

2. Rettigheter

2.1. Instruktørbevis klasse 3

I gyldighetsperioden gir beviset innehaveren rett til å:

- a. undervise kandidater til nasjonalt privatflygersertifikat på luftfartøy av den kategori, klasse eller type som beviset er utstedt for, under veiledning av godkjent instruktør klasse 2 eller 1.
- b. foreta utsjekk som angitt i forskrift om generelle bestemmelser om utstedelse av luftfartssertifikater jf. BSL C 1–1a.

2.2. Instruktørbevis klasse 2

I gyldighetsperioden gir beviset innehaveren de samme rettigheter som de som tilligger instruktørbevis klasse 3. I tillegg gir beviset innehaveren rett til for luftfartøy av den kategori, klasse eller type beviset er utstedt for:

- a. å undervise til privatflygersertifikat på selvstendig grunnlag.
- b. å virke som hjelpeinstruktør for kandidater til nasjonalt CPL og nasjonalt instrumentbevis, når han er innehaver av et gyldig sådant eller et ATPL-sertifikat, under veiledning av en instruktør klasse 1.
- c. å undervise kandidater til nasjonalt instruktørbevis klasse 3.

2.3. Instruktørbevis klasse 1

I gyldighetsperioden gir beviset innehaveren de samme rettigheter som instruktørbevis klasse 2. I tillegg gir beviset innehaveren rett til for luftfartøy av den klasse eller type beviset er utstedt for:

- a. å gi undervisning til nasjonalt privat- og trafikkflygersertifikat på selvstendig grunnlag.
- b. å undervise kandidater til nasjonalt instruktørbevis.
- c. å undervise kandidater til nasjonalt instrumentbevis når han selv har et gyldig sådant eller et ATPL-A-sertifikat.

2.4. Instruktørbevis for acroflyging

2.4.1. Kandidaten må være innehaver av gyldig instruktørbevis. Dette kan utvides til å gjelde instruksjon i acroflyging. For å bli godkjent som instruktør i acroflyging, må følgende krav være oppfylt:

2.4.1.1. Kandidaten må ha gyldige rettigheter tilknyttet trafikkflygersertifikat og instruktørbevis. Kandidaten må på forhånd ha gjennomgått utdanning i acroflyging som beskrevet i BSL C 1–1a.

2.4.1.2. Kandidaten må ha gjennomgått supplerende utdanning til instruktørbevis for acroflyging. Utdanningen må være godkjent av Luftfartstilsynet. Ved ferdighetsprøve for Luftfartstilsynet må kandidaten vise at han/hun:

- a. Muntlig kan gjennomgå en eller flere av de praktiske prøver som kreves for utsjekk i acroflyging. Kandidaten må kunne gi en klar og fullstendig fremstilling, samt vise å kunne utarbeide et leksjonsopplegg.
- b. Under en flyging av minst 30 minutters varighet kan gi korrekt instruksjon og nødvendig forklaring på flere av de praktiske øvelser som kreves for utsjekk i acroflyging.
- c. På tilfredsstillende vis kan gjennomgå de «feil» som «eleven» har gjort under flygingen.

2.4.2. Rettigheter

Godkjenningen gir i gyldighetsperioden innehaveren rett til å undervise til utsjekk i acroflyging etter godkjent program under veiledning av en skolesjef som Luftfartstilsynet har godkjent.

2.4.3. Fornyelse og/eller forlengelse

For å få godkjenningen fornyet, må innehaveren:

- a. Inneha gyldige rettigheter tilknyttet trafikkflygersertifikat og instruktørbevis.
- b. Kunne dokumentere å ha virket som instruktør i utsjekk til acroflyging i løpet av de siste 730 dager.
- c. I mangel av tilstrekkelig instruktørvirksomhet; avlegge prøver etter Luftfartstilsynets bestemmelser.

3. Begrensning

Instruktørbevis klasse 3 gir ikke innehaveren rett til å sende elever opp til første soloflyging.

4. Gyldighetstid

Et instruktørbevis er gyldig i 730 dager etter utstedelsesdato.

5. Fornyelse

For å fornye et instruktørbevis må innehaveren oppfylle kravene i BSL JAR-FCL 1 og 2. For fornyelse av instruktørbevis for snittflyging; se pkt. 2.4.3 ovenfor.

6. Dispensasjon

Luftfartstilsynet kan dispensere fra bestemmelsene i denne forskrift når særlige grunner taler for det.

7. *Overgangsbestemmelser mv.*

Forskriften gjelder for elever som påbegynner utdanning etter 1. juli 2001.

Elever som har påbegynt utdanning før denne datoen kan velge å følge nærværende forskrift (BSL C 6–1a) eller forskrift om instruktørbevis klasse 3 av 1. januar 1977¹ (BSL C 6–4) og/eller forskrift om instruktørbevis klasse 2 av 1. januar 1977¹ (BSL C 6–5) og/eller forskrift om instruktørbevis klasse 1 av 1. mars 1972¹ (BSL C 6–6). For de elever som velger dette alternativet vil også forskrift av 3. april 1997 nr. 308 om overgangsordning for teoriutdanning til og bytte av luftfartssertifikater og bevis for besetningsmedlemmer med tilhørende bilag m/siste endring vedtatt av Luftfartsverket 1. april 1999 (BSL C 10–1), ha virkning.

Elever som velger å følge BSL C 6–4, 6–5 og/eller C 6–6 og 10–1, men som ikke har fullført utdanningen og fått utstedt nasjonalt sertifikat innen 30. juni 2002 (fly) og 31. desember 2002 (helikopter), må oppfylle kravene i BSL JAR-FCL 1 og/eller 2 før FCL-sertifikat kan utstedes.

¹ Ikke tidligere kunngjort i Norsk Lovtidend.

8. *Ikrafttredelse*

Denne forskriften gjelder fra 1. juli 2001.

20. des. Nr. 1634 2000

Forskrift om soloflygingsbevis (BSL C 2–2a).

Fastsatt av Luftfartstilsynet 20. desember 2000 med hjemmel i lov av 11. juni 1993 nr. 101 om luftfart (luftfartsloven) § 5–4 og § 15–4, jf. vedtak av 10. desember 1999 nr. 1273 om delegering av myndighet til Luftfartstilsynet etter luftfartsloven. Kunngjort 23. februar 2001.

Innledning

Soloflygingsbevis utstedes av Luftfartstilsynet til flyelev som er under utdanning ved en godkjent flygeskole. En flyelev tillates ikke å fly solo før vedkommende er i besittelse av gyldig soloflygingsbevis. Myndighet til å utstede soloflygingsbevis kan delegeres fra Luftfartstilsynet til skolesjefen.

Soloflygingsbevis utstedes for type helikopter eller for modell innen klassen fly. Beviset gjelder bare ved den flygeskolen hvor det ble utstedt, og kan ikke overføres til en annen skole.

1. Vilkår for utstedelse

- 1.1 Flyeleven skal ha fylt 16 år.
- 1.2 Før utstedelse skal flyeleven ha gjennomgått godkjent teoriutdanning til PPL-A respektive PPL-H og flytelefonistsertifikat og ha bestått eksamen i teori for Luftfartstilsynet. For elever som er under utdanning i et integrert program til ATPL, kan annen ordning godkjennes.
- 1.3 Eleven skal ha gjennomført minst 10 timer elevtid med flygeinstruktør samt 30 avganger og 30 landinger med eller uten motorinnlegg. Avbrutte innflyginger skal være inkludert, og for fly skal minst 10 av landingene være sidevindslandinger.
- 1.4 Eleven skal av en flygeinstruktør ha fått instruksjon i fly/helikopter av den angjeldende type/modell, på et godkjent kurs som kvalifiserer flyeleven for soloflyging. Fartøyet skal være godkjent av Luftfartstilsynet for skoleflyging. Instruktøren skal i hvert enkelt tilfelle forvise seg om at flyeleven har operasjonell erfaring på de følgende områder:
 - a) tiltak før og etter flyging, inspeksjon av flyet/helikopteret og inspeksjon før avgang,
 - b) flyplass- og landingsrundeoperasjoner, forholdsregler og prosedyrer for å unngå kollisjoner,
 - c) føring av flyet/helikopteret ved eksterne visuelle referanser,
 - d) nødoperasjoner, inkludert simulerte svikt i flyet/helikopteret eller dets utrustning,
 - e) radiotelefoniprosedyrer på den lokale flyplassen,

Tillegg for fly:

 - f) flyging ved kritisk lave hastigheter, oppdagelse av og uttak fra begynnende og fulle steilinger,
 - g) oppdagelse av og uttak fra spiralstup,
 - h) avganger og landinger under normale forhold og ved sidevind,

Tillegg for helikopter:

 - i) uttak i den innledende fase ved vertikal gjennomsynking med motor (settlement with power). Uttaksteknikk fra lavt rotorturtall innenfor det normale område for motorturtall,
 - j) bakkemanøvrering og oppkjøringer, hovring, avganger og landinger – normale, ut av vind og i skråning.
- 1.5 Eleven skal ha demonstrert ovennevnte øvelser med en dyktighet som er i samsvar med de rettigheter et soloflygingsbevis gir. Dessuten skal eleven:
 - a) operere flyet/helikopteret vel innenfor dets begrensninger,
 - b) fullføre alle manøvre sikkert,
 - c) utvise god dømmekraft og godt flygerskjønn,
 - d) anvende teorikunnskaper, og
 - e) til enhver tid ha kontroll over flyet/helikopteret slik at det aldri er alvorlig tvil om at en prosedyre eller

manøver vil bli korrekt gjennomført.

- 1.6 Flyeleven må inneha gyldig legeattest i henhold til BSL JAR-FCL 3.

2. Rettigheter og begrensninger

- 2.1 Et soloflygingsbevis gir innehaveren rett til å tjenestegjøre som fartøysjef og betjene radio om bord på angjeldende fartøy i VFR-forhold dag under oppsyn og kontroll av en flygeinstruktør. Det gir ikke rett til å medføre andre besetningsmedlemmer og/eller passasjerer.

Tjenestegjøring med soloflygingsbevis er begrenset til å gjelde innenfor norsk område.

- 2.2 Før hver øvelsesflyging skal instruktøren autorisere denne ved en påtegning på soloflygingsbeviset og angi hvilke øvelser som skal gjennomføres.

3. Dispensasjon

Luftfartstilsynet kan dispensere fra bestemmelsene i denne forskrift når særlige grunner taler for det.

4. Overgangsbestemmelser mv.

Forskriften gjelder for elever som påbegynner utdanning etter 20. desember 2000.

Elever som har påbegynt utdanning før denne datoen kan velge å følge nærværende forskrift (BSL C 2–2a) eller forskrift av 14. november 1994 nr. 1280 om soloflygingsbevis (BSL C 2–2). For de elever som velger dette alternativet vil også forskrift av 3. april 1997 nr. 308 om overgangsordning for teoriutdanning til og bytte av luftfartssertifikater og bevis for besetningsmedlemmer med tilhørende bilag (m/siste endring vedtatt av Luftfartsverket 13. april 1999 nr. 521) (BSL C 10–1) ha virkning.

Elever som velger å følge BSL C 2–2 og 10–1, men som ikke har fullført utdanningen og fått utstedt nasjonalt sertifikat innen 30. juni 2002 (fly) og 31. desember 2002 (helikopter), må oppfylle kravene i BSL JAR-FCL 1 og/eller 2 før FCL-sertifikat kan utstedes (jf. BSL C 2–2a).

5. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft 1. juli 2001.

20. des. Nr. 1635 2000

Forskrift om privatflygersertifikat for fly og helikopter (PPL-A/H) (BSL C 2–3a).

Fastsatt av Luftfartstilsynet 20. desember 2000 med hjemmel i lov av 11. juni 1993 nr. 101 om luftfart (luftfartsloven) § 5–3, § 5–4 og § 15–4, jf. vedtak av 10. desember 1999 nr. 1273 om delegering av myndighet til Luftfartstilsynet etter luftfartsloven. Kunngjort 23. februar 2001.

1. Vilkår for utstedelse

Vilkårene for utstedelse er fastsatt i BSL JAR-FCL 1 og 2.

2. Rettigheter

- 2.1 PPL-A/H med tilknyttede gyldige rettigheter gir i gyldighetstiden innehaveren rett til – dog ikke mot betaling – å utføre privatflyging som fartøysjef eller styrmann på fly/helikopter av den klasse eller type som rettigheten er gyldig for.
- 2.2 For utøvelse av rettighetene i mørke, skal innehaveren ha oppfylt kravene i vedlegg 1 og/eller 2 til BSL C 1–1a og ha rettighet til mørkeflyging innført i sitt rettighetsbevis.

3. Fornyelse

Vilkårene for fornyelse av sertifikatet eller rettigheter tilknyttet dette er fastsatt i BSL JAR-FCL 1 og 2.

4. Dispensasjon

Luftfartstilsynet kan dispensere fra bestemmelsene i denne forskrift når særlige grunner taler for det.

5. Overgangsbestemmelser mv.

Forskriften gjelder for elever som påbegynner utdanning etter 20. desember 2000.

Elever som har påbegynt utdanning før denne datoen kan velge å følge nærværende forskrift (BSL C 2–2a) eller forskrift av 14. november 1994 nr. 1281 om privatflygersertifikat for fly (PPL-A), BSL C 2–3 og/eller bestemmelser i forskrift av 14. november 1994 nr. 1285 om privatflygersertifikat for helikopter (PPL-H), BSL C 2–7. For de elever som velger dette alternativet vil også forskrift av 3. april 1997 nr. 308 om overgangsordning for teoriutdanning til og bytte av luftfartssertifikater og bevis for besetningsmedlemmer med tilhørende bilag (m/siste endring vedtatt av Luftfartsverket 13. april 1999 nr. 521) (BSL C 10–1) ha virkning.

Elever som velger å følge BSL C 2–3 og/eller 2–7 og 10–1, men som ikke har fullført utdanningen og fått utstedt nasjonalt sertifikat innen 30. juni 2002 (fly) og 31. desember 2002 (helikopter), må oppfylle kravene i BSL JAR-FCL 1 og/eller 2 før FCL-sertifikat kan utstedes (jf. BSL C 2–3a).

6. *Ikrafttredelse*

Denne forskrift trer i kraft 1. juli 2001.

20. des. Nr. 1636 2000

Forskrift om trafikkflygersertifikat for fly og helikopter (CPL-A/H) (BSL C 2–4a).

Fastsatt av Luftfartstilsynet 20. desember 2000 med hjemmel i lov av 11. juni 1993 nr. 101 om luftfart (luftfartsloven) § 5–3, § 5–4 og § 15–4, jf. vedtak av 10. desember 1999 nr. 1273 om delegering av myndighet til Luftfartstilsynet etter luftfartsloven. Kunngjort 23. februar 2001.

1. *Vilkår for utstedelse*

Vilkårene for utstedelse er fastsatt i BSL JAR-FCL 1 og BSL JAR-FCL 2.

2. *Rettigheter*

CPL-A/H med tilknyttede gyldige rettigheter, gir i gyldighetstiden innehaveren:

- a) samme rettigheter som er tilknyttet PPL-A/H, innbefattet rettigheter til flyging i mørke,
- b) rett til å tjenestegjøre som fartøysjef på fly/helikopter i andre operasjoner enn ervervsmessig luftfart,
- c) rett til å tjenestegjøre som fartøysjef i ervervsmessig luftfart på fly/helikopter som er sertifisert for operasjon med en (1) flyger, og
- d) rett til å tjenestegjøre som styrmann på fly/helikopter i alle typer sivil luftfart.

3. *Fornyelse*

Vilkårene for fornyelse av sertifikatet eller rettigheter tilknyttet dette er fastsatt i BSL JAR-FCL 1 og 2.

4. *Dispensasjon*

Luftfartstilsynet kan dispensere fra bestemmelsene i denne forskrift når særlige grunner taler for det.

5. *Overgangsbestemmelser mv.*

Forskriften gjelder for elever som påbegynner utdanning etter 20. desember 2000.

Elever som har påbegynt utdanning før denne datoen kan velge å følge nærværende forskrift (BSL C 2–4a) eller forskrift av 14. november 1994 nr. 1282 om trafikkflygersertifikat CPL for fly (CPL–A) (BSL C 2–4) og/eller forskrift av 14. november 1994 nr. 1286 om trafikkflygersertifikat for helikopter (CPL–H), BSL C 2– 8. For de elever som velger dette alternativet vil også forskrift av 3. april 1997 nr. 308 om overgangsordning for teoriutdanning til og bytte av luftfartssertifikater og bevis for besetningsmedlemmer med tilhørende bilag (m/siste endring vedtatt av Luftfartsverket 13. april 1999 nr. 521) (BSL C 10–1) ha virkning.

Elever som velger å følge BSL C 2–4 og/eller 2–8 og 10–1, men som ikke har fullført utdanningen og fått utstedt nasjonalt sertifikat innen 30. juni 2002 (fly) og 31. desember 2002 (helikopter), må oppfylle kravene i BSL JAR-FCL 1 og/eller 2 før FCL-sertifikat kan utstedes (jf. BSL C 2–1a).

6. *Ikrafttredelse*

Denne forskrift trer i kraft 1. juli 2001.

20. des. Nr. 1637 2000

Forskrift om trafikkflygersertifikat ATPL for fly og helikopter (ATPL-A/H) (BSL C 2–5a).

Fastsatt av Luftfartstilsynet 20. desember 2000 med hjemmel i lov av 11. juni 1993 nr. 101 om luftfart (luftfartsloven) § 5–3, § 5–4 og § 15–4, jf. vedtak av 10. desember 1999 nr. 1273 om delegering av myndighet til Luftfartstilsynet etter luftfartsloven. Kunngjort 23. februar 2001.

1. *Vilkår for utstedelse*

Vilkårene for utstedelse er fastsatt i BSL JAR-FCL 1 og 2.

2. *Rettigheter*

ATPL-A/H med tilknyttede gyldige rettigheter, gir i gyldighetstiden innehaveren:

- a) de samme rettigheter som de som er tilknyttet CPL-A/H,
- b) rett til å tjenestegjøre som fartøysjef eller styrmann på fly/helikopter for alle typer sivil luftfart og
- c) for innehavere av ATPL-A; samme rettigheter som de som er tilknyttet IR-A.

3. *Fornyelse*

Vilkårene for fornyelse av sertifikatet eller rettigheter tilknyttet dette er fastsatt i BSL JAR-FCL 1 og 2.

4. *Dispensasjon*

Luftfartstilsynet kan dispensere fra bestemmelsene i denne forskrift når særlige grunner taler for det.

5. Overgangsbestemmelser mv.

Forskriften gjelder for elever som påbegynner utdanning etter 20. desember 2000.

Elever som har påbegynt utdanning før denne datoen kan velge å følge nærværende forskrift (BSL C 2–5a) eller forskrift av 14. november 1994 nr. 1283 om trafikkflygersertifikat ATPL for fly (ATPL-A), BSL C 2–5 og/eller forskrift av 14. november 1994 nr. 1287 om trafikkflygersertifikat ATPL for helikopter (ATPL-H), BSL C 2–9. For de elever som velger dette alternativet vil også forskrift av 3. april 1997 nr. 308 om overgangsordning for teoriutdanning til og bytte av luftfartssertifikater og bevis for besetningsmedlemmer med tilhørende bilag (m/siste endring vedtatt av Luftfartsverket 13. april 1999 nr. 521) (BSL C 10–1) ha virkning.

Elever som velger å følge BSL C 2–5 og/eller 2–9 og 10–1, men som ikke har fullført utdanningen og fått utstedt nasjonalt sertifikat innen 30. juni 2002 (fly) og 31. desember 2002 (helikopter), må oppfylle kravene i BSL JAR-FCL 1 og/eller 2 før FCL-sertifikat kan utstedes (jf. BSL C 2–1a).

6. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft 1. juli 2001.

20. des. Nr. 1638 2000

Forskrift om flymaskinistsertifikat (BSL C 5–1a).

Fastsatt av Luftfartstilsynet 20. desember 2000 med hjemmel i lov av 11. juni 1993 nr. 101 om luftfart (luftfartsloven) § 5–4, § 4–10 og § 15–4, jf. vedtak av 10. desember 1999 nr. 1273 om delegering av myndighet til Luftfartstilsynet etter luftfartsloven. Kunngjort 23. februar 2001.

1. Generelt

Flymaskinistsertifikat kan utstedes til søkere som har gjennomgått utdanning godkjent av Luftfartstilsynet og bestått prøve for Luftfartstilsynet.

Sertifikat med tilknyttede rettigheter utstedes for typer av fly.

2. Krav for utstedelse

2.1 Alder

Kandidaten skal være minst 21 år.

2.2 Søknad

For søknad om flymaskinistsertifikat gjelder de alminnelige bestemmelser i BSL C 1–1a og 7–1a.

2.3 Medisinske krav

Søkeren skal ha gjennomgått legeundersøkelse, jf. BSL JAR-FCL 3, og være erklært medisinsk skikket for lufttjeneste i henhold til gjeldende medisinske krav.

2.4 Teorikrav

2.4.1 Grunnutdanning

Søkeren må oppfylle minst ett av følgende krav til forkunnskaper:

- Være innehaver av flyteknikersertifikat (MI + MIII)
- Være innehaver av trafikkflygersertifikat, CPL-A og instrumentbevis, IR-A
- Kunne dokumentere annen utdanning i teori som etter Luftfartstilsynets bedømmelse, anses likeverdig med utdanning til flyteknikersertifikat (MI + MIII).

2.4.2 Flytelefonistsertifikat

Søkeren skal være innehaver av flytelefonistsertifikat uten begrensning, eller ha bestått prøve for slikt sertifikat.

2.4.3 Flymaskinistutdanning og prøver

Søkeren skal ha gjennomgått flymaskinistutdanning godkjent av Luftfartstilsynet. Prøver arrangert eller under kontroll av Luftfartstilsynet skal omfatte følgende fag:

- Aerodynamikk
- Motorlære
- Elektronikk
- Flysystemer
- Navigasjonssystemer
- Ytelse, vekt og balanse
- Meteorologi
- Rutehåndbok
- lover og bestemmelser
- Menneskelige ytelser og begrensninger.

2.4.3.1 Søkere som er innehaver av flyteknikersertifikat (MI + MIII), er fritatt for prøve i fagene:

- Aerodynamikk
- Motorlære

- Elektroteknikk
 - Flsystemer
 - Navigasjonssystemer.
- 2.4.3.2 Søkere som er innehaver av trafikkflygersertifikat med tilknyttete rettigheter er fritatt for prøve i fagene:
- Aerodynamikk
 - Navigasjonssystemer
 - Meteorologi
 - Rutehåndbok
 - Lover og bestemmelser
 - Ytelse, vekt og balanse
 - Menneskelige ytelser og begrensninger.
- 2.4.4 *Typeutdanning*
- 2.4.4.1 Søkeren skal med tilfredsstillende resultat ha gjennomgått typeutdanning i teori godkjent av Luftfartstilsynet på den type fly det søkes sertifikat og rettigheter for.
- 2.4.5 *Foreldelse av teoriprøver*
- Teoriprøven foreldes 730 dager etter datoen for første prøve. Det gjelder ikke for eventuelle prøver i fag som er unntatt i samsvar med pkt. 2.4.3.1 og 2.4.3.2.
- 2.5 *Praktiske krav*
- 2.5.1 Søkeren skal med tilfredsstillende resultat ha gjennomgått praktisk flymaskinistutdanning godkjent av Luftfartstilsynet.
- 2.5.2 *Flygetid*
- Utdannelsen skal omfatte minst 100 timer som flymaskinistkandidat på den aktuelle type. Inntil 50 timer kan være opptjent på godkjent syntetisk flygetrener.
- Flymaskinistinstruktør godkjent av Luftfartstilsynet skal være ansvarlig for utdannelsen.
- Hvis kandidaten er innehaver av minst trafikkflygersertifikat, CPL-A og instrumentbevis, IR-A, kan flygetiden reduseres etter Luftfartstilsynets godkjennelse.
- 2.5.3 *Flygebevis for flymaskinistkandidat*
- Kandidaten skal inneha flygebevis for flymaskinistkandidat godkjent av Luftfartstilsynet for utdanning i luften påbegynnes.
- Flygebevis for flymaskinistkandidat utstedes med gyldighet i 90 dager, men kan fornyes etter avtale med Luftfartstilsynet.
- 2.5.4 *Ferdighetsprøve (skill test)*
- Søkeren skal etter å ha gjennomgått godkjent utdanning avlegge ferdighetsprøve (skill test) for Luftfartstilsynet på den type fly det søkes sertifikat for. Prøven skal utføres i syntetisk flygetrener eller fly.

3. Gyldighet av flymaskinistsertifikat

Gyldighet av flymaskinistsertifikat, se BSL C 1–1a og 7–1a.

4. Vilkår for utøvelse av rettighetene tilknyttet flymaskinistsertifikat

- 4.1 For at innehaver av flymaskinistsertifikat skal kunne utøve tilknyttede rettigheter, kreves at vedkommende har gyldig ferdighetsprøve (skill test) for angjeldende type fly.
- 4.2 Ved utøvelse av rettighetene tilknyttet flymaskinistsertifikat må innehaveren til enhver tid medbringe sitt sertifikat og vedlegg til dette, og gyldig legeattest i henhold til BSL JAR-FCL 3.

5. Forlengelse eller gjenutstedelse av rettigheter tilknyttet flymaskinistsertifikat

- 5.1 For forlengelse og gjenutstedelse av rettighet som har vært utløpt i mindre enn 365 dager, kreves bestått ferdighetskontroll (proficiency check).
- 5.2 For gjenutstedelse av rettighet som har vært utløpt 366–730 dager, kreves bestått ny skriftlig prøve i lover og bestemmelser og bestått ferdighetsprøve (skill test).
- 5.3 For gjenutstedelse av rettighet som har vært utløpt i mer enn 730 dager, kreves bestått ny skriftlig prøve i lover og bestemmelser og bestått ferdighetsprøve (skill test). I tillegg skal det ved ferdighetsprøve (skill test) ha inngått en muntlig prøve i fagene meteorologi og navigasjonssystemer.

6. Utvidelse

Rettighetene kan etter søknad utvides til andre typer fly når søkeren:

- 6.1 kan dokumentere at kravene til typeutdanning i teori som angitt i punkt 2.4.4 er oppfylt.
- 6.2 kan dokumentere at kravene til praktisk typeutdanning som angitt i punkt 2.5.1 er oppfylt.
- 6.3 har avlagt ferdighetsprøve (skill test) for Luftfartstilsynet som angitt i punkt 2.5.4.

7. Rettigheter

Sertifikatet med tilknyttede rettigheter gir i gyldighetsperioden innehaveren rett til å tjenestegjøre som flymaskinist om bord i fly av den type rettigheten gjelder for.

8. Dispensasjoner

Luftfartstilsynet kan dispensere fra bestemmelsene i denne forskrift når særlige grunner taler for det.

9. Ikrafttredelse mv.

Denne forskrift trer i kraft 1. juli 2001.

Fra samme tidspunkt oppheves:

- Forskrift av 14. november 1994 nr. 1289 om flymaskinistsertifikat (BSL C 5–2).
- Forskrift av 1. mars 1972¹ om navigatørsertifikat (BSL C 5–1).
- Forskrift av 1. mars 1972¹ om flytelegrafist sertifikat (BSL C 5–3).

¹ Ikke tidligere kunngjort i Norsk Lovtidend.

20. des. Nr. 1639 2000

Forskrift om sertifikat for kabinbesetningsmedlem (BSL C 5–3a).

Fastsatt av Luftfartstilsynet 20. desember 2000 med hjemmel i lov av 11. juni 1993 nr. 101 om luftfart (luftfartsloven) § 5–3, § 5–4 og § 15–4, jf. vedtak av 10. desember 1999 nr. 1273 om delegering av myndighet til Luftfartstilsynet etter luftfartsloven. Kunngjort 23. februar 2001.

Forskriften har følgende vedlegg som gjelder som forskrift:

1. Sertifikat for kabinbesetningsmedlem

1. Generelt

Sertifikat for kabinbesetningsmedlem utstedes av Luftfartstilsynet til søker som tilfredsstillende nedenstående krav.

2. Krav for utstedelse og fornyelse

- 2.1 Søkeren skal være minst 20 år.
- 2.2 Søkeren skal ha gjennomgått legeundersøkelse, jf. BSL JAR-FCL 3, og være erklært medisinsk skikket for å tjenestegjøre som kabinbesetningsmedlem.
- 2.3 Søkeren skal ha gjennomgått en teoretisk/praktisk utdanning, godkjent av Luftfartstilsynet, i følgende fag:
 - a) Lover og bestemmelser. Pensum fremgår av vedlegg 1 til denne forskrift.
 - b) Førstehjelp, herunder virkning av oksygenmangel og tap av overtrykk i kabinen.
 - c) Oppgaver i nødsituasjoner, herunder nødevakuering og plassering/bruk av nød- og redningsutstyr.
 - d) Assistanse ved sykdom, indisposisjon e.l. i førerrom.
 - e) Befordring av syke og handikappede.
 - f) Bruk av internt kommunikasjonsutstyr i luftfartøy.

3. Rettigheter

Sertifikatet gir i gyldighetstiden innehaveren rett til å tjenestegjøre som kabinbesetningsmedlem i luftfartøy når innehaveren har de nødvendige ferdigheter og kunnskaper i henhold til BSL D 2–1 pkt. 12.

4. Dispensasjon

Luftfartstilsynet kan dispensere fra bestemmelsene i denne forskrift når særlige grunner taler for det.

5. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft 1. juli 2001.

Fra samme tidspunkt oppheves forskrift av 10. juli 1980¹ om sertifikat for kabinbesetningsmedlem samt bilag 1 (BSL C 5–5).

¹ Ikke tidligere kunngjort i Norsk Lovtidend.

Vedlegg 1. Pensum til sertifikat for kabinbesetningsmedlem

Lover og bestemmelser

1. Elevene skal ha kjennskap til:
 - Siste utgave av lov om luftfart og følgende Bestemmelser for Sivil Luftfart.
- 1.1 BSL C 1–1a Utstedelse.
BSL JAR-FCL 3 Legeundersøkelse og medisinske krav som angår kabinbesetningsmedlemmer.
BSL C 5–3 Sertifikat for kabinbesetningsmedlem.

1.2

BSL D 1–6 Befordring av passasjerer i luftfartøy.

BSL D 1–7 Befordring av gods i luftfartøy.

BSL D 1–9 Førstehjelpsutstyr i luftfartøy.

BSL D 2–1 pkt. 12 Kabinpersonell.

BSL D 2–4 Demonstrasjon av nødevakuering.

BSL E 4–1, Vedlegg 1, forskrift om adgang til og ferdsel på flyplasser på land av 8. desember 1983 nr. 1925.

1.3 Lov om pliktmessig avhold for personer i visse stillinger fra nytelse av alkohol eller annet berusende eller bedøvende middel av 16. juli 1936 nr. 2 § 1.

1.4 Forskrift om forebygging av anslag mot sikkerheten i luftfarten av 13. desember 1996 nr. 1146 gitt med virkning fra 1. mars 1997.

1.5 Bestemmelser om fotografering fra luften og kontroll av fotografier tatt fra luften fastsatt av Forsvarsdepartementet med virkning fra 1. juli 1970.

20. des. Nr. 1640 2000**Forskrift om utstedelse, forlengelse og gjenutstedelse av rettigheter på klasse og type (fly/helikopter) tilknyttet flygersertifikat/bevis (BSL C 2– 1a).**

Fastsatt av Luftfartstilsynet 20. desember 2000 med hjemmel i lov av 11. juni 1993 nr. 101 om luftfart (luftfartsloven) § 5–4 første ledd og § 15–4, jf. vedtak av 10. desember 1999 nr. 1273 om delegering av myndighet til Luftfartstilsynet etter luftfartsloven. Kunngjort 23. februar 2001.

1. Generelt

I tillegg til BSL JAR-FCL 1 jf. 2 gjelder følgende for utstedelse av rettigheter på klasse/type fly/helikopter:

Flygersertifikat utstedes særskilt for fly og helikopter. For fly gjøres rettighetene tilknyttet sertifikatet/beviset gyldig for type/variant eller klasse/modell av fly. For helikopter gjøres rettighetene tilknyttet sertifikatet/beviset gyldig for type/variant av helikopter.

For å få rettigheter på modell/type som ikke er innført i BSL JAR-FCL 1 jf. 2, må det i hvert enkelt tilfelle søkes Luftfartstilsynet om godkjenning av dette.

2. Kategorier av luftfartøy

2.1 Luftfartøy inndeles i følgende kategorier:

- a) fly
- b) helikopter
- c) seilfly
- d) friballong.

2.1.1 Fly inndeles i typer eller klasser.

2.1.2 Helikopter inndeles i typer.

3. Typer

3.1 Følgende fly/helikopter inndeles i typer:

- a) Fly sertifisert for operasjon med en flygebesetning på minst to flygere
- b) Fly som ikke hører inn under a), men som på grunn av sin egenart er betegnet som type, jf. BSL JAR-FCL 1
- c) Alle helikoptre.

3.2 *Ervervelse av rettighet på type fly/helikopter – typerettighet*

Rettighet til å tjenestegjøre på type fly/helikopter, kan gis sertifikatnehaveren/kandidaten når denne har gjennomgått typeutdanning og bestått teknisk kurs, samt bestått ferdighetsprøve (skill test) på typen.

Denne rettighet benevnes typerettighet.

3.3 *Typerettighet begrenset til en variant*

Rettighet til å tjenestegjøre på type fly/helikopter kan begrenses til å gjelde en variant innen typen. Rettigheten kan utvides til andre varianter innen typen etter at sertifikatnehaveren har gjennomgått typevariantkurs og utsjekk.

3.4 *Dokumentasjon for typerettighet og utsjekk på variant*

Typerettighet skal dokumenteres av Luftfartstilsynet i rettighetsbeviset til sertifikatet.

Utsjekk på variant dokumenteres av flygeinstruktør i kandidatens flygetidsbok.

*4. Klasser*4.1 *Klasser av fly*

Fly som er sertifisert for operasjon med (1) en flyger, inndeles normalt i følgende klasser:

- a) énmotors landfly
- b) énmotors sjøfly

- c) flermotors landfly
 - d) flermotors sjøfly.
- 4.2 *Ervervelse av rettighet på klasse fly – klasserettighet og utsjekk på modeller*
Klasserettighet på flermotors landfly gir også klasserettighet på énmotors landfly. Forholdet er tilsvarende for klasserettighet på sjøfly.
Samtidig med ervervelse av klasserettighet, erverves også utsjekk på modellen.
- 4.3 *Utdanning på modell*
Utdanning for ervervelse av rettighet til å tjenestegjøre på modell, skal enten gis av luftfartsskole eller av flygeinstruktør. Utdanningen trenger ikke særskilt godkjenning av Luftfartstilsynet. Kandidaten skal bestå en prøve i kjennskap til luftfartøyets data, konstruksjoner, ytelser, masse og balanse.
- 4.4 *Dokumentasjon for klasserettighet og utsjekk på modell*
Klasserettighet skal dokumenteres av Luftfartstilsynet i rettighetsbeviset til sertifikatet.
Utsjekk på modell dokumenteres av flygeinstruktør i kandidatens flygetidsbok.

5. Begrenset rettighet

- 5.1 *Rettighet som begrenses av andre årsaker*
- a) Luftfartstilsynet kan begrense rettighet tilknyttet sertifikat og bevis, når helsemessige eller lignende grunner tilsier det.
 - b) Rettighet ervervet på utenlandsk sertifikat/bevis som søkes tilknyttet norsk sertifikat/bevis, kan godkjennes, begrenses eller avslås av Luftfartstilsynet.
- 5.2 *Dokumentasjon av begrensninger*
Begrensninger skal dokumenteres av Luftfartstilsynet i rettighetsbeviset til sertifikatet.

6. Dispensasjoner

Luftfartstilsynet kan, når særlige grunner tilsier det, dispensere fra bestemmelsene i denne forskrift.

7. Overgangsbestemmelser mv.

Forskriften gjelder for elever som påbegynner utdanning etter 20. desember 2000.

Elever som har påbegynt utdanning før denne datoen kan velge å følge nærværende forskrift (BSL C 2–1a) eller forskrift av 14. november 1994 nr. 1298 om utstedelse, forlengelse og gjenutstedelse av rettigheter på klasse og type (fly/helikopter) tilknyttet flygersertifikat/bevis (BSL C 2–1). For de elever som velger dette alternativet vil også forskrift av 3. april 1997 nr. 308 om overgangsordning for teoriutdanning til og bytte av luftfartssertifikater og bevis for besetningsmedlemmer med tilhørende bilag (m/siste endring vedtatt av Luftfartsverket 13. april 1999 nr. 521) (BSL C 10–1) ha virkning.

Elever som velger å følge BSL C 2–1 og 10–1, men som ikke har fullført utdanningen og fått utstedt nasjonalt sertifikat innen 30. juni 2002 (fly) og 31. desember 2002 (helikopter), må oppfylle kravene i BSL JAR-FCL 1 og/eller 2 før FCL-sertifikat kan utstedes (jf. BSL C 2–1a).

8. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft 1. juli 2001.

20. des. Nr. 1641 2000

Forskrift om ICAO flyteknikersertifikat på elektrisk anlegg – Xa (BSL C 7–7a).

Fastsatt av Luftfartstilsynet 20. desember 2000 med hjemmel i lov av 11. juni 1993 nr. 101 om luftfart (luftfartsloven) § 4–10 og § 15–4, jf. vedtak av 10. desember 1999 nr. 1273 om delegering av myndighet til Luftfartstilsynet etter luftfartsloven. Kunngjort 23. februar 2001.

1. Generelt

Flyteknikersertifikat på elektrisk anlegg – Xa komplett luftfartøy kan utstedes til søkere som dokumenterer bestått grunnutdanning, faggruppeutdanning på elektrisk anlegg, vedlikeholdserfaring og beståtte praktiske prøver som tilfredsstillende Luftfartstilsynets krav.

2. Krav for utstedelse

Søknad om sertifikat skal være innsendt på fastsatt skjema med vedlegg, jf. BSL C 7–1a. Vedleggene skal dokumentere at følgende krav er oppfylt:

- Beståtte grunnprøver, jf. BSL C 7–1a vedlegg 2 og 3
- Bestått teoretisk typeprøve, jf. punkt 3
- Vedlikeholdserfaring, jf. punkt 4
- Bestått praktisk typeprøve, jf. punkt 4.4.

3. Teoretiske kunnskaper

- 3.1. Søkeren må ha gjennomført og bestått en utdanning godkjent av Luftfartstilsynet.

- 3.2 Faggruppeutdanningen skal gi søkeren detaljerte kunnskaper om konstruksjon og funksjon, prinsipper for kontroll, inspeksjon, reparasjon, og overhaling av elektrisk anlegg og utstyr som hører inn under den klasse det søkes sertifikat for. Utdanningen skal minst samsvare med retningslinjer gitt i Air Transport Association (ATA) spesifikasjon 104 nivå V.
- 3.3 Søkeren skal dokumentere detaljert kunnskap om:
 - 3.3.1 Forskrifter for prøving av elektrisk utstyr, inspeksjon og kontroll.
 - 3.3.2 Valg av materialer som benyttes ved fremstilling av elektrisk utstyr.
 - 3.3.3 Skissering av koblingsskjema med symboler, samt konstruksjon, funksjon og bruk av testutstyr.
 - 3.3.4 Vanlig forekommende feil og problemer, servicebulletiner.
 - 3.3.5 Myndighetenes og fabrikantenes instruksjoner for angjeldende elektrisk anlegg.
 - 3.3.6 Fabrikantenes tekniske manualer og overhalingsprosedyrer samt lover og bestemmelser som angår autorisasjon av flyverksteder og sertifikatinnehaverens arbeidsfelt for øvrig.

4. Vedlikeholdserfaring og praktiske faggruppeprøver

- 4.1 Søkeren må dokumentere en planlagt, effektiv og allsidig vedlikeholdserfaring med hovedvekt på overhaling av elektriske komponenter og anlegg for luftfartøy i den klasse det søkes sertifikat for. Oppfylles ikke dette kravet kan Luftfartstilsynet kreve ytterligere vedlikeholdserfaring.
- 4.2 Søkeren skal dokumentere at minst ett av følgende krav er oppfylt:
 - 4.2.1 Gjennomført læretid på minst 4 år ved et flyverksted godkjent av Luftfartstilsynet.
 - 4.2.2 Gjennomført og bestått godkjent flyteknisk utdanning med etterfølgende vedlikeholdserfaring i minst 2 år ved et flyverksted godkjent av Luftfartstilsynet.
 - 4.2.3 Gjennomført og bestått godkjent flyteknisk utdanning fra Luftforsvarets tekniske skole med etterfølgende vedlikeholdserfaring i minst 1 år ved et flyverksted godkjent av Luftfartstilsynet.
- 4.3 Praktiske prøver skal avlegges på elektrisk utstyr innen den klasse det søkes sertifikat for. Prøven skal fortrinnsvis henlegges til et verksted hvor søkeren er kjent med forhold og utstyr.
- 4.4 Søkeren skal vise ferdighet og kunnskap om:
 - 4.4.1 Vanlig elektrisk arbeid på det utstyr det søkes sertifikat for.
 - 4.4.2 Bruk av vanlig test og måleverktøy.
 - 4.4.3 Utførelse av systematisk kontroll ved reparasjon og overhaling av elektrisk utstyr.
 - 4.4.4 Montering, regulering, justering og prøving av utstyr.
 - 4.4.5 Kontroll ved utførelsen av modifikasjoner og utskifting av deler.
 - 4.4.6 Utbedring av vanlig forekommende feil på elektrisk anlegg i luftfartøy.
 - 4.4.7 Bruk av fabrikantens vedlikeholdsunderlag, skjemaer, overhalings- reparasjons- og modifikasjonsanvisninger.

5. Rettigheter

- 5.1 Flyteknikersertifikat på elektrisk anlegg gir i gyldighetsperioden innehaveren rett til å attestere for utført vedlikehold (luftdyktighetsattest) for elektrisk utstyr innen den klasse sertifikatet omfatter.
- 5.2 For luftfartøy som blir brukt til ervervsmessig lufttransport og som vedlikeholdes av verksted godkjent av Luftfartstilsynet, skal sertifikatinnehaveren i tillegg til flyteknikersertifikat på elektrisk anlegg, også inneha et autorisasjonsbevis utstedt av verkstedet, før attest for utført vedlikehold (luftdyktighetsattest) kan utferdiges.

6. Begrensninger

Sertifikatet gir ikke innehaveren rett til å attestere for utført vedlikehold (luftdyktighetsattest) når arbeidet er av en slik art at det må utføres av et godkjent verksted eller av flytekniker med gyldig sertifikat for andre klasser eller faggrupper.

7. Utvidelse

- 7.1 Sertifikatet kan etter søknad utvides til å omfatte den andre klassen elektrisk utstyr når søkeren:
 - Har gjennomført typeutdanning og avlagt og bestått teoretisk og praktisk prøve godkjent av Luftfartstilsynet.
 - Kan dokumentere vedlikeholdserfaring som inkluderer aktuell trening på utstyrets data, konstruksjon, virkemåte og installasjon i den klasse sertifikatet søkes utvidet til.
- 7.2 Vedlikeholdstreningen fra klasse a til b eller omvendt, må foregå over en periode på 6 måneder.

8. Dispensasjon

Luftfartstilsynet kan dispensere fra bestemmelsene i denne forskrift når særlige grunner taler for det.

9. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft 1. juli 2001.

Fra samme tidspunkt oppheves midlertidig forskrift av 24. mars 1977¹ om reparatørsertifikat på elektrisk anlegg (XA-sertifikat), BSL C 7–7.

¹ Ikke tidligere kunngjort i Norsk Lovtidend.

20. des. Nr. 1642 2000

Forskrift om ICAO flyteknikersertifikat på instrumenter – Xb (BSL C 7–8a).

Fastsatt av Luftfartstilsynet 20. desember 2000 med hjemmel i lov av 11. juni 1993 nr. 101 om luftfart (luftfartsloven) § 4–10 og § 15–4, jf. vedtak av 10. desember 1999 nr. 1273 om delegering av myndighet til Luftfartstilsynet etter luftfartsloven. Kunngjort 23. februar 2001.

1. Generelt

Flyteknikersertifikat på instrumenter – Xb kan utstedes til søkere som dokumenterer bestått grunnutdanning, faggruppeutdanning på instrumenter, vedlikeholdserfaring og beståtte praktiske prøver som tilfredsstiller Luftfartstilsynets krav.

2. Krav for utstedelse

- 2.1 Søknad om sertifikat skal være innsendt på fastsatt skjema med vedlegg, jf. BSL C 7–1a. Vedleggene skal dokumentere at følgende krav er oppfylt:
- Beståtte grunnprøver, jf. BSL C 7–1a vedlegg 2 og 3
 - Bestått teoretisk typeprøve, jf. punkt 3
 - Vedlikeholdserfaring, jf. punkt 4
 - Bestått praktisk typeprøve, jf. punkt 4.4.

3. Teoretiske kunnskaper

- 3.1 Søkeren må ha gjennomført og bestått en utdanning godkjent av Luftfartstilsynet.
- 3.2 Faggruppeutdanningen skal gi søkeren detaljerte kunnskaper om konstruksjon, funksjon, inspeksjon, overhaling og reparasjon for luftfartøy- og motorinstrumenter som hører inn under den klasse det søkes sertifikat for. Utdanningen skal minst samsvare med retningslinjer gitt i Air Transport Association (ATA) spesifikasjon 104 nivå V.
- 3.3 Søkeren skal dokumentere detaljerte kunnskaper om:
- 3.3.1 Forskrifter for montering av instrumenter, kalibrering, justering, prøving og valg av materialer som benyttes ved fremstilling av instrumenter.
- 3.3.2 Skissering av en instrumentdel, målsetting, arbeid etter tegning, samt konstruksjon, funksjon og bruk av testutstyr.
- 3.3.3 Vanlig forekommende feil og problemer, servicebulletiner og instruksjoner.
- 3.3.4 Bruk av tekniske manualer, vedlikeholdsprosedyrer samt lover og bestemmelser som angår autorisasjon av flyverksteder og sertifikatinnehaverens arbeidsfelt forøvrig.

4. Vedlikeholdserfaring og praktiske faggruppeprøver

- 4.1 Søkeren må dokumentere en planlagt, effektiv og allsidig vedlikeholdserfaring med hovedvekten på overhaling av instrumenter for luftfartøy. Dersom dette kravet ikke oppfylles kan Luftfartstilsynet kreve ytterligere vedlikeholdserfaring.
- 4.2 Søkeren skal dokumentere at minst ett av følgende krav er oppfylt:
- 4.2.1 Gjennomført læretid på minst 4 år ved et flyverksted godkjent av Luftfartstilsynet.
- 4.2.2 Gjennomført og bestått godkjent flyteknisk utdanning med etterfølgende vedlikeholdserfaring i minst 2 år ved et flyverksted godkjent av Luftfartstilsynet.
- 4.2.3 Gjennomført og bestått godkjent flyteknisk utdanning fra Luftforsvarets tekniske skole med etterfølgende vedlikeholdserfaring i minst 1 år ved et flyverksted godkjent av Luftfartstilsynet.
- 4.3 Praktiske prøver skal avlegges på instrumenter innen den klasse det søkes sertifikat for. Prøven skal fortrinnsvis henlegges til et verksted hvor søkeren er kjent med forhold og utstyr.
- 4.4 Søkeren skal vise ferdighet og kunnskap om:
- 4.4.1 Vanlig instrumentarbeid på de instrumenter det søkes sertifikat for.
- 4.4.2 Bruk av vanlig måleverktøy.
- 4.4.3 Utførelse av systematisk kontroll ved reparasjon og overhaling av instrumenter.
- 4.4.4 Kontroll, regulering, justering og prøving av instrumenter.
- 4.4.5 Kontroll ved utførelsen av modifikasjoner og utskifting av deler.
- 4.4.6 Utbedring av vanlig forekommende feil på instrumenter i luftfartøy.
- 4.4.7 Bruk av fabrikantens vedlikeholdsunderlag, skjemaer, overhalings-, reparasjons- og modifikasjonsanvisninger.

5. Rettigheter

- 5.1 Flyteknikersertifikat på instrumenter – Xb, gir i gyldighetsperioden innehaveren rett til å utferdige attest for utført vedlikehold (luftdyktighetsattest) for instrumenter i luftfartøy innen den klasse sertifikatet omfatter.
- 5.2 For luftfartøy som brukes til ervervsmessig lufttransport og vedlikeholdes av godkjent verksted, skal sertifikatinnehaveren i tillegg til flyteknikersertifikat på instrumenter også inneha et autorisasjonsbevis utstedt av verkstedet, før attest for utført vedlikehold (luftdyktighetsattest) kan utferdiges.

6. Begrensninger

Sertifikatet gir ikke innehaveren rett til å utferdige attest for utført vedlikehold (luftdyktighetsattest) når arbeidet er av en slik art at det må utføres av et autorisert verksted eller av flytekniker med gyldig sertifikat for andre klasser eller faggrupper.

7. Utvidelse

- 7.1 Sertifikatet kan etter søknad utvides til å omfatte andre klasser instrumenter når søkeren:
 - Har gjennomført typeutdanning og avlagt og bestått teoretisk og praktisk prøve godkjent av Luftfartstilsynet.
 - Kan dokumentere vedlikeholdserfaring som inkluderer aktuell trening på utstyrets data, konstruksjon, virkemåte og installasjon i den klasse sertifikatet søkes utvidet til.
- 7.2 Den praktiske treningen fra klasse a til b eller omvendt, må strekke seg over en periode på minst 6 måneder.

8. Dispensasjon

Luftfartstilsynet kan dispensere fra bestemmelsene i denne forskriften når særlige grunner tilsier det.

9. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft 1. juli 2001.

Fra samme tidspunkt oppheves midlertidig forskrift av 24. mars 1977¹ om reparatørsertifikat på instrumenter (XB-sertifikat), BSL C 7–8.

¹ Ikke tidligere kunngjort i Norsk Lovtidend.

20. des. Nr. 1643 2000

Forskrift om ICAO flyteknikersertifikat på propell – Xc (BSL C 7–9a).

Fastsatt av Luftfartstilsynet 20. desember 2000 med hjemmel i lov av 11. juni 1993 nr. 101 om luftfart (luftfartsloven) § 4–10 og § 15–4, jf. vedtak av 10. desember 1999 nr. 1273 om delegering av myndighet til Luftfartstilsynet etter luftfartsloven. Kunngjort 23. februar 2001.

1. Generelt

Flyteknikersertifikat på propeller – Xc kan utstedes til søkere som dokumenterer bestått grunnutdanning, faggruppeutdanning på propell, vedlikeholdserfaring og beståtte praktiske prøver som tilfredsstiller Luftfartstilsynets krav.

2. Krav for utstedelse

Søknad om sertifikat skal være innsendt på fastsatt skjema med vedlegg, jf. BSL C 7–1a. Vedleggene skal dokumentere at følgende krav er oppfylt:

- Beståtte grunnprøver, jf. BSL C 7–1a vedlegg 2 og 3
- Bestått teoretisk typeprøve, jf. punkt 3
- Vedlikeholdserfaring, jf. punkt 4
- Bestått praktisk typeprøve, jf. punkt 4.4.

3. Teoretiske kunnskaper

- 3.1 Søkeren skal ha gjennomgått en utdanning godkjent av Luftfartstilsynet.
- 3.2 Faggruppeutdanningen skal gi søkeren detaljert kunnskap om konstruksjon, funksjon og vedlikehold av propeller som hører inn under den klasse det søkes sertifikat for. Utdanningen skal minst samsvare med retningslinjer gitt i Air Transport Association (ATA) spesifikasjon 104 nivå V.
- 3.3 Søkeren skal dokumentere detaljerte kunnskaper om:
 - 3.3.1 Inspeksjon, montering, regulering og kontroll samt valg av materialer som brukes ved framstilling av propell.
 - 3.3.2 Forskrifter for montering.
 - 3.3.3 Vanlig forekommende feil og problemer samt metoder som brukes ved utbedring av feil, bruken av test/prøve utstyr.
 - 3.3.4 Konstruksjon, funksjon og overhalingsforskrifter for propellers hjelpeutstyr samt avisningsutstyr.

3.3.5 Metoder for utbalansering og lagring.

3.3.6 Føring av rapporter, servicebulletiner, instruksjoner og tekniske manualer, vedlikeholdsprosedyrer samt lover og bestemmelser som angår autorisasjon av flyverksteder og sertifikatinnehaberens arbeidsfelt forøvrig.

4. Vedlikeholdserfaring og praktiske faggruppeprøver

4.1 Søkeren skal kunne dokumentere en planlagt, effektiv og allsidig vedlikeholdserfaring med hovedvekten på reparasjon eller vedlikehold av propeller i den klasse det søkes sertifikat for. Oppfylles ikke dette kravet kan Luftfartstilsynet kreve ytterligere vedlikeholdserfaring.

4.2 Søkeren skal dokumentere og oppfylle minst ett av følgende krav:

4.2.1 Læretid på minst 4 år ved et flyverksted godkjent av Luftfartstilsynet.

4.2.2 Gjennomført og bestått godkjent flyteknisk grunnutdanning med etterfølgende vedlikeholdserfaring i minst 2 år ved et flyverksted godkjent av Luftfartstilsynet.

4.2.3 Gjennomført og bestått godkjent flyteknisk grunn- og typeutdanning fra Luftforsvarets tekniske skole med etterfølgende vedlikeholdserfaring i minst 1 år ved et flyverksted godkjent av Luftfartstilsynet.

4.3 Praktiske prøver skal avlegges på propeller innen den klasse det søkes sertifikat for. Prøven skal fortrinnsvis henlegges til et verksted hvor søkeren er kjent med forhold og utstyr.

4.4 Søkeren skal vise ferdighet og kunnskap om:

4.4.1 Vanlig propellarbeid med henblikk på den propellklasse det søkes sertifikat for.

4.4.2 Bruk av vanlig måleverktøy.

4.4.3 Utførelse av systematisk kontroll ved reparasjon og overhaling av propeller.

4.4.4 Kontroll, regulering, justering og prøving og utbalansering av propeller.

4.4.5 Kontroll ved utførelsen av modifikasjoner og utskifting av deler.

4.4.6 Utbedring av vanlig forekommende feil på propeller.

4.4.7 Bruk av fabrikantens vedlikeholdsunderlag, skjemaer, overhalings-, reparasjons- og modifikasjonsanvisninger.

5. Rettigheter

5.1 Flyteknikersertifikat på propell gir i gyldighetsperioden innehaveren rett til å utferdige attest for utført vedlikehold (luftdyktighetsattest) for propell innen den klasse sertifikatet omfatter.

5.2 For luftfartøy som brukes til ervervsmessig lufttransport og vedlikeholdes av godkjent verksted, skal sertifikatinnehaveren i tillegg til flyteknikersertifikat på propell, også inneha et autorisasjonsbevis utstedt av verkstedet, før attest for utført vedlikehold (luftdyktighetsattest) kan utferdiges.

6. Begrensninger

Sertifikatet gir ikke innehaveren rett til å utferdige attest for utført vedlikehold (luftdyktighetsattest) når arbeidet er av en slik art at det må utføres av et autorisert verksted eller av flytekniker med gyldig sertifikat for andre klasser eller faggrupper.

7. Utvidelse

7.1 Sertifikatet kan etter søknad utvides til å omfatte andre klasser propeller når søkeren:

7.1.1 Har gjennomført typeutdanning og avlagt og bestått teoretisk og praktisk prøve godkjent av Luftfartstilsynet.

7.1.2 Kan dokumentere minst 3 måneders vedlikeholdserfaring på propeller i den klasse sertifikatet søkes utvidet til.

8. Dispensasjon

Luftfartstilsynet kan dispensere fra bestemmelsene i denne forskriften når særlige grunner tilsier det.

9. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft 1. juli 2001.

Fra samme tidspunkt oppheves midlertidig forskrift av 24. mars 1977¹ om reparatørsertifikat på propeller (XC-sertifikat), BSL C 7–9.

¹ Ikke tidligere kunngjort i Norsk Lovtidend.

20. des. Nr. 1644 2000

Forskrift om ICAO flyteknikersertifikat i avionikk – Xf (C 7–12a).

Fastsatt av Luftfartstilsynet 20. desember 2000 med hjemmel i lov av 11. juni 1993 nr. 101 om luftfart (luftfartsloven) § 4–10 og § 15–4, jf. vedtak av 10. desember 1999 nr. 1273 om delegering av myndighet til Luftfartstilsynet etter luftfartsloven. Kunngjort 23. februar 2001.

Forskriften har følgende vedlegg som gjelder som forskrift:

1. Teoripensum – flyteknikersertifikat på avionikk – Xf.

1. Generelt

- 1.1 Flyteknikersertifikat på avionikk – Xf luftfartøy kan utstedes til søkere som dokumenterer bestått grunnutdanning, faggruppeutdanning på avionikk, vedlikeholdserfaring og beståtte praktiske prøver som tilfredsstillende Luftfartstilsynets krav.
- 1.2 Sertifikatet utstedes for:
 - Klasse 1. Kommunikasjonsutstyr
 - Klasse 2. Navigasjonsutstyr
 - Klasse 3. Pulsutstyr

2. Krav for utstedelse

- 2.1 Søknad om sertifikat skal være innsendt på fastsatt skjema med bilag, jf. BSL C 7–1. Vedleggene skal dokumentere at følgende krav er oppfylt:
 - Beståtte grunnprøver, jf. BSL C 7–1a vedlegg 2 og 3
 - Bestått teoretisk typeprøve, jf. punkt 3
 - Vedlikeholdserfaring, jf. punkt 4
 - Bestått praktisk typeprøve, jf. punkt 4.4.
- 2.2 Søker av sertifikat i klasse 1 radiokommunikasjon skal være innehaver av flytelefonistsertifikat for flyteknikere, jf. BSL C 7.

3. Teoretiske kunnskaper

- 3.1 Søkeren skal ha gjennomgått en utdanning godkjent av Luftfartstilsynet.
- 3.2 Typeutdanningen skal gi søkeren en detaljert kunnskap om avionikkssystemer og utstyr. Utdanningen skal minst samsvare med retningslinjer gitt i Air Transport Association (ATA) spesifikasjon 104 nivå V.
 - Pensum for Klasse 1 – Kommunikasjonsutstyr, Klasse 2 – Navigasjonsutstyr og Klasse 3 – Pulsutstyr er gitt i vedlegg 1.
- 3.3 Søkeren skal dokumentere detaljert kunnskap om:
 - 3.3.1 Avionikksystemet med tilhørende utstyr.
 - 3.3.2 Myndighetenes- og fabrikantenes instruksjoner for angjeldende avionikkssystemer og utstyr.
 - 3.3.3 De aktuelle problemområder og feilrettingsprosedyrer for avionikkssystemer og utstyr.
 - 3.3.4 Bruken av fabrikantens tekniske manualer og vedlikeholdsprosedyrer.

4. Vedlikeholdserfaring og prøver

- 4.1 Søkeren skal kunne dokumentere en planlagt, effektiv og allsidig vedlikeholdserfaring med hovedvekten på vedlikehold av avionikkutstyr og utstyr i den klasse det søkes sertifikat for. Oppfylles ikke dette kravet kan Luftfartstilsynet kreve ytterligere vedlikeholdserfaring.
- 4.2 Søkeren skal dokumentere og oppfylle minst ett av følgende krav:
 - 4.2.1 Læretid på minst 4 år ved et flyverksted godkjent av Luftfartstilsynet.
 - 4.2.2 Gjennomført og bestått godkjent flyteknisk grunnutdanning med etterfølgende vedlikeholdserfaring i minst 2 år ved et flyverksted godkjent av Luftfartstilsynet.
 - 4.2.3 Gjennomført og bestått godkjent flyteknisk utdanning fra Luftforsvarets tekniske skole avionikklinje, med etterfølgende vedlikeholdserfaring i minst 1 år ved et flyverksted godkjent av Luftfartstilsynet.
 - 4.2.4 Læretid på minst 4 år ved andre avionikk- eller elektroverksteder avsluttet med fagbrev og 1 års vedlikeholdserfaring ved et flyverksted godkjent av Luftfartstilsynet.
 - 4.2.5 Eksamen fra ingeniørhøyskole med sammenlignbar studieretning og 1 års vedlikeholdserfaring ved et flyverksted godkjent av Luftfartstilsynet.
- 4.3 Praktiske prøver skal avlegges på avionikk innen den klasse det søkes sertifikat for. Prøven skal fortrinnsvis henlegges til et verksted hvor søkeren er kjent med forhold og utstyr.
- 4.4 Søkeren skal innen den klasse det søkes sertifikat for, vise ferdighet og kunnskap om:
 - 4.4.1 Utførelse av systematisk feilsøking, reparasjon, justering og kontroll av avionikkssystemer og utstyr.
 - 4.4.2 Bruk av vanlig måleverktøy.
 - 4.4.3 Bruk av fabrikantens vedlikeholdsunderlag, skjemaer og modifikasjonsanvisninger.

5. Rettigheter

Flyteknikersertifikat på avionikk – Xf, gir i gyldighetsperioden innehaveren rett til å utferdige attest for utført vedlikehold (luftdyktighetsattest) for materiell og systemer innen den klasse sertifikatet omfatter.

6. Begrensninger

- 6.1 Sertifikatet gjelder bare innenfor den godkjenning/autorisasjonsbegrensning som er fastsatt for det flyverksted hvor sertifikatnehaveren er ansatt.
- 6.2 Retten til å utferdige attest for utført vedlikehold (luftdyktighetsattest) er begrenset til utstyr hvor sertifikatnehaveren har fått tilfredsstillende opplæring.

7. Utvidelse

- 7.1 Sertifikatet kan etter søknad utvides til å omfatte andre klasser når innehaveren:
 - 7.1.1 Har gjennomført typeutdanning og avlagt og bestått teoretisk og praktisk prøve godkjent av Luftfartstilsynet.
 - 7.1.2 Kan dokumentere minst 3 måneders vedlikeholdserfaring i den klasse sertifikatet søkes utvidet til.

8. Dispensasjon

Luftfartstilsynet kan dispensere fra bestemmelsene i denne forskriften når særlige grunner tilsier det.

9. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft 1. juli 2001.

Fra samme tidspunkt oppheves forskrift av 3. november 1981¹ om flyteknikersertifikat avionikk type 1 (Xf-sertifikat), BSL C 7–12.

¹ Ikke tidligere kunngjort i Norsk Lovtidend.

Vedlegg 1. Teoripensum – flyteknikersertifikat på avionikk – Xf

1. Generelt

Søkere til flyteknikersertifikat på avionikk for klasser skal ha dypere forståelse for hvordan avionikk systemer og komponenter fungerer, vedlikeholdes og repareres.

2. Det kreves inngående kunnskaper om:

- 2.1 System og komponenter som faller inn under følgende områder:
 - Auto flight – ATA 22
 - Communications – ATA 23
 - Indicating/Recording systems – ATA 31
 - Navigation – ATA 34
- 2.2 Modulasjon
 - Amplitudemodulasjon, modulasjonsgrad
 - Enkelt sidebånd
 - Frekvensmodulasjon, deviasjon og modulasjonsindeks, båndbredde og sidebånd
- 2.3 Radiomottakere
 - HF-forsterkere, blandere, lokaloscillatorer, MF-forsterkere, detektorer, BFO, AGC, støybegrensere, LF-forsterkere, tonekontroller
 - Prinsipper og funksjoner av audio opptaker- og avspillingsutstyr
 - Vanlig terminologi benyttet til å definere ytelse av mottakere og audioutstyr
 - Prinsippet for radiomottakere med frekvenssynthesizer
- 2.4 Radiosendere
 - Oscillator, frekvensmultiplikatorer, antenne, avstemningskretser, modulator
 - Vanlig terminologi benyttet til å definere ytelse av sendere
- 2.5 Kabler, bølgeforplantning og antenner
 - Karakteristiske egenskaper ved koaksialkabel
 - Dipleksers
 - Radiobølgens forplantning og polarisering
 - Foldet dipol, reflektorer og direktorer
 - Antenners utstrålingsmønster
 - Faste og variable avstemningsarrangementer (tilpasning av antenner)
 - Stående bølgeforhold når utsendt og reflektert effekt er kjent
 - Faktorer som bestemmer båndbredde og effektiv høyde av antenner
 - Oppbygging og funksjon av antenner for luftfartøy
 - Luftfartøyets strukturs innvirkning på valg av antennetype og monteringsposisjon
 - Metoder for å minske muligheten for lynnedslag i og statisk utladning for antenner.
- 2.6 Digitalteknikk
 - Porter som AND, OR, NOT, NAND, NOR
 - Frekvensledere, tellekretser

- Flip-flop kretser
- Digital/analog- og analog/digitalkretser
- Microprocessor
- Multiplexing
- Data bus
- 2.7 Avionikkskjema, logiske og andre symboler, koblingsskjema og wiring diagram
- 2.8 Inngående kjennskap til virkemåte, bruk og begrensninger av:
 - Universalinstrumenter, bondingmålere, isolasjonsmålere, universalmålebroer, wattmeter, VSWR-målere
 - Signalgeneratorer, oscilloskop og utstyr for måling av frekvens

3. Klasse 1 – kommunikasjonsutstyr

- 3.1 Teoripensum for klasse 1 – kommunikasjonsutstyr, omfatter alle avsnitt under punkt 2 til dette vedlegg.
- 3.2 Søkeren skal videre ha dypere forståelse for radiokommunikasjons- og audiosystemer som:
 - Very High Frequency (VHF) kommunikasjon
 - High Frequency (HF) kommunikasjon
 - Intercom
 - Public address
 - Passenger entertainment
 - Emergency Locator Transmitter (ELT)
 - Taleregistrator (Cockpit Voice Recorder – CVR)
 - ARINC kommunikasjon og rapportering
- 3.2.1 Typiske kontroll- og monitorkretser, automatisk avstemte sendere, mottakere og antenneinstallasjoner
- 3.2.2 Installasjons- og vedlikeholdspraksis, kontroll, justering og utprøving av radiokommunikasjons- og audiosystemer i luftfartøy
- 3.2.3 Bruk og begrensninger av prøveutstyr for radiokommunikasjons- og audiosystemer
- 3.2.4 Interferens med andre systemer
- 3.2.5 Integreering med andre systemer
- 3.2.6 Feilsøking- og feilrettingsmetoder

4. Klasse 2 – navigasjonsutstyr

- 4.1 Teoripensum for klasse 2 – navigasjonsutstyr, omfatter alle avsnitt under punkt 2 til dette vedlegg.
- 4.2 Søkeren skal videre ha dypere forståelse av virkemåte og prinsipper for følgende systemer:
 - Very High Frequency Omnidirectional range (VOR)
 - Automatic Direction Finding (ADF)
 - Instrument Landing System (ILS)
 - Flight Director system
 - Very Low Frequency and hyperbolic navigation (VLF/Omega)
 - Area navigation, RNAV system
 - Flight Management System (FMS)
 - Global Positioning System (GPS)
 - Global Navigation Satellite System (GNSS)
 - Inertial Navigation System (INS)
 - Traffic Alert and Collision Avoidance System (TCAS)
- 4.2.1 Teknikk benyttet i navigasjonsutstyr som fasekomparatorer, goniometer, resolvere, tonemodulasjon og filter.
- 4.2.2 Overvåkings- og indikatorretser
- 4.2.3 Terminologi benyttet i forbindelse med radiosystemer i luftfartøy.
- 4.2.4 Interferens med andre systemer
- 4.2.5 Integreering med andre systemer
- 4.2.6 Radiosystemers tilknytning til instrumenter og automatiske styringssystemer i luftfartøy.
- 4.2.7 Servosystemer
- 4.2.8 Bruk og begrensning av prøveutstyr for navigasjonssystemer i luftfartøy.
- 4.2.9 Feilsøking- og feilrettingsmetoder
- 4.2.10 Prøveflygingsprogram for kontroll av radio navigasjonssystemer.

5. Klasse 3 – pulsutstyr

- 5.1 Teoripensum for klasse 3 – pulsutstyr omfatter alle avsnitt under punkt 2 til dette vedlegg.
- 5.2 Søkeren skal ha dypere forståelse av virkemåte og prinsipper for følgende:
 - Microwave Landing System (MLS)

Distance Measuring Equipment (DME)
Doppler navigation
Air Traffic Control (ATC) transponder, secondary surveillance radar (SSR)
Vær-radar
Radiohøydemåler

- 5.2.1 Pulsmodulasjon karakteristikk av effektens maksimum- og middelvei, ytelsesperiode, pulsform, pulsbredde, puls stigetid og puls repetisjonsfrekvens (PRF).
- 5.2.2 Faktorer som bestemmer rekkevidde, nøyaktighet, oppløsningsgrad i radarsystem.
- 5.2.3 Prinsipper for puls- og FM-sendere og mottakere.
- 5.2.4 Virkningen av støy og mottakers båndbredde.
- 5.2.5 Typiske kretser benyttet i radar/puls systemer.
- 5.2.6 Feilsøkings- og feilrettingsmetoder.
- 5.2.7 Installasjon og vedlikeholdspraksis, kontroll, justering og utprøving av radar, puls og FM-systemer.
- 5.2.8 Bruk og begrensning av prøveutstyr for radar, puls og FM-systemer.
- 5.2.9 Interferens med andre systemer.
- 5.2.10 Integrering med andre luftfartøysystemer.
- 5.2.11 Sikkerhetsforskrifter for å hindre skader pga. mikrobølgestråling, radioaktiv stråling og behandling av radioaktive komponenter.

20. des. Nr. 1645 2000

Forskrift om forrentning og tilbakebetaling av lån i 2001.

Fastsatt av Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet 20. desember 2000 med hjemmel i lov av 26. april 1985 nr. 21 om utdanningsstøtte til elever og studenter. Kunngjort 27. februar 2001.

Med hjemmel i lov av 26. april 1985 nr. 21 om utdanningsstøtte til elever og studenter har departementet den 20. desember 2000 fastsatt forskrifter om forrentning og tilbakebetaling av lån i 2001.

Forskriftene tok til å gjelde 1. januar 2001.

Forskriftene kan en få ved å henvende seg til Statens lånekasse for utdanning. De finnes også på Lånekassens sider på Internett: www.lanekassen.no.

14. nov. Nr. 1647 2000

Forskrift om endring i forskrift om innretning og føring av dagbøker på skip.

Fastsatt av Sjøfartsdirektoratet 14. november 2000 med hjemmel i lov av 24. juni 1994 nr. 39 om sjøfarten (sjøloven) § 471, jf. Kronprinsreg.res. av 5. mai 1967. Kunngjort 2. mars 2001.

I

I forskrift av 15. september 1992 nr. 693 om innretning og føring av dagbøker på skip gjøres følgende endringer:

Hjemmelen skal lyde:

Fastsatt av Sjøfartsdirektoratet 15. september 1992 med hjemmel i lov av 24. juni 1994 nr. 39 om sjøfarten (sjøloven) § 471, jf. Kronprinsreg.res. av 5. mai 1967.

Det er videre foretatt endringer i § 9, § 10 og § 14. Forskriften i sin helhet vil bli innarbeidet i Regler for passasjer- og lasteskip m.v. og kan fås ved henvendelse til Sjøfartsdirektoratet, postboks 8123 Dep, 0032 Oslo. Videre vil den bli offentliggjort i Sjøfartsdirektoratets blad NAVIGARE.

II

Endringene trer i kraft straks.

20. des. Nr. 1648 2000

Forskrift om opphevelse av forskrift om forvaltning av rente- og avdragsfrie lån gitt gjennom boligtiltakene for Indre Finnmark og Tysfjord i Nordland.

Fastsatt av Kommunal- og regionaldepartementet 20. desember 2000 med hjemmel i lov av 1. mars 1946 nr. 3 om Den Norske Stats Husbank § 13. Kunngjort 2. mars 2001.

I

Forskrift av 25. mars 1983 nr. 3827 om forvaltning av rente- og avdragsfrie lån gitt gjennom boligtiltakene for Indre Finnmark og Tysfjord i Nordland oppheves.

I

Denne forskrift trer i kraft straks.

20. des. Nr. 1649 2000**Forskrift om opphevelse av forskrift om lån til miljøtiltak fra Den Norske Stats Husbank.**

Fastsatt av Kommunal- og regionaldepartementet 20. desember 2000 med hjemmel i lov av 1. mars 1946 nr. 3 om Den Norske Stats Husbank § 1 og § 26. Kunngjort 2. mars 2001.

I

Forskrift av 1. november 1983 nr. 1693 om lån til miljøtiltak fra Den Norske Stats Husbank oppheves.

II

Denne forskrift trer i kraft straks.

20. des. Nr. 1650 2000**Forskrift om opphevelse av forskrift om tilskudd fra den Norske Stats Husbank til gjeldssanering for andelshavere som har fraflyttet utbedrede borettslag.**

Fastsatt av Kommunal- og regionaldepartementet 20. desember 2000 med hjemmel i lov av 1. mars 1946 nr. 3 om Den Norske Stats Husbank § 1 og § 26. Kunngjort 2. mars 2001.

I

Forskrift av 13. desember 1994 nr. 1099 om tilskudd fra den Norske Stats Husbank til gjeldssanering for andelshavere som har fraflyttet utbedrede borettslag oppheves.

II

Denne forskrift trer i kraft straks.

20. des. Nr. 1651 2000**Forskrift om opphevelse av forskrift om særlige retningslinjer for innskottsfrie gjennomgangsboliger for fjernformidlet arbeidskraft.**

Fastsatt av Kommunal- og regionaldepartementet 20. desember 2000 med hjemmel i lov av 1. mars 1946 nr. 3 om Den Norske Stats Husbank § 13. Kunngjort 2. mars 2001.

I

Forskrift av 11. juli 1972 nr. 3825 om særlige retningslinjer for innskottsfrie gjennomgangsboliger for fjernformidlet arbeidskraft oppheves.

II

Denne forskrift trer i kraft straks.

20. des. Nr. 1652 2000**Forskrift om opphevelse av forskrift for husbankens belåning av innskottsfrie boliger.**

Fastsatt av Kommunal- og regionaldepartementet 20. desember 2000 med hjemmel i lov 1. mars 1946 nr. 3 om Den Norske Stats Husbank § 1 og § 26. Kunngjort 2. mars 2001.

I

Forskrift av 21. april 1970 nr. 3826 om Husbankens belåning av innskottsfrie boliger oppheves.

II

Denne forskrift trer i kraft straks.

19. des. Nr. 1653 2000**Forskrift om sammenlignende reklame.**

Fastsatt av Barne- og familiedepartementet 19. desember 2000 med hjemmel i lov av 16. juni 1972 nr. 47 om kontroll med markedsføring og avtalevilkår (markedsføringsloven) § 2 femte ledd, jf. EØS-avtalens vedlegg XIX nr. 2. (Europaparlaments- og rådsdirektiv 1997/55/EF). Kunngjort 13. mars 2001.

§ 1. Formål

Formålet med forskriften er å verne forbrukere og næringsdrivende mot villedende reklame og fastsette på hvilke vilkår sammenlignende reklame er tillatt.

§ 2. Definisjoner

Som sammenlignende reklame anses enhver reklame som direkte eller indirekte viser til en konkurrent eller til varer og tjenester som tilbys av en konkurrent.

§ 3. Sammenlignende reklame er bare tillatt forsåvidt gjelder sammenligningen når følgende vilkår er oppfylt

- a) den ikke er villedende
- b) den sammenligner varer eller tjenester som dekker samme behov eller er beregnet på samme formål
- c) den sammenligner objektivt én eller flere egenskaper ved disse varene og tjenestene som er konkrete, relevante, dokumenterbare og representative, herunder prisen
- d) den forårsaker ikke forveksling i markedet mellom annonsøren og en konkurrent eller mellom annonsørens og en konkurrents varemerker, handelsnavn, andre kjennetegn, varer eller tjenester
- e) den bringer ikke i vanry eller taler nedsettende om en konkurrents varemerker, handelsnavn, andre kjennetegn, varer, tjenester, virksomhet eller situasjon
- f) varer med geografisk opprinnelsesbetegnelse kan kun sammenlignes med varer med samme betegnelse
- g) den drar ikke urimelig fordel av den anseelse som er knyttet til en konkurrents varemerker, handelsnavn eller andre kjennetegn, eller av konkurrerende varers geografiske opprinnelsesbetegnelse (renommésnylting)
- h) den framstiller ikke varer eller tjenester som en etterligning eller kopi av varer eller tjenester med et beskyttet varemerke eller handelsnavn.

§ 4. Særskilt tilbud

I enhver sammenlignende reklame som omhandler et særskilt tilbud, skal det klart og entydig angis når tilbudet slutter å gjelde, eller eventuelt at det særskilte tilbudet bare gjelder så langt beholdningen av de aktuelle varene eller tjenestene rekker, og dersom tilbudet ennå ikke har begynt å gjelde, den dato da perioden for den særskilte prisen eller andre særskilte vilkår begynner.

§ 5. Tilsyn mv.

Markedsrådet og Forbrukerombudet skal medvirke ved gjennomføringen av bestemmelsene i forskriften jf. markedsføringsloven § 12 – § 14.

§ 6. Tvangsgebyr

For å sikre at bestemmelsene i denne forskrift eller vedtak truffet i medhold av forskriften blir gjennomført kan Markedsrådet og Forbrukerombudet fastsette tvangsgebyr etter reglene i markedsføringsloven § 16.

§ 7. Straff

Overtredelse av denne forskrift eller vedtak truffet i medhold av forskriften straffes etter lov om kontroll med markedsføring og avtalevilkår § 17, hvis ikke strengere straffebestemmelser kommer til anvendelse.

§ 8. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft 1. mars 2001.

29. des. Nr. 1654 2000**Forskrift om endring i forskrift om maskevidde, bifangst og minstemål m.v. i trålfisket etter reke og sjøkreps.**

Fastsatt av Fiskeridepartementet 29. desember 2000 med hjemmel i lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 4 og lov av 17. desember 1976 nr. 91 om Norges økonomiske sone § 4, jf. forskrift av 13. mai 1977 nr. 2 om utlendingers fiske og fangst i Norges økonomiske sone § 13. Kunngjort 13. mars 2001.

I

I forskrift av 10. oktober 1989 nr. 1103 om maskevidde, bifangst og minstemål m.v. i trålfisket etter reke og sjøkreps gjøres følgende endringer:

§ 15 første ledd skal lyde:

Ved fiske etter reker skal innblanding av torsk og hyse under minstemål ikke overstige 8 eksemplarer pr. 10 kg reker.

§ 15 tredje ledd oppheves.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2001.

29. des. Nr. 1655 2000

Forskrift om endring i forskrift om maskevidde, bifangst og minstemål m.m. ved fiske i fiskevernsonen ved Svalbard.

Fastsatt av Fiskeridepartementet 29. desember 2000 med hjemmel i lov av 17. desember 1976 nr. 91 om Norges økonomiske sone, jf. kgl.res. av 3. juni 1977 nr. 6 om fiskevernsonen ved Svalbard § 3. Kunngjort 13. mars 2001.

I

I forskrift av 21. september 1994 nr. 881 om maskevidde, bifangst og minstemål m.m. ved fiske i fiskevernsonen ved Svalbard gjøres følgende endringer:

§ 18 første ledd skal lyde:

Ved fiske etter reker skal innblanding av torsk og hyse under minstemål ikke overstige 8 eksemplarer pr. 10 kg reker.

§ 18 tredje ledd oppheves.

II

Endringen trer i kraft 1. januar 2001.

29. des. Nr. 1656 2000

Forskrift om endring i forskrift om maskevidde, bifangst og minstemål m.m. ved fiske i Svalbards territorialfarvann og indre farvann.

Fastsatt av Fiskeridepartementet 29. desember 2000 med hjemmel i lov av 17. juli 1925 nr. 11 om Svalbard § 4 og forskrift av 28. april 1978 nr. 20 om regulering av fiske i Svalbards territorialfarvann og indre farvann § 1. Kunngjort 13. mars 2001.

I

I forskrift av 21. september 1994 nr. 882 om maskevidde, bifangst og minstemål m.m. ved fiske i Svalbards territorialfarvann og indre farvann gjøres følgende endringer:

§ 18 første ledd skal lyde:

Ved fiske etter reker skal innblanding av torsk og hyse under minstemål ikke overstige 8 eksemplarer pr. 10 kg reker.

§ 18 tredje ledd oppheves.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2001.

18. jan. Nr. 73 2001

Vedtak om rentesatser for beskatning av kraftforetak for inntektsåret 2000.

Fastsatt av Finansdepartementet 18. januar 2001 med hjemmel i forskrift av 19. november 1999 nr. 1158 til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14 § 18–8. Kunngjort 16. februar 2001.

For inntektsåret 2000 er rentesatsene for beskatning av kraftforetak:

1. Den normerte risikofrie renten er 5,77 prosent.
2. Rentesatsen etter skatteloven § 18–4 annet ledd annet punktum er 6,3 prosent.
3. Rentesatsen etter skatteloven § 18–2 fjerde ledd tredje punktum er 4,5 prosent.
4. Rentesatsen etter skatteloven § 18–3 tredje ledd bokstav b og fjerde ledd annet punktum er 9,8 prosent.
5. Rentesatsen etter skatteloven § 18–5 niende ledd er 6,1 prosent.

19. jan. Nr. 74 2001**Midlertidig forskrift om forbud mot ilandføring av lodde til konsumanvendelse for fartøy som ikke fører flagg til en avtalepart i EØS-avtalen.**

Fastsatt av Fiskeridepartementet 19. januar 2001 med hjemmel i lov av 17. juni 1966 nr. 19 om Norges fiskerigrense og om forbud mot at utlendinger driver fiske m.v. innenfor fiskerigrensen § 8, jf. kgl.res. av 20. august 1993 nr. 813. Kunngjort 16. februar 2001.

§ 1. I perioden 1. februar 2001 til 1. mai 2001 er det forbudt for utenlandske fartøyer som ikke fører flagg til en avtalepart i EØS-avtalen, å ilandføre lodde fra feltet til konsumanvendelse.

§ 2. Denne forskrift trer i kraft 1. februar 2001.

19. jan. Nr. 75 2001**Ikrafttredelse av lov av 19. januar 2001 nr. 6 om endringer i lov 20. desember 1974 nr. 73 om dyrevern.**

Fastsatt ved kgl.res. 19. januar 2001. Fremmet av Landbruksdepartementet. Kunngjort 16. februar 2001.

Lov av 19. januar 2001 nr. 6 om endringer i lov 20. desember 1974 nr. 73 om dyrevern trer i kraft 1. mars 2001.

23. jan. Nr. 76 2001**Forskrift om endring i forskrift om regulering av fiske etter sei nord for 62°N i 2001.**

Fastsatt av Fiskeridirektoratet 23. januar 2001 med hjemmel i forskrift av 20. desember 2000 nr. 1340 om regulering av fiske etter sei nord for 62°N i 2001 § 24. Kunngjort 16. februar 2001.

I

I forskrift av 20. desember 2000 nr. 1340 om regulering av fiske etter sei nord for 62°N i 2001 gjøres følgende endring:

§ 8 nytt femte ledd skal lyde:

For fartøy under 28 meter største lengde som fisker med konvensjonelle redskap, men som ikke har adgang til å fiske sei i henhold til § 5, gjelder bestemmelsene i første, annet og fjerde ledd tilsvarende. Slike fartøyer kan ikke fiske mer sei som bifangst enn 50% av den maksimalkvote fartøyet ville hatt i henhold til § 6 dersom fartøyet hadde hatt adgang til å fiske sei.

II

Endringen trer i kraft straks.

25. jan. Nr. 77 2001**Vedtak om pris på kraft ved interne leveranser etter skatteloven § 18–3 annet ledd bokstav a nr. 3 for inntektsåret 2000.**

Fastsatt av Finansdepartementet 25. januar 2001 med hjemmel i forskrift av 19. november 1999 nr. 1158 til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14 § 18–3–23. Kunngjort 16. februar 2001.

Prisen på kraft ved interne leveranser etter skatteloven § 18–3 annet ledd bokstav a nr. 3 for inntektsåret 2000 settes til 14,588 øre/kWh, dvs. som 15,588 øre/kWh fratrukket 1 øre/kWh.

26. jan. Nr. 78 2001**Forskrift om fastsettelse av avgiftsgrunnlag og avgiftssatser i folketrygden for visse grupper medlemmer for året 2001.**

Fastsatt ved kgl.res. 26. januar 2001 med hjemmel i stortingsvedtak av 28. november 2000 nr. 1242, jf. lov av 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 23–2, § 23–3, § 23–4 og § 23–9. Fremmet av Sosial- og helsedepartementet. Kunngjort 16. februar 2001.

§ 1. Personkrets

Denne forskriften omfatter personer som er medlem i trygden etter lov om folketrygd § 2–1 til § 2–6 med inntekt som ikke er skattepliktig til Norge etter de ordinære skattelover og skattevedtak, eller etter lov om skatt til Svalbard, samt medlem i trygden etter folketrygdloven § 2–7 og § 2–8 og utsendt arbeidstaker som er medlem i trygden etter konvensjon inngått etter folketrygdloven § 1–3.

§ 2. Avgiftsgrunnlag

- a) For rettigheter etter kapitlene 5, 8, 9 og 14 i lov om folketrygd skal avgift fastsettes i prosent av inntekt som nevnt i skatteloven § 12–2.

Det skal ikke betales avgift når inntekten er mindre enn 22.200 kroner. Avgiften må ikke utgjøre mer enn 25 prosent av den del av inntekten som overstiger 22.200 kroner.

- b) For rettigheter etter kapitlene 4, 6, 7, 10, 11 til 13 og 15 til 19 i lov om folketrygd skal avgift fastsettes i prosent av pensjonsgivende inntekt, jf. § 3–15 første ledd.

Det skal ikke betales avgift når inntekten er mindre enn 22.200 kroner. Avgiften må ikke utgjøre mer enn 25 prosent av den del av inntekten som overstiger 22.200 kroner.

- c) Når en person etter søknad er opptatt i folketrygdens pensjonsdel med hjemmel i § 2–7 og § 2–8 og samtidig betaler trygdeavgift i Norge av personinntekt som nevnt i skatteloven § 12–2 bokstav f, skal differansen mellom den fulle avgift og avgiften for slik personinntekt og tilskudd fra staten innkreves av trygdekontoret.

§ 3. Avgiftssatser

- a) Pliktig medlem i trygden etter lov om folketrygd § 2–1 til § 2–5, herunder utsendte arbeidstakere som er medlem i trygden etter avtale i medhold av lovens § 1–3, med inntekt som ikke er skattepliktig til Norge etter de ordinære skattelover eller skattevedtak, eller lov om skatt til Svalbard, svarer ordinær trygdeavgift.

- b) For sjømenn som er ansatt på norsk skip i utenriksfart som er registrert i det ordinære norske skipsregisteret, med unntak av personer som er ansatt i tjeneste hos utenlandsk arbeidsgiver som driver næringsvirksomhet ombord, og er medlem i trygden etter lov om folketrygd § 2–6, betaler arbeidsgiveren en fast sats på kr 227 pr. måned uten hensyn til antall tjenestedager i måneden.

- c) Medlem i trygden etter lov om folketrygd § 2–7 og § 2–8 betaler trygdeavgift for de rettigheter trygden omfatter.

Avgiften som innbetales til trygdemyndighetene fastsettes til følgende proSENTSATSER:

Forhold mht. skatteplikt og avgiftsbetaling til skattemyndighetene. Arbeidsgivers plikt til å betale arbeidsgiveravgift	Avgiftsgrunnlag					
	Uten sykepenger	Etter § 2 a) Sykestønad mv.			Etter § 2 b) Pensjon mv.	
	1	Tillegg for sykepenger	Tillegg for begrenset rett til sykepenger*	2b	Uten yrkes-skadetrygd	Tillegg for yrkesskadetrygd
		2a			3	4
Medlemmet er ikke skattepliktig i Norge	Arbeidsgiver plikter ikke å betale arbeidsgiveravgift	9,1	4,7	2,3	18,4	0,2
	Arbeidsgiver plikter å betale arbeidsgiveravgift	6,8	0,0	0,0	11,5	0,0
Medlemmet er skattepliktig i Norge	Ordinær trygdeavgift betales ikke sammen med skatten					
	Arbeidsgiver plikter ikke å betale arbeidsgiveravgift	5,3	4,7	2,3	11,7	0,2
	Arbeidsgiver plikter å betale arbeidsgiveravgift	3,0	0,0	0,0	4,8	0,0
	Ordinær trygdeavgift betales sammen med skatten					
	Arbeidsgiver plikter ikke å betale arbeidsgiveravgift	2,3	4,7	2,3	6,9	0,2
	Arbeidsgiver plikter å betale arbeidsgiveravgift	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0

* Gjelder for begrenset rett til sykepenger mv. i utlandet etter folketrygdlovens § 8–9 annet ledd.

§ 4. Misjonærer og visse andre grupper

Departementet kan fastsette avgifter på grunnlag av de avgiftssatser som er fastsatt for annen ervervsinntekt enn lønnsinntekt, selv om vedkommende må anses som arbeidstaker.

§ 5. Forskrifter

Departementet kan gi forskrifter om gjennomføring av bestemmelsene i denne forskriften og kan foreta justeringer i de fastsatte regler og avgifter, herunder også gi særregler for medlemmer med lønnsinntekt opptjent på

fremmed stats kontinentalsokkel og utsendte arbeidstakere som delvis er omfattet av folketrygdloven i medhold av gjensidighetsavtaler.

§ 6. *Ikrafttreden*

Disse forskrifter trer i kraft straks og gis virkning fra 1. januar 2001. Fra samme dag oppheves forskrift av 14. januar 2000 nr. 32 om fastsettelse av avgiftsgrunnlag og avgiftssatser i folketrygden for visse grupper medlemmer for året 2000.

26. jan. Nr. 79 2001

Forskrift om avgifter til folketrygden for året 2001 for misjonærer mv. som er opptatt i folketrygden i medhold av folketrygdloven § 2–8.

Fastsatt av Sosial- og helsedepartementet 26. januar 2001 med hjemmel i kgl.res. av 26. januar 2001 nr. 78 § 4 og § 5. Kunngjort 16. februar 2001.

§ 1. Denne forskriften omfatter den som av norsk misjonærsekskap eller menighet er sendt for å drive humanitært eller filantropisk arbeid i utlandet, og som er medlem i trygden i medhold av folketrygdloven § 2–8, dersom vedkommende arbeidsgiver ikke plikter å svare arbeidsgiveravgift og heller ikke påtar seg å betale slik avgift. I særlige tilfelle kan departementet etter søknad bestemme at medlem i trygden som er sendt ut av annen organisasjon, også skal omfattes av disse bestemmelser.

§ 2. For medlem i trygden som nevnt i § 1 fastsettes følgende avgifter til folketrygden for 2001:

- a) 3,0 prosent av pensjonsgivende inntekt for den som er medlem i trygden med rett til stønad etter lovens kapittel 5 (helsetjenester), kapittel 7 (gravferd), § 14–12 (engangsstønad ved fødsel) og § 14–20 (engangsstønad ved adopsjon).
- b) 6,3 prosent av pensjonsgivende inntekt for den som er medlem i trygden med rett til stønad og pensjon etter lovens kapitler 4 (arbeidsløshet), 6 (grunn- og hjelpestønad), 7 (gravferd), 10 (medisinsk rehabilitering), 11 (yrkesrettet attføring), 12 (uførepensjon), 15 (enslig mor eller far), 16 (tidligere familiepleier), 17 (gjenlevende ektefelle), 18 (barnepensjon) og 19 (alderspensjon).
- c) 9,3 prosent av pensjonsgivende inntekt for den som er medlem i trygden med rett til alle ytelsene under bokstav a) og b).

Det skal ikke betales avgift når inntekten er mindre enn 22.200 kroner. Avgiften må ikke utgjøre mer enn 25 prosent av den del av inntekten som overstiger 22.200 kroner.

Dersom Rikstrygdeverket i medhold av folketrygdloven § 2–9 annet ledd samtykker i at medlemskapet også skal omfatte sykepenger etter kapittel 8 og fødsels- og adopsjonspenger etter kapittel 14 og/eller ytelser ved yrkesskade etter kapittel 13, skal det betales følgende tillegg til de foran fastsatte satser:

- d) 1,2 prosent av pensjonsgivende inntekt for sykepenger og fødsels- og adopsjonspenger etter lovens kapittel 8 og 14.
- e) 0,2 prosent av pensjonsgivende inntekt for ytelser ved yrkesskade etter lovens kapittel 13.

De her fastsatte avgiftssatser får ikke anvendelse for ervervsinntekt som den trygdede eventuelt har av annen virksomhet enn nevnt i § 1.

§ 3. De fastsatte avgiftssatser får anvendelse selv om vedkommende ikke er skattepliktig i Norge.

§ 4. Forskriften trer i kraft straks og gis virkning fra 1. januar 2001. Fra samme dag oppheves forskrift av 14. januar 2000 nr. 38 om avgifter til folketrygden for året 2000 for misjonærer mv. som er opptatt i folketrygden i medhold av folketrygdloven § 2–8.

26. jan. Nr. 80 2001

Forskrift om beregning og innkreving av avgifter til folketrygden for året 2001 av lønnsinntekt på britisk kontinentalsokkel for personer bosatt i Norge.

Fastsatt av Sosial- og helsedepartementet 26. januar 2001 med hjemmel i kgl.res. av 26. januar 2001 nr. 78 § 5. Kunngjort 16. februar 2001.

§ 1. For medlem i trygden etter lov om folketrygd § 2–1 til § 2–5 med inntekt i 2001 på britisk kontinentalsokkel, gjelder bestemmelsene i § 2 dersom:

- a) det pliktes betalt arbeidsgiveravgift av inntekten i henhold til lovens § 23–2, og
- b) inntekten ikke beskattes i Norge i henhold til skatteavtalen mellom Norge og Storbritannia.

§ 2. For medlem i trygden som nevnt i § 1 fastsettes pensjonsgivende inntekt og avgifter til folketrygden av skattemyndighetene.

Ved avgiftsberegningen anvendes følgende satser:

- a) 3,0 prosent av pensjon, føderåd, livrente som ledd i pensjonsordning i arbeidsforhold, utbetalinger under individuell pensjonsavtale etter skatteloven § 6–47 bokstav c og personinntekt for personer under 17 år og over 69 år.

b) 7,8 prosent av personinntekt som nevnt i skatteloven § 12–2 bokstav a.

Ved fastsettelse av avgiftsgrunnlaget under bokstav b), tas ikke hensyn til at inntekt opptjent på britisk kontinentalsokkel er fritatt fra beskatning i Norge, i henhold til skatteavtalen mellom Norge og Storbritannia. Skattedirektoratet kan gi nærmere regler om fastsettelse av avgiftsgrunnlaget for medlemmer som nevnt i denne paragraf.

§ 3. Forskriften trer i kraft straks og gis virkning fra 1. januar 2001. Fra samme dag oppheves forskrift av 14. januar 2000 nr. 39 om beregning og innkreving av avgifter til folketrygden for året 2000 av lønnsinntekt på britisk kontinentalsokkel for personer bosatt i Norge.

26. jan. Nr. 81 2001

Forskrift om avgifter til folketrygden for året 2001 for arbeidstakere utsendt til Norge fra Amerikas forente stater og Canada.

Fastsatt av Sosial- og helsedepartementet 26. januar 2001 med hjemmel i kgl.res. av 26. januar 2001 nr. 78 § 5. Kunngjort 16. februar 2001.

§ 1. Denne forskriften omfatter arbeidstakere i Norge som

- a) i medhold av artikkel 5 nr. 2 i avtalen om sosial trygd mellom Norge og Amerikas forente stater av 13. januar 1983 og punkt 4 og 7 i denne avtales sluttprotokoll, eller
- b) i medhold av artikkel 7 i avtalen om sosial trygd mellom Norge og Canada av 12. november 1985 og punkt 6 (b) og 9 i denne avtales sluttprotokoll, er pliktig medlem i folketrygdens sykestønadsdel under arbeid i Norge.

§ 2. Trygdeavgiften fastsettes til lav sats (3,0%) av personinntekt som nevnt i skatteloven § 12–2 bokstav a. Dersom disse inntektene ikke er skattepliktige, fastsettes trygdeavgiften til 6,8%.

§ 3. Dersom det for arbeidstakere nevnt i § 1 foreligger plikt til å betale arbeidsgiveravgift etter folketrygdloven § 23–2 fastsettes denne avgiften til 7,0%. Når arbeidstakeren mottar lønn og godtgjørelse fra samme arbeidsgiver på mer enn 16 ganger folketrygdens grunnbeløp, skal det i tillegg svares en avgift av det overskytende etter sats som fastsatt i henhold til folketrygdloven § 23–2 ellefte ledd (pr. 1. januar 2001 12,5%). Arbeidsgiveravgiften innkreves av skattemyndighetene.

§ 4. Forskriften trer i kraft straks og gis virkning fra 1. januar 2001. Fra samme dag oppheves forskrift av 14. januar 2000 nr. 40 om avgifter til folketrygden for året 2000 for arbeidstakere utsendt til Norge fra Amerikas forente stater og Canada.

26. jan. Nr. 82 2001

Forskrift om opphevelse av forskrift angående bestemmelser om utgassing av bygning, skib, drivhus og lignende rum med blåsyregass eller annen farlig gass.

Fastsatt ved kgl.res. 26. januar 2001 med hjemmel i lov av 19. november 1982 nr. 66 om helsetjenesten i kommunene § 4a–1 og § 4a–4 og lov av 5. august 1994 nr. 55 om vern mot smittsomme sykdommer § 4–1, § 4–10 og § 7–11. Fremmet av Sosial- og helsedepartementet. Kunngjort 16. februar 2001.

Forskrift av 1. mai 1931 angående bestemmelser om utgassing av bygning, skib, drivhus og lignende rum med blåsyregass eller annen farlig gass oppheves med virkning straks.

26. jan. Nr. 83 2001

Forskrift om opphevelse av forskrift angående bestemmelser om utgassing i utgassingskammere med blåsyregass eller annen farlig gass.

Fastsatt ved kgl.res. 26. januar 2001 med hjemmel i lov av 19. november 1982 nr. 66 om helsetjenesten i kommunene § 4a–1 og § 4a–4 og lov av 5. august 1994 nr. 55 om vern mot smittsomme sykdommer § 4–1, § 4–10 og § 7–11. Fremmet av Sosial- og helsedepartementet. Kunngjort 16. februar 2001.

Forskrift av 11. januar 1935 angående bestemmelser om utgassing i utgassingskammere med blåsyregass eller annen farlig gass oppheves med virkning straks.

29. jan. Nr. 84 2001

Forskrift om endring i forskrift til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14.

Fastsatt av Finansdepartementet 29. januar 2001 med hjemmel i lov av 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) § 8–15 sjettede ledd. Kunngjort 16. februar 2001.

I

I forskrift av 19. november 1999 nr. 1158 til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14 gjøres følgende endring:

§ 8–15–1 skal lyde:

Normrenten etter skatteloven § 8–15 sjette ledd settes til 6,3 prosent for inntektsåret 2000.

II

Endringen trer i kraft straks og gjelder for inntektsåret 2000.

29. jan. Nr. 85 2001**Forskrift om opphevelse av forskrift om erstatning for hjorteviltskader og økonomisk støtte til forebyggende tiltak.**

Fastsatt av Miljøverndepartementet 29. januar 2001. Kunngjort 16. februar 2001.

Forskrift av 28. november 1986 nr. 2083 om erstatning for hjorteviltskader og økonomisk støtte til forebyggende tiltak oppheves med virkning fra 2001.

30. jan. Nr. 86 2001**Forskrift om endring i forskrift om måling, avregning og samordnet opptreden ved kraftomsetning og fakturering av netjtjenester.**

Fastsatt av Norges vassdrags- og energidirektorat 30. januar 2001 med hjemmel i forskrift av 7. desember 1990 nr. 959 om produksjon, omforming, overføring, omsetning og fordeling av energi § 7–1. Kunngjort 16. februar 2001.

I

I forskrift av 11. mars 1999 nr. 301 om måling, avregning og samordnet opptreden ved kraftomsetning og fakturering av netjtjenester gjøres følgende endringer:

§ 2–1 skal lyde:

Sluttbruker har rett til å bytte kraftleverandør.

Leverandørskifte og leveringsstart skal foregå på mandag. Leveringsperioden til kontrakter om leveranser til sluttbruker skal tilpasses dette.

Mellom kraftleverandør og sluttbruker skal det foreligge en skriftlig kraftleveringskontrakt før meddelelse om leverandørskifte sendes. Kravet om at avtalen skal inngås skriftlig er ikke til hinder for at avtalen inngås ved hjelp av elektronisk kommunikasjon.

Nettselskapet plikter å gjennomføre leverandørskifte når meddelelse i henhold til § 2–2 er mottatt av nettselskapet.

Kraftleverandøren plikter ved forespørsel å forevise kraftleveringskontrakten til nettselskapet.

Ny § 2–1 a skal lyde:

§ 2–1 a. Særlige vilkår ved inngåelse av kraftleveringskontrakter ved hjelp av elektronisk kommunikasjon

Ved inngåelse av kraftleveringskontrakt ved hjelp av elektronisk kommunikasjon, plikter kraftleverandøren å innhente sluttbrukers målepunkt ID, og fødselsdato eller organisasjonsnummer. Kraftleverandøren plikter ved forespørsel å forevise disse opplysningene i tillegg til den elektroniske kraftleveringskontrakten til nettselskapet.

II

Endringene trer i kraft 1. februar 2001.

30. jan. Nr. 87 2001**Forskrift om endring i forskrift om besiktelse, bygging og utrustning av passasjerskip i innenriks fart.**

Fastsatt av Sjøfartsdirektoratet 30. januar 2001 med hjemmel i lov av 9. juni 1903 nr. 7 om Statskontrol med Skibes Sjødygtighed m.v. § 1, § 11, § 35, § 41a, § 47, § 48, § 54a, § 55, § 80, § 94, § 96, § 97, § 100 og § 106, jf. kgl.res. av 12. oktober 1962 nr. 5, kgl.res. av 5. april 1963 nr. 9, kgl.res. av 1. desember 1978 nr. 1 og delegeringsvedtak av 15. januar 1979, jf. EØS-avtalens Vedlegg XIII nr. 56f (Rdir. 1998/18/EF), jf. EØS-avtalens vedlegg II (Rdir. 1998/34/EF). Kunngjort 16. februar 2001.

I

I forskrift av 28. mars 2000 nr. 305 om besiktelse, bygging og utrustning av passasjerskip i innenriks fart gjøres følgende endringer:

§ 2 nr. 12 skal lyde:

12. *innenriks fart*: en sjøreise i havområder fra en havn i et land til samme havn eller til en annen havn i samme land.

§ 4 nye andre og tredje ledd skal lyde:

Under forutsetning av at det ikke gir noen reduksjon av sikkerhetsnivået, kan Sjøfartsdirektoratet frita passasjerskip under visse driftsforhold, fra plikten til å oppfylle visse særskilte krav i forskriften her og i vedlegg I når de går i innenriks fart i Norge. Visse driftsforhold kan være mindre signifikant bølgehøyde, begrenset periode av året, drift bare i dagslys, gunstige klimatiske eller værmessige forhold, begrenset varighet av reisen eller nærhet til redningstjenester.

Sjøfartsdirektoratet skal straks underrette EFTAs overvåkingsorgan om fritak som gis passasjerskip etter andre ledd.

§ 5 nr. 2 skal lyde:

2. Havområder i Norge med geografiske avgrensninger er fastsatt på kartene som er inntatt i vedlegg III.

§ 7 nr. 2 skal lyde:

2. Unntak som er gitt i henhold til § 4 andre ledd i forskriften her, skal inntas i skipets sikkerhetsattest.

Nytt vedlegg III skal lyde:

Vedlegg III havområder i Norge.

Vedlegg III er utelatt og kan fås ved henvendelse til Sjøfartsdirektoratet, Postboks 8123 Dep, 0032 Oslo, telefon: 22454500, faks: 22568780.

II

Endringene trer i kraft straks.

31. jan. Nr. 88 2001**Forskrift om endring i forskrift om levering av ligningsoppgaver over tilskudd til vitenskapelig forskning og yrkesopplæring.**

Fastsatt av Skattedirektoratet 31. januar 2001 med hjemmel i lov av 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven) § 6–6 og § 6–16 bokstav c, jf. delegeringsvedtak av 20. oktober 1994 nr. 994 og 29. juni 1993. Kunngjort 16. februar 2001.

I

I forskrift av 18. november 1994 nr. 1016 om levering av ligningsoppgaver over tilskudd til vitenskapelig forskning og yrkesopplæring gjøres følgende endringer:

§ 1 første ledd skal lyde:

Institutter som er gitt administrativ forhåndsgodkjennelse av fylkesskattekontoret i sitt hjemfylke (i Oslo ligningskontoret), om fradragsrett etter skatteloven § 6–42 for den som gir bidrag til instituttet, skal uoppfordret levere oppgaver etter bestemmelsene i denne forskrift.

§ 2 første ledd skal lyde:

Det skal gis en oppgave for hver giver over bidrag som er tidfestet i inntektsåret.

§ 3 nr. 3 skal lyde:

3. Samlet tidfestet bidrag fra giveren.

II

Endringene trer i kraft straks.

31. jan. Nr. 89 2001**Forskrift om endring i forskrift om levering av ligningsoppgave over innbetalinger til og utbetalinger fra individuell pensjonsavtale etter skatteloven.**

Fastsatt av Skattedirektoratet 31. januar 2001 med hjemmel i lov av 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven) § 6–6 og § 6–7 annet ledd, jf. § 6–16 bokstav c og delegeringsvedtak av 29. juni 1993. Kunngjort 16. februar 2001.

I

I forskrift av 28. oktober 1998 nr. 1036 om levering av ligningsoppgave over innbetalinger til og utbetalinger fra individuell pensjonsavtale etter skatteloven gjøres følgende endring:

§ 4 annet ledd annet punktum skal lyde:

Innbetalinger i forbindelse med flytting av en eksisterende individuell pensjonsavtale, samt reinvestering i henhold til skatteloven § 5–40 (3) av midler utbetalt i forbindelse med dødsfall, skal ikke innberettes.

II

Endringen trer i kraft straks.

31. jan. Nr. 90 2001**Forskrift om endring i forskrift om forsikringsselskapers plikt til å gi oppgaver over utbetalinger på livsforsikringer.**

Fastsatt av Skattedirektoratet 31. januar 2001 med hjemmel i lov av 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven) § 6–16 bokstav c, jf. § 6–7 og delegeringsvedtak av 29. juni 1993. Kunngjort 16. februar 2001.

I

I forskrift av 5. august 1993 nr. 800 om forsikringsselskapers plikt til å gi oppgaver over utbetalinger på livsforsikringer gjøres følgende endring:

§ 2 annet punktum skal lyde:

Utbetaling av livsforsikring tegnet og betalt av arbeidsgiver til fordel for arbeidstaker, medeier, aksjonær eller disses nærmeste familie, jf. skatteloven § 10–11 (2) fjerde punktum, skal angis særskilt.

II

Endringen trer i kraft straks.

31. jan. Nr. 91 2001**Forskrift om endring i forskrift om plikt til å gi oppgaver over utbetalinger på skadeforsikringer.**

Fastsatt av Skattedirektoratet 31. januar 2001 med hjemmel i lov av 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven) § 6–16 bokstav c, jf. § 6–7 og delegeringsvedtak av 29. juni 1993. Kunngjort 16. februar 2001.

I

I forskrift av 29. august 1994 nr. 858 om plikt til å gi oppgaver over utbetalinger på skadeforsikringer gjøres følgende endring:

§ 1 bokstav a annet punktum skal lyde:

Alle periodiske utbetalinger ved personskade, med unntak av dagpenger som utbetales i privat syke- og ulykkesforsikring med inntil 20 kroner pr. dag, jf. skatteloven § 5–15 første ledd bokstav j nr. 4.

II

Endringen trer i kraft straks.

31. jan. Nr. 92 2001**Forskrift om endring i forskrift om plikt til å gi oppgaver over innbetalinger av underholdsbidrag mv.**

Fastsatt av Skattedirektoratet 31. januar 2001 med hjemmel i lov av 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven) § 6–13 nr. 4 og § 6–16 bokstav c, jf. delegeringsvedtak av 25. januar 1996 nr. 106, og delegeringsvedtak av 29. juni 1993. Kunngjort 16. februar 2001.

I

I forskrift av 7. mars 1996 nr. 260 om plikt til å gi oppgaver over innbetalinger av underholdsbidrag mv. gjøres følgende endringer:

§ 1 skal lyde:

Trygdeetatens innkrevingsentral og Staten Innkrevingsentral skal, når de krever inn underholdsbidrag som gir rett til fradrag for den bidragspliktige etter skatteloven § 6–41, uoppfordret levere oppgaver etter bestemmelsene i denne forskrift.

§ 2 skal lyde:

Det skal gis en oppgave for hver bidragspliktig over bidrag som er tidfestet i inntektsåret og eventuell gjeld eller tilgodehavende pr. 1. januar året etter inntektsåret.

§ 3 nr. 2 skal lyde:

2. Samlet tidfestet underholdsbidrag i inntektsåret.

II

Endringene trer i kraft straks.

31. jan. Nr. 93 2001

Forskrift om endring i forskrift om levering av ligningsoppgaver fra boligselskap.

Fastsatt av Skattedirektoratet 31. januar 2001 med hjemmel i lov av 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven) § 6–16 bokstav c og delegeringsvedtak av 29. juni 1993. Kunngjort 16. februar 2001.

I

I forskrift av 30. oktober 1992 nr. 773 om levering av ligningsoppgaver fra boligselskap gjøres følgende endring:

§ 1 første ledd skal lyde:

Boligselskap, herunder borettslag og boligaksjeselskap, som ikke lignes som eget skattesubjekt, jf. skatteloven § 7–12 første til femte ledd, skal uoppfordret levere oppgaver etter bestemmelsene i denne forskrift.

II

Endringen trer i kraft straks.

31. jan. Nr. 94 2001

Forskrift om endring i forskrift om levering av ligningsoppgaver over konti for boligsparing for ungdom (BSU).

Fastsatt av Skattedirektoratet 31. januar 2001 med hjemmel i lov av 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) § 16–10, jf. forskrift av 19. november 1999 nr. 1158 til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven § 16–10–7, lov av 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven) § 6–16 bokstav c og delegeringsvedtak av 29. juni 1993. Kunngjort 16. februar 2001.

I

I forskrift av 8. desember 1992 nr. 1038 om levering av ligningsoppgaver over konti for boligsparing for ungdom (BSU) gjøres følgende endring:

§ 2 annet ledd skal lyde:

Oppgaveplikt etter denne forskrift fritar ikke for oppgaveplikt etter forskrift av 22. desember 1992 nr. 1190, fastsatt av Finansdepartementet med hjemmel i ligningsloven § 6–16, jf. § 6–4.

II

Endringen trer i kraft straks.

31. jan. Nr. 95 2001

Forskrift om endring i forskrift om summarisk fellesoppgjør for krav på skatt og arbeidsgiveravgift til folketrygden.

Fastsatt av Skattedirektoratet 31. januar 2001 med hjemmel i lov av 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven) § 9–5 nr. 8 og delegeringsvedtak av 3. mars 1994 nr. 156, lov av 21. november 1952 nr. 2 om betaling og innkreving av skatt § 47 nr. 5 og delegeringsvedtak av 19. september 1995 nr. 798, lov av 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 23–2 og delegeringsvedtak av 18. november 1997 nr. 1168. Kunngjort 16. februar 2001.

I

I forskrift av 20. november 1997 nr. 1181 om summarisk fellesoppgjør for krav på skatt og arbeidsgiveravgift til folketrygden gjøres følgende endring:

§ 3 første punktum skal lyde:

Vedtak om at det skal gjennomføres summarisk fellesoppgjør treffes i ligningsnemnda i arbeidsgiverens (hoved)kontorkommune, jf. skatteloven § 3–2.

II

Endringen trer i kraft straks.

31. jan. Nr. 96 2001**Forskrift om opphevelse av forskrifter gitt med hjemmel i lov av 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven).**

Fastsatt av Skattedirektoratet 31. januar 2001 med hjemmel i lov av 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven) § 4–6 og delegeringsvedtak av 5. mars 1984 nr. 3450. Kunngjort 16. februar 2001.

I

Følgende forskrifter oppheves:

- Forskrift av 30. desember 1983 nr. 1971 om fritak for plikten til å levere selvangivelse i visse tilfelle. Rederiselskaper m.v.
- Midlertidig forskrift av 3. februar 1999 nr. 189 om fritak for plikten til å levere selvangivelse til andre kommuner enn kontorkommunen for aksjeselskaper og andre etterskuddspliktige skattytere.

II

Forskriftene oppheves straks med virkning for levering av selvangivelse for inntektsåret 2000.

31. jan. Nr. 97 2001**Forskrift om særskilte beskyttelsestiltak ved innførsel av fisk tilhørende laksefamilien Salmonidae fra Færøyene.**

Fastsatt av Landbruksdepartementet 31. januar 2001 med hjemmel i lov av 13. juni 1997 nr. 54 om tiltak mot sykdom hos fisk og andre akvatiskedyr (fiskesykdomsloven) § 11, jf. EØS-avtalen vedlegg I (Kvedtak 2000/574/EF). Kunngjort 16. februar 2001.

§ 1. Formål og virkeområde

Formålet med denne forskrift er å forebygge spredning av infeksjøs lakseanemi (ILA).

§ 2. Virkeområde

Denne forskrift gjelder forbud mot innførsel av levende fisk, rogn og melke tilhørende laksefamilien Salmonidae, samt vilkår for innførsel av slaktet fisk av artene atlantisk laks (*Salmo salar*), sjøørret og regnbueørret fra Færøyene.

§ 3. Forbud

Det er forbudt å innføre:

1. Levende fisk, rogn og melke tilhørende laksefamilien Salmonidae som er oppdrettet eller fanget på Færøyene.
2. Slaktet usløyd fisk av artene atlantisk laks (*Salmo salar*), sjøørret og regnbueørret som er oppdrettet eller fanget på Færøyene.

§ 4. Dispensasjon

Statens dyrehelsetilsyn – Sentralforvaltningen kan dispensere fra forbud gitt i § 3 for innførsel av prøver til bruk i vitenskapelig sammenheng, og sette vilkår for slik dispensasjon.

§ 5. Straffebestemmelser

Overtredelse av bestemmelsene i denne forskrift er straffbar, jf. fiskesykdomsloven § 30.

§ 6. Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft straks.

1. feb. Nr. 98 2001**Forskrift om endring i forskrift om adgang til å innsende datautskrift som erstatning for ligningsskjema.**

Fastsatt av Skattedirektoratet 1. februar 2001 med hjemmel i lov av 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven) § 4–3 nr. 2, § 4–4 nr. 7, § 4–9 nr. 2 og § 6–16 bokstav b, jf. delegeringsvedtak av 28. november 1994 nr. 1064. Kunngjort 16. februar 2001.

I

I forskrift av 24. oktober 1988 nr. 844 om adgang til å innsende datautskrift som erstatning for ligningsskjema gjøres følgende endringer:

§ 1 skal lyde:

I stedet for de ligningsskjemaer som er fastsatt av Skattedirektoratet med hjemmel i ligningsloven § 4–3 nr. 2, § 4–4 nr. 7, § 4–9 nr. 1 og § 6–16 bokstav b, kan det nyttes datautskrift dersom den tilfredsstillter kravene i denne

forskrift.

Forhåndsutfylt selvangivelse, «Lønns- og trekkoppgave» (RF-1023, RF-1024, RF-1026 og RF-1015) og «Årsoppgave for arbeidsgiveravgift/Følgeskriv til lønns- og trekkoppgave» (RF-1025) skal leveres på ligningsskjema fastsatt av Skattedirektoratet.

§ 4 annet ledd skal lyde:

Datautskrift som erstatter de doble skjemaer kan leveres på A-4 format. Hvert ark skal i tilfelle inneholde opplysninger om skattyters navn, skjemaoverskrift og årstall. Dersom det etter ligningsloven § 4-3 nr. 2 leveres datautskrift til erstatning for «Selvangivelse for næringsdrivende mv», «Selvangivelse for aksjeselskaper mv», «Selskapsoppgave for ansvarlige selskaper mv» (RF-1215) og «Selskapsoppgave for kommandittselskaper mv» (RF-1226), skal datautskriften i undertegnet stand legges inn i det originale skjemaet der identifikasjonsrubrikkene på side 1 må fylles ut.

II

Endringene trer i kraft straks, med virkning fra og med inntektsåret 2000.

1. feb. Nr. 99 2001

Forskrift om endring i forskrift om tidligpensjon til jordbrukere.

Fastsatt av Landbruksdepartementet 1. februar 2001 med hjemmel i lov av 12. mai 1995 nr. 23 om jord (jordlova) § 3 og § 18 og i stortingets vedtak av 18. juni 1998 om jordbruksoppgjøret. Kunngjort 16. februar 2001.

I

I forskrift av 3. februar 1999 nr. 190 om tidligpensjon til jordbrukere gjøres følgende endring:

§ 11 tredje ledd skal lyde:

Bruker og ektefelle/samboer kan hver for seg ha en inntekt som nevnt i § 3 nr. 7 bokstav a)–c) på inntil 100.000 kroner. Pensjonen avkortes med 50 prosent av inntekt utover dette fribeløpet. Næringsinntekt fra jordbruk/gartneri eller skogbruk opptjent før bruket ble overdratt belastes ikke fribeløpet.

II

Endringen trer i kraft straks.

2. feb. Nr. 100 2001

Forskrift om endring i forskrift om stønad under opplæring i norsk og norsk samfunnskunnskap av helsepersonell i EØS-land med sikte på formidling til Norge.

Fastsatt av Arbeids- og administrasjonsdepartementet 2. februar 2001 med hjemmel i lov av 27. juni 1947 nr. 9 om tiltak til å fremme sysselsetting, kapittel III § 17. Kunngjort 16. februar 2001.

I

I forskrift av 22. desember 1997 nr. 1461 om stønad under opplæring i norsk og norsk samfunnskunnskap av helsepersonell i EØS-land med sikte på formidling til Norge gjøres følgende endringer:

Forskriftens tittel skal lyde:

Forskrift om stønad under opplæring i norsk og norsk samfunnskunnskap av helsepersonell i utlandet med sikte på formidling til Norge

§ 1 skal lyde:

Stønad etter disse forskrifter skal bidra til formidling av kvalifisert helsepersonell fra utlandet til ledige stillinger i helsevesenet i Norge.

§ 2 annet ledd skal lyde:

Opplæringsprogrammet, herunder språkstesten skal være godkjent av Aetat Arbeidsdirektoratet.

§ 3 skal lyde:

Målgruppen for tiltaket er helsepersonell i utlandet som ønsker arbeid i helsevesenet i Norge, og som er arbeidsledige eller i en usikker sysselsettingssituasjon.

Personer som tas inn på opplæringen skal ha en yrkesautorisering i vedkommende land som kan godkjennes som likeverdig med norsk yrkesautorisasjon etter EØS-avtalen.

§ 5 første ledd nr. 1 skal lyde:

1. Grunnstønad ytes pr. deltatt kursdag. Aetat Arbeidsdirektoratet bestemmer hva som regnes som kursdager. Stønadssatsen fastsettes av departementet.

§ 6 skal lyde:

Aetat Arbeidsdirektoratet foretar, i samarbeid med arbeidsmarkedsmyndighetene i det land hvor kurs gjennomføres, avgjørelse om innvilgning av stønad og utbetaling av stønad til deltakerne.

§ 7 annet punktum skal lyde:

Kurs kan kjøpes av kursarrangør i relevant land.

§ 8 skal lyde:

Aetat Arbeidsdirektoratet inngår en avtale med arbeidsmarkedsmyndighetene i det aktuelle land om bistand til oppfølging av kursarrangør og deltakere.

Arbeidsmarkedsetaten etter nærmere bestemmelse av Aetat Arbeidsdirektoratet og arbeidsmarkedsmyndighetene i det land hvor kurs gjennomføres, fører kontroll med at stønadene nyttes til det formål de er bestemt for.

Aetat Arbeidsdirektoratet utformer rutiner for innvilgning av stønad, gjennomføring av utbetaling, oppfølging, kontroll og rapportering i henhold til bestemmelsene i økonomireglementet.

II

Endringene trer i kraft straks.

2. feb. Nr. 101 2001

Forskrift om endring i forskrift om kjørende og gående trafikk (trafikkregler).

Fastsatt ved kgl.res. 2. februar 2001 med hjemmel i vegtrafikklov av 18. juni 1965 nr. 4 § 2. Fremmet av Samferdselsdepartementet. Kunngjort 16. februar 2001.

I

I forskrift av 21. mars 1986 nr. 747 om kjørende og gående trafikk (trafikkregler) gjøres følgende endring:

§ 1 nr. 1 ny bokstav m skal lyde:

- m) *Leketøy*: motorisert innretning beregnet for barn anses ikke som kjøretøy etter vegtrafikkloven når den er sperret for en maksimal hastighet på 6 km/t og har egenvekt ikke over 50 kg.

II

Endringen trer i kraft straks.

2. feb. Nr. 102 2001

Vedtak om endring i delegering av myndighet etter lov om innførsle- og utførslerregulering § 1 og § 3.

Fastsatt ved kgl.res. 2. februar 2001 med hjemmel i lov av 6. juni 1997 nr. 32 om innførsle- og utførslerregulering § 1 og § 3. Fremmet av Utenriksdepartementet. Kunngjort 16. februar 2001.

I

I vedtak om delegering av myndighet av 17. juli 1998 nr. 618 etter lov om innførsle- og utførslerregulering § 1 og § 3 gjøres følgende endring:

Punkt 4 skal lyde:

- 4. Med unntak for punktene 2 og 3 gis Landbruksdepartementet, for så vidt angår import og eksport av landbruksvarer definert som varer under HS-kapitlene 1 – 24 med unntak av fiskeriprodukter, samt visse varer under HS-kapitlene 28 – 53, fullmakt til å utøve den myndighet som i lov om innførsle- og utførslerregulering av 6. juni 1997 nr. 32 § 1 og § 3 er tillagt Kongen.

II

Endringen trer i kraft straks.

2. feb. Nr. 103 2001

Forskrift om prøvedrift med elektronisk oppgaveinnlevering for næringsdrivende.

Fastsatt av Finansdepartementet 2. februar 2001 med hjemmel i lov av 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven) § 4-2 og § 4-3. Kunngjort 16. februar 2001.

§ 1. *Omfanget av prøvedriften*

Næringsdrivende i kommunene Asker, Askøy, Bodø, Os i Hordaland og Skedsmo kan for inntektsåret 2000 velge å levere ligningsoppgaver i elektronisk form etter bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskrift.

Skattedirektoratet kan bestemme at enkelte grupper næringsdrivende som benytter nærmere spesifiserte skjema ikke skal omfattes av prøvedriften.

§ 2. *Næringsdrivende*

Med næringsdrivende i denne forskriften skal forstås personlige skattytere som ikke inngår i manntallet for forhåndsutfylt selvangivelse fordi de driver næringsvirksomhet. I tillegg omfattes deltakerlignede selskaper og etterskuddspliktige skattytere (aksjeselskaper mv.).

§ 3. *Hvilke oppgaver som omfattes*

Ved valg av elektronisk innlevering må selvangivelsen og alle pliktige vedlegg etter ligningsloven § 4–4 oversendes elektronisk. Deltakerlignede selskaper kan innlevere selskapsoppgave mv. etter ligningsloven § 4–9.

§ 4. *Signatur mv.*

De elektronisk innleverte oppgavene skal anses underskrevet etter ligningsloven § 4–5 ved bruk av enten:

- a. særskilt utdelt smartkort og personlig kode (digital signatur),
- b. fødselsnummer eller organisasjonsnummer og PIN-kode over Internett, eller
- c. fysisk signatur på tilsendt papirkvittering.

PIN-koden som nevnt i første ledd bokstav b for næringsdrivende/revisor vil fremgå av tilsendt utskrift fra skatteetaten sammen med nøkkelopplysninger fra de innsendte oppgaver. Denne utskrift vil også inneholde en kvitteringsdel som nevnt i første ledd bokstav c.

Når flere skjemaer rapporteres i samme elektroniske forsendelse, er det tilstrekkelig at selve forsendelsen signeres. Signaturen gjelder alle skjemaer i samme forsendelse.

Dersom den næringsdrivende og revisor signerer samme forsendelse, gjelder revisors signatur kun for de skjemaer som revisor har plikt til å signere.

§ 5. *Tid og sted for levering*

Oppgavene skal leveres til den mottakssentral Skattedirektoratet bestemmer. Oppgavene anses levert ved loggføring i mottakssentralen. Straks oppgavene er loggført skal mottakssentralen sende den næringsdrivende elektronisk kvittering med loggføringstidspunkt.

Ved bruk av PIN-kode etter § 4 første ledd bokstav b anses oppgavene levert på loggføringstidspunktet dersom signatur er kommet frem til mottakssentralen innen 1 uke etter utsendelse av papirkvitteringen.

Ved fysisk signering av tilsendt papirkvittering etter § 4 første ledd bokstav c, anses oppgavene levert på loggføringstidspunktet dersom underskrevet papirkvittering er poststemplet senest 14 dager etter kvitteringens påførte utsendelsesdato.

§ 6. *Avvisning av mangelfulle oppgaver*

Oppgaver med en eller flere av følgende mangler kan avvises av mottakssentralen:

- a) manglende lesbarhet i mottakssystemet,
- b) ikke bruk av årets godkjente programvare eller
- c) avsender og oppgavepliktig lar seg ikke identifisere.

Ved avvisning skal næringsdrivende med kjent identitet motta feilmelding med angivelse av årsak til avvisning.

Oppgaver som er avvist av grunner som nevnt i første ledd anses som ikke levert.

Oppgavene anses heller ikke levert dersom avgiver ikke har fått mottakskvittering som nevnt i § 5 første ledd siste punktum innen ett døgn etter innsendelsen.

§ 7. *Ikrafttredelse*

Denne forskrift trer i kraft straks og gjelder for ligningen for inntektsåret 2000.

2. feb. Nr. 104 2001

Forskrift om enhetskvoteordning for seitrålerne.

Fastsatt ved kgl.res. 2. februar 2001 med hjemmel i lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 5a. Fremmet av Fiskeridepartementet. Kunngjort 16. februar 2001.

§ 1. *Hvem forskriften gjelder*

Forskriften gjelder for fartøy som eierne har seitråltillatelse for etter forskrift av 12. desember 1986 nr. 2185 om tildeling av tillatelse til å drive fiske med trål.

§ 2. *Formål*

Enhetskvoteordningen har som formål å bidra til en tilpasning av seitrållåten til ressursgrunnlaget og et bedret driftsgrunnlag for det enkelte fartøy, ved å legge til rette for å redusere antall fartøy i gruppen.

§ 3. *Enhetskvote og kvotefaktorer*

Årskvoten for fiske etter sei nord for 62° N og sei sør for 62° N for fartøy nevnt i § 1, kan deles i enhetskvoter. En enhetskvote settes lik kvotefaktor 1, jf. annet ledd.

Fiskeridirektoratet fastsetter kvotefaktoren for det enkelte fartøy. Kvotefaktoren fastsettes i samsvar med fartøyetets kvotedel slik denne følger av reguleringene av det enkelte fiskeri for år 2001.

§ 4. Samarbeidende rederier og sammenslutning av rederier

Samarbeidende rederier er to eller flere rederier som har etablert et eierfellesskap uten å dele styringsorgan og administrasjon.

Sammenslutning mellom to eller flere rederier er et eierfellesskap der rederiene deler samme administrasjon og styringsorgan.

Fiskeridirektoratet skal godkjenne formene for samarbeid eller sammenslutning i forhold til enhetskvoteordningen.

§ 5. Rederi som kan tildeles enhetskvote

Et rederi som eier eller blir eier av to eller flere fartøy som nevnt i § 1, kan etter søknad tildeles enhetskvote eller deler av en enhetskvote. Det samme gjelder rederier som nevnt i § 4.

§ 6. Vilkår for tildeling av enhetskvote

Enhetskvote eller deler av en enhetskvote kan tildeles når:

- rederiet, samarbeidende rederier eller sammenslutningen av rederier melder ett eller flere fartøy som nevnt i § 1, ut av merkeregisteret,
- alle konsesjoner og deltakeradganger knyttet til fartøyet eller fartøyene som blir meldt ut av merkeregisteret blir oppgitt, og
- det blir tinglyst i skipsregisteret at fartøyet eller fartøyene ikke kan nyttes i fiske underlagt norsk fiskerijurisdiksjon og at salg av fartøyet ut av landet forutsetter samtykke fra fiskerimyndighetene.

Dersom det er gitt tilsagn om seitrålkonsesjon til erstatning for et fartøy som er solgt eller på annen måte gått tapt for rederiet, kan oppgivelse av slikt tilsagn likestilles med utmelding av fartøy fra merkeregisteret og oppgivelse av konsesjon.

Tilleggskonsesjoner eller deltakeradganger som oppgis i henhold til første ledd bokstav b), kan tildeles det gjenværende fartøy dersom distrikts- eller fiskeripolitiske hensyn ikke taler mot en slik tildeling, fartøyet for øvrig fyller vilkårene for tildeling av slik konsesjon eller deltakeradgang og den aktuelle konsesjon eller deltakeradgang har vært nyttet aktivt.

Vilkåret nevnt i første ledd bokstav c) kan fravikes, enten i forbindelse med tildeling av enhetskvote eller senere, dersom tilsvarende heftelse tinglyses på annet fiskefartøy innført i merkeregisteret.

Det kan settes vilkår for tildeling av enhetskvote, når dette følger av alminnelige forvaltningsrettslige regler.

§ 7. Varighet, kvotetak m.m.

Enhetskvote tildeles for ett år av gangen, og kan tildeles i inntil 13 år. Dersom det fartøyet som tas ut av fiske blir kondemnert, kan enhetskvote tildeles i inntil 18 år.

Et rederi, samarbeidende rederier eller en sammenslutning av rederier kan ikke tildeles mer enn 20% av gruppeknoten for det enkelte fiskeslag gjennom bruk av enhetskvoteordningen.

Et fartøy kan ikke tildeles mer enn 2 kvotefaktorer av sei nord for 62° N og 2,5 kvotefaktorer av sei sør for 62° N, jf. § 3.

Enhetskvote tildeles for fiske med det enkelte fartøy, og kan ikke overdras.

§ 8. Vedtaksmyndighet

Fiskeridirektoratet fatter vedtak etter denne forskrift.

§ 9. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft straks.

2. feb. Nr. 105 2001**Forskrift om endring i forskrift om tildeling av tillatelse til å drive fiske med trål.**

Fastsatt ved kgl.res. 2. februar 2001 med hjemmel i lov av 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 12. Fremmet av Fiskeridepartementet. Kunngjort 16. februar 2001.

I

I forskrift av 12. desember 1986 nr. 2185 om tildeling av tillatelse til å drive fiske med trål gjøres følgende endringer:

§ 7-1 femte ledd skal lyde:

Bestemmelsene i § 5-2 og § 5-5 får tilsvarende anvendelse. Begrensningen i § 5-5 om at ombyggingen ikke må representere en nevneverdig kapasitetsutvidelse, jf. § 5-4 bokstav a), gjelder likevel ikke dersom det tildeles enhetskvote for fiske med fartøyet i medhold av reglene i forskrift av 2. februar 2001 nr. 104 om enhetskvoteordning for seitrålerne.

§ 7-2 nytt annet ledd skal lyde:

Begrensningen i første ledd bokstav a) gjelder ikke dersom det tildeles enhetskvote for fiske med fartøyet i medhold av reglene i forskrift av 2. februar 2001 nr. 104 om enhetskvoteordning for seitrålerne.

II

Endringene trer i kraft straks.

5. feb. Nr. 106 2001**Forskrift om endring i forskrift om stønad til dekning av utgifter til viktige legemidler og spesielt medisinsk utstyr.**

Fastsatt av Sosial- og helsedepartementet 5. februar 2001 med hjemmel i lov av 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 5–14 fjerde ledd. Kunngjort 16. februar 2001.

I

I forskrift av 18. april 1997 nr. 330 om stønad til dekning av utgifter til viktige legemidler og spesielt medisinsk utstyr gjøres følgende endring:

§ 10 første ledd skal lyde:

Preparater som det kan gis refusjon for etter § 9, føres opp i en preparatliste. Listen skal ajourføres jevnlig og publiseres minst en gang hvert år sammen med de kriterier som legges til grunn for opptak av legemidler på listen. Den skal angi maksimal refusjonspris for hvert oppført preparat eller henvise til andre lister hvor refusjonspris fremgår. Refusjonspris er den pris folketrygden maksimalt betaler.

II

Endringen trer i kraft straks.

5. feb. Nr. 107 2001**Vedtak om opphevelse av instruks til ligningskontorene vedrørende praktiseringen av ligningsloven § 4–2 om ektefellers plikt til å innlevere selvangivelser.**

Fastsatt av Finansdepartementet 5. februar 2001. Kunngjort 16. februar 2001.

I

Instruks av 26. januar 1984 nr. 9 til ligningskontorene vedrørende praktiseringen av ligningsloven § 4–2 om ektefellers plikt til å innlevere selvangivelser oppheves.

II

Opphevelsen trer i kraft straks.

7. feb. Nr. 108 2001**Forskrift om grunnfondsbevis i sparebanker, kredittforeninger og gjensidige forsikringselskaper.**

Fastsatt av Finansdepartementet 7. februar 2001 med hjemmel i lov av 24. mai 1961 nr. 1 om sparebanker § 2 og § 8, jf. kgl.res. av 26. august 1988 nr. 706, lov av 10. juni 1988 nr. 39 om forsikringsvirksomhet § 4–2, jf. kgl.res. av 25. august 1989 nr. 825 og lov av 10. juni 1988 nr. 40 om finansieringsvirksomhet og finansinstitusjoner § 3–1, jf. kgl.res. av 10. juni 1988 nr. 457. Kunngjort 16. februar 2001.

*Kap. 1. Anvendelse av allmennaksjelovens regler for grunnfondsbevis***§ 1. Anvendelsesområde og definisjoner**

Forskriften gjelder grunnfondsbevis i sparebanker, kredittforeninger og gjensidige forsikringselskaper når annet ikke følger av bestemmelsene i forskriften.

Med institusjon menes i denne forskrift sparebank, kredittforening og gjensidig forsikringselskap.

Med øverste myndighet menes i denne forskrift:

for sparebanker: forstanderskapet

for gjensidige forsikringselskaper: generalforsamlingen

for kredittforeninger: representantskapet.

§ 2. Registrering i Verdipapirsentralen

Når institusjonen første gang utsteder grunnfondsbevis, skal den uten opphold sørge for at det i Verdipapirsentralen opprettes et register over grunnfondsbevisiere. Registeret skal være tilgjengelig for enhver. Bestemmelsene i allmennaksjeloven § 4–1 til og med § 4–10 gjelder tilsvarende så langt bestemmelsene passer.

§ 3. Overdragelse

Et grunnfondsbevis kan fritt overdras om ikke annet følger av lov, forskrifter, institusjonens vedtekter eller avtale. Allmennaksjeloven § 4–12 til og med § 4–14 gjelder tilsvarende så langt bestemmelsene passer.

I vedtektene kan retten til fritt å overdra og erverve grunnfondsbevis bare innskrenkes ved bestemmelser som nevnt i allmennaksjeloven § 4–15 (2). Allmennaksjeloven § 4–15 (3) og (4) gjelder tilsvarende så langt bestemmelsene passer.

§ 4. Utstedelse av grunnfondsbevis

Utstedelse av grunnfondsbevis besluttes av øverste myndighet i institusjonen med flertall som for vedtektsendring.

Allmennaksjeloven § 10–1 til og med § 10–3 gjelder tilsvarende så langt bestemmelsene passer. Innbetaling på grunnfondsbevis kan ikke ytes i annet enn penger.

Beslutning som nevnt i første ledd kan ikke iverksettes før den er godkjent av Kredittilsynet.

§ 5. Fullmakt til styret

Øverste myndighet i institusjonen kan med flertall som for vedtektsendring gi styret fullmakt til å utstede grunnfondsbevis. Fullmakten skal inneholde grunnfondsbeviskapitalens størrelse, eventuelt det beløp grunnfondsbeviskapitalen kan forhøyes med og hvor lang tid fullmakten skal gjelde for, begrenset oppad til to år. Allmennaksjeloven § 10–14 (2) og (3) til og med § 10–19 gjelder tilsvarende så langt bestemmelsene passer.

Styrets beslutning om utstedelse av grunnfondsbevis kan ikke iverksettes før den er godkjent av Kredittilsynet.

§ 6. Overkursfond

Overkurs ved tegning av grunnfondsbevis etter fradrag for omkostninger i forbindelse med tegningen, tillegges et overkursfond. Overkursfondet kan bare brukes til dekning av tap som ikke kan dekkes av fri egenkapital.

§ 7. Forhøyelse av grunnfondsbeviskapitalen

Ved forhøyelse av grunnfondsbeviskapitalen har grunnfondsbeviserne fortrinnsrett til de nye grunnfondsbevisene i samme forhold som de fra før eier grunnfondsbevis i institusjonen. Allmennaksjeloven kap. 10 romertall I gjelder tilsvarende ved forhøyelse av grunnfondsbeviskapitalen så langt bestemmelsene passer.

§ 8. Fondsemisjon

Øverste myndighet i institusjonen kan med flertall som for vedtektsendring beslutte at grunnfondet og grunnfondsbeviskapitalens pålydende skal forhøyes ved overføring av midler som kan utdeles som utbytte. Vedtak som nevnt skal godkjennes av Kredittilsynet.

Allmennaksjeloven § 10–20 tredje ledd om generalforsamlingens beslutning ved fondsemisjon, samt § 10–21 til og med § 10–23 gjelder tilsvarende så langt bestemmelsene passer.

For gjensidige forsikringselskaper gjelder at grunnfondsbevisenes pålydende ikke kan forhøyes forholdsmessig mer enn garantifondet.

§ 9. Lån med rett til å kreve utstedt grunnfondsbevis

En institusjon kan ved avtale om lån gi fordringshaveren rett til å kreve utstedt grunnfondsbevis mot innskudd i penger eller mot at fordringen nyttes til motregning. Vedtak om slikt låneopptak skal godkjennes av Kredittilsynet. Allmennaksjeloven § 11–2 til og med § 11–9 gjelder tilsvarende så langt bestemmelsene passer. Slike lån eller fullmakt til slike låneopptak vedtas av øverste myndighet i institusjonen med flertall som for vedtektsendring.

§ 10. Tegningsrettsgrunnfondsbevis

Når det besluttes at institusjonens grunnfondsbeviskapital skal forhøyes ved nytegning av grunnfondsbevis, kan øverste myndighet i institusjonen med flertall som for vedtektsendring bestemme at de grunnfondsbevis som tegnes i forbindelse med kapitalforhøyelsen skal gi grunnfondsbevisetegneren rett til senere å kreve utstedt ett eller flere nye grunnfondsbevis mot innskudd. Ved bruk av retten til å kreve utstedt grunnfondsbevis etter slik beslutning, kan grunnfondsbeviskapitalen forhøyes uten ytterligere beslutning av øverste myndighet i institusjonen. Allmennaksjeloven § 11–10 (2) og § 11–11 gjelder tilsvarende så langt bestemmelsene passer. Vedtak som nevnt skal godkjennes av Kredittilsynet.

§ 11. Frittstående tegningsretter

Øverste myndighet i institusjonen kan med flertall som for vedtektsendring beslutte at det skal utstedes tegningsretter som gir rettighetshaveren rett til senere å kreve utstedt ett eller flere nye grunnfondsbevis i institusjonen. Ved bruk av retten til å kreve utstedt grunnfondsbevis etter en slik beslutning, kan grunnfondsbeviskapitalen forhøyes uten ytterligere beslutning av øverste myndighet i institusjonen. Allmennaksjeloven § 11–12 og § 11–13 gjelder tilsvarende så langt bestemmelsene passer. Vedtak som nevnt skal godkjennes av Kredittilsynet.

§ 12. Nedsettelse av grunnfondsbeviskapitalen

Beslutning om å nedsette grunnfondsbeviskapitalen treffes av øverste myndighet i institusjonen. Det beløp nedsettelsen gjelder kan bare brukes til dekning av tap som ikke kan dekkes på annen måte, jf. denne forskrift § 28. Nedsettelsen kan også dekke utdeling til grunnfondsbevisiere eller sletting av institusjonens egne grunnfondsbevis etter denne forskrifts § 13 annet ledd. Vedtak om nedsettelse av grunnfondsbeviskapitalen krever godkjenning fra Kredittilsynet. Allmennaksjeloven § 12–1 (2) til og med § 12–7 gjelder tilsvarende så langt bestemmelsen passer.

§ 13. Erverv av egne grunnfondsbevis/lån m.m.

Allmennaksjeloven § 9–1 om forbud mot tegning av egne aksjer gjelder tilsvarende for grunnfondsbevis.

En institusjon kan erverve egne grunnfondsbevis på annen måte enn ved tegning dersom den samlede pålydende verdi av egne grunnfondsbevis etter ervervet ikke overstiger 10 pst. av grunnfondsbeviskapitalen. Det kan bare erverves egne grunnfondsbevis dersom institusjonens ansvarlige kapital, fratrukket beholdning av egne grunnfondsbevis, tilfredsstillende finansieringsvirksomhetslovens krav til ansvarlig kapital. Allmennaksjeloven § 9–2 (2) og (3), § 9–3, 2. punktum til og med § 9–8 gjelder tilsvarende så langt bestemmelsene passer.

Erverv av egne grunnfondsbevis krever godkjenning av Kredittilsynet.

§ 14. Utbytte

Årlig utbytte av grunnfondsbevis etter vedtak av øverste myndighet i institusjonen, kan bare utdeles fra årsoverskuddet i henhold til det fastsatte resultatregnskapet for regnskapsåret. Utbyttet kan ikke settes høyere enn det som er forenlig med forsiktig og god forretningsskikk under tilbørlig hensyn til tap som måtte være inntruffet etter regnskapsårets avslutning, eller som må forutsettes å ville inntreffe. Summen av det årlige utbyttet og de årlige avsetninger til utjevningsfondet kan ikke utgjøre større andel av korrigert årsoverskudd enn grunnfondsbeviskapitalens, overkursfondets og utjevningsfondets andel av institusjonens totale ansvarlige kapital minus fond for vurderingsforskjeller og ansvarlig lånekapital, jf. denne forskrifts § 26. Korrigert årsoverskudd utgjør i denne paragraf resultatet for regnskapsåret korrigert for overføringer til og fra fond for vurderingsforskjeller.

Kap. 2. Begrensninger i adgangen til å eie grunnfondsbevis

§ 15. Begrensning i eierandeler

Bestemmelsene i finansieringsvirksomhetsloven § 2–2, § 2–5 og § 2–6 gjelder tilsvarende for grunnfondsbevis så langt bestemmelsene passer.

Kap. 3. Representasjonsrett og stemmerett

§ 16. Representasjonsrett

Gjensidige forsikringsselskaper kan i vedtektene fastsette representasjonsrett for eierne av grunnfondsbevis i generalforsamlingen. I såfall skal følgende gjelde:

- a) eierne av grunnfondsbevis skal ikke til sammen kunne avgi stemmer for mer enn 25 prosent av stemmene
- b) dersom eierne av grunnfondsbevis representerer mer enn 25 prosent av antall stemmer som er til stede, nedsettes stemmetyngden for det enkelte grunnfondsbevis forholdsmessig.

Gjensidige forsikringsselskaper kan i vedtektene fastsette representasjonsrett for eierne av grunnfondsbevis i representantskapet.

Kredittforeningen kan i vedtektene fastsette at eierne av grunnfondsbevisene skal ha rett til å velge 1/4 av medlemmene av representantskapet.

I sparebank som har utstedt omsettelige grunnfondsbevis, jf. sparebankloven § 2 annet ledd velges en fjerdedel av forstanderskapets medlemmer og varamedlemmer av eierne av grunnfondsbevisene.

§ 17. Stemmerett

Hvert grunnfondsbevis gir en stemme. For øvrig gjelder bestemmelsene i lov om finansieringsvirksomhet og finansinstitusjoner § 2–4 og § 2–6 tilsvarende.

Kap. 4. Valg av representanter for eierne av grunnfondsbevis i sparebanker og kredittforeninger

§ 18. Valgmøte

Valgmøte skal holdes hvert år innen utgangen av april måned.

Valgmøtet velger en fjerdedel av medlemmer og varamedlemmer til øverste myndighet i institusjonen for 4 år. Av de medlemmer som er valgt ved første valg, går minst 1/4 ut etter loddtrekning ved hvert av de tre neste valg og deretter hvert år de som har gjort tjeneste lengst.

Når særlige forhold tilsier det kan Kredittilsynet samtykke i at valgmøtet utsettes til et senere tidspunkt.

§ 19. Innkalling til valgmøte

Formannen i institusjonens øverste myndighet fastsetter tid og sted for valgmøte. Innkallingen skjer ved brev til alle eiere av registrerte grunnfondsbevis senest 14 dager før møtet og gjennom oppslag i institusjonens ekspedisjonslokaler og kunngjøring i to aviser som er angitt i vedtektene.

I innkallingen kan det kreves at de eiere som vil møte, må ha meldt dette til institusjonens hovedkontor innen en bestemt frist som ikke må løpe ut tidligere enn 3 dager før møtet.

Innkallingen skal inneholde opplysninger om:

- bestemmelser om stemmerett
- hvilke tidsrom valget gjelder for og hvem som er på valg
- hvor valgkomiteens forslag er lagt frem til gjennomsyn.

§ 20. Møteledelse mv.

Den som åpner møtet skal før første avstemning opprette en fortegnelse over møtende eier av grunnfondsbevis, og eventuelle fullmektiger for eierne med oppgave over hvor mange stemmer hver av dem representerer. Valgmøtet ledes av formannen i institusjonens øverste myndighet, eller nestformann hvis formannen ikke er tilstede, inntil

valgmøtet har valgt møteleder.

§ 21. Valgkomiteens forslag mv.

Valgkomiteens formann eller annet medlem av komiteen skal redegjøre for dens innstilling. Alle stemmeberettigede har forslagsrett på valgmøtet. Det skal holdes særskilt valg på medlemmer og varamedlemmer. Rekkefølgen for varamedlemmers møteplikt fastsettes ved valget.

Valgmøtet avgjør tvist om stemmerett og valgbarhet. Eierne av grunnfondsbevis kan ikke delta i avstemming om egen stemmerett eller valgbarhet. I tilfelle av stemmelikhet gjelder det vedtak møteleder har stemt for.

§ 22. Avstemningsregler

Avstemmingen skjer skriftlig dersom ikke samtlige møtende samtykker i at avstemmingen skjer på en annen måte. Den eller de er valgt som har fått flest stemmer. I tilfelle av stemmelikhet foretas loddtrekning. Stemmerettsbegrensningen i § 17 gjelder.

§ 23. Protokoll mv.

Møtelederen skal sørge for at det føres protokoll for valgmøtet. I protokollen skal tas inn de vedtak og valg som valgmøtet har fastsatt med angivelse av utfallet av stemmegivningen. Fortegnelsen over møtende eiere av grunnfondsbevis og eventuelle fullmektiger for eiere skal tas inn i eller vedlegges protokollen. Protokollen skal undertegnes av møtelederen og minst en annen person som utpekes av valgmøtet blant de tilstedeværende. Protokollen skal være tilgjengelig for eiere av grunnfondsbevis som forlanger det og oppbevares på en betryggende måte.

§ 24. Feil ved valget

Kredittilsynet kan erklære et valg ugyldig og gi pålegg om nytt valg dersom feil ved valget kan ha hatt innflytelse på utfallet.

Kap. 5. Fusjon

§ 25. Innløsning ved fusjon

Hvis institusjonen har truffet vedtak om å fusjonere med en annen tilsvarende institusjon, kan grunnfondsbevisiere som representerer minst 1/10 av grunnfondsbeviskapitalen kreve at det innkalles til grunnfondsbevisiermøte for å ta stilling til om grunnfondsbeviskapitalen skal kreves innløst. Grunnfondsbevisierne som representerer til sammen minst 2/3 av den samlede grunnfondsbeviskapitalen, kan beslutte å kreve sine bevis innløst etter markedsverdi. Innløsningsverdien fastsettes i mangel av minnelig overenskomst ved skjønn. Utgiftene i den forbindelse belastes institusjonen. Eventuelt innløsningskrav bortfaller hvis fusjonen ikke gjennomføres. På grunnfondsbevisiermøtet gjelder ellers prosedyrereglene i § 19, § 20 og § 21 annet ledd tilsvarende så langt de passer. Innkallingen må uttrykkelig angi hva saken gjelder.

Første ledd sjette og syvende punktum gjelder ikke for gjensidige forsikringsselskaper.

Kap. 6. Avsetning til utjevningsfond. Prioritetsforhold mv.

§ 26. Avsetning til utjevningsfond

En institusjon kan etter særskilt samtykke fra Kredittilsynet avsette av årets overskudd til et utjevningsfond som kan brukes til å opprettholde utbytte til grunnfondsbevisierne.

Følgende begrensninger skal gjelde for avsetningsadgangen og anvendelsen av fondet:

1. Summen av de årlige avsetninger til fondet og kontantutbytte kan ikke utgjøre større andel av korrigert årsoverskudd enn grunnfondsbeviskapitalens, overkursfondets og utjevningsfondets andel av institusjonens totale ansvarlige kapital minus fond for vurderingsforskjeller og ansvarlig lånekapital. Korrigert årsoverskudd utgjør i denne paragraf resultatet for regnskapsåret korrigert for overføringer til og fra fond for vurderingsforskjeller.
2. Utbetalinger fra utjevningsfondet kan bare skje når dette er forsvarlig ut fra institusjonens egenkapitaldekning.

§ 27. Avvikling

Grunnfondsbeviskapitalen, overkursfondet og utjevningsfondet skal tilfalle grunnfondsbevisierne ved en eventuell avvikling av institusjonen forutsatt at alle kreditorer har fått fullt oppgjør.

§ 28. Prioritetsrekkefølge

Ansvarlig kapital i institusjonene har følgende prioritetsrekkefølge:

- 1) Ansvarlig lånekapital.
- 2) Grunnfondsbeviskapital.
- 3) Overkursfondet.
- 4) Utjevningsfondet, grunnfondet og gavefondet har lik prioritet.

Utjevningsfondet, grunnfondet og gavefondet nedskrives forholdsmessig ved en eventuell underskuddssituasjon eller ved avvikling av institusjonen.

Kap. 7. Sanksjoner, ikrafttreden

§ 29. Straffebestemmelser

Overtrudelse av denne forskrift straffes etter sparebankloven § 59, forsikringsvirksomhetsloven § 14–1 og lov om finansieringsvirksomhet og finansinstitusjoner § 5–1, med mindre forholdet rammes av en strengere straffebestemmelse.

§ 30. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft straks. Forskrift om grunnfondsbevis i sparebanker fastsatt 9. februar 1999 nr. 202, forskrift om grunnfondsbevis i kredittforeninger fastsatt 19. oktober 1990 nr. 810, og forskrift om grunnfondsbevis i gjensidige forsikringsselskaper fastsatt 19. oktober 1990 nr. 811 oppheves samtidig.

Kredittforeninger og gjensidige forsikringsselskaper som har utstedt grunnfondsbevis for forskriftens ikrafttreden, skal innen ett år etter ikrafttreden sørge for at opplysningene i grunnfondsbevisregisteret i Verdipapirsentralen er i samsvar med aksjelovgivningens bestemmelser.

26. jan. Nr. 114 2001

Forskrift til utfylling av Stortingets vedtak om fastsetting av avgifter mv. til folketrygden § 1 om arbeidsgiveravgift.

Fastsatt av Finansdepartementet 26. januar 2001 med hjemmel i Stortingets vedtak av 28. november 2000 nr. 1242 om fastsetting av avgifter mv. til folketrygden § 4 annet ledd. Kunngjort 23. februar 2001.

§ 1. Utfyllende bestemmelser til § 1 bokstav g nr. 6 i stortingsvedtaket om folketrygdavgift

Bestemmelsen i § 1 bokstav g nr. 6 i stortingsvedtaket om folketrygdavgift omfatter ikke reparasjon av fartøy som:

- gjøres på verft hjemmehørende i Nordland, Troms eller Finnmark,
- gjøres på fartøy som utelukkende drives på norsk sjøterritorium, eller
- gjøres på fartøy som har et akutt behov for reparasjon.

§ 2. Utfyllende bestemmelser til § 1 bokstav g nr. 8 i stortingsvedtaket om folketrygdavgift

Bestemmelsen i § 1 bokstav g nr. 8 i stortingsvedtaket om folketrygdavgift omfatter ikke lokale enheter (avdelingskontorer) av foretakene som nevnt i § 1 bokstav g nr. 8 i stortingsvedtaket, dersom avdelingskontoret i foregående avgiftsår hadde 50 årsverk eller mindre og kun yter lokale tjenester. Kravet til regnskapsmessig skille i stortingsvedtaket § 1 bokstav h må være oppfylt.

Et avdelingskontor anses å yte kun lokale tjenester dersom alle kundene knyttet til avdelingskontoret har adresse i samme fylke som avdelingskontoret eller i tilgrensende fylke.

Dersom noen av kundene knyttet til avdelingskontoret har adresse utenfor det geografiske området som nevnt i annet ledd, anses avdelingskontoret likevel å yte lokale tjenester dersom 90 prosent eller mer av avdelingskontorets inntekter kan knyttes til kunder med adresse i det geografiske området som nevnt i annet ledd.

Som avdelingskontors inntekter nevnt i tredje ledd, regnes:

- for banker, finansieringsforetak og andre kredittinstitusjoner: rente- og provisjonsinntekter samt gebyrer,
- for forsikringsselskaper: forfalt bruttopremie,
- for verdipapirforetak: kurtasje.

§ 3. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft straks med virkning fra 1. januar 2001.

1. feb. Nr. 115 2001

Forskrift om autorisasjon for tele-, kabel-TV- og radioinstallatør (autorisasjonsforskriften).

Fastsatt av Post- og teletilsynet 1. februar 2001 med hjemmel i lov av 23. juni 1995 nr. 39 om telekommunikasjon (teleloven) § 6–7 og § 7–1, jf. forskrift av 15. desember 1995 nr. 1032 om funksjonsfordeling innen telemyndigheten § 2 og § 3, jf. EØS-avtalens vedlegg VII, punkt 1 (Rdir. 1989/48/EØF og Rdir. 1992/51/EØF). Kunngjort 23. februar 2001.

Kapittel I. Generelle bestemmelser

§ 1. Virkeområde

Forskriften gjelder autorisasjon for virksomhet som installerer eller utfører vedlikehold av

- a) privat telenett og teleterminalutstyr som knyttes til offentlig telenett
- b) kabel-TV-nett
- c) radioutstyr.

Forskriften gjelder også autorisasjon for virksomhet som utfører prosjektering av kabel-TV-nett.

§ 2. Autorisasjon – søknad mv.

For virksomhet som nevnt under § 1 kreves autorisasjon.

Søknad om autorisasjon skal skje på fastsatt skjema vedlagt kopier av vitnemål, attester mv.

Autorisasjon gis av Post- og teletilsynet for fire år.

Autorisasjon gjelder for virksomhet på én adresse. Virksomhet som utøves under annet navn eller annen adresse, herunder filial, krever egen autorisasjon.

Adresseendring, opphør av virksomhet eller skifte av kvalifisert person skal straks meldes til Post- og teletilsynet.

§ 3. *Krav til autorisert virksomhet*

Autorisert virksomhet er ansvarlig for at arbeid blir utført på en faglig forsvarlig måte og i samsvar med gjeldende installasjonsbestemmelser, jf. § 11, § 15 og § 20.

Personellet skal ha tilstrekkelig kunnskap om elektriske og funksjonelle spesifikasjoner for det tekniske grensesnittet med tilhørende utstyr, mot andre nett.

Autorisert virksomhet er ansvarlig for at anvisninger som nett- eller utstyrsliverandør gir blir fulgt og at nødvendig teknisk utrustning, verktøy, forskrifter og øvrig dokumentasjon er tilgjengelig.

Post- og teletilsynet kan kreve at ansatte i virksomheten gjennomgår nærmere fastsatte kurs for installasjon eller vedlikehold av enkelte utstyrstyper og nett.

§ 4. *Autorisasjonens omfang og avgrensning*

Virksomhet som utfører installasjon eller vedlikeholdsarbeid som faller inn under flere kapitler i forskriften, skal ha autorisasjon i samsvar med kravene i de aktuelle kapitler.

Forskriften medfører ingen innskrenkninger i krav til sertifisering o.l. som autorisert virksomhet har etter andre bestemmelser.

§ 5. *Krav om kvalifisert person*

Virksomhet som gis autorisasjon, skal ha minst én heltidsansatt i fast stilling som oppfyller kravene til kvalifisert person, jf. § 10, § 14 og § 19.

For å hindre at autorisert virksomhet må innstille, kan Post- og teletilsynet unnta kvalifisert person fra kravene for en avgrenset periode.

Kvalifikasjoner som er ervervet i annen EØS-stat vurderes i samsvar med Rdir. 1992/51/EØF av 18. juni 1992 om annen generell ordning for godkjenning av yrkeskompetansegivende utdanning.

§ 6. *Dokumentasjon av vedlikeholdsarbeid*

Etter utført vedlikeholdsarbeid skal det utferdiges vedlikeholdsrapport for sluttbruker/eier. Vedlikeholdsrapporten skal gi nødvendig informasjon om hvilket arbeid som er utført, og resultatet av dette.

§ 7. *Gebyr*

Autorisert virksomhet skal betale årlig gebyr, jf. forskrift av 20. mars 2000 nr. 302 om gebyr til Post- og teletilsynet.

Kapittel II. Teleinstallatør

§ 8. *Teleterminalutstyr*

Med teleterminalutstyr menes i forskriften produkt, eller deler av produkt, som kan nyttes til telekommunikasjon og som er beregnet for direkte eller indirekte tilknytning til grensesnitt i offentlig telenett.

§ 9. *Krav om autorisasjon for teleinstallatør*

Installasjon og vedlikehold av privat telenett krever autorisasjon fra Post- og teletilsynet.

Det kreves ikke autorisasjon for

- installasjon ved hjelp av installasjonsmateriell som er spesielt fremstilt for å kunne installeres av personer uten særskilt faglig kompetanse
- installasjon av teleterminalutstyr som er påmontert, og godkjent med, standardisert plugg og som normalt kan benyttes ved direkte enkel pluggbar tilknytning til offentlig telenett uten at det må foretas tilpasninger/justeringer i forhold til telenettet.

§ 10. *Krav til utdanning og praksis for kvalifisert person*

Kvalifisert person skal ha

- kunnskaper tilsvarende de som kreves ved eksamen fra teknisk fagskoles elektronikklinje
- to års relevant praksis. Relevant fagutdanning kan erstatte inntil ett års praksis.

§ 11. *Krav til teleinstallatør*

Teleinstallatør skal kunne utføre

- systematisk feilsøking for lokalisering av feil til programvare eller til kort, modul eller annen enkel utskiftbar enhet eller enkeltkomponent, og reparasjon av utstyret ved utskifting av feilfunksjonerende del
- kalibrering for kontroll av at gitte spesifikasjoner er oppfylt, eventuelt foreta nødvendige justeringer i henhold til leverandørens kalibreringsveiledning
- målinger for kontroll av at teletekniske krav til utstyret som følger av gjeldende forskrifter er oppfylt
- installasjonsrelaterte målinger og sette utstyret i drift etter gjeldende forskrifter.

Etter installasjon eller vedlikehold skal det utføres nødvendig kalibrering av og/eller kontrollmåling av utstyret.

Hvis utstyret ikke tilfredsstillere oppgitte krav, skal installatøren informere eier/sluttbruker av utstyret om at bruk av utstyret ikke er tillatt.

Teleinstallatør skal ikke installere eller utføre vedlikehold av utstyr som ikke er i samsvar med gjeldende forskrifter om teleterminalutstyr.

Kapittel III. Installatør av kabel-TV-nett

§ 12. Kabel-TV-nett

Med kabel-TV-nett menes i forskriften kabelnett, fellesantenneanlegg eller tilsvarende anlegg som ved hjelp av elektromagnetiske bølger overfører kringkastings- eller telesignaler, via kabler eller andre overføringsmedia med tilsvarende funksjon, mellom nettets inngang og signaloverleveringspunkter herunder mottakertilkoplinger, antenner, antennekontakter etc. En hovedsentral er en del av kabel-TV-nettet.

§ 13. Krav om autorisasjon for kabel-TV-installatør

Prosjektering, installasjon og vedlikehold av kabel-TV-nett krever autorisasjon fra Post- og teletilsynet.

§ 14. Krav til utdanning og praksis for kvalifisert person

Kvalifisert person skal ha

- a) tekniske kunnskaper som tilsvarer det som kreves ved 3-årig videregående skoles linje for elektronikk
- b) eksamen fra kurs i kabel-TV-teknikk eller tilsvarende teoretisk kompetanse
- c) to års relevant praksis.

Post- og teletilsynet godkjenner kursplan for kurs i kabel-TV-teknikk. Kurset skal omfatte planlegging og dimensjonering av kabel-TV-nett.

§ 15. Krav til kabel-TV-installatør

Kabel-TV-installatøren skal kunne

- a) prosjektere og utarbeide teknisk dokumentasjon for kabel-TV-nett
- b) installere utstyr i samsvar med tilvirkers veiledning og gjeldende tekniske forskrifter for kabel-TV-nett
- c) utføre nødvendige målinger og sette anlegget i drift
- d) utarbeide måleprotokoll og oppdatere dokumentasjonen når anlegget settes i drift
- e) vedlikeholde kabel-TV-nett og utarbeide vedlikeholdsrapport.

Kapittel IV. Radioinstallatør

§ 16. Radioutstyr

Med radioutstyr menes produkt, eller deler av produkt, som tilsiktet utstråler eller mottar elektromagnetiske bølger overført i fritt rom. Apparater som bare mottar kringkastingsprogram er ikke radioutstyr.

§ 17. Krav om autorisasjon for radioinstallatør

Installasjon og vedlikehold av radioutstyr krever autorisasjon fra Post- og teletilsynet.

Maritim VHF i lystfartøy og mobiltelefon som krever installasjon, kan likevel installeres av

- a) konsesjonær eller abonnent dersom det foreligger skriftlig avtale om at autorisert radioinstallatør utfører nødvendige målinger og for øvrig kontrollerer at installasjonen er utført i samsvar med regler eller anvisninger for slik installasjon
- b) bilelektriker eller person med tilsvarende faglig bakgrunn dersom det kan dokumenteres at vedkommende har gjennomført nødvendig opplæring forhåndsgodkjent av Post- og teletilsynet og har nødvendig instrumentering for måling av strømtilførsel og tilpasning av antenne.

Registrerte radioamatører kan uten autorisasjon installere og utføre vedlikehold av eget radioamatørutstyr.

§ 18. Typer autorisasjon

For radioutstyr gis følgende typer autorisasjon

- a) alminnelig autorisasjon: Virksomheten gis rett til å installere og utføre vedlikehold av radioutstyr
- b) begrenset autorisasjon: Virksomheten gis rett til å installere og utføre vedlikehold av radioutstyr etter § 16 med unntak av radioutstyr som krever individuell brukstillatelse og frekvenstildeling.

§ 19. Krav til utdanning og praksis for kvalifisert person

For alminnelig autorisasjon skal kvalifisert person ha

- a) tekniske kunnskaper tilsvarende de som kreves ved eksamen fra elektronikklinje ved ingeniørhøgskole
- b) to års relevant praksis.

For begrenset autorisasjon skal kvalifisert person ha

- a) tekniske kunnskaper tilsvarende de som kreves ved eksamen fra linje for serviceelektronikere ved videregående skole
- b) ett års relevant praksis.

§ 20. Krav til radioinstallatør

Radioinstallatør skal kunne utføre

- a) kontroll av at radioutstyrets gitte spesifikasjoner er oppfylt og om nødvendig foreta justeringer i samsvar med

leverandørens veiledning

- b) installasjonsrelaterte målinger og sette utstyret i drift i samsvar med gjeldende forskrifter.

Autorisasjonen gir ikke en videre rett til å bruke radioutstyr enn det som følger av gjeldende krav til bruk.

Kapittel V. Taushetsplikt, tilsyn, klage mv.

§ 21. Taushetsplikt

Autorisert installatør som gjennom sin virksomhet får tilgang til offentlig telenett eller teleutstyr skal bevare taushet om innholdet i telekommunikasjon og andres bruk av telekommunikasjon i samsvar med teleloven § 9–3.

§ 22. Tilsyn

Post- og teletilsynet fører tilsyn med at bestemmelsene i forskriften og vedtak fastsatt med hjemmel i forskriften blir oppfylt.

Autorisert virksomhet plikter å gi tilsynet uhindret adgang til lokaler og medvirke til gjennomføringen av kontroll, jf. teleloven kapittel 7. Nødvendige opplysninger og dokumentasjon skal utleveres, jf. teleloven § 9–1. Post- og teletilsynet kan kreve at installatør eller annen kyndig person er tilstede.

§ 23. Unntak

Post- og teletilsynet kan i særlige tilfeller gjøre unntak fra bestemmelser i forskriften.

§ 24. Sanksjoner

Ved brudd på plikter etter forskriften kan Post- og teletilsynet gjennomføre sanksjoner etter teleloven kapittel 7, og fastsette tvangsmulkt etter teleloven § 10–3.

Brudd på forskriften straffes etter teleloven § 10–4.

§ 25. Klage

Statens teleforvaltningsråd er klageinstans for enkeltvedtak fastsatt med hjemmel i forskriften.

§ 26. Ikrafttreden

Forskriften trer i kraft straks.

Fra samme tid oppheves følgende forskrifter:

- a) forskrift av 7. desember 1993 nr. 1117 om autorisasjon for installatører som utfører arbeid knyttet til overføringsnett for kringkasting
- b) forskrift av 8. mars 1996 nr. 262 om autorisasjon for installasjon og service av interne telenett og teleteknisk brukerutstyr ment for tilknytning til offentlig telenett.
- c) forskrift av 8. mars 1996 nr. 263 om autorisasjon for installasjon, reparasjon og service av radioutstyr.

5. feb. Nr. 116 2001

Delegering av myndighet til å oppheve forskrifter gitt av Finansdepartementet med hjemmel i ligningsloven.

Fastsatt av Finansdepartementet 5. februar 2001 med hjemmel i lov av 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven) § 4–2 og § 6–16. Kunngjort 23. februar 2001.

Finansdepartementet delegerer med dette myndighet til Skattedirektoratet til å oppheve følgende forskrifter fastsatt av Finansdepartementet med hjemmel i lov av 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven) § 4–2 og § 6–16:

- Forskrift av 30. desember 1983 nr. 1969 om selvangivelsesfritak for pensjonister.
- Forskrift av 30. desember 1983 nr. 1974 om begrensning av lønnsoppgaveplikten.
- Forskrift av 23. desember 1988 nr. 1083 om levering av lønnsoppgave.

6. feb. Nr. 117 2001

Forskrift om endring i forskrift om floghavre.

Fastsatt av Landbruksdepartementet 6. februar 2001 med hjemmel i lov av 6. april 1962 nr. 3 om floghavre. Kunngjort 23. februar 2001.

I

I forskrift av 25. mars 1988 nr. 251 om floghavre gjøres følgende endring:

§ 18 første og annet ledd skal lyde:

Omkostninger eller tap som påføres eier eller bruker av fast eiendom ved bekjempelse av floghavre etter gjeldende lov om floghavre og forskrifter gitt i medhold av den, blir som regel å bære av vedkommende eier eller bruker. I særlige tilfelle, hvor det vil virke åpenbart urimelig eller særlig tyngende for vedkommende å bære omkostningene eller tapet selv, kan refusjon eller vederlag, helt eller delvis, bli gitt etter avgjørelse av Landbrukstilsynet. Vederlag kan ikke gis hvis skadelidte ved egen skyld har forårsaket utgiftene eller skaden.

Refusjon etter første ledd går tapt hvis det ikke er fremmet søknad for Landbrukstilsynet innen seks måneder etter at utlegget, arbeidet eller skaden har funnet sted.

II

Endringen trer i kraft straks.

8. feb. Nr. 118 2001

Forskrift om forbud mot fiske i et nærmere bestemt område i Norges økonomiske sone sør for 62° N i 2001.

Fastsatt av Fiskeridepartementet 8. februar 2001 med hjemmel i lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 4. Kunngjort 23. februar 2001.

§ 1. Virkeområde

Denne forskrift gjelder for norske og utenlandske fiskefartøy.

§ 2. Forbud mot fiske

Det er forbudt å fiske i Norges økonomiske sone sør for 62° N i et område avgrenset av følgende posisjoner:

1. N 61° 00.0' – Ø 01° 51.73' (Grense NØS)
2. N 61° 00.0' – Ø 02° 00.0'
3. N 60° 30.0' – Ø 03° 00.0'
4. N 59° 30.0' – Ø 03° 00.0'
5. N 59° 00.0' – Ø 03° 30.0'
6. N 58° 30.0' – Ø 03° 30.0'
7. N 57° 30.0' – Ø 05° 30.0'
8. N 57° 30.0' – Ø 07° 00.0'
9. N 57° 27.0' – Ø 07° 00.0'
10. N 57° 27.0' – Ø 07° 49.7' (Grense NØS)
Følger deretter grense NØS til
11. N 56° 34.9' – Ø 05° 00.0'
12. N 57° 00.0' – Ø 05° 00.0'
13. N 57° 00.0' – Ø 04° 00.0'
14. N 57° 30.0' – Ø 04° 00.0'
15. N 57° 30.0' – Ø 03° 00.0'
16. N 59° 00.0' – Ø 03° 00.0'
17. N 59° 00.0' – Ø 01° 38.0' (Grense NØS)

Deretter langs grense NØS til pos. 1.

Alle posisjoner er i WGS-84.

§ 3. Unntak

Forbudet i § 2 gjelder ikke fiske etter sild, makrell, hestmakrell og brisling med ringnot og pelagisk trål.

Forbudet gjelder heller ikke fiske etter tobis.

§ 4. Redskapsbegrensninger

Fartøy som med hjemmel i § 3 fisker i området beskrevet i § 2, kan bare ha om bord én type redskap.

Fartøy som passerer gjennom området beskrevet i § 2, og som har om bord redskap, deler av redskap eller innretninger som ikke er tillatt brukt i området, kan bare oppbevare disse på dekk når de ikke lettvindt kan tas i bruk. Fiskepose og forlengelse skal være fradelt resten av trålen og bortstuet, tildekket med presenning og surret.

§ 5. Satellittsporing

I tillegg til fartøy som omfattes av kravet til satellittbasert overvåking i henhold til Fiskeridepartementets forskrift av 7. april 1999 nr. 387 om satellittbasert overvåking av fiskefartøys aktivitet, skal også fartøy under 24 meter største lengde som fisker i det området beskrevet i § 2, være underlagt slik overvåking.

§ 6. Bemyndigelse

Fiskeridirektoratet kan endre denne forskrift og fastsette nærmere bestemmelser som er nødvendig for å oppnå en rasjonell og hensiktsmessig kontroll av fisket.

§ 7. Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser i denne forskrift, straffes i henhold til lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 53. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 8. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft 14. februar 2001 og gjelder til og med 30. april 2001.

5. feb. Nr. 119 2001**Forskrift om tildeling av utdanningsstøtte for 2001–2002.**

Fastsatt av Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet 5. februar 2001 med hjemmel i lov av 26. april 1985 nr. 21 om utdanningsstøtte til elever og studenter. Kunngjort 27. februar 2001.

Med hjemmel i lov av 26. april 1985 nr. 21 om utdanningsstøtte til elever og studenter har departementet den 5. februar 2001 fastsatt forskrifter for 2001–2002 om tildeling av lån og stipend.

Forskriftene gjelder fra og med undervisningsåret 2001–2002 og en kan få dem ved å henvende seg til skolene eller til Statens lånekasse for utdanning. Forskriftene vil også være å finne på Lånekassens Internettside: www.lanekassen.no.

5. feb. Nr. 120 2001**Forskrift om opphevelse av diverse forskrifter hjemlet i lov av 26. april 1985 nr. 21 om utdanningsstøtte til elever og studenter.**

Fastsatt av Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet 5. februar 2001 med hjemmel i lov av 26. april 1985 nr. 21 om utdanningsstøtte til elever og studenter. Kunngjort 27. februar 2001.

Følgende forskrifter oppheves med ikrafttredelse straks:

- Forskrift av 22. desember 1995 nr. 1201 om forrenting og tilbakebetaling av lån for 1996.
- Forskrift av 8. mars 1996 nr. 484 om tildeling av utdanningsstøtte for undervisningsåret 1996–97.
- Forskrift av 8. mars 1996 nr. 485 om støtte og ettergiving for statsborgarar frå Aust-Europa og utviklingsland.
- Forskrift av 20. desember 1996 nr. 1438 om forrenting og tilbakebetaling av lån for 1997.
- Forskrift av 3. februar 1997 nr. 355 om tildeling av utdanningsstøtte for undervisningsåret 1997–98.
- Forskrift av 30. desember 1997 nr. 1517 om forrenting og tilbakebetaling av lån for 1998.
- Forskrift av 9. februar 1998 nr. 371 om tildeling av utdanningsstøtte for 1998–99.
- Forskrift av 22. desember 1998 nr. 1530 om forrentning og tilbakebetaling av lån i 1999.
- Forskrift av 8. juni 1999 nr. 726 om støtte fra Statens lånekasse for utdanning til elever i videregående opplæring som tar ett år i utlandet som utvekslingslev.

6. feb. Nr. 121 2001**Forskrift om endring i forskrift om offentlig telenett og offentlig teletjeneste.**

Fastsatt av Samferdselsdepartementet 6. februar 2001 med hjemmel i lov av 23. juni 1995 nr. 39 om telekommunikasjon (teleloven) § 2–1, § 2–3, § 3–1, § 3–3, § 3–5, § 3–6, § 6–4, § 7–1, § 7–3, § 8–1 og § 8–2, jf. EØS-avtalen vedlegg XI punkt 2, 3, 5b og 5c og vedlegg XIV punkt 13 (Rdir. 1990/387/EØF, Kdir. 1990/388/EØF, Rdir. 1992/44/EØF, Kdir. 1995/51/EF, Kdir. 1996/2/EF, Kdir. 1996/19/EF, Europaparlaments- og Rdir. 1995/62/EF, Europaparlaments- og Rdir. 1997/51/EF, Europaparlaments- og Rdir. 1997/13/EF, Europaparlaments- og Rdir. 1997/33/EF, Europaparlaments- og Rdir. 1997/66/EF, Europaparlaments- og Rdir. 1998/10/EF og Europaparlaments- og Rdir. 1999/5/EF), jf. kgl.res. av 15. desember 1995 nr. 1032 § 1. Kunngjort 27. februar 2001.

I

I forskrift av 5. desember 1997 nr. 1259 om offentlig telenett og offentlig teletjeneste gjøres følgende endringer:

Tittelen skal lyde:

Forskrift om offentlig telenett og offentlig teletjeneste (offentlignettforskriften).

Hjemmelsfeltet skal lyde:

Fastsatt ved kgl.res. 5. desember 1997 med hjemmel i lov av 23. juni 1995 nr. 39 om telekommunikasjon (teleloven) § 2–1, § 2–3, § 3–1, § 3–3, § 3–5, § 3–6, § 6–4, § 7–1, § 7–3, § 8–1 og § 8–2, jf. EØS-avtalen vedlegg XI punkt 2, 3, 5b og 5c og vedlegg XIV punkt 13 (Rdir. 1990/387/EØF, Kdir. 1990/388/EØF, Rdir. 1992/44/EØF, Kdir. 1995/51/EF, Kdir. 1996/2/EF, Kdir. 1996/19/EF, Europaparlaments- og Rdir. 1995/62/EF, Europaparlaments- og Rdir. 1997/51/EF, Europaparlaments- og Rdir. 1997/13/EF, Europaparlaments- og Rdir. 1997/33/EF, Europaparlaments- og Rdir. 1997/66/EF, Europaparlaments- og Rdir. 1998/10/EF og Europaparlaments- og Rdir. 1999/5/EF), jf. kgl.res. av 15. desember 1995 nr. 1032 § 1. Fremmet av Samferdselsdepartementet.

§ 1–3 skal lyde:

Med grensesnitt menes punkt for fysisk tilkoping av utstyr til offentlig telenett eller radioforbindelse mellom radioutstyr med tilhørende tekniske spesifikasjoner.

For øvrig gjelder definisjonene i lov av 23. juni 1995 nr. 39 om telekommunikasjon § 1–6.

§ 2–3 skal lyde:

Tilbyder av tilgang til offentlig telenett, av offentlig telefontjeneste og overføringskapasitet skal hvert år gi opplysninger til Post- og teletilsynet om

1. endringer i opplysninger gitt ved registrering etter § 2-2 og
2. det geografiske marked der tilbyder opererer og det aktuelle produktmarked.

Post- og teletilsynet utarbeider nærmere krav til omfanget av opplysningsplikten og fastsetter tidsfrist for årlig rapportering.

§ 2-4 tredje ledd skal lyde:

Post- og teletilsynet kan fastsette nærmere forskrifter for registreringsmetoder og rapportering av kvalitetsopplysninger og kreve innsyn i resultatene av utførte registreringer og beregninger.

§ 2-5 tredje og fjerde ledd skal lyde:

Post- og teletilsynet kan gjøre unntak fra hele eller deler av bestemmelsen dersom det vil virke urimelig å stille slike krav til tilbyder. Leveringsvilkårene danner grunnlag for avtale inngått i samsvar med første ledd.

Avbrudd i offentlig telefontjeneste og overføringskapasitet som skyldes vedlikehold eller oppgradering av offentlig telenett, offentlig telefontjeneste og overføringskapasitet, skal varsles berørte sluttbrukere og tilbydere i rimelig tid før avbrudd iverksettes.

§ 2-6 og § 2-7 skal lyde:

§ 2-6. *Måling som grunnlag for utstedelse av faktura*

Tilbyder av offentlig telefontjeneste skal så langt det er mulig, innføre et enhetlig målesystem som grunnlag for utstedelse av faktura og skal på oppfordring fra Post- og teletilsynet dokumentere at systemet virker etter hensikten.

Endringer i systemet for å måle varighet av telefonsamtaler og andre elementer i grunnlaget for utskrivning av faktura til sluttbrukere og tilbydere som kjøper teletjeneste, skal rapporteres til Post- og teletilsynet. Tilbyder skal også rapportere til Post- og teletilsynet om endringer i metoden for prisberegning på grunnlag av slike målinger.

Tilbyder skal på anmodning spesifisere fakturaen så detaljert at prisene kan kontrolleres. Post- og teletilsynet kan fastsette nærmere retningslinjer for spesifisert faktura, herunder et minstenivå som skal tilbys uten ekstra omkostninger.

§ 2-7. *System for nummeropplysning*

Tilbyder av offentlig telefontjeneste skal føre oversikt over sine tilknyttede sluttbrukeres navn, adresser og telefonnumre. Offentlige telefonautomater skal anmerkes med adresse. Enhver har rett til å kontrollere registrerte opplysninger om seg selv, og kreve eventuelle feil rettet.

Ved tilbud av nummeropplysningstjeneste eller katalog til allmennheten skal opplysninger om navn, adresse og telefonnummer gis på ikke-diskriminerende vilkår, med mindre sluttbruker har hemmelig telefonnummer, eller på annen måte har reservert seg mot at slike opplysninger gis til allmennheten. Tilbyder av nummeropplysningstjeneste og katalog må påse at system for nummeropplysning holdes oppdatert, er i overensstemmelse med personvernlovgivningen og at det ikke gis opplysninger i strid med taushetsplikt. Tilgang til opplysninger om sluttbrukere tilknyttet andre tilbydere avtales mellom tilbyderne.

Det kan gis pålegg om etablering av nummeropplysningssystem som inneholder informasjon om alle sluttbrukere. Tilbyder av offentlig telefontjeneste plikter løpende å melde opplysninger om sine tilknyttede sluttbrukere til dette systemet. Tilbyder av offentlig telefontjeneste kan pålegges å bidra til finansiering av systemet. Post- og teletilsynet kan gi forskrifter om nærmere regler for systemet.

§ 2-8 skal lyde:

Tilbyder av offentlig telefontjeneste skal gi tilgang til og ikke kreve betaling fra sluttbruker for anrop til nødetatens nødtelefon eller spesielle nødnummer for teksttelefonbrukere. Det samme gjelder for videreføring av nødanrop mellom nødetatene og offentlig telenett, og mellom de enkelte offentlige telenett.

Plikten etter teleloven § 4-4b skal oppfylles uten at nødetatene påføres økte kostnader.

§ 2-10 annet ledd skal lyde:

Tilbyder av offentlig telefontjeneste plikter å hindre framvisning av anropende nummer (A-nummer) hos oppringt sluttbruker (B-abonnet) dersom anropende sluttbruker (A-abonneten) har reservert seg mot dette. Tilsvarende plikt gjelder i forhold til anropende sluttbrukere som har avtale om hemmelig nummer.

§ 2-11 skal lyde:

Tilbyder av tilgang til offentlig telenett og av offentlig teletjeneste skal legge forholdene til rette for at lovbestemt tilgang til informasjon om sluttbruker og teletrafikk sikres.

§ 2-12 skal lyde:

Varsel til telemyndigheten etter teleloven § 3-6 skal informere om tidspunkt for, omfang og opphør av bruksbegrensning. Varslene skal offentliggjøres i massemedier, med mindre Post- og teletilsynet vedtar noe annet.

Tilbyder av tilgang til offentlig telenett og offentlig teletjeneste skal straks varsle Post- og teletilsynet om ekstraordinære bruksbegrensninger som annen myndighet har vedtatt av sikkerhetsmessige grunner.

§ 2-13 skal lyde:

Tilbud om tilgang til offentlig telenett og av offentlig teletjeneste skal opprettholdes i et rimelig tidsrom. Opphør

kan først skje etter at berørte sluttbrukere og tilbydere som kjøper overføringskapasitet eller teletjeneste er varslet. Varselet skal inneholde begrunnelse for opphør, informere om alternativt tilbud og skal sendes så tidlig som mulig og minst to måneder før tilbudet er planlagt å opphøre.

De som blir berørt kan bringe spørsmål om opphør av tilbud inn for Post- og teletilsynet, jf. § 5–3. Post- og teletilsynet kan pålegge tilbyder å opprettholde tilbudet inntil klage er avgjort.

§ 2–14 skal lyde:

§ 2–14. Tekniske krav ved tilknytning til grensesnitt

Gjeldende forskrifter om tekniske krav skal følges ved tilknytning til grensesnitt mot offentlig telenett og ved oppkopling mot offentlig teletjeneste. Dersom krav ikke følger av forskrift, kan Post- og teletilsynet i forskrift eller enkeltvedtak pålegge bruk av bestemt standard når hensynet til grunnleggende krav etter teleloven § 1–4 eller internasjonale forpliktelser tilsier det.

Standard etter første ledd kan være fastsatt av

1. ETSI (European Telecommunications Standards Institute – Det europeiske standardiseringsinstituttet for telekommunikasjon)
2. CEN (European Committee for Standardization – Den europeiske standardiseringsorganisasjonen)
3. CENELEC (European Committee for Electrotechnical Standardization – Den europeiske elektrotekniske standardiseringsorganisasjonen)
4. ITU (International Telecommunication Union – Den internasjonale teleunion)
5. ISO (International Organization for Standardization – Den internasjonale standardiseringsorganisasjon)
6. IEC (International Electrotechnical Commission – Den internasjonale elektrotekniske kommisjon) eller
7. offentliggjort i EØS-tillegget til De Europeiske Fellesskaps Tidende.

Tilbyder av tilgang til offentlig telenett og av offentlig teletjeneste skal tillate og legge til rette for tilknytning av teleterminalutstyr som tilfredsstiller grunnleggende krav fastsatt i forskrifter om krav til slikt utstyr og er produsert i samsvar med standard nevnt i annet ledd.

Ny § 2–14a skal lyde:

§ 2–14a. Krav til tilbyder av telenett og teletjeneste – grensesnittspesifikasjon

Tilbyder av offentlig telenett og offentlig teletjeneste skal publisere nøyaktige og relevante tekniske spesifikasjoner for tilbudt grensesnitt. Publisering skal skje før tjeneste som leveres over aktuelle grensesnitt blir gjort offentlig tilgjengelig. Publiseringskravet gjelder også for oppdatering og modifisering av grensesnitt.

Spesifikasjonene skal være tilstrekkelig detaljerte til at de kan brukes av produsent for konstruksjon av teleterminalutstyr slik at utstyret kan nyttes for alle teletjenester som leveres over tilbudt grensesnitt. Spesifikasjonene skal inkludere all informasjon som er nødvendig for at produsent, etter eget valg, skal kunne utføre relevante tester mot de aktuelle grunnleggende krav.

§ 3–1 skal lyde:

Dette kapittel gjelder for tilbyder av tilgang til offentlig telenett, av offentlig telefontjeneste og overføringskapasitet, når tilbyder har sterk markedsstilling for tilbud om tilgang til offentlig telenett, tilbud av offentlig telefontjeneste eller overføringskapasitet.

§ 3–2 skal lyde:

§ 3–2. Tilgang til offentlig telenett, levering av offentlig telefontjeneste og overføringskapasitet

Tilgang til offentlig telenett, levering av offentlig telefontjeneste og overføringskapasitet skal tilbys allmennheten på objektive, oversiktlige og ikke-diskriminerende vilkår.

Tilgang til offentlig telenett, levering av offentlig telefontjeneste og overføringskapasitet skal tilbys andre til likeverdige og ikke-diskriminerende vilkår og til likeverdig kvalitet som det som tilbys egen virksomhet.

På forespørsel skal anvendelse av telenett og teletjeneste i egen virksomhet rapporteres til Post- og teletilsynet.

Ny § 3–2a skal lyde:

§ 3–2a. Tilgang til det faste aksessnett

Bitstrømstilgang til det faste aksessnett skal tilbys andre til likeverdige og ikke-diskriminerende vilkår og til likeverdig kvalitet som det som tilbys egen virksomhet. Enhver rimelig anmodning om konkret kapasitet skal imøtekommes. Departementet kan fatte vedtak om kostnadsorientering.

Tilgang til det faste aksessnett skal også omfatte full og delt tilgang i samsvar med Europaparlaments- og Rfo. (EF) nr. 2887/2000 om tilgang til det faste aksessnett. Forordningen gjelder som forskrift. For tilbud om full og delt tilgang til det faste aksessnett gjelder krav om kostnadsorientering, jf. forordningen.

§ 3–3 annet ledd skal lyde:

Standardavtale skal anvendes ved enhver levering, med mindre dette gir urimelige virkninger for tilbyder selv, sluttbruker eller tilbyder som kjøper tilgang til offentlig telenett, overføringskapasitet eller offentlig telefontjeneste.

§ 3–5 første ledd bokstav f og g og tredje ledd skal lyde

- f) egenskaper av teknisk og fysisk natur herunder grensesnitt som brukes ved nettermineringspunktene, samt hvilke standarder som er nyttet, og
- g) betingelser for tilkopling av teleterminalutstyr.

Opplysninger om nye tilbud skal offentliggjøres så snart som mulig, og senest to måneder før tilbudet realiseres. Endringer i eksisterende tilbud skal meddeles berørte sluttbrukere og tilbydere og offentliggjøres senest to måneder før endringen gjennomføres. Det skal tas inn en henvisning i Norsk Lysningsblad til hvor offentliggjøring av opplysningene finner sted.

§ 3–6 annet og tredje ledd skal lyde:

Leverings- og feilrettingstid beregnes på grunnlag av statistikk utarbeidet av tilbyder av tilgang til offentlig telenett. Beregningen skal ikke omfatte tilfeller der sluttbruker eller tilbyder som kjøper overføringskapasitet har avtalt særskilt tidspunkt for levering eller feilretting. For nye typer overføringskapasitet skal det offentliggjøres en ventet leverings- og feilrettingstid, inntil det foreligger statistikk som gir grunnlag for beregning av normal leverings- og feilrettingstid.

Informasjon som nevnt i første ledd skal offentliggjøres i samsvar med kravene i § 3–5.

§ 3–8 skal lyde:

Tilgang til offentlig telenett, levering av offentlig telefontjeneste og overføringskapasitet skal tilbys allmennheten til kostnadsorienterte priser.

Prisene skal fastsettes på objektivt og ikke-diskriminerende grunnlag, og være uavhengig av formålet offentlig telenett, offentlig telefontjeneste og overføringskapasitet ønskes brukt til. Prisene for tilbud om tilgang til offentlig telenett, levering av offentlig telefontjeneste og overføringskapasitet, samt tjenester og funksjoner som kommer i tillegg til dette, skal fastsettes slik at sluttbruker eller tilbyder som kjøper overføringskapasitet eller teletjeneste ikke betaler for tjenester, funksjoner eller ytelser som er nødvendige for den tjenesten det er anmodet om.

Priser for offentlig telefontjeneste skal normalt bestå av en etableringspris, en periodisk tilknytningspris som kan variere med leveringsvilkårene, og en trafikkpris som kan variere med bruk, tidspunkt, avstand og type avtale.

Priser for overføringskapasitet skal normalt bestå av en etableringspris og en periodisk tilknytningspris. Dersom andre priselementer nyttes, skal det framgå hvordan disse er beregnet.

Rabatter kan gis såfremt de gjenspeiler kostnadsbesparelser for den aktuelle teletjenesten. Kriterier for rabatter kan blant annet være volum, avtaleperiode, og avtalte framtidige leveringer av slike teletjenester.

§ 4–1 første ledd skal lyde:

Dette kapittel gjelder for tilbyder av tilgang til offentlig telenett og av offentlig teletjeneste. For tilbyder med sterk markedsstilling for tilbud om tilgang til offentlig telenett, tilbud av offentlig telefontjeneste og overføringskapasitet gjelder i tillegg bestemmelsene i kapittel 3.

§ 4–3 første ledd skal lyde:

Tilbyder av tilgang til offentlig telenett og av offentlig teletjeneste med sterk markedsstilling for tilbud av

1. tilgang til offentlig telenett
2. offentlig telefontjeneste eller
3. overføringskapasitet,

skal innenfor de områdene vedkommende har sterk markedsstilling imøtekomme enhver rimelig anmodning om å inngå eller endre avtale om samtrafikk.

§ 4–4 skal lyde:

Tilbyder av offentlig telefontjeneste skal, som en del av sitt samtrafikktilbud, tilby funksjonalitet slik at sluttbruker kan velge annen tilbyder for viderefremidling av samtale.

Post- og teletilsynet kan gjøre unntak fra første ledd, dersom tekniske eller økonomiske forhold tilsier det. Post- og teletilsynet kan fastsette vilkår og tidsfrist for innføring av fast forvalg for viderefremidling av samtale.

§ 4–5 annet ledd skal lyde:

Tilbyder av tilgang til offentlig telenett, av offentlig telefontjeneste og overføringskapasitet med sterk markedsstilling skal imøtekomme enhver rimelig anmodning fra tilbyder av tilgang til offentlig telenett og av offentlig teletjeneste om spesiell nettknytning.

§ 4–6 skal lyde:

Avtale om bruk av annen tilbyders offentlige mobilkommunikasjonsnett, med det formål å tilby teletjeneste til egne sluttbrukere, inngås etter forhandlinger mellom partene.

Tilbyder av tilgang til offentlig mobilkommunikasjonsnett og av offentlig mobilkommunikasjonstjeneste med sterk markedsstilling skal imøtekomme enhver rimelig anmodning fra annen tilbyder av offentlig mobilkommunikasjonsnett eller annen tilbyder av offentlig mobilkommunikasjonstjeneste om tilgang til telenett etter første ledd. Plikten til å imøtekomme anmodning om tilgang er betinget av at den som framsetter anmodningen, ikke selv har tilsvarende geografisk dekning for sin mobilkommunikasjonstjeneste. Plikten omfatter ikke anmodning om tilgang med egne brukeridentitetskort med egen nettkode fra tilbyder som ikke har eget offentlig

mobilkommunikasjonsnett.

Samferdselsdepartementet kan i konsesjon for offentlig mobilkommunikasjonsnett og offentlig mobilkommunikasjonstjeneste fastsette vilkår for når retten til å få levert tilgang etter annet ledd inntreffer.

§ 4–8 skal lyde:

Etter skriftlig anmodning fra en eller begge parter kan Post- og teletilsynet bistå i forhandlinger etter § 4–2, § 4–3, § 4–5, § 4–6 og § 4–7 med sikte på å oppnå enighet mellom partene. Post- og teletilsynet kan etter konsultasjon med partene fastsette tidsfrister og andre vilkår knyttet til forhandlingsprosessen. Finner Post- og teletilsynet at det ikke er grunn til å fortsette meglingen, kan tilsynet på ethvert tidspunkt i meglingen beslutte at den skal avsluttes. Meglingsperioden skal ikke vare lenger enn tre måneder, men kan i særlige tilfeller forlenges til seks måneder.

§ 4–9 første ledd skal lyde:

Når megling etter § 4–8 avsluttes uten at avtale etter § 4–3, § 4–5, § 4–6 og § 4–7 er kommet i stand, kan Post- og teletilsynet gi pålegg om inngåelse av slik avtale, herunder fastsette avtalevilkår.

§ 5–1 skal lyde:

Post- og teletilsynet fører tilsyn med at bestemmelsene i forskriften og vedtak fastsatt med hjemmel i forskriften blir oppfylt. Som ledd i tilsynet kan Post- og teletilsynet ta stikkprøver, utføre målinger eller gjennomføre annen kontroll av nettet.

Tilbyder av tilgang til offentlig telenett og av offentlig teletjeneste plikter å gi tilsynet uhindret adgang til nettet og lokaler og medvirke til gjennomføring av kontrollen, jf. teleloven kapittel 7. Nødvendige opplysninger og dokumentasjon skal utleveres, jf. teleloven § 9–1.

§ 5–2 skal lyde:

Post- og teletilsynet kan pålegge tilbyder av tilgang til offentlig telenett og av offentlig teletjeneste å etablere systematisk intern kontroll med at forskriften blir oppfylt. Gjennomført intern kontroll skal kunne dokumenteres. Post- og teletilsynet eller den Post- og teletilsynet utpeker, kontrollerer dokumentasjonen.

§ 5–3 skal lyde:

Sluttbruker og tilbyder som kjøper overføringskapasitet eller teletjeneste og andre med rettslig interesse kan be Post- og teletilsynet om å avgjøre om tilbyder av tilgang til offentlig telenett og av offentlig teletjeneste har opptrådt i strid med bestemmelser i eller vedtak fastsatt med hjemmel i forskriften.

§ 5–4 skal lyde:

Klage over enkeltvedtak fastsatt av Post- og teletilsynet avgjøres av Statens teleforvaltningsråd.

Klagesaker av prinsipiell betydning eller av telepolitisk karakter avgjøres av Samferdselsdepartementet etter at Statens teleforvaltningsråd har gitt begrunnet forslag til vedtak.

Ny § 5–5a skal lyde:

§ 5–5a. Taushetsplikt

Tilbyder av tilgang til offentlig telenett eller offentlig teletjeneste skal bevare taushet om innholdet av telekommunikasjon og andres bruk av telekommunikasjon i samsvar med teleloven § 9–3.

Nytt vedlegg skal lyde:

Vedlegg. Europaparlaments- og Rfo. (EF) nr. 2887/2000 av 18. desember 2000 om atskilt tilgang til aksesslinjen

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap, særlig artikkel 95,
under henvisning til forslag fra Kommisjonen,
under henvisning til uttalelse fra Den økonomiske og sosiale komité,¹
etter framgangsmåten fastsatt i traktatens artikkel 251² og
ut fra følgende betraktninger:

1. På Det europeiske råds ekstraordinære møte i Lisboa 23.–24. mars 2000 ble det konkludert med at dersom Europa skal kunne dra full nytte av det potensialet for vekst og skaping av arbeidsplasser som ligger i den kunnskapsbaserte digitale økonomien, må næringslivet og borgerne ha tilgang til en rimelig kommunikasjonsinfrastruktur i verdensklasse og et bredt spekter av tjenester. Medlemsstatene og Kommisjonen oppfordres til å arbeide sammen om å innføre større konkurranse med hensyn til lokale aksessnett innen utgangen av 2000, og gi atskilt tilgang til aksesslinjer for å medvirke til at prisene på bruken av Internett kan reduseres vesentlig. På sitt møte 20. juni 2000 i Feira godkjente Det europeiske råd den foreslåtte handlingsplanen «e-Europa», der atskilt tilgang til aksesslinjen er satt opp som en kortsiktig prioritering.
2. Atskilt tilgang til aksesslinjen bør utfylle de eksisterende bestemmelsene i fellesskapsretten som sikrer alle

borgere i Den europeiske union rimelig tilgang til en universell tjeneste ved å styrke konkurransen, sikre økonomisk effektivitet og tilby brukerne flest mulig fordeler.

3. «Aksesslinjen» er det fysiske metalliske symmetriske parkabelsambandet i det offentlige fasttelefonnett som knytter nett-termineringspunktet i abonnentens lokaler til hovedkoplingen eller et tilsvarende anlegg. Det framgår av Kommisjonens femte rapport om gjennomføring av regelverket på teleområdet at det lokale aksessnettet fremdeles er et av de minst konkurransepregede områdene innenfor det liberaliserte telekommunikasjonsmarkedet. Nye operatører har ikke en utbygd alternativ nettinfrastruktur, og kan ikke ved bruk av tradisjonell teknologi oppnå de stordriftsfordelene og den dekning som meldte operatører med en sterk markedsstilling på markedet for det offentlige fasttelefonnett har. Dette kommer av at disse operatørene i relativt lang tid har bygd opp sin lokale infrastruktur med metallkabler under beskyttelse av eneretter og kunnet finansiere investeringskostnadene ved hjelp av monopolinntekter.
4. I europaparlamentsresolusjon av 13. juni 2000 om kommisjonsmeldingen om ny gjennomgåelse for 1999 av rammeregelverket for kommunikasjon understrekes det at det er viktig å gi sektoren en mulighet til å bygge opp infrastruktur som fremmer utviklingen av elektronisk kommunikasjon og e-handel, og å innføre et regelverk som er i stand til å understøtte denne veksten. Parlamentet fastslår at det for tiden først og fremst er metallinfrastrukturen til dominerende operatører som berøres av atskilt tilgang til aksesslinjene, og at investeringer i alternativ infrastruktur må kunne garantere en rimelig avkastning, da dette kan lette utviklingen av slik infrastruktur i de områdene der den fremdeles er svakt utbygd.
5. Nye aksesslinjer med optiske fibrer med høy kapasitet direkte til storbrukere utgjør et eget marked som er under utvikling på konkurransemessige vilkår og med nye investeringer. Denne forordning omhandler derfor tilgang til metalliske aksesslinjer uten at det berører nasjonale forpliktelser med hensyn til andre typer tilgang til lokal infrastruktur.
6. Det vil ikke være økonomisk lønnsomt innenfor et rimelig tidsperspektiv for nye operatører å anlegge en infrastruktur som er helt parallell til de etablerte operatørenes lokale metalliske infrastruktur. Alternativ infrastruktur som kabelfjernsyn, satellitt og radiobaserte aksesslinjer har foreløpig generelt sett ikke samme funksjonalitet og er ikke like godt utbygd, selv om situasjonen kan variere fra medlemsstat til medlemsstat.
7. Ved atskilt tilgang til aksesslinjen er det mulig for nye operatører å konkurrere med meldte operatører om å tilby dataoverføring med høy bithastighet for fast Internett-tilgang, multimediebruk basert på digital abonnentlinjeteknologi (DSL-teknologi) og taletelefonitjenester. En rimelig anmodning om atskilt tilgang forutsetter at slik tilgang er nødvendig for at den tilgangsberettigede skal kunne tilby tjenester, og at avslag på anmodningen vil kunne hindre, begrense eller vri konkurransen innenfor denne sektoren.
8. Denne forordning pålegger bare de operatører som de nasjonale reguleringsmyndigheter i henhold til de relevante fellesskapsbestemmelser har meddelt har en sterk markedsstilling på markedet for offentlige fasttelefonnett (heretter kalt «meldte operatører») å tilby atskilt tilgang til metalliske aksesslinjer. Medlemsstatene har allerede meddelt Kommisjonen navnene på de operatørene på markedet for offentlige fasttelefonnett som har en sterk markedsstilling i henhold til vedlegg I del 1 til europaparlaments- og rådsdirektiv 1997/33/EF av 30. juni 1997 om samtrafikk på telekommunikasjonsområdet med henblikk på å sikre universelle tjenester og samtrafikkevne ved anvendelse av prinsippene om tilgang til åpne telenett (ONP) og europaparlaments- og rådsdirektiv 1998/10/EF av 26. februar 1998 om anvendelse av vilkår for tilgang til åpne telenett (ONP)³ for taletelefoni og om opprettelse av en universell tjeneste på telekommunikasjonsområdet under konkurranseforhold.⁴
9. En meldt operatør kan ikke pålegges å tilby tilgangstyper han ikke har adgang til å levere, for eksempel dersom det å etterkomme en anmodning kan føre til at en uavhengig tredjemanns rettigheter krenkes. Forpliktelsen til å tilby atskilt tilgang til aksesslinjen innebærer ikke at meldte operatører må bygge opp helt ny lokal nettinfrastruktur bare for oppfylle de tilgangsberettigedes krav.
10. Selv om markedsmessige forhandlinger er å foretrekke for å komme fram til enighet om tekniske og prismessige spørsmål som gjelder tilgang til aksesslinjen, viser erfaringene at det i de fleste tilfeller er nødvendig at reguleringsmyndighetene griper inn på grunn av den manglende balansen mellom forhandlingsstyrken til den nye operatøren og den meldte operatøren, og på grunn av mangelen på andre alternativer. I visse tilfeller kan de nasjonale reguleringsmyndighetene i samsvar med Fellesskapets regelverk gripe inn på eget initiativ for å sikre rettferdig konkurranse, økonomisk effektivitet og flest mulig fordeler for sluttbrukerne. Dersom den meldte operatøren ikke overholder fristene, bør den tilgangsberettigede ha rett til erstatning.
11. Med hensyn til aksesslinjen og tilhørende ressurser må reglene for beregning av kostnader og priser være oversiktlige, innebære likebehandling og være objektive for å sikre rettferdige vilkår. Reglene for prisfastsettelse bør sikre at den operatør som tilbyr tilgang til aksesslinjen, får dekket sine relevante kostnader og oppnår en rimelig fortjeneste med sikte på å sikre en langsiktig utbygging og modernisering av den lokale aksessinfrastrukturen. Reglene for prisfastsettelse for aksesslinjen bør fremme en rettferdig og bærekraftig konkurranse, samtidig som det tas hensyn til behovet for å investere i alternativ infrastruktur og sikre at det ikke forekommer noen form for konkurransevridning, særlig at det ikke blir noe press på fortjenestemarginene mellom engrosprisene og prisene til sluttbrukerne av den meldte operatørens tjenester. I denne forbindelse er det viktig å rådspørre konkurransemyndighetene.

12. Meldte operatører bør gi tredjemann informasjon og tilby atskilt tilgang til aksesslinjen på samme vilkår og med samme kvalitet som dem som tilbys egne tjenester eller assosierte foretak. For dette formål bør meldte operatører, under de nasjonale reguleringsmyndigheters kontroll, offentliggjøre et passende standardtilbud om atskilt tilgang til aksesslinjen innen kort tid og helst på Internett, for å skape vilkår for et oversiktlig marked med likebehandling.
13. I sin rekommendasjon 2000/417/EF av 25. mai 2000 om åtskilt tilgang til aksesslinjen: skaping av eit konkurransedyktig og fullstendig utval av elektroniske kommunikasjonstjenester, medrekna breibandsmultimedietjenester og høgfarternett⁵ og i sin melding av 26. april 2000⁶ har Kommissjonen gitt detaljerte retningslinjer til hjelp for de nasjonale reguleringsmyndigheter i arbeidet med en rettferdig regulering av de forskjellige typene atskilt tilgang til aksesslinjer.
14. I samsvar med nærhetsprinsippet fastsatt i traktatens artikkel 5 kan målet om å fastlegge harmoniserte rammevilkår for atskilt tilgang til aksesslinjen for å tillate levering på konkurransemessige vilkår av en rimelig kommunikasjonsinfrastruktur i verdensklasse og et bredt spekter av tjenester til alle foretak og borgere i Fellesskapet, ikke nås av medlemsstatene på en sikker og harmonisert måte innen rimelig tid, og kan derfor bedre nås på fellesskapsplan. I samsvar med forholdsmessighetsprinsippet fastsatt i nevnte artikkel går ikke bestemmelsene i denne forordning lenger enn det som er nødvendig for å nå dette mål. De berører ikke nasjonale bestemmelser som er i samsvar med fellesskapsretten og som fastsetter mer detaljerte tiltak, f.eks. bestemmelser om virtuell samlokalisering.
15. Denne forordning utfyller regelverket for telekommunikasjon, særlig direktiv 1997/33/EF og 1998/10/EF. Det nye rammeregulverket for elektronisk kommunikasjon bør inneholde passende bestemmelser til erstatning for denne forordning –
 - 1 Uttalelse avgitt 19. oktober 2000 (ennå ikke offentliggjort i EFT).
 - 2 Europaparlamentsuttalelse av 26. oktober 2000 (ennå ikke offentliggjort i EFT), og rådsbeslutning av 5. desember 2000.
 - 3 EFT L 1999 av 26.7.1997, s. 32. Direktivet endret ved direktiv 98/61/EF (EFT L 268 av 3.10.1998, s. 37).
 - 4 EFT L 101 av 1.4.1998, s. 24.
 - 5 EFT L 156 av 29.6.2000 s. 44.
 - 6 EFT C 272 av 23.9.2000, s. 55.

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Artikkel 1.

Omfang og virkeområde

1. Denne forordning har som mål å styrke konkurransen og stimulere til teknologisk nyskaping på markedet for lokal tilgang ved å fastlegge harmoniserte vilkår for atskilt tilgang til aksesslinjen med sikte på å fremme levering av et bredt spekter av elektroniske kommunikasjonstjenester på konkurransemessige vilkår.
2. Denne forordning får anvendelse på atskilt tilgang til de meldte operatørers aksesslinjer og tilhørende ressurser som definert i artikkel 2 bokstav a).
3. Denne forordning berører ikke de meldte operatørers plikt til i samsvar med fellesskapsbestemmelsene å overholde prinsippet om likebehandling ved bruk av det offentlige fasttelefonnett slik at tredjemann tilbys de samme tilgangs- og overførings tjenester med høy hastighet som de som tilbys egne tjenester eller assosierte foretak.
4. Denne forordning berører ikke medlemsstatenes rett til i samsvar med fellesskapsretten å opprettholde eller innføre tiltak som inneholder mer detaljerte bestemmelser enn dem som finnes i denne forordning og/eller som ikke kommer inn under denne forordnings virkeområde, bl.a. med hensyn til andre typer tilgang til lokal infrastruktur.

Artikkel 2.

Definisjoner

I denne forordning menes med

- a) «meldt operatør» en operatør av offentlige fasttelefonnett som de nasjonale reguleringsmyndigheter har meddelt har en sterk markedsstilling når det gjelder å tilby tilgang til offentlige fasttelefonnett- og tjenester i henhold til vedlegg I del 1 til direktiv 97/33/EF eller direktiv 98/10/EF,
- b) «tilgangsberettiget» en tredjemann som er behørig godkjent i samsvar med direktiv 97/13/EF,¹ eller som i henhold til nasjonal lovgivning har rett til å tilby telekommunikasjonstjenester, og oppfyller vilkårene for å få atskilt tilgang til aksesslinjen,
- c) «aksesslinje» det fysiske metalliske symmetriske parkabelsambandet som knytter nett-termineringspunktet i abonnentens lokaler til hovedkoplingen eller tilsvarende anlegg i det offentlige fasttelefonnett,
- d) «delaksesslinje» en del av en aksesslinje som forbinder nett-termineringspunktet i abonnentens lokaler med et konsentrasjonspunkt eller et nærmere angitt mellomliggende tilknytningspunkt i det offentlige fasttelefonnett,
- e) «atskilt tilgang til aksesslinjen» full tilgang og delt tilgang til aksesslinjen; dette innebærer ingen endringer med hensyn til eiendomsretten til aksesslinjen,
- f) «full tilgang til aksesslinjen» den tilgangsberettigedes tilgang til den meldte operatørs aksesslinje eller delaksesslinje som muliggjør bruk av hele frekvensspekteret i det metalliske symmetriske kabelparet,
- g) «delt tilgang til aksesslinjen» den tilgangsberettigedes tilgang til den meldte operatørs aksesslinje eller

delaksesslinje som muliggjør bruk av det frekvensspekteret som ikke omfatter talefrekvenser i det metalliske symmetriske kabelparet. Den meldte operatøren bruker fortsatt aksesslinjen til å tilby telefontjenester til offentligheten,

- h) «samlokalisering» å stille til rådighet den plass og de tekniske ressurser som er nødvendige for å huse og tilkople en tilgangsberettigets utstyr på rimelige vilkår, som nevnt i avsnitt B i vedlegget,
- i) «tilhørende ressurser» ressurser knyttet til atskilt tilgang til aksesslinjen, særlig samlokalisering, kabeltilkopling og relevante informasjonsteknologisystemer som en tilgangsberettiget må ha tilgang til for å kunne tilby tjenester på et konkurransemessig og rettfærdig grunnlag.

1 Europaparlaments- og rådsdirektiv 97/13/EF av 10. april 1997 om en felles ramme for generelle tillatelser og individuelle lisenser for teletjenester (EFT L 117 av 7.5.1997, s. 15).

Artikkel 3.

Tilbud om atskilt tilgang

1. Meldte operatører skal fra 31. desember 2000 offentliggjøre og holde à jour et standardtilbud om atskilt tilgang til sine lokale aksesslinjer og tilhørende ressurser, som skal omfatte minst de delene som er oppført i vedlegget. Tilbudet må gi en tilgang som er tilstrekkelig atskilt til at den tilgangsberettigede ikke skal måtte betale for nettdeler eller ressurser som ikke er nødvendige for at han skal kunne tilby sine tjenester, og skal inneholde en beskrivelse av enkeltdelene i tilbudet og av de tilknyttede vilkår og priser.

2. Meldte operatører skal fra 31. desember 2000 etterkomme rimelige anmodninger fra tilgangsberettigede om atskilt tilgang til aksesslinjer og tilhørende ressurser, på vilkår som er oversiktlige og rettfærdige og innebærer likebehandling. Anmodninger kan avslås bare på grunnlag av objektive kriterier knyttet til teknisk gjennomførbarhet eller behovet for å bevare nettets integritet. Dersom anmodningen om tilgang avslås, kan den skadelidte part få saken behandlet etter framgangsmåten for tvisteløsning omhandlet i artikkel 4 nr. 5. Meldte operatører skal tilby tilgangsberettigede de samme ressurser som de som tilbys egne tjenester eller assosierte foretak, på samme vilkår og innenfor de samme tidsfrister.

3. Med forbehold for artikkel 4 nr. 4 skal meldte operatørers priser for atskilt tilgang til aksesslinjen og tilhørende ressurser fastsettes på grunnlag av kostnadsorientering.

Artikkel 4.

Den nasjonale reguleringsmyndighets tilsyn

1. Den nasjonale reguleringsmyndighet skal sikre at prisfastsettelsen for atskilt tilgang til aksesslinjen fremmer en rettfærdig og bærekraftig konkurranse.

2. Den nasjonale reguleringsmyndighet skal ha myndighet til å

- a) kreve endringer i standardtilbudet om atskilt tilgang til aksesslinjer og tilhørende ressurser, herunder priser, når slike endringer er berettiget, og
- b) kreve at meldte operatører framlegger informasjon som er relevant for gjennomføringen av denne forordning.

3. Den nasjonale reguleringsmyndighet kan, dersom det er berettiget, gripe inn på eget initiativ for å sikre likebehandling, rettfærdig konkurranse, økonomisk effektivitet og flest mulig fordeler for brukerne.

4. Når den nasjonale reguleringsmyndighet finner at det er tilstrekkelig konkurranse på markedet for lokal tilgang, skal den frita meldte operatører for plikten til å fastsette priser på grunnlag av kostnadsorientering som fastsatt i artikkel 3 nr. 3.

5. Tvister mellom foretak om spørsmål omfattet av denne forordning skal behandles etter den nasjonale framgangsmåten for tvisteløsning fastsatt i samsvar med direktiv 97/33/EF, og behandlingen skal være rask, rettfærdig og oversiktlig.

Artikkel 5.

Ikrafttredelse

Denne forordning trer i kraft den tredje dag etter at den er kunngjort i *De Europeiske Fellesskaps Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utfærdiget i Brussel, 18. desember 2000.

For Europaparlamentet

For Rådet

N. FONTAINE

D. VOYNET

President

Formann

Vedlegg. Liste over minstekrav til de deler som skal være med i standardtilbudet om atskilt tilgang til aksesslinjen, og som skal offentliggjøres av meldte operatører

A. Vilkår for atskilt tilgang til aksesslinjen

1. Nettdeler som det tilbys tilgang til, herunder særlig:
 - a) tilgang til aksesslinjer,
 - b) tilgang til det frekvensspekteret som ikke omfatter talefrekvenser i en aksesslinje ved delt tilgang til aksesslinjen.
2. Opplysninger om plasseringen av de fysiske tilgangsstedene, tilgjengelighet av aksesslinjer i bestemte deler av aksessnettet.
3. Tekniske vilkår knyttet til tilgang til og bruk av aksesslinjer, herunder tekniske egenskaper ved det metalliske symmetriske kabelparet i aksesslinjen.
4. Framgangsmåter for bestilling og levering, bruksbegrensninger.

B. Samlokaliseringstjenester

1. Opplysninger om den meldte operatørens relevante steder.¹
2. Samlokaliseringmuligheter på stedene angitt under nr. 1 (herunder fysisk samlokalisering og eventuelt fjernsamlokalisering og virtuell samlokalisering).
3. Egenskaper ved utstyret: eventuelle begrensninger med hensyn til utstyr som kan samlokaliseres.
4. Sikkerhetsspørsmål: tiltak de meldte operatører har iverksatt for å garantere sikkerheten på sine steder.
5. Adgangsvilkår for konkurrerende operatørers personale.
6. Sikkerhetsstandarder.
7. Regler for tildeling av samlokaliseringsplass dersom den er begrenset.
8. Vilkår for tilgangsberettigede med hensyn til inspeksjon av steder der fysisk samlokalisering er mulig, eller av steder der samlokalisering er forkastet på grunn av manglende kapasitet.
 - 1 Disse opplysningene kan være begrenset til de berørte parter av hensyn til den offentlige sikkerhet.

C. Informasjonssystemer

Vilkår for tilgang til den meldte operatørs driftsstøttesystemer, informasjonssystemer eller databaser for innhenting av opplysninger før bestilling og for levering, bestilling, vedlikehold, reparasjonshenvendelser og fakturering.

D. Leveringsvilkår

1. Svarfrister for spørsmål om levering av tjenester og ressurser; serviceavtaler, feilretting, framgangsmåter for å gå tilbake til normalt servicenivå og parametere for tjenestenes kvalitet.
2. Standard avtlevilkår, herunder eventuell erstatning for manglende overholdelse av frister.
3. Priser eller regler for fastsettelse av priser for hver av den ovenfor nevnte tjenester, funksjoner og ressurser.

II

Endringene trer i kraft straks, med unntak av endringene i § 2–8 og § 2–12.

Fra samme tid oppheves følgende bestemmelse:

Forskrift av 20. juni 2000 nr. 628 om EØS-krav til radio- og teleterminalutstyr § 15.

8. feb. Nr. 122 2001

Forskrift om regulering av fangst av sel i Vesterisen og Østisen i 2001.

Fastsatt av Fiskeridepartementet 8. februar 2001 med hjemmel i lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 4, § 5 og § 45 og lov av 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 12, jf. kgl.res. av 11. februar 2000 nr. 99. Kunngjort 27. februar 2001.

Kapittel 1. Deltakelse i selfangst

§ 1. Fangstforbud

Det er forbudt for norske fartøy å drive selfangst.

§ 2. Unntak fra fangstforbudet og vilkår for deltakelse

Uten hensyn til forbudet i § 1, kan norske fartøy drive selfangst i tråd med bestemmelsene i denne forskrift, dersom de fyller følgende vilkår:

- a) Fartøyet må være registrert i merkeregisteret.
- b) Fartøyet må være egnet og utstyrt for å drive selfangst.
- c) Fartøyets skipper må ha deltatt på Fiskeridirektoratets kurs for selfangere i 2001.

Dette gjelder også medlemmer av fartøyets mannskap som ikke deltok på Fiskeridirektoratets kurs for selfangere i 2000.

Fiskeridirektoratet kan i særlige tilfeller dispensere fra bestemmelsene i bokstav c.

Kapittel 2. Vesterisen

§ 3. Fangstområde

Med Vesterisen forstås drivisområdene i fiskerisonen ved Jan Mayen og i havområdene ved Jan Mayen utenfor Grønlands fiskerisone og sørvest av Svalbard.

§ 4. Kvoter

Norske fartøy som fyller vilkårene i § 2 kan fange inntil 15.000 voksne grønlandssel og 10.300 voksne klappmyss i Vesterisen.

Kvotene kan tas i form av ikke-diende unger. Ved fangst av ikke-diende unger av grønlandssel skal to unger tilsvare ett voksent dyr. Ved fangst av ikke-diende unger av klappmyss skal 1,5 unge tilsvare ett voksent dyr.

§ 5. Fangstforbud

Det er forbudt å drive fangst av diende unger av grønlandssel og klappmyss.

Det er forbudt å drive fangst av hunner i kastelegrene.

§ 6. Fangstperiode

Det er forbudt å drive fangst av klappmyss før 22. mars kl 0700 UTC og av grønlandssel før 10. april kl 0700 UTC.

Fangst av klappmyss skal være avsluttet 10. juli kl 2400 UTC, og fangst av grønlandssel skal være avsluttet 30. juni kl 2400 UTC. Dersom vær- og isforholdene tilsier det, kan fangstperiodene forlenges.

Det er forbudt for fartøyene å gå fra Norge til fangstfeltene før 14. mars kl 1800.

Kapittel 3. Østisen

§ 7. Fangstområde

Med Østisen forstås områdene øst for Ø 20° i Russlands økonomiske sone.

§ 8. Kvoter

Norske fartøy som fyller vilkårene i § 2 kan fange inntil 5.000 voksne grønlandssel i Østisen.

Kvoten kan tas i form av ikke-diende unger. Ved fangst av ikke-diende unger skal 2,5 unger tilsvare ett voksent dyr.

§ 9. Fangstforbud

Det er forbudt å drive fangst av diende unger av grønlandssel.

Det er forbudt å drive fangst av andre selarter enn grønlandssel.

§ 10. Fangstperiode

Det er forbudt å fange grønlandssel før 23. mars kl 0700 UTC.

Fangsten skal være avsluttet 20. april kl 2400 UTC. Dersom vær- og isforholdene tilsier det vil russiske myndigheter kunne forlenge fangstperioden til 10. mai kl 2400 UTC.

Kapittel 4. Generelle bestemmelser

§ 11. Definisjoner

Med unge forstås sel som er yngre enn ett år gammel. Dyr som er eldre anses som voksne.

For klappmyss forstås med diende unge blueback som enda ikke er forlatt av morselen.

For grønlandssel anses unge som diende før 20. mars i Østisen og før 10. april i Vesterisen.

§ 12. Påmelding

Den som ønsker å delta i fangst av sel må sende skriftlig påmelding til Fiskeridirektoratet innen 1. mars.

§ 13. Fordeling av kvoter

Fiskeridirektoratet kan fordele kvotene av grønlandssel i Vesterisen og Østisen på de deltakende fartøyene. Fartøy som deltar i fangst i Østisen kan gis redusert kvote i Vesterisen.

§ 14. Refordeling

Fiskeridirektoratet kan oppheve eller endre de fastsatte kvotene.

For å sikre at totalkvoten blir tatt, kan Fiskeridirektoratet refordele kvotene på den mest hensiktsmessige måten. Fiskeridirektoratet kan fastsette dato for slik refordeling.

Fiskeridirektoratet kan fastsette frist for å starte fangsten på den refordelte kvoten. Fartøy som ikke overholder fristen mister adgang til å delta.

§ 15. Førings av fangstdagbok

Fartøy som deltar i selfangsten skal føre fangstdagbok. Fangstdagbøkene skal snarest mulig etter avsluttet tur sendes Fiskeridirektoratet.

§ 16. Kontroll

Fiskeridirektoratet kan bestemme at fartøyene skal ha inspektør om bord under fangsten.

§ 17. Bemyndigelse

Fiskeridirektoratet kan endre denne forskrift og fastsette nærmere bestemmelser som er nødvendige for å oppnå en rasjonell og hensiktsmessig utøvelse eller gjennomføring av fangsten.

§ 18. Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskrift straffes i henhold til lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 53 og lov av 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 29. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 19. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer ikraft straks og gjelder til og med 31. desember 2001.

8. feb. Nr. 123 2001**Forskrift om opphevelse av forskrift om kontroll hos fiskekjøperne med gjennomføringen og oppgjøret av sikringstrekk.**

Fastsatt av Skattedirektoratet 8. februar 2001 med hjemmel i lov av 21. november 1952 nr. 2 om betaling og innkreving av skatt § 56. Kunngjort 27. februar 2001.

I

Forskrift av 19. august 1963 nr. 9921 om kontroll hos fiskekjøperne med gjennomføringen og oppgjøret av sikringstrekk oppheves.

II

Denne forskriften trer i kraft straks.

8. feb. Nr. 124 2001**Forskrift om opphevelse av forskrift om gjennomføring av forsinkelsesrenteberegning ved for sen innbetaling av sikringstrekk.**

Fastsatt av Skattedirektoratet 8. februar 2001 med hjemmel i lov av 21. november 1952 nr. 2 om betaling og innkreving av skatt § 56 og forskrift av 6. mai 1994 nr. 332 om renteberegning ved for sen innbetaling og oppgjør for skattetrekk. Kunngjort 27. februar 2001.

I

Forskrift av 10. juni 1970 nr. 9876 om gjennomføring av forsinkelsesrenteberegning ved for sen innbetaling av sikringstrekk oppheves.

II

Denne forskriften trer i kraft straks.

9. feb. Nr. 125 2001**Forskrift om opphevelse av veiledende retningslinjer fra Finansdepartementet om delegasjon av myndighet fra ligningsnemnd til ligningskontor.**

Fastsatt av Finansdepartementet 9. februar 2001. Kunngjort 27. februar 2001.

I

Veiledende retningslinjer av 26. januar 1984 nr. 12 fra Finansdepartementet om delegasjon av myndighet fra ligningsnemnd til ligningskontor oppheves.

II

Opphevelsen trer i kraft straks.

12. feb. Nr. 126 2001**Delegering av myndighet til Statens dyrehelsetilsyn – Sentralforvaltningen etter lov av 20. desember 1974 nr. 73 om dyrevern § 24c.**

Fastsatt av Landbruksdepartementet 12. februar 2001 med hjemmel i lov av 20. desember 1974 nr. 73 om dyrevern § 24c. Kunngjort 27. februar 2001.

Landbruksdepartementet har 12. februar 2001 vedtatt at den myndighet til å føre tilsyn med og gi pålegg innenfor

slakteriet sitt område som Landbruksdepartementet har etter lov av 20. desember 1974 nr. 73 om dyrevern § 24c, og som trer i kraft 1. mars 2001, fra samme dato delegeres til Statens dyrehelsetilsyn – Sentralforvaltningen.

13. feb. Nr. 127 2001

Forskrift om endring i forskrift om tilskudd som kompensasjon for bensinavgift.

Fastsatt av Finansdepartementet 13. februar 2001 med hjemmel i lov av 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter og Stortingets avgiftsvedtak. Kunngjort 27. februar 2001.

I

I forskrift av 13. juni 1975 nr. 6 om tilskudd som kompensasjon for bensinavgift gjøres følgende endring:

§ 4 annet ledd skal lyde:

Tolldistriktssjefen avgjør søknadene og utbetalinger, hvor vilkårene foreligger, tilskudd etter følgende grupperinger og satser:

<i>Bensinforbruk:</i>		<i>Tilskudd:</i>
Under 100 liter	Kr	0,-
100 – 299 liter	Kr	925,-
300 – 599 liter	Kr	1.840,-
600 – 899 liter	Kr	2.850,-
900 – 1.199 liter	Kr	3.760,-
1.200 – 1.499 liter	Kr	4.670,-
1.500 liter og over	Kr	5.580,-

II

Endringen trer i kraft straks med virkning fra 1. januar 2001.

III

Satsene i forskrift av 18. desember 2000 nr. 1308 om endring i forskrift om tilskudd som kompensasjon for bensinavgift romertall I og II bortfaller.

13. feb. Nr. 128 2001

Ikrafttredelse av forskrift av 8. november 2000 nr. 1102 om endring i forskrift av 8. november 2000 nr. 1101 om innbetalingsordningen for skatt.

Fastsatt av Finansdepartementet 13. februar 2001 med hjemmel i lov av 21. november 1952 nr. 2 om betaling og innkreving av skatt § 12 nr. 3, jf. § 29 nr. 2, § 33 nr. 3 og § 34 nr. 1, jf. lov av 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 24–4. Kunngjort 27. februar 2001.

I

Forskrift av 8. november 2000 nr. 1102 om endring i forskrift av 8. november 2000 nr. 1101 om innbetalingsordningen for skatt trer i kraft fra 1. mars 2001, likevel slik at elektronisk innbetaling av skatt kun kan skje gjennom «online» betalingsformidlingssystem frem til og med 31. mai 2001. Med «online» betalingsformidlingssystem menes et system hvor betaler er koblet direkte opp mot betalingsformidler med umiddelbar tilbakemelding om avvisning av betalingsoppdraget, herunder nettbank og telegiro.

II

Vedtaket trer i kraft straks.

13. feb. Nr. 129 2001

Ikrafttredelse av forskrift av 8. november 2000 nr. 1104 om endring i forskrift av 23. desember 1974 nr. 9 (Nr. 65) om betaling av avgift og beregning og betaling av renter og rentegodtgjørelse etter merverdiavgiftsloven.

Fastsatt av Finansdepartementet 13. februar 2001 med hjemmel i lov av 19. juni 1969 nr. 66 om merverdiavgift § 35 annet og tredje ledd, § 36 tredje ledd, § 37 femte ledd og § 38, samt lov av 19. juni 1969 nr. 67 om avgift på investeringer m.v. § 7 femte ledd. Kunngjort 27. februar 2001.

I

Forskrift av 8. november 2000 nr. 1104 om endring i forskrift av 23. desember 1974 nr. 9 (Nr. 65) om betaling av avgift og beregning og betaling av renter og rentegodtgjørelse etter merverdiavgiftsloven trer i kraft fra 1. mars 2001, likevel slik at betalingsformidlere kun skal avvise elektroniske betalingsoppdrag for avgift som overføres gjennom «online» betalingsformidlingssystem dersom det ikke er oppgitt gyldig kundeidentifikasjon (KID) frem til og med 31. mai 2001. Med «online» betalingsformidlingssystem menes et system hvor betaler er koblet direkte opp mot betalingsformidler med umiddelbar tilbakemelding om avvisning av betalingsoppdraget, herunder nettbank og telebank (telegiro).

II

Vedtaket trer i kraft straks.

13. feb. Nr. 130 2001**Ikrafttredelse av forskrift av 8. november 2000 nr. 1103 om endring i forskrift av 4. juli 1986 nr. 1433 om årsavgift for motorvogn.**

Fastsatt av Finansdepartementet 13. februar 2001 med hjemmel i lov av 19. juni 1959 nr. 2 om avgifter vedrørende motorkjøretøyer og båter og Stortingets vedtak om årsavgift. Kunngjort 27. februar 2001.

I

Forskrift av 8. november 2000 nr. 1103 om endring i forskrift av 4. juli 1986 nr. 1433 om årsavgift for motorvogn trer i kraft fra 1. mars 2001, likevel slik at betalingsformidlere kun skal avvise elektroniske betalingsoppdrag for avgift som overføres gjennom «online» betalingsformidlingssystem dersom det ikke er oppgitt gyldig kundeidentifikasjon (KID) frem til og med 31. mai 2001. Med «online» betalingsformidlingssystem menes et system hvor betaler er koblet direkte opp mot betalingsformidler med umiddelbar tilbakemelding om avvisning av betalingsoppdraget, herunder nettbank og telebank (telegiro).

II

Vedtaket trer i kraft straks.

13. feb. Nr. 131 2001**Forskrift om endring i forskrift om vektårsavgift.**

Fastsatt av Finansdepartementet 13. februar 2001 med hjemmel i lov av 19. juni 1959 nr. 2 om avgifter vedrørende motorkjøretøyer og båter og Stortingets avgiftsvedtak. Kunngjort 27. februar 2001.

I

I forskrift av 29. juni 2000 nr. 688 om vektårsavgift gjøres følgende endringer:

§ 2 nytt fjerde til sjette ledd skal lyde:

Ved betaling til bank skal innbetalingen skje til den bankkonto som avgiftsmyndigheten bestemmer.

Ved elektronisk betaling av avgift skal kundeidentifikasjon (KID) oppgis sammen med betalingsoppdraget til betalers bank.

Betalingsformidlere skal avvise elektroniske betalingsoppdrag for vektårsavgift der det ikke er oppgitt gyldig kundeidentifikasjon (KID).

II

Endringene under I trer i kraft fra 1. mars 2001, likevel slik at betalingsformidlere kun skal avvise elektroniske betalingsoppdrag for avgift som overføres gjennom «online» betalingsformidlingssystem dersom det ikke er oppgitt gyldig kundeidentifikasjon (KID) frem til og med 31. mai 2001. Med «online» betalingsformidlingssystem menes et system hvor betaler er koblet direkte opp mot betalingsformidler med umiddelbar tilbakemelding om avvisning av betalingsoppdraget, herunder nettbank og telebank (telegiro).

13. feb. Nr. 132 2001**Forskrift om endring i forskrift om omregistreringsavgift.**

Fastsatt av Finansdepartementet 13. februar 2001 med hjemmel i lov av 19. juni 1959 nr. 2 om avgifter vedrørende motorkjøretøyer og båter og Stortingets avgiftsvedtak. Kunngjort 27. februar 2001.

I

I forskrift av 2. juli 1986 nr. 1430 om omregistreringsavgift gjøres følgende endringer:

§ 4 nytt tredje og fjerde ledd skal lyde:

Ved elektronisk betaling av avgift skal kundeidentifikasjon (KID) oppgis sammen med betalingsoppdraget til betalers bank.

Betalingsformidlere skal avvise elektroniske betalingsoppdrag for omregistreringsavgift der det ikke er oppgitt gyldig kundeidentifikasjon (KID).

II

Endringene under I trer i kraft fra 1. mars 2001, likevel slik at betalingsformidlere kun skal avvise elektroniske betalingsoppdrag for avgift som overføres gjennom «online» betalingsformidlingssystem dersom det ikke er oppgitt gyldig kundeidentifikasjon (KID) frem til og med 31. mai 2001. Med «online» betalingsformidlingssystem menes et system hvor betaler er koblet direkte opp mot betalingsformidler med umiddelbar tilbakemelding om avvisning av betalingsoppdraget, herunder nettbank og telebank (telegiro).

29. jan. Nr. 143 2001

Forskrift om endring i forskrift om faktorer og fartøyskvoter mv. i fisket etter vinterlodde i Barentshavet i 2001.

Fastsatt av Fiskeridirektøren 29. januar 2001 med hjemmel i forskrift av 21. desember 2000 nr. 1402 om regulering av fisket etter vinterlodde i Barentshavet i 2001 § 11 og § 14. Kunngjort 2. mars 2001.

I

I forskrift av 18. januar 2001 nr. 44 om faktorer og fartøyskvoter mv. i fisket etter vinterlodde i Barentshavet i 2001 gjøres følgende endringer:

Nye § 2 og § 3 skal lyde:

§ 2. Faktor mv. i trålgruppen

Faktoren i trålgruppens fiske er fastsatt til 5,0.

§ 3. Fartøyskvoter i kystfartøygruppen

Fartøyskvoten til fartøy i kystfartøygruppen med en største lengde til og med 27,50 meter, er fastsatt til 630 tonn.

Fartøyskvoten til fartøy i kystfartøygruppen med en største lengde over 27,50 meter, er fastsatt til 790 tonn.

Nåværende § 2 blir ny § 4.

II

Endringene trer i kraft straks.

2. feb. Nr. 144 2001

Forskrift om kommunale og fylkeskommunale garantier.

Fastsatt av Kommunal- og regionaldepartementet 2. februar 2001 med hjemmel i lov av 25. september 1992 nr. 107 om kommuner og fylkeskommuner (kommuneloven) § 51 nr. 3. Kunngjort 2. mars 2001.

§ 1. Virkeområde

Denne forskriften gjelder når kommuner og fylkeskommuner stiller kausjon eller annen økonomisk garanti for virksomhet som drives av andre enn kommunen eller fylkeskommunen selv.

§ 2. Simpel kausjon/selvskyldnerkausjon

Når en kommune eller fylkeskommune stiller garanti for tredjepersons økonomiske forpliktelse, kan kommunen/fylkeskommunen bare forplikte seg ved simpel kausjon. Godkjenningsmyndigheten kan dispensere der kreditor i hovedforholdet er en privatperson.

§ 3. Tidsavgrensning

Vedtak om garantistillelse og garantiavtale/-erklæring skal alltid angi garantiens varighet. Ved garantier knyttet til investeringer skal garantiens varighet ikke overstige investeringsobjektets levetid.

Ved garantier for driftsutgifter skal garantitiden settes så kort som mulig.

Garantier for ansattes lån skal i tillegg til begrensningene i første og annet ledd begrenses til ansettelsesforholdets varighet.

Garantiperioden kan ikke strekke seg utover 2 år fra forfall for fordringen mot hoveddebitor. Det kan ikke stilles garantier med varighet over 40 år.

§ 4. Maksimumsbeløp

Vedtak om garantistillelse og garantiavtale/-erklæring skal alltid angi det maksimumsansvar garantien omfatter.

§ 5. *Garantier for små beløp*

Garantier der maksimumsansvaret er lavere eller lik kroner 500.000 trenger ikke statlig godkjenning.

§ 6. *Garanti for tidligere gjeld ved omdanning til ansvarlig selskap*

Kommuner og fylkeskommuner kan garantere for gjeld de tidligere har hatt direkte ansvar for, når virksomhet som kommunen eller fylkeskommunen tidligere har drevet selv skilles ut i et selskap med begrenset ansvar, og gjelden samtidig overføres til selskapet. Det samme gjelder der virksomhet som har vært drevet av et interkommunalt selskap med ubegrenset deltakeransvar overføres til et selskap med begrenset ansvar. I slike tilfeller kan garantien stilles som selvskyldnerkausjon.

Garantier som omhandlet i første ledd skal godkjennes av statlig myndighet på vanlig måte.

§ 7. *Ikrafttreden*

Forskriften gjelder fra 1. mars 2001. Fra samme tidspunkt oppheves forskrift av 9. februar 1993 nr. 4046 om kommunale og fylkeskommunale garantistillelser.

Merknader:

Til § 1 Virkeområde

Bestemmelsen angir forskriftens virkeområde. Forskriften har samme virkeområde som loven selv. Med uttrykket «kausjon» siktes til de vanlige tredjemannsgarantiene, der kommunen/fylkeskommunen innestår for en annens forpliktelse. Uttrykket «annen økonomisk garanti» er ment å omfatte de såkalte selvstendige garantier, dvs. de garantier som ikke er knyttet til en annen fordring. Dette innebærer bl.a. at et løfte overfor for eksempel et idrettslag om å dekke et eventuelt underskudd ved et idrettsarrangement, må godkjennes av departementet selv om denne garantien ikke gir idrettslagets kreditorer noen rett til å kreve kommunen. Alminnelige løfter om å betale ut en bestemt pengesum vil imidlertid ikke være en garanti. Det særegne ved garantier er at løfte om betaling av penger er betinget av en framtidig begivenhet som det på forhånd er usikkert om vil inntreffe.

Videre fremgår det at det bare er garantier for virksomheter drevet av andre enn kommunen/fylkeskommunen som omfattes. Forskriften omfatter ikke garantier som kommunen/fylkeskommunen avgir for egen ytelse – de såkalte eengarantiene. Slike garantier står kommunen/fylkeskommunen fritt til å gi, uavhengig av kommuneloven § 51 og forskriftene til denne.

Til § 2 Sempel kausjon/selvskyldnerkausjon

Bestemmelsen gjelder bare tredjemannsgarantier (kausjon). Det følger av første punktum at kommunen/fylkeskommunen som hovedregel bare kan stille garanti for andres økonomiske forpliktelser i form av simpel kausjon. Av annet punktum fremgår at det kan dispenseres – dvs. gis anledning til å stille selvskyldnerkausjon dersom kreditor for den forpliktelsen det stilles garanti for er en privatperson.

Det er også gjort unntak fra kravet til simpel kausjon i de tilfeller som er omhandlet i § 6. Se nærmere om dette i merknadene til denne bestemmelsen.

Til § 3 Tidsavgrensning

Første ledd første punktum krever at vedtak om garantistillelse og garantiavtale/-erklæring skal angi garantiens varighet. *Annet punktum* krever at dersom garantien gjelder investeringer kan garantitiden ikke overstige investeringsobjektets levetid.

Annet ledd innebærer at garantier knyttet til driftsutgifter bør settes så kort som mulig, men setter ingen fast tidsramme. I merknaden til den tilsvarende bestemmelse i den tidligere forskriften heter det at garantier for driftsformål som hovedregel bør avgrenses til det enkelte driftsår, og det kan være grunn til å ta utgangspunkt i en slik tidsavgrensning. Bestemmelsen er imidlertid ikke til hinder for at det gis driftsgarantier med lenger varighet.

Tredje ledd oppstiller en særregel for lån til ansatte. Etter loven kan kommuner/fylkeskommuner fritt stille garantier for ansattes forpliktelser – i praksis vil det dreie seg om lån til bolig etc. Tredje ledd krever at garantier for ansattes lån ikke kan gjelde lenger enn vedkommende er ansatt i kommunen/fylkeskommunen. Det må sørges for at dette kommer til uttrykk i garantiavtalen/-erklæringen.

Garantiperioden må settes slik at den gir kreditor i hovedforholdet rimelig tid til innfordring i tilfelle av mislighold. Dette innebærer at garantiperioden bør strekke seg noe utover forfallstidspunktet for hovedfordringen. *Fjerde ledd første punktum* stiller opp en maksimumsgrense på 2 år fra hovedforpliktelsen er forfalt. *Annet punktum* setter en maksimumsgrense for garantiens varighet. Det kan under ingen omstendighet stilles garantier som skal gjelde i mer enn 40 år, iberegnet 2-årsfristen i første punktum. Det må sørges for at dette fremgår av garantiavtalen/-erklæringen, der det ikke av andre grunner er åpenbart at garantien er av kortere varighet.

Til § 4 Maksimumsbeløp

Bestemmelsen krever at det i vedtak om garantistillelse og garantiavtale/-erklæring alltid skal tallfestes en øvre ramme for det garantiansvar kommunen/fylkeskommunen tar på seg i det enkelte tilfelle.

Til § 5 Garantier for små beløp

Kommuneloven § 51 nr. 3 annet punktum gir hjemmel til å bestemme i forskrift at garantier for mindre beløp ikke trenger statlig godkjenning. Bestemmelsen i forskriftens § 5 innebærer at garantier der maksimumsansvaret (jf. § 4) er lavere eller lik 500.000 kroner ikke trenger statlig godkjenning. Vurderingen vil være knyttet til den totalramme som er satt for garanti til det aktuelle formål. Det er ikke anledning til å stille flere mindre garantier for samme formål og samme hoveddebitor for at hver enkelt garanti skal komme under grensen på 500.000 kroner.

Til § 6 Garanti for tidligere gjeld ved omdanning til selskap med begrenset ansvar

Bestemmelsen bygger på § 4 i tidligere forskrift, men er noe endret.

I enkelte tilfeller kan det være aktuelt at en kommune/fylkeskommune skiller ut virksomhet som har vært drevet av kommunen selv – gjerne i form av en kommunal bedrift (kommuneloven § 11) eller et kommunalt foretak (kommuneloven kap. 11) – og overfører den til et selskap med begrenset ansvar, typisk et aksjeselskap. Det kan da være aktuelt også å overføre gjeld som er knyttet til virksomheten til selskapet. Kommunen blir ikke fri sitt ansvar for den tidligere gjeld før kreditor kan anses for å ha fritatt kommunen for ansvar. I mangel av slik aksept er det antatt at kommunen hefter solidarisk med selskapet for tidligere gjeld. Bestemmelsen i forskriften § 6 åpner for at kommunen i slike tilfeller kan stille en eksplisitt garanti for selskapets forpliktelse til å betale denne gjelden, slik at kommunens direkte gjeldsansvar blir omgjort til et garantiansvar. Slik garanti må som hovedregel gis som simpel kausjon, jf. § 2. Etter § 6 tredje punktum er det imidlertid åpnet adgang til å stille selvskyldnerkausjon i slike tilfeller. Dette unntaket følger direkte av forskriften – selvskyldnergaranti krever ikke dispensasjon i disse tilfellene.

Dersom kommunen her stiller garanti, vil kommunen ha et regresskrav overfor selskapet dersom kommunen må dekke hele eller deler av det gjeldsansvar som er overført til selskapet. Kommunen bør vurdere om dette regresskravet bør sikres ved pant i selskapets eiendeler.

Vedtak om slik eksplisitt garanti som omtalt ovenfor vil måtte godkjennes av statlig myndighet for å være gyldig, jf. kommuneloven § 51 første ledd.

Der virksomhet som har vært drevet i form av et *interkommunalt selskap* med ubegrenset deltakeransvar overføres til et selskap med begrenset ansvar, kan det på samme måte være aktuelt å overføre ansvar for gjeld til det nye selskapet (aksjeselskapet). Dersom gjeld som det ansvarlige selskapet hadde direkte ansvar for skal overføres til aksjeselskapet, kreves det samtykke fra kreditorene for at det ansvarlige selskapet kan bli fri for ansvar. Dersom det ansvarlige selskapet oppløses blir ikke deltakerkommunene fri det ansvar de tidligere hadde som deltakere i selskapet med mindre kreditorene aksepterer dette. For interkommunale selskaper etter lov av 29. januar 1999 nr. 6 følger dette av § 36, der det fremgår at deltakerne etter avvikling av selskapet har samme ansvar som tidligere. For ansvarlige selskaper etter lov av 21. juni 1985 nr. 83 følger det samme av § 3–28 tredje ledd. Det samme må antas å gjelde for interkommunale selskaper med basis i kommuneloven § 27.

I praksis sikres gjerne kreditorene ved at de tidligere deltakerne gir en eksplisitt garantierklæring for sitt ansvar for tidligere gjeld. Bestemmelsen i § 6 åpner for at kommunene kan stille slik garanti i disse tilfellene. Slik garanti må som hovedregel gis som simpel kausjon, jf. § 2. I § 6 tredje punktum er det imidlertid åpnet for at det her kan stilles selvskyldnergaranti. Dette unntaket følger direkte av forskriften, det er ikke nødvendig med dispensasjon for å kunne stille selvskyldnergaranti i disse tilfellene.

Vedtak/-erklæring om slik eksplisitt garanti som omtalt ovenfor vil måtte godkjennes av statlig myndighet for å være gyldig, jf. kommuneloven § 51 første ledd.

Dersom deltakerne må dekke aksjeselskapets forpliktelser i henhold til sitt garantiansvar vil de få et regresskrav mot aksjeselskapet. Kommunene bør vurdere om det er behov for å sikre dette regresskravet ved pant i selskapets eiendom.

Bestemmelsene i denne forskriftens § 1 – § 5 gjelder også i de tilfeller det stilles slike garantier som omhandlet i § 6.

Bestemmelsen i § 6 gir bare adgang til å garantere for gjeldsansvar kommunen hadde forut for utskilling/omdanning til selskap med begrenset ansvar. Eventuelle garantier for andre forpliktelser må vurderes etter de alminnelige regler – uavhengig av § 6.

5. feb. Nr. 145 2001

Forskrift om endring i forskrift om områdebegrensning mv. i fisket etter vinterlodde i Barentshavet i 2001.

Fastsatt av Fiskeridirektøren 5. februar 2001 med hjemmel i forskrift av 21. desember 2000 nr. 1402 om regulering av fisket etter vinterlodde i Barentshavet i 2001 § 5 annet ledd. Kunngjort 2. mars 2001.

I

I forskrift av 18. januar 2001 nr. 45 om områdebegrensning mv. i fisket etter vinterlodde i Barentshavet i 2001 gjøres følgende endring:

§ 1 første ledd nr. 2, 3 og 4 skal lyde:

2. 72° 30' N og 40° 00' Ø

3. 72° 30' N og 32° 00' Ø
4. fra 72° 30' N og 32° 00' Ø sørover i en rett linje rettviseende 180° langs 32° 00' Ø.

II

Endringen trer i kraft straks.

7. feb. Nr. 146 2001

Forskrift om endring i forskrift om områdebegrensning mv. i fisket etter vinterlodde i Barentshavet i 2001.

Fastsatt av Fiskeridirektøren 7. februar 2001 med hjemmel i forskrift av 21. desember 2000 nr. 1402 om regulering av fisket etter vinterlodde i Barentshavet i 2001 § 5 annet ledd. Kunngjort 2. mars 2001.

I

I forskrift av 18. januar 2001 nr. 45 om områdebegrensning mv. i fisket etter vinterlodde i Barentshavet i 2001 gjøres følgende endring:

§ 1 skal lyde:

Det er tillatt å drive fisket etter lodde utenfor 4 nautiske mil av grunnlinjene og sør for 74° N.

Det er forbudt å fiske lodde i et område begrenset av rette linjer mellom følgende koordinater:

1. 72° 30' N, 32° 00' Ø
2. 72° 30' N, 38° 00' Ø
3. 70° 00' N, 38° 00' Ø
4. 70° 00' N, 32° 00' Ø

II

Endringen trer i kraft straks.

8. feb. Nr. 147 2001

Forskrift om opphevelse av midlertidig forskrift om utfyllende regler for oppgjør for skattetrekk og om fristen for levering av lønns- og trekkoppgaver fra arbeidsgivere i fiske- og fangstvirksomhet.

Fastsatt av Skattedirektoratet 8. februar 2001 med hjemmel i lov av 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven) § 6–16 bokstav b og forskrift av 22. desember 1998 nr. 1263 om arbeidsgivers regnskapsføring og oppgjør for skattetrekk mv. § 28. Kunngjort 2. mars 2001.

I

Midlertidig forskrift av 21. desember 1993 nr. 1325 om utfyllende regler for oppgjør for skattetrekk og om fristen for levering av lønns- og trekkoppgaver fra arbeidsgivere i fiske- og fangstvirksomhet oppheves.

II

Denne forskriften trer i kraft straks.

8. feb. Nr. 148 2001

Forskrift om endring i forskrift om kontante utbetalinger m.v. fra statskassen og registrering på postgiro.

Fastsatt av Skattedirektoratet 8. februar 2001 med hjemmel i lov av 21. november 1952 nr. 2 om betaling og innkreving av skatt § 56. Kunngjort 2. mars 2001.

I

I forskrift av 15. juni 1962 nr. 9919 om kontante utbetalinger m.v. fra statskassen og registrering på postgiro gjøres følgende endring:

Nr. 1 skal lyde slik:

1) Kontante utbetalinger fra statskassen kan bare foretas når kommunekassereren i det enkelte tilfelle finner at det foreligger særskilte grunner for ikke – på vanlig måte – å foreta remisse over postgiro.

II

Endringen trer i kraft straks.

8. feb. Nr. 149 2001**Forskrift om endring i forskrift om gjennomføringen av forsinkelsesrenteberegning.**

Fastsatt av Skattedirektoratet 8. februar 2001 med hjemmel i lov av 21. november 1952 nr. 2 om betaling og innkreving av skatt § 31 og kgl.res. av 6. mai 1994 nr. 332 om renteberegning ved for sen innbetaling av skatt og oppgjør for skattetrekk § 5. Kunngjort 2. mars 2001.

I

I forskrift av 3. august 1994 nr. 786 om gjennomføringen av forsinkelsesrenteberegning gjøres følgende endringer:

§ 4 oppheves.

Nåværende § 5 – § 9 blir § 4 – § 8.

II

Endringene trer i kraft straks.

8. feb. Nr. 150 2001**Forskrift om endring i forskrift om hvor og når lønnsoppgave m.v. skal leveres.**

Fastsatt av Skattedirektoratet 8. februar 2001 med hjemmel i lov av 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven) § 6–16 jf. § 6–2, jf. delegeringsvedtak av 5. mars 1984 nr. 3450. Kunngjort 2. mars 2001.

I

I forskrift av 19. desember 1986 nr. 2229 om hvor og når lønnsoppgave m.v. skal leveres gjøres følgende endring:

§ 5 nytt fjerde ledd skal lyde:

Arbeidsgivere i fiske- og fangstvirksomhet skal levere lønns- og trekkoppgaver innen 20. februar i året etter inntektsåret.

II

Endringen trer i kraft straks.

9. feb. Nr. 151 2001**Forskrift om opphevelse av forskrift om overgangsregler i forbindelse med endringer i bestemmelsene i folketrygdlovens kapittel 4 og i lov om tiltak til å fremme sysselsetting.**

Fastsatt av Arbeids- og administrasjonsdepartementet 9. februar 2001 med hjemmel i lov av 28. juni 1996 nr. 56 om endringer i lov av 17. juni 1966 nr. 12 om folketrygd, lov av 27. juni 1947 nr. 9 om tiltak til å fremme sysselsetting, lov av 16. desember 1966 nr. 9 om anke til Trygderetten og lov av 18. august 1911 nr. 8 om skatt av formue og inntekt, endringslovens Del V nr. 2. Kunngjort 2. mars 2001.

Forskrift av 11. november 1996 nr. 1049 om overgangsregler i forbindelse med endringer i bestemmelsene i folketrygdlovens kapittel 4 og i lov om tiltak til å fremme sysselsetting oppheves fra 15. februar 2001.

12. feb. Nr. 152 2001**Forskrift om endring i forskrift om minstekrav til kapitaldekning i finansinstitusjoner og verdipapirforetak.**

Fastsatt av Finansdepartementet 12. februar 2001 med hjemmel i lov av 10. juni 1988 nr. 40 om finansieringsvirksomhet og finansinstitusjoner § 2–9 annet og tredje ledd og § 3–17, lov av 24. mai 1961 nr. 2 om forretningsbanker § 21, lov av 24. mai 1961 nr. 1 om sparebanker § 25, lov av 10. juni 1988 nr. 39 om forsikringsvirksomhet § 7– 3 og § 3–5, lov av 7. desember 1956 nr. 1 om tilsynet for kredittinstitusjoner, forsikringselskaper og verdipapirhandel m.v. (Kredittilsynsloven) § 4 jf. § 1 annet ledd og lov av 19. juni 1997 nr. 79 om verdipapirhandel § 8–10 annet ledd, Kdir. 1995/15/EF om kredittinstitusjoners kapitaldekning med omsyn til den tekniske definisjonen av «sone A» og vektlegginga av aktiva som er krav med uttrykkjeleg garanti frå Dei europeiske fellesskap. Jf. Rdir. 1998/33/EF om endring av Rdir. 1989/647/EØF. Kunngjort 2. mars 2001.

I

I forskrift av 22. oktober 1990 nr. 875 om minstekrav til kapitaldekning i finansinstitusjoner og verdipapirforetak gjøres følgende endring:

§ 5 bokstav D første punkt skal lyde:

- Lån med pantesikkerhet i bolig som er eller vil bli bebodd av låntaker eller i bolig som er utleid innenfor 80 prosent av forsvarlig verdigrunnlag.

II

Endringen trer i kraft 1. april 2001.

12. feb. Nr. 153 2001**Forskrift om studentsamskipnader.**

Fastsatt av Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet 12. februar 2001 med hjemmel i lov av 28. juni 1996 nr. 54 om studentsamskipnader § 6 første ledd og § 12 tredje ledd. Kunngjort 2. mars 2001.

*I. Generelt***§ 1. Virkeområde**

Denne forskrift gjelder for studentsamskipnader, tilknyttede utdanningsinstitusjoner og studenter.

*II. Studentsamskipnadens ledelse***§ 2. Studentsamskipnadens styre**

Studentsamskipnaden skal ha et styre på minst 5 medlemmer.

Studentene fatter vedtak om styrets sammensetning og størrelse på den måten § 3 angir og innenfor de rammer studentsamskipnadsloven § 6 og denne forskrift § 3 – § 5 gir. Studentsamskipnadens styre, de tilknyttede utdanningsinstitusjoners styre og de ansatte i studentsamskipnaden skal gis anledning til å uttale seg før slikt vedtak fattes. Studentene kan bare fatte vedtak om endringer i styrets sammensetning og størrelse i forbindelse med valg.

Styret velger selv leder og nestleder i styret. Studentene kan på den måten § 3 angir bestemme at de skal ha flertallet av stemmene i styret og velge hvem av studentenes styremedlemmer som skal være styreleder. Hvis studentene ikke har valgt styreleder gjør styret selv dette. Styret velger selv nestleder.

Ved stemmelikhet i styret gjelder det som styreleder har stemt for.

Styremedlem tjenestegjør i to år, og kan gjenvelges/gjenoppnevnes. I vedtektene kan det fastsettes kortere tjenestetid og begrensninger i funksjonstid. Et styremedlem blir stående til nytt styremedlem er valgt, selv om tjenestetiden er utløpt.

Styret tilsetter daglig leder.

§ 3. Valg av studentenes styremedlemmer

Studentene velger styremedlemmer gjennom sitt studentorgan, opprettet i medhold av lov av 12. mai 1995 nr. 22 om universiteter og høyskoler § 27.

I de tilfeller slikt studentorgan ikke er opprettet, velger studentene ved urnevalg styremedlemmer til studentsamskipnadens styre.

Ved studentsamskipnader med flere tilknyttede utdanningsinstitusjoner kan studentene opprette et felles organ som velger styremedlemmer til studentsamskipnadens styre.

§ 4. Valg av ansattes styremedlemmer

Ansatte i studentsamskipnaden har rett til å kreve representasjon i styret etter lov av 13. juni 1997 nr. 44 om aksjeselskaper § 6–4.

Etter denne forskrift har de ansatte i studentsamskipnader med mindre enn 30 ansatte rett til å velge ett styremedlem av og blant de ansatte.

Krav om styrerepresentasjon må de ansatte sette frem før studentene gjør vedtak om styrets sammensetning og størrelse. Kravet skal rettes skriftlig til styret.

§ 5. Valg av styremedlemmer fra tilknyttede utdanningsinstitusjoner

De tilknyttede utdanningsinstitusjoner oppnevner minst ett medlem til styret.

Der hvor flere utdanningsinstitusjoner er tilknyttet studentsamskipnaden må det avtales en ordning for fordeling av styremedlemmer mellom utdanningsinstitusjonene. Dette spørsmålet avgjøres lokalt mellom de enkelte utdanningsinstitusjoners styre.

§ 6. Tilbaketreden og avsetting av styremedlemmer før tjenestetiden opphører

Et styremedlem har rett til å tre tilbake før tjenestetiden er ute dersom særlig grunn foreligger. Styret og den som har valgt/oppnevnt styremedlemmet skal gis rimelig forhåndsvarsel.

Utdanningsinstitusjonenes styremedlemmer kan avsettes av den som har oppnevnt styremedlemmet.

Studentenes styremedlemmer kan avsettes etter tilsvarende prosedyre som i § 3.

§ 7. Vedtekter

Styret fastsetter vedtekter for studentsamskipnaden.

Styret skal i samarbeid med de tilknyttede utdanningsinstitusjonene fastsette nærmere regler om ansvarsfordelingen mellom de tilknyttede utdanningsinstitusjoner og studentsamskipnaden for henholdsvis det strategiske og det operative ansvar.

III. Betaling av semesteravgift

§ 8. Semesteravgift

Semesteravgiften er en lovpålagt avgift hvis formål er å dekke utgifter som knytter seg til studentenes velferdsbehov ved det enkelte lærested.

Semesteravgift skal betales til den studentsamskipnad utdanningsinstitusjonen er knyttet til, hvis ikke annet følger av § 11. Studenter som er tatt opp til studier ved flere utdanningsinstitusjoner skal betale til studentsamskipnaden ved den utdanningsinstitusjonen hvor flest vektall avlegges.

Semesteravgiften innkreves så tidlig som mulig i semesteret, og innkreves normalt for ett semester om gangen.

§ 9. Bidrag til studentbasert internasjonalt hjelpearbeid

Øverste studentorgan ved utdanningsinstitusjonen fastsetter hvilke typer studentbasert internasjonalt hjelpearbeid det kan kreves inn bidrag til sammen med semesteravgiften, og størrelsen på bidraget.

Den som er ansvarlig for innkrevningen fastsetter selv innkrevingsmåte. Ved innkreving skal studentene informeres om at bidrag til studentbasert internasjonalt hjelpearbeid er frivillig og om fremgangsmåte ved eventuelle krav om refusjon av bidrag i ettertid.

Organisasjonen som mottar bidrag til studentbasert internasjonalt hjelpearbeid er ansvarlig for refusjon av innbetalt bidrag, hvis ikke annet er avtalt med den ansvarlige for innkrevningen. Den enkelte student skal ikke ha ekstrautgifter ved krav om refusjon av innbetalt bidrag.

§ 10. Plikt til å betale semesteravgift

Følgende regnes som studenter etter denne forskrift, og skal betale semesteravgift:

- a) En person som er tatt opp til studier ved en eller flere utdanningsinstitusjoner i Norge som til sammen er normert til 5 vektall eller mer per semester.
- b) Enhver som melder seg opp til eksamen.

En person som er tatt opp til studier som til sammen er normert til mindre enn 5 vektall per semester, kan velge å betale semesteravgift.

Doktorgradskandidater som får støtte fra Statens lånekasse for utdanning etter reglene i kapittel X i forskriftene til lov om utdanningsstøtte til elever og studenter, gjennom NUFU-programmet eller andre NORAD-finansierte programmer kan velge å betale semesteravgift.

Ved tvil skal utdanningsinstitusjonen, etter å ha rådført seg med studentsamskipnaden, avgjøre om en person skal regnes for å være student etter første ledd.

Utdanningsinstitusjonen kan bestemme at deltakerene på studier som faller inn under oppdragsreglementet ikke skal betale semesteravgift når det etter en samlet vurdering av undervisningens omfang, undervisnings- og eksamenssted og andre forhold ikke virker rimelig å regne deltakerene som studenter.

§ 11. Fjernundervisningsstudenter og studenter ved desentraliserte studier

Studenter som følger undervisning som er organisert som fjernundervisning og som ikke er bosatt i nærheten av den utdanningsinstitusjon der de avlegger eksamen, kan velge å betale semesteravgift til studentsamskipnad som har tilbud ved bostedet.

Ansvarlig utdanningsinstitusjon kan bestemme at studenter ved et desentralisert studium skal betale semesteravgift til studentsamskipnaden som har tilbud ved undervisningsstedet. Et slikt vedtak forutsetter en avtale med studentsamskipnaden på undervisningsstedet.

§ 12. Ansvar for innkrevningen

Vedkommende utdanningsinstitusjon krever inn semesteravgiften i samråd med studentsamskipnaden. Innkrevningen kan imidlertid gjennomføres av vedkommende studentsamskipnad når forholdene ligger til rette for det, og avtale er inngått med utdanningsinstitusjonen. Den som krever inn avgiften, kan iverksette tiltak for å kontrollere at avgiften innbetales.

Studenter som etter § 11 første ledd kan velge å betale semesteravgift til en annen studentsamskipnad, må dokumentere overfor den ansvarlige for innkreving av semesteravgift ved eksamensinstitusjonen at semesteravgift er betalt til en annen studentsamskipnad.

§ 13. Studentbevis og semesterkort

Studentbeviset skal ha en slik form at det kan benyttes som legitimasjon i studiesammenheng og der studentmoderasjon ytes. Studentbevis er bare gyldig sammen med semesterkort.

Semesterkort utstedes snarest mulig etter at semesteravgift er betalt.

§ 14. Overføring

Overføring av semesteravgift fra utdanningsinstitusjon til studentsamskipnad skal foretas fortløpende, normalt innen en måned etter innbetalingen.

§ 15. Refusjon

Studenter som har betalt mer enn en gang for samme semester kan kreve å få refundert semesteravgiften. Dette gjelder der det er betalt inn flere ganger til samme studentsamskipnad eller der det er betalt til forskjellige studentsamskipnader for samme tidsrom.

Refusjon kan også kreves av studenter som ikke registrerer seg, eller studenter som avbryter studiet tidlig i semesteret etter at semesteravgiften er betalt. For refusjon etter dette ledd kan den enkelte utdanningsinstitusjon i samråd med studentsamskipnaden fastsette en frist for refusjonskravet.

IV. Ikraftsetting

§ 16. Ikraftsetting

Denne forskrift trer i kraft for den enkelte studentsamskipnad når studentsamskipnadens styre bestemmer det, men ikke senere enn 1. august 2001. Fra samme tidspunkt oppheves forskrift av 20. april 1990 nr. 1217 om studentsamskipnader.

13. feb. Nr. 154 2001

Vedtak om opphevelse av delegering av myndighet til Luftfartsverket til å begjære påtale på statens vegne etter straffeloven.

Fastsatt av Samferdselsdepartementet 13. februar 2001 med hjemmel i Almindelig borgerlig Straffelov (Straffeloven) av 22. mai 1902 nr. 10 § 79 fjerde ledd. Kunngjort 2. mars 2001.

Delegering av myndighet av 9. november 1987 nr. 881 til Luftfartsverket til å begjære påtale på statens vegne etter straffeloven oppheves straks.

16. feb. Nr. 155 2001

Forskrift om selvangivelsesfritak for visse grupper skattytere.

Fastsatt av Skattedirektoratet 16. februar 2001 med hjemmel i lov av 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven) § 4–2 og delegeringsvedtak av 5. mars 1984 nr. 3450 og 5. februar 2001 nr. 116. Kunngjort 2. mars 2001.

I

Kapittel 1. Selvangivelsesfritak for pensjonister

§ 1. Når en pensjonist eller dennes ektefelle ikke har større formue enn 50.000 kroner, bortfaller selvangivelsesplikten etter ligningsloven § 4–2 nr. 1 bokstav a, forutsatt at pensjonisten og ektefellen ikke har annen inntekt enn minstepensjon fra folketrygden med tillegg av:

- a. Tilleggspensjon fra folketrygden, annen innenlandsk offentlig pensjon, trygd eller stønad og pensjon fra godkjent privat tjenestepensjonsordning, jf. skatteloven § 6–46.
- b. Inntekt av egen prosentlignet bolig (herunder prosentlignet fritidsbolig).
- c. Avkastning av sparekapital på innskuddskonti med inntil 5.000 kroner i klasse 1 og 10.000 kroner i klasse 2, forutsatt at banken, forsikringsselskapet mv. har plikt til å levere ligningsoppgaver etter forskrift av 22. desember 1992 nr. 1190 om levering av ligningsoppgaver over innskudd og lån i banker, forsikringsselskaper mv.

§ 2. Ved avgjørelsen av om pensjonistens og ektefellens bruttoformue overstiger grensen på 50.000 kroner ovenfor under § 1, medregnes ikke:

- a. Privat innbo og løsøre, i den utstrekning verdien av dette – sammen med verdien av privatbil og lystfartøy – ikke overstiger 100.000 kroner.
- b. Verdi av prosentlignet bolig (herunder prosentlignet fritidsbolig), boliginnskudd samt grunneiendom som ikke gir inntekt, forutsatt at pensjonisten eller ektefellen har vært lignet for vedkommende formuespost det foregående år.

§ 3. Når særlige forhold taler for det kan ligningskontoret fritta pensjonisten og ektefellen fra å levere selvangivelse dersom bruttoformuen ikke vesentlig overstiger grensebeløpet som nevnt i § 1, jf. § 2.

§ 4. Pensjonist som er fritatt for selvangivelsesplikt etter denne forskrift, må gi ligningskontoret særskilt opplysning om fradragsposter som ligningsmyndighetene ellers ikke har tilstrekkelig opplysninger om, men som skattyter krever at det skal tas hensyn til ved ligningen. Selvangivelsesfritaket gjelder inntil ligningskontoret bestemmer noe annet eller inntekts- og formuesforholdene endrer seg vesentlig.

Kapittel 2. Selvangivelsesfritak for sjømenn bosatt i utlandet

§ 5. Personer, herunder norske statsborgere, bosatt i utlandet i tjeneste på norsk registrert fartøy, som bare har inntekt av arbeid om bord, har rett, men ikke plikt til å levere selvangivelse i medhold av ligningsloven § 4–2 nr. 1 bokstav a. Det samme gjelder for personer bosatt i Danmark, Finland, Island eller Sverige i tjeneste på utenlandsk registrert fartøy befraktet av norsk rederi på bareboat basis.

Norsk registrert fartøy omfatter skip og borefartøy registrert i Norsk ordinært Skipsregister og skip registrert i Norsk Internasjonalt Skipsregister.

Kapittel 3. Selvangivelsesfritak for utenlandske artister

§ 6. Utenlandske artister som omfattes av lov av 13. desember 1996 nr. 87 om skatt på honorar til utenlandske artister mv. er fritatt fra å levere selvangivelse etter ligningsloven § 4–2 nr. 1 bokstav a.

II

Denne forskriften trer i kraft straks med virkning for levering av selvangivelse for inntektsåret 2000. Samtidig oppheves forskrift av 30. desember 1983 nr. 1969 om selvangivelsesfritak for pensjonister og forskrift av 19. desember 1997 nr. 1423 om selvangivelsesfritak for bestemte grupper av skattytere bosatt i utlandet.

16. feb. Nr. 156 2001

Forskrift om kjøpslån fra Den Norske Stats Husbank.

Fastsatt av Kommunal- og regionaldepartementet 16. februar 2001 med hjemmel i lov av 1. mars 1946 nr. 3 om Den Norske Stats Husbank § 1 og § 26. Kunngjort 2. mars 2001.

§ 1. *Formål*

Kjøpslån skal medvirke til at husstander med spesielle behov kan skaffe seg en nøktern, høvelig bolig.

§ 2. *Hvem som kan få kjøpslån*

Lån kan gis til:

- a) kommuner
- b) enkeltpersoner, når husstanden
 - omfatter person som er fysisk eller psykisk funksjonshemmet og den nye boligen vil passe vesentlig bedre enn dagens bolig
 - er vanskeligstilt
 - skal kjøpe bolig som omtalt i § 3 c)
- c) selskaper, stiftelser o.l.

§ 3. *Hva det kan gis lån til*

Lån kan gis til:

- a) kommuner, selskaper, foreninger eller stiftelser o.l. for kjøp av brukt bolig som leies ut til ungdom, flyktninger, funksjonshemmede eller særlig vanskeligstilte
- b) enkeltpersoner for kjøp av brukt bolig
- c) å forhindre at boliger går ut av bruk som helårsbolig når departementet har godkjent behovet for slik ordning i vedkommende kommune.

§ 4. *Låneutmåling*

Kjøpslån utmåles etter retningslinjer fastsatt av Husbanken.

§ 5. *Sikkerhet for lånet*

Lån til kommuner gis uten pantesikkerhet.

Lånet til andre skal som hovedregel være sikret ved 1. prioritets pant i den bebygde eiendommen eller i rettigheter i slike eiendommer. I særlige tilfeller kan Husbanken akseptere foranstående/sidestilte heftelser eller kreve tilleggsikkerhet. Kjøpslånet og eventuelle bedre prioriterte pantelån må som hovedregel ligge innenfor 85 prosent av antatt omsetningsverdi.

§ 6. *Rente- og avdragsvilkår*

Rente- og avdragsvilkårene fastsettes av departementet og Husbanken etter retningslinjer vedtatt av Stortinget.

§ 7. *Nærmere retningslinjer*

Husbankens hovedstyre gir nærmere retningslinjer.

§ 8. *Ikrafttredelse*

Forskriften trer i kraft straks.

Samtidig oppheves forskrift om kjøpslån fra Den Norske Stats Husbank gitt av Kommunal- og regionaldepartementet (daværende Kommunal- og arbeidsdepartementet) 20. desember 1995 nr. 1133.

16. feb. Nr. 157 2001**Forskrift om etableringslån fra Den Norske Stats Husbank.**

Fastsatt av Kommunal- og regionaldepartementet 16. februar 2001 med hjemmel i lov av 1. mars 1946 nr. 3 om Den Norske Stats Husbank § 1 og § 26. Kunngjort 2. mars 2001.

§ 1. Formål

Etableringslån skal medvirke til at husstander med boligetableringsproblemer skal få muligheter til å skaffe seg nøkterne boliger.

§ 2. Hvem som kan få etableringslån

Lån kan gis til:

a) Kommuner

- til innskuddsfrie kommunale utleieboliger
- til videreutlån til selskaper, stiftelser o.l. til innskuddsfrie utleieboliger
- til videreutlån til enkeltpersoner

Ved videreutlån til enkeltpersoner fastsetter kommunene selv nærmere regler for behovsprøving. Reglene skal godkjennes av Husbanken.

b) Borettslag, til refinansiering av felleslån i private finansieringsinstitusjoner.

§ 3. Hva det kan gis lån til

Lån kan gis til:

a) toppfinansiering ved

- oppføring av nye boliger
- kjøp av brukte boliger
- utbedring av boliger

b) refinansiering av dyre boliglån i private finansieringsinstitusjoner.

§ 4. Låneutmåling

Lån fra Husbanken til kommunene og borettslag utmåles etter retningslinjer fastsatt av Husbanken.

Lån fra kommuner til enkeltpersoner mv. utmåles etter regler fastsatt av den enkelte kommune på bakgrunn av retningslinjer fastsatt av Husbanken.

§ 5. Sikkerhet for lånet

Lån til kommuner gis uten pantesikkerhet.

Kommunen fastsetter selv hvilken sikkerhet som skal kreves ved videreutlån fra kommunen. Lån til borettslag skal som hovedregel være sikret ved pant i den bebygde eiendom.

§ 6. Rente- og avdragsvilkår

Rente- og avdragsvilkårene fastsettes av departementet og Husbanken etter retningslinjer vedtatt av Stortinget.

Som hovedregel skal samme vilkår gjelde for videre utlån fra kommunene som for Husbankens utlån. Kommunen kan sette lempeligere vilkår uten at dette får virkning for lånevilkårene mellom kommunen og Husbanken. Kommunen kan også tilby andre avdragsplaner med samme eller kortere nedbetalingstid enn det som gjelder for Husbankens utlån.

§ 7. Særlige bestemmelser

Stortinget bestemmer hvordan tap skal fordeles mellom kommunene og staten.

§ 8. Nærmere retningslinjer

Husbankens hovedstyre kan gi nærmere retningslinjer. Kommunene kan dessuten fastsette eget regelverk innenfor retningslinjene gitt av Husbankens hovedstyre.

§ 9. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft straks.

Samtidig oppheves forskrift om etableringslån fra Den Norske Stats Husbank gitt av Kommunal- og regionaldepartementet (daværende Kommunal- og arbeidsdepartementet) 20. desember 1995 nr. 1132.

16. feb. Nr. 158 2001**Forskrift om kontroll med eiermessige endringer i selskap mv. som innehar tillatelse til oppdrett av matfisk av laks og ørret i sjø.**

Fastsatt av Fiskeridepartementet 16. februar 2001 med hjemmel i lov av 14. juni 1985 nr. 68 om oppdrett av fisk, skalldyr m.v. § 13, jf. § 4, § 6 og § 10. Kunngjort 2. mars 2001.

Kapittel 1. Innledende bestemmelser

§ 1. Formål

Formålet med denne forskriften er å sikre kontroll med eiermessige endringer i selskap mv. som innehar tillatelse til oppdrett av matfisk av laks og ørret, for å oppnå de nasjonale målsettingene for havbruksnæringen.

§ 2. Virkeområde

Forskriften gjelder for tillatelser til oppdrett av matfisk av laks og ørret i sjøvann jf. lov av 14. juni 1985 nr. 68 om oppdrett av fisk, skalldyr m.v. (oppdrettsloven).

Kapittel 2. Eiermessige endringer som krever godkjenning mv.

§ 3. Overføring av konsesjoner

Tillatelse til oppdrett av matfisk av laks og ørret gis til enkeltpersoner eller foretak.

Ny tillatelse må innhentes fra Fiskeridirektoratet dersom forhold som nevnt i første ledd endres. Søknad sendes Fiskeridirektoratet på fastsatt skjema.

Endringer som strider mot reglene for tildeling av tillatelse til oppdrett av matfisk av laks og ørret kan ikke godkjennes.

§ 4. Meldeplikt ved endring av eierstruktur¹

Ved endring i eierstruktur i juridiske personer som har tillatelse til oppdrett av matfisk av laks og ørret etter oppdrettsloven, skal innehaver av tillatelsen sende melding til Fiskeridirektoratet med opplysninger om fordelingen av eierandelene etter endringen.

¹ Jf. forskrift av 18. desember 1998 nr. 1409 om etablering, drift og sykdomsforebyggende tiltak ved oppdrettsanlegg (drifts- og sykdomsforskriften) § 27.

§ 5. Antallsregulering

Det må innhentes tillatelse fra departementet dersom et erverv vil medføre at erververen får kontroll over mer enn 10% av samlet konsesjonsvolum. Med kontroll menes direkte eller indirekte eierskap til mer enn halvparten av eierinteressene, eller at det på annen måte oppnås tilsvarende kontroll.

Det må innhentes ny tillatelse fra departementet dersom senere erverv medfører at erververen vil få kontroll med mer enn 15% av samlet konsesjonsvolum. Det kan ikke gis tillatelse til erverv som innebærer at erververen vil kontrollere mer enn 20% av samlet konsesjonsvolum.

I vurderingen av om tillatelse skal gis skal det legges vekt på om ervervet bidrar til å oppnå nasjonale målsetninger for næringen, herunder å øke verdien av norsk fiskeeksport, økt verdiskaping og å utløse næringens potensiale som helhet. Videre om ervervet bidrar til å opprettholde næringen som en lønnsom og livskraftig kystnæring.

Departementet kan sette de vilkår som i hvert enkelt tilfelle finnes påkrevd av hensyn til de formål som denne forskriften skal fremme.

§ 6. Regional eierbegrensning

Ingen kan kontrollere mer enn 50% av samlet konsesjonsvolum innenfor en av fiskerimyndighetenes inndelte regioner.

Kapittel 3. Dokumentasjon

§ 7. Følgende dokumentasjon skal gis ved endringer etter § 3 og § 4:

- a. konsesjonsinnehaver
- b. fordeling av eierandel etter eierstrukturendringen
- c. driftsleders kvalifikasjoner innen akvakultur.

Ved endringer etter § 5 skal det i tillegg gis følgende dokumentasjon:

- d. informasjon om erververen, herunder beskrivelsen av erververens virksomhet, antall ansatte, årsregnskap, årsberetning¹ og firmaattest,
- e. begrunnelsen for og intensjonen med ervervet, herunder investeringsplaner,
- f. ervervets betydning for fremtidig virksomhet og sysselsetning,
- g. informasjon om det foretak det er ervervet eierandeler i, herunder beskrivelse av virksomheten, antall ansatte, årsregnskap, årsberetning og firmaattest.

I tillegg kan det settes krav om innsendelse av annen dokumentasjon som anses nødvendige for å vurdere saken.

¹ Jf. lov av 17. juli 1998 nr. 56 om årsregnskap m.v. (regnskapsloven).

Kapittel 4. Forskjellige bestemmelser

§ 8. Frist for innsendelse

Dokumentasjon etter § 7 første ledd skal sendes innen 30 dager etter inngåelse av avtale om eiermessig endring eller overføring av konsesjon. Ved tvangssalg regnes fristen fra stadfestelsen av budet eller fra tidspunktet for inngåelse av salgavtalen. Ved annen form for overdragelse regnes fristen fra ervervstidspunktet. I særlige tilfeller kan det gis utsettelse med innsendelse av dokumentasjon.

Når ytterligere dokumentasjon er nødvendig, kan det settes frist for innsendelse av slik informasjon.

§ 9. *Tvangsmulkt*

Ved overtredelse av bestemmelser i denne forskrift, kan det fastsettes tvangsmulkt etter reglene i forskrift av 12. juli 1989 nr. 551 om tvangsmidler etter kapittel IV i lov om oppdrett av fisk, skalldyr m.v.

§ 10. *Dispensasjon*

Det kan i særlig tilfelle gjøres unntak fra bestemmelsene i forskriften.

§ 11. *Ikrafttredelse*

Denne forskrift trer i kraft straks.

Merknader til forskrift av 16. februar 2001 om kontroll med eiermessige endringer i selskaper mv. som innehar tillatelser til oppdrett av matfisk av laks og ørret i sjø

1. Om bakgrunnen for forskriften

Etter oppdretsloven kan ingen drive oppdrett av fisk uten særskilt tillatelse fra fiskerimyndighetene. Når det gjelder tillatelse til å drive matfiskoppdrett av laks og ørret har det i praksis vært en tildelingsstopp siden 1985. Etter denne tid har det kun vært en ekstraordinær tildelingsrunde i Troms og Finnmark, samt retildeling av tidligere tildelte konsesjoner som ikke var i drift. Konsesjonsordningen medfører at noen blir gitt en eksklusiv rettighet til lokaliteter langs kysten samtidig som den begrenser etableringsmuligheten for nye aktører.

Oppdretsloven av 1985 inneholdt en bestemmelse om at ingen kunne inneha majoritetsinteresser i mer enn ett anlegg «uten at det foreligger særlige hensyn». Denne bestemmelsen skulle bl.a. hindre en for sterk konsentrasjon av dominerende eierinteresser på få hender.

Omkring 1990 fikk mange oppdrettere økonomiske problemer som førte til at flere gikk konkurs. Fiskeoppdretternes Salgslag A/L (FOS) gikk konkurs i 1991. For bl.a. å bedre den vanskelige kapital situasjonen som på det tidspunktet var i næringen ble oppdretsloven endret. Hovedregelen, det daværende forbudet i lovens § 6 tredje ledd mot å inneha majoritetsinteresser i mer enn ett anlegg for laks og ørret, ble opphevet. Bestemmelsen ble i stedet speilvendt, ved at Fiskeridepartementet ble gitt fullmakt til, ved enkeltvedtak eller ved forskrift, å begrense antallet anlegg med oppdrettstillatelse som kunne innehas av én enkelt eier.

Dagens regulering skjer ved at endringer i eierstrukturen skal meldes til Fiskeridirektoratet, jf. forskrift om etablering, drift og sykdomsforebyggende tiltak ved oppdrettsanlegg (drifts- og sykdomsforskriften) § 27. Overføring av konsesjoner krever godkjenning av Fiskeridirektoratet, jf. oppdretsloven § 4 andre og tredje ledd, jf. § 3 første ledd. I tillegg kan Fiskeridepartementet gripe inn ved enkeltvedtak etter § 4 fjerde ledd.

Siden 1991 har utviklingen i næringen gått i retning av konsentrasjon av eierforholdet i mot færre og større selskaper. Per i dag er det ett selskap som innehar om lag 80 konsesjoner, samt i tillegg har betydelige interesser i nærmere 20. Ett selskap kontrollerer om lag 50 konsesjoner, mens det er tre selskaper som innehar mellom 20 og 30 konsesjoner. Det er mye som taler for at denne sentraliseringsutviklingen vil fortsette i tiden fremover, ved oppkjøp og fusjoner.

I perioden som har gått siden lovendringen i 1991 har næringen hatt en positiv utvikling, og er i dag en stor eksportnæring. I 1999 ble det eksportert laks og ørret for om lag 12 milliarder kroner. Potensialet for havbruksnæringen er stor, og næringen antas å bli viktigere og viktigere i nasjonaløkonomisk sammenheng. Dette vil medføre at havbruksnæringens betydning for sysselsetning og bosetning langs kysten vil øke.

Det påligger både offentlige myndigheter og næringen selv et ansvar for å ivareta og videreutvikle det potensialet som ligger i havbruksnæringen. De største aktørene vil i denne sammenheng kunne spille en særlig sentral rolle ved den kompetansen de innehar og de ressursene de besitter.

Videre benytter næringen vederlagsfritt en felles naturressurs til sin virksomhet i kystsonen. Fiskeridepartementet mener at selskaper som driver oppdrettsvirksomhet har et ansvar for å sikre at regionen ser seg tjent med å legge til rette for næringen. Dette medfører at ringvirkningene av næringens arealbruk i stor grad bør bli kanalisert til de områder hvor virksomheten drives. Dette tilsier at fiskerimyndighetene har kontroll med eierstrukturen i næringen for å sikre at havbruksnæringen i størst mulig grad bidrar til verdiskaping i Norge.

Havbruksnæringen har nå fått en struktur og betydning som etter Fiskeridepartementet syn tilsier at det føres en nærmere kontroll med endringer som medfører store eierkonstellasjoner. Denne forskriften skal bidra til et mer hensiktsmessig regelverk med klare retningslinjer for behandling av eierstrukturendringer.

Konsesjonsordningen medfører at noen blir gitt en eksklusiv rettighet til lokaliteter langs kysten, samtidig som den begrenser muligheten for nye aktører. Fiskeridepartementet mener derfor at det bør settes en grense for hvor stor andel av slike rettigheter én enkelt aktør kan kontrollere. Denne grensen settes til 20% av det samlede konsesjonsvolumet, noe som i dag tilsvarer nesten 160 normalkonsesjoner. Grensen vil, etter Fiskeridepartementets syn, ikke være til hinder for naturlige strukturendringer i næringen. Av samme grunn settes det en grense for hvor stor andel én enkelt aktør kan kontrollere innenfor en av fiskerimyndighetens inndelte regioner. Ingen skal kunne kontrollere mer enn 50% av samlet konsesjonsvolum innenfor én enkelt region. Region Rogaland og region Skagerrakskysten regnes i denne sammenheng som én region.

2. Nærmere om de enkelte bestemmelsene

§ 1 Formål

Formålet med forskriften er å sette visse begrensninger og sikre at myndighetene har mulighet til å gripe inn dersom det utvikler seg en lite ønskelig eierstruktur innenfor havbruksnæringen.

Til § 2 Virkeområde

Forskriften gjelder for oppdrett av matfisk av laks og ørret i sjøvann.

Til § 3 Overføring av konsesjoner

Denne bestemmelsen er tilnærmet lik oppdretsloven § 4 andre og tredje ledd, jf. 3 første ledd. I dag må det søkes Fiskeridirektoratet på eget søknadsskjema for å få godkjent en overføring av en tillatelse til å drive oppdrett av laks og ørret. Denne praksisen skal videreføres.

Bestemmelsen er tatt med i forskriften da overføring av konsesjoner er én måte å endre eierstrukturen i næringen på, og at antallsbegrensningen i § 5 også omhandler erverv av konsesjoner.

Fiskerimyndighetene har ingen oversikt over eierforhold flere ledd bakover. Dette kan medføre at myndighetene godkjenner et erverv selv om endringen kan føre til at én eier gjennom flere ledd får kontroll over flere tillatelser enn forskriftens § 5 tillater. En godkjenning av overføring etter § 3 er imidlertid ikke en dispensasjon fra reglene om antallsbegrensningen. Det er eierens egen plikt å se til at forskriftens bestemmelser blir overholdt, og at nødvendig tillatelse innhentes.

Til § 4 Meldeplikt ved endring av eierstruktur

Enhver endring i eierforhold i selskaper med tillatelse til å drive oppdrett av laks og ørret skal meldes til Fiskeridirektoratet. Det er kun endringer i eiersammensetningen til det foretaket som står som konsesjonær som skal meldes. Dette er i samsvar med tidligere praksis.

Fiskeriforvaltningen får gjennom meldepliktordningen oversikt over det til en hver tid gjeldene eierskap i de selskaper som har konsesjonsrettigheter. Denne oversikten er bl.a. nødvendig av hensyn til kontroll med ulike driftsforhold, herunder krav om kompetanse.

Til § 5 Antallsregulering

Etter bestemmelsens første ledd må det innhentes tillatelse fra Fiskeridepartementet ved erverv som medfører kontroll over mer enn 10% av samlet konsesjonsvolum. Etter annet ledd må erververen innhente ny tillatelse fra Fiskeridepartementet dersom det ved senere erverv oppnås kontroll av mer enn 15% av samlet konsesjonsvolum. Videre kan departementet ikke gi tillatelse til erverv som medfører at erververen oppnår kontroll med mer enn 20% av samlet konsesjonsvolum.

På bakgrunn av tilgjengelig tallmateriale når utkast til forskrift ble sendt på høring 30. november 2000 utgjorde 10% om lag 935.000 m³ (tilsvarende 78 normalkonsesjoner på 12.000 m³), 15% om lag 1.402.500 m³ (tilsvarende 117 normalkonsesjoner) og 20% om lag 1.870.000 (tilsvarende 156 normalkonsesjoner).

Det følger av bestemmelsens første og annet ledd at det kan disponeres fritt inntil 15% når tillatelse etter første ledd er gitt. Likeledes har man en fri disposisjonsrett inntil 20% om tillatelse er gitt etter annet ledd. Annet kan imidlertid bestemmes i medhold av departementets enkeltvedtakskompetanse i oppdretslovens § 6 tredje ledd, jf. fremstilling nedenfor.

Av første ledd fremgår det at direkte og indirekte eierskap er likestilt i fastsettelse av hvor stort konsesjonsvolum man ansees å ha kontroll over. Det er således uten betydning om man har kontroll med konsesjonsrettigheter gjennom en flerleddet selskapsstruktur.

Når det i bestemmelsen fremgår at tillatelse fra Fiskeridepartementet må innhentes dersom erververen «...på en måte oppnås tilsvarende kontroll,...» er dette for å presisere at det er realiteten som avgjør, slik at formålet med bestemmelsen ikke omgås, for eksempel ved å inndele eierandelene i stemmeberettigede og ikke stemmeberettigede andeler, aksjonæravtaler og lignende.

Bestemmelsen er gitt i medhold av oppdretslovens § 6 tredje ledd. Oppdretsloven § 6 tredje ledd gir i tillegg departementet en enkeltvedtakskompetanse. Departementets enkeltvedtakskompetanse er å anse som et supplement til kravet om tillatelse til vekst over 10% og 15% etter § 5 i denne forskriften. Fiskeridepartementet kan således ved enkeltvedtak etter oppdretsloven § 6 tredje ledd bestemme at tillatelse må innhentes selv om det ikke kreves tillatelse etter forskriftens § 5. Eksempelvis vil man ved enkeltvedtak kunne kreve at selskaper som allerede har kontroll med mer en 10% av konsesjonsvolumet må innhente tillatelse ved erverv som medfører kontroll over ytterligere konsesjonsvolum inntil 15%.

Forskriften skal gi myndighetene en styringsmulighet i forbindelse med eierskifte av konsesjoner og endringer i eierforholdene i selskaper som innehar tillatelse til matfiskoppdrett av laks og ørret, når næringsvirksomheten er over en viss størrelse.

Regelverket skal ikke være til hinder for en naturlig omstilling og utvikling i næringen. Blant annet vil utviklingen i den globale matvareomsetningen og ønske om å begrense konsentrasjonen av eksklusive rettigheter i den norske kystsonen måtte sees i sammenheng. Det kan være hensiktsmessig at enkelte aktører er av en slik

størrelse at de kan levere produkter i en slik mengde som for eksempel større matvarekjeder krever. Det vil være uheldig om næringsutøverne ikke har anledning til slik tilpasning, men dette må ikke gå på bekostning av næringens rolle som hjørnestein i de mange kystsamfunn.

Fiskeridepartementets mål er å bidra til at eierstrukturen i norsk oppdrettsnæring fortsatt skal være variert. En variert næringsstruktur anses å være positivt for den videre utviklingen av norsk havbruksnæring.

Ved vurderingen av om tillatelse skal gis, vil de til enhver tid gjeldende politiske målsettinger være sentrale. Dersom ervervet vurderes som et positivt bidrag til å utvikle næringens produksjons- og eksportmuligheter vil dette tillegges vekt. Det vil også være av betydning om antallet store og mindre aktører i næringen anses som forholdsmessig for å skape en solid og dynamisk næring. Det må påregnes at et minstemål for å få innvilget tillatelse vil være at ervervet ikke medfører uheldige konsekvenser for næringen. Videre vil det tillegges vekt om ervervet har positive virkninger for næringens lønnsomhet og utvikling. Det avgjørende vil derfor være en bred vurdering av ervervets betydning for næringen og/eller regionen som helhet. Betydningen for søkersekskapet vil også være et moment i vurderingen.

Virkningen for lokalsamfunn vil bli vurdert nøye ved vurderingen av om tillatelse skal gis. I enkelte steder er oppdrettsvirksomheten hjørnesteinsbedriften, og for sterk sentralisering av havbruksnæringen kan ha en negativ effekt i disse distriktene.

Til § 6 Regional eierbegrensning

Ingen vil kunne kontrollere mer enn 50% av konsesjonsvolumet innenfor en av fiskerimyndighetenes inndelte regioner. Med kontroll etter denne bestemmelsen menes det samme som kontroll etter § 5 første ledd.

Forbudet vil ikke ha virkning for allerede etablerte eierforhold som medfører kontroll over 50% innen en region.

Kysten er inndelt i følgende ni regioner; Finnmark, Troms, Nordland, Trøndelag, Møre og Romsdal, Sogn og Fjordane, Hordaland, Rogaland og Skagerrakskysten.

Nedenfor følger en oversikt pr. 30. november 2000 over fiskerimyndighetenes inndelte regioner og fordelingen av tillatelser til oppdrett av matfisk av laks og ørret i sjø.

Region Finnmark	71 tillatelser
Region Troms	72 tillatelser
Region Nordland	129 tillatelser
Region Trøndelag	133 tillatelser
Region Møre og Romsdal	95 tillatelser
Region Sogn og Fjordane	72 tillatelser
Region Hordaland	139 tillatelser
Region Rogaland	48 tillatelser
Region Skagerrakskysten	18 tillatelser

Til § 7 Dokumentasjon

Bestemmelsens første ledd inneholder krav til informasjon Fiskeridirektoratet trenger for å vurdere endringer i eierstruktur. Dette er opplysninger som også tidligere ble krevd ved melding om endringer i eierstrukturen.

I § 7 andre ledd er det oppstilt krav til hvilke opplysninger som skal gis for de tilfeller som faller inn under forskriftens § 5. Det er i disse tilfellene nødvendig med mer utdypende informasjon om virksomheten med mer, da det kan være tale om erverv med vidtrekkende virkninger.

I siste ledd presiseres det at fiskerimyndighetene kan be om ytterligere informasjon der dette anses nødvendig.

Ved overføring av konsesjoner, jf. § 3 er departementet av den oppfatning at dagens praksis fungerer bra ved at det benyttes et standardisert skjema hvor også opplysninger om at avhenders kreditor er informert om overføringen fremgår.

Til § 8 Frist for innsendelse

Det er satt en frist på 30 dager for innsendelse av dokumentasjon i forbindelse med melding etter § 4 og søknad etter § 3.

Fiskerimyndighetene vil forholde seg til de opplysninger som til enhver tid er registrert og godkjent. Det har vært tilfeller hvor det ikke har vært samsvar mellom de opplysningene fiskerimyndighetene har sittet inne med og det selskapene selv har basert seg på. For å redusere unødvendig usikkerhet mht. eierforhold fastsettes det en frist for innsendelse av dokumentasjon ved endringer som nevnt i § 3 og § 4.

Til § 9 Tvangsmulkt

Fiskerimyndighetene kan pålegge tvangsmulkt ved overtredelse av forskriften. Reglene for tvangsmulkt følger av § 17 i oppdrettsloven og forskrift av 12. juli 1989 nr. 551 om tvangsmidler etter kapittel IV i lov om oppdrett av fisk, skalldyr m.v.

Til § 10 Dispensasjon

Bestemmelsen gir hjemmel til å gjøre unntak i særlige tilfelle.

3. Økonomiske og administrative kostnader

Forslaget vil kunne medføre noe økt belastning på fiskeriforvaltningen. Utgiftene vil bli dekket innenfor eksisterende budsjettammer.

2. mars Nr. 159 2001

Midlertidig forskrift om forbud mot at personer fra Storbritannia og Nord-Irland oppsøker rom og andre oppholdssteder for klauvdyr.

Fastsatt av Landbruksdepartementet 2. mars 2001 med hjemmel i lov av 8. juni 1962 nr. 4 om dyrehelse (husdyrloven) § 3 og § 10. Kunngjort 5. mars 2001.

§ 1. Formål og virkeområde

Formålet med denne forskriften er å forebygge spredning av munn- og klauvsjuka med personer som kommer fra Storbritannia og Nord-Irland.

§ 2. Forbud

Person som har kommet til Norge fra Storbritannia og Nord-Irland etter 1. februar 2001 har ikke adgang til bygninger som brukes til rom for klauvdyr eller til fôr eller strø for klauvdyr eller til sted hvor klauvdyr oppholder seg, uten tillatelse fra Statens dyrehelsetilsyn – distriktsveterinæren. Statens dyrehelsetilsyn – distriktsveterinæren kan fastsette nærmere vilkår for å gi slik tillatelse, herunder at personen skal la seg og de ting vedkommende har med seg desinfisere.

§ 3. Militært personell forbundet med øvelse «Joint Winter 2001»

Militært personell fra Storbritannia og Nord-Irland som er ment å delta i øvelse «Joint Winter 2001» og har ankommet eller ankommer Norge etter 1. februar 2001 forbys deltakelse i øvelsen.

Unntatt fra forbudet i første ledd er personell som omfattes av nærmere bestemmelser gitt av Forsvaret og Statens dyrehelsetilsyn.

§ 4. Desinfisering av kjøretøy

Kjøretøy som ankommer Norge fra Storbritannia og Nord-Irland skal rengjøres/desinfiseres ved ankomst etter nærmere bestemmelser gitt av Statens dyrehelsetilsyn – distriktsveterinæren.

§ 5. Straffebestemmelser

Overtredelse av denne forskrift er straffbar, jf. husdyrloven § 19.

§ 6. Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft straks. Forskriften gjelder til og med 31. mars 2001.

3. mars Nr. 160 2001

Midlertidig forskrift om forbud mot at personer fra Belgia oppsøker rom og andre oppholdssteder for klauvdyr.

Fastsatt av Landbruksdepartementet 3. mars 2001 med hjemmel i lov av 8. juni 1962 nr. 4 om dyrehelse (husdyrloven) § 3 og § 10. Kunngjort 5. mars 2001.

§ 1. Formål og virkeområde

Formålet med denne forskriften er å forebygge spredning av munn- og klauvsjuka med personer som kommer fra Belgia.

§ 2. Forbud

Person som har kommet til Norge fra Belgia etter 15. februar 2001 har ikke adgang til bygninger som brukes til rom for klauvdyr eller til fôr eller strø for klauvdyr eller til sted hvor klauvdyr oppholder seg, uten tillatelse fra Statens dyrehelsetilsyn – distriktsveterinæren. Statens dyrehelsetilsyn – distriktsveterinæren kan fastsette nærmere vilkår for å gi slik tillatelse, herunder at personen skal la seg og de ting vedkommende har med seg desinfisere.

§ 3. Straffebestemmelser

Overtredelse av denne forskrift er straffbar, jf. husdyrloven § 19.

§ 4. Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft straks. Forskriften gjelder til og med 10. april 2001.

4. mars Nr. 161 2001

Forskrift om forbud mot bruk av matrester fra egen privathusholdning til dyrefôr.

Fastsatt av Landbruksdepartementet 4. mars 2001 med hjemmel i lov av 8. juni 1962 nr. 4 om dyrehelse (husdyrloven) § 3. Kunngjort 5. mars 2001.

§ 1. Formål og virkeområde

Formålet med denne forskriften er å forebygge spredning av munn- og klauvsjuka med matavfall fra egen privathusholdning til dyrefôr.

§ 2. Forbud

Matrester fra egen privathusholdning er det forbudt å bruke og å omsette som føremiddel til klauvdyr.

Unntatt fra forbudet i første ledd er avfall til dyrefôr som omfattes av og er behandlet i henhold til forskrift av 15. mars 1979 nr. 3 om sterilisering av avfall til dyrefôr.

§ 3. Straffebestemmelser

Overtredelse av denne forskrift er straffbar, jf. husdyrloven § 19.

§ 4. Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft straks.

14. feb. Nr. 162 2001**Forskrift om privat telenett.**

Fastsatt av Samferdselsdepartementet 14. februar 2001 med hjemmel i lov av 23. juni 1995 nr. 39 om telekommunikasjon (teleloven) § 6–4 og § 7–1, jf. forskrift av 15. desember 1995 nr. 1032 om funksjonsfordeling innen telemyndigheten § 1. Kunngjort 6. mars 2001.

Kapittel I. Innledende bestemmelser**§ 1. Formål**

Formålet med forskriften er å bidra til effektiv og helhetlig regulering av telenett som nyttes til offentlige teletjenester.

Forskriften skal legge til rette for konkurranse ved leveranser av tjenester til private telenett og bidra til økt valgfrihet for eiere og sluttbrukere av nettet.

Forskriften skal videre bidra til

- a) at privat telenett sikrer sluttbrukerne hensiktsmessige interne kommunikasjonsløsninger
- b) å trekke en klar grense mellom offentlig og privat telenett
- c) å skape entydige og klare forhold for de enkelte aktørene
- d) at det ved anlegg og drift av privat telenett ikke oppstår skade på personer, utstyr eller offentlig telenett.

§ 2. Virkeområde

Forskriften gjelder plikter eier og teleinstallatør har ved anlegg og drift av privat telenett.

§ 3. Definisjoner

I forskriften forstås med

- a) *Privat telenett*: Telenett tilknyttet offentlig telenett for transport av offentlig teletjeneste. Skap, stativ e.l. for sammenkobling av offentlig og privat telenett, med unntak av termineringsutstyr for offentlig telenett, anses som del av privat telenett.
Forskriften omfatter privat telenett mellom termineringspunkt mot offentlig telenett og direkte tilkoblet utstyr. Ved overføring av offentlig telefontjeneste omfattes også eventuelt nett mellom direkte tilkoblet utstyr og det enkelte brukerstyr.
- b) *Sluttbruker*: Person, foretak, sammenslutning eller offentlig organ som er tilknyttet privat telenett.
- c) *Teleinstallatør*: Virksomhet som har autorisasjon fra Post- og teletilsynet til å utføre installasjon og vedlikehold av teleterminalutstyr og linjenett som er tilknyttet offentlig nett (privat telenett).
- d) *Elektromagnetisk kompatibilitet (EMC)*: Den evne en innretning, et apparat eller et system har til å funksjonere tilfredsstillende i sitt elektromagnetiske miljø uten å forårsake uakseptable elektromagnetiske forstyrrelser for noe i dette miljø.
- e) *Termineringsmaterieell*: Materieell som gir en fysisk forbindelse mellom kabler eller mellom kabel og teleterminalutstyr. Termineringsmaterieell er en del av kablingen.
- f) *Termineringsutstyr*: Elektronikk, eventuelt også optoelektronikk og tilhørende mekanikk (skap, stativer o.l.), for terminering av transmisjonslinjer i offentlig telenett.

For offentlig telenett og telenett gjelder definisjonene i teleloven.

Kapittel II. Generelle bestemmelser**§ 4. Anlegg og bruk av privat telenett**

Enhver kan anlegge privat telenett. Ved bruk av radiobaserte løsninger kreves frekvenstillatelse i samsvar med telelovens § 5–3.

Post- og teletilsynet kan vedta at private telenett skal reguleres som offentlig telenett dersom det oppstår store sammenhengende private nett, eller det tilknyttes et stort antall sluttbrukere.

§ 5. Individuell tilknytning til offentlig telenett

Privat telenett i næringspark, boligsammenslutning e.l. skal anlegges slik at det ikke er til hinder for at den enkelte sluttbruker kan velge mellom tilknytning til ulike offentlige telenett.

§ 6. Teleinstallatør

Eier skal nytte teleinstallatør autorisert av Post- og teletilsynet ved installasjon og vedlikehold av privat telenett, samt ved sammenkobling av privat og offentlig telenett.

Ved bruk av radiobaserte løsninger skal autorisert radioinstallatør benyttes.

Installasjon ved hjelp av installasjonsmateriell som er spesielt fremstilt for å kunne installeres av personer uten særlig faglig kompetanse krever ikke autorisasjon, jf. forskrift av 1. februar 2001 nr. 115 om autorisasjon.

§ 7. Drift og vedlikehold

Eier har ansvar for drift og vedlikehold av nettet.

§ 8. Nummeropplysning

Eier av privat telenett plikter løpende å melde opplysninger om sine tilknyttede sluttbrukere til nasjonalt nummeropplysningssystem som er etablert med hjemmel i forskrift av 5. desember 1997 nr. 1259 om offentlig telenett og offentlig teletjeneste.

§ 9. Nødmeldinger

Eier av privat telenett skal ikke hindre tilgang til eller kreve betaling for anrop til nødetatene (brannvesen, politi og ambulansetjeneste) nødtelefon eller spesielt nødnummer for teksttelefonbrukere. Fra telefonautomater i privat telenett skal anrop til nødtelefon kunne skje uten bruk av mynt eller kort.

Eier av privat telenett skal legge til rette for at telefonnummer og nødvendige opplysninger for å lokalisere nødanrop (for eksempel navn, og adresse, innringers geografiske posisjon osv.) gjøres tilgjengelig for nødetatene. Det samme gjelder når sluttbruker har avtale om hemmelig nummer eller har reservert seg mot framvisning av anropende abonnentnummer (A-nummer).

§ 10. Termineringspunkt mot andre telenett

Sammenkobling av telenett skal skje i ett fysisk termineringspunkt (nettermineringspunkt).

Ved sammenkobling av offentlig telenett og privat telenett skal eier av privat telenett angi plassering av termineringspunktet.

Termineringspunktet skal utformes slik at mer enn ett offentlig telenett kan kobles til punktet. Dersom privat telenett skal kobles til offentlig telenett, plikter eieren av det offentlige nettet å tilby eiere av andre private nett i samme lokale område å knytte seg til det offentlige nettet i et felles punkt. Tilbudet skal fremsettes skriftlig og slik at mottakeren gis rimelig tid til å vurdere muligheten for tilknytning. Med lokale områder menes f.eks. boligfelt, næringspark, nabolag. I tilfeller hvor tilbudsplikten vil virke urimelig kan Post- og teletilsynet unnta fra kravet om tilbudsplikt.

Eier av privat telenett skal påse at det er avsatt plass for termineringsmateriell til privat telenett og for termineringsutstyr og termineringsmateriell til offentlig telenett ved termineringspunktet.

Privat og offentlig telenett skal sammenkobles slik at det ikke brukes mer kapasitet i privat telenett enn tilstrekkelig til formidling av avtalte tjenester.

§ 11. Sikring og lovbestemt tilgang

Eier av privat telenett skal sikre nettet mot ulovlig avlytting, annen ulovlig tilgang til informasjon og ulovlige inngrep i nettet.

Uvedkommende skal ikke gis adgang til termineringspunkt, jf. § 10, eller til fordelere og koblingsrom, jf. § 17.

Eier av privat telenett skal legge forholdene til rette for at lovbestemt tilgang til informasjon om sluttbrukere og teletrafikk sikres.

§ 12. Beskyttelse av telenett

Teleinstallatør som foretar tilkobling av privat telenett til andre telenett er ansvarlig for at tilkoblingen skjer i henhold til gjeldende bestemmelser. Teleinstallatør plikter å påse at privat telenett ikke kan forårsake skade på andre telenett. Kravet ansees oppfylt når spesifikasjonene i relevant standard følges. Post- og teletilsynet gir veiledning.

Kapittel III. Tekniske bestemmelser**§ 13. Kvalitetskrav**

Privat telenett skal bygges med tilfredsstillende kvalitet. Det skal bygges slik at

- a) det tas hensyn til hvilke offentlige teletjenester som skal formidles, hvilke offentlige og private telenett som skal tilkobles og hvilke krav dette gir for overføringen i privat telenett og til grensesnitt for sammenkobling av nett, og
- b) kabler og annet utstyr tilfredsstiller krav i relevant standard eller spesifikasjon godkjent av Post- og teletilsynet.

Med relevant standard menes standard fastsatt av

- a) ETSI (European Telecommunications Standards Institute – Det europeiske standardiseringsinstituttet for telekommunikasjon)

- b) CEN (European Committee for Standardization – Den europeiske standardiseringsorganisasjonen)
- c) CENELEC (European Committee for Electrotechnical Standardization – Den europeiske elektrotekniske standardiseringsorganisasjonen)
- d) ITU (International Telecommunication Union – Den internasjonale teleunion)
- e) ISO (International Organization for Standardization – Den internasjonale standardiseringsorganisasjonen) eller
- f) IEC (International Electrotechnical Commission – Den internasjonale elektrotekniske kommisjon).

Post- og teletilsynet gir veiledning om standarder.

§ 14. *Signalreferansejordanlegg*

Teleinstallatøren skal vurdere om det, på grunn av jordpotensialforskjeller, er behov for å etablere separat anlegg for signalreferansejord.

Anlegg for signalreferansejord bruker samme jordelektrode som sterkstrømsanlegget og skal ha en varig sammenkobling til jord.

Anlegg for signalreferansejord skal utføres slik utstyrsleverandøren anviser eller i henhold til relevante standarder.

Post- og teletilsynet gir veiledning om utforming av anlegg for signalreferansejord.

§ 15. *Elektromagnetisk kompatibilitet (EMC)*

Privat telenett skal bygges og drives slik at de fungerer tilfredsstillende og ikke forårsaker uakseptable elektromagnetiske forstyrrelser.

Kravet er oppfylt dersom nettet tilfredsstillende forskrift av 2. januar 1996 nr. 3 om elektromagnetisk kompatibilitet (EMC) for teletstyr, og relevante EMC-standarder for privat telenett.

Der skjerming brukes, skal kablingskomponentene være skjermet. Kabelskjermen skal være avsluttet mot konnektormateriellet slik at skjermingens effektivitet opprettholdes.

Ved nærføring med kraftkabler eller andre kabler og utstyr hvor avstanden er så liten at det kan induseres støy i telenettet, skal det gjennomføres tiltak som begrenser forstyrrelsen til akseptabelt nivå.

Det skal etableres tilstrekkelig fysisk skille/avstand mellom privat telenett og andre nett som nytter samme føringsvei.

Post- og teletilsynet gir veiledning om hvilke standarder som er relevante når det gjelder EMC og om anvendelse av standardene.

§ 16. *Flere nettsystemer i én kabelkappe*

Når lederpar i én kabelkappe nyttes til forskjellige telesystemer, skal systemene ikke forstyrre hverandre.

§ 17. *Dimensjonering av fordelere og koblingsrom*

Fordelere og koblingsrom skal dimensjoneres slik at de vil kunne dekke mulige senere utvidelser av privat telenett og slik at god tilgjengelighet ved vedlikehold sikres.

§ 18. *Installasjon*

Installasjon og reparasjon skal være fagmessig utført.

Kabler og ledninger skal monteres slik at kurser enkelt kan identifiseres, og slik at kobling, nedkobling, testing og nødvendig sikring enkelt kan utføres.

Kablene skal så langt mulig legges uten skjøter. Må kabelen skjøtes, f.eks. grunnet spesielt vanskelige framføringsveier, skal skjøten registreres, jf. § 19. Overgang fra større til mindre kabler skal som hovedregel skje ved terminering av kablene og permanent mellomkobling. Alle ledere skal termineres for seg og slik at hver leder kan identifiseres. Kabelleverandørens identifiseringssystem, f.eks. fargekoder, skal følges.

Post- og teletilsynet gir veiledning om hva som er fagmessig utførelse.

§ 19. *Dokumentasjon, merking mv.*

Når privat telenett som omfatter mer enn én boligenhet, ett kontor e.l. settes i drift etter installasjon, kreves dokumentasjon av nettet. Dokumentasjonen skal utarbeides av teleinstallatør og leveres eier. Ved endringer av nettet skal den som utfører endringen oppdatere dokumentasjonen.

Dokumentasjonen må vise den geografiske utstrekningen av telenettet, samt alle termineringspunkter. Dokumentasjonen skal beskrive anlegget slik at vedlikehold og endringer kan utføres hensiktsmessig.

Eier skal oppbevare dokumentasjonen nær termineringspunktet (i koblingsskap e.l.) så lenge anlegget er i drift, og slik at denne er tilgjengelig ved kontroll, jf. § 22 om tilsyn. Teleinstallatør skal oppbevare kopi av dokumentasjonen i minst 10 år.

Eventuelle tiltak vedrørende atmosfæriske utladninger eller koblede effekter fra nærførte elektriske anlegg skal fremgå av dokumentasjonen. Eventuelle underlag som beregninger og målinger knyttet til slike tiltak oppbevares av teleinstallatør.

Post- og teletilsynet gir veiledning om utforming av dokumentasjonen.

§ 20. *Ferdigmelding ved installasjon og vedlikehold*

Teleinstallatør skal dokumentere utført arbeid i en ferdigmelding på fastsatt skjema fra Post- og teletilsynet. Ferdigmeldingen leveres netteier og skal minst inneholde dokumentasjon over utførelse av forhold relatert til sikkerhet, vern, jording mv. samt opplysninger om hvilke standarder som er lagt til grunn ved installasjonen.

Eier skal oppbevare ferdigmelding nær termineringspunktet (i koblingsskap e.l.) så lenge anlegget er i drift, og slik at denne er tilgjengelig ved kontroll, jf. § 22 om tilsyn. Teleinstallatør skal oppbevare kopi av ferdigmelding i minst 10 år.

Kapittel IV. Taushetsplikt, tilsyn, klage mv.

§ 21. Taushetsplikt

Installatør og tilbyder av tilgang til offentlig telenett eller offentlig teletjeneste skal bevare taushet om innholdet i telekommunikasjon og andres bruk av telekommunikasjon i samsvar med teleloven § 9–3.

§ 22. Tilsyn

Post- og teletilsynet fører tilsyn med at bestemmelsene i forskriften og vedtak fastsatt med hjemmel i forskriften blir oppfylt.

Som ledd i tilsynet kan Post- og teletilsynet ta stikkprøver, utføre målinger eller gjennomføre annen kontroll av nettet.

Eier plikter å gi tilsynet uhindret adgang til nettet og lokaler og medvirke til gjennomføringen av kontrollen, jf. teleloven kapittel 7. Nødvendige opplysninger og dokumentasjon skal utleveres, jf. teleloven § 9–1. Post- og teletilsynet kan kreve at installatør eller annen kyndig person er tilstede.

§ 23. Unntak

Post- og teletilsynet kan i særlige tilfeller gjøre unntak fra bestemmelser i forskriften.

§ 24. Sanksjoner

Ved brudd på plikter etter forskriften kan Post- og teletilsynet gjennomføre sanksjoner etter teleloven kapittel 7, og fastsette tvangsmulkt etter teleloven § 10–3.

Brudd på forskriften straffes etter teleloven § 10–4.

§ 25. Klage

Statens teleforvaltningsråd er klageinstans for enkeltvedtak fastsatt med hjemmel i forskriften.

§ 26. Ikrafttreden

Forskriften trer i kraft straks.

Fra samme tid oppheves følgende forskrifter:

- a) teknisk forskrift av 25. november 1987 nr. 926 for bedriftsinterne og husstandsinterne teletekniske linjenett som skal tilknyttes de offentlige telenett
- b) utfyllende forskrift av 31. desember 1987 nr. 1131 for bedriftsinterne og husstandsinterne linjenett for teleteknisk utstyr som skal knyttes til de offentlige telenett
- c) forskrift av 4. desember 1992 nr. 1132 om husstands- og bedriftsinterne teletekniske linjenett, om typegodkjenning av teleutstyr og om autorisasjon av leverandører, installatører etc.

14. feb. Nr. 163 2001

Forskrift om kabel-TV-nett.

Fastsatt av Samferdselsdepartementet 14. februar 2001 med hjemmel i lov av 23. juni 1995 nr. 39 om telekommunikasjon (teleloven) § 6–5 og § 7–1, jf. forskrift av 15. desember 1995 nr. 1032 om funksjonsfordeling innen telemyndigheten § 1. Kunngjort 6. mars 2001.

Kapittel I. Innledende bestemmelser

§ 1. Formålet

Formålet med forskriften er å legge grunnlaget for effektiv og kvalitetsmessig tilfredsstillende spredning av tjenester i kabel-TV-nett.

Forskriften skal legge til rette for konkurranse ved leveranse av tjenester i kabel-TV-nett og bidra til øket valgfrihet for sluttbrukerne av nettet.

Forskriften skal videre bidra til at det ved anlegg og drift av kabel-TV-nett ikke oppstår skade på personer, installasjoner eller offentlig telenett.

§ 2. Virkeområde

Forskriften gjelder de plikter eier, signalleverandør og autorisert installatør har ved anlegg og drift av kabel-TV-nett.

§ 5 – § 12 og § 14 – § 20 gjelder ikke for frittstående nett som betjener inntil ti mottakertilkoblinger.

§ 3. Definisjoner

I forskriften forstås med

- a) *Kabel-TV-nett*: Kabelnett, fellesantenneanlegg eller tilsvarende anlegg som ved hjelp av elektromagnetiske bølger overfører kringkastings- eller telesignaler, via kabler eller andre overføringsmedia med tilsvarende

funksjon, mellom nettets inngang og signaloverleveringspunkter herunder mottakertilkoblinger, antenner, antennekontakter etc. En hovedsentral er en del av kabel-TV-nettet.

- b) *Frittstående kabel-TV-nett*: Kabel-TV-nett (fellesantenneanlegg) som ikke er tilkoblet eller mottar kringkastings- eller telesignaler fra andre nett.
- c) *Beboernet*: Kabel-TV-nett eiet av beboersammenslutninger som borettslag, sameie o.l. og som er registrert i Post- og teletilsynet som eget nett.
- d) *Sluttbruker*: Person, foretak, sammenslutning eller offentlig organ som er tilknyttet kabel-TV-nett.
- e) *Kabel-TV-installatør*: Virksomhet som har autorisasjon fra Post- og teletilsynet til å utføre installasjon og vedlikehold på kabel-TV-nett.
- f) *Privat telenett*: Telenett tilknyttet offentlig telenett for transport av offentlig teletjeneste.
- g) *Elektromagnetisk kompatibilitet (EMC)*: Den evne en innretning, et apparat eller et system har til å funksjonere tilfredsstillende i sitt elektromagnetiske miljø uten å forårsake uakseptable elektromagnetiske forstyrrelser for noe i dette miljø.

For *offentlig telenett*, *offentlig telefontjeneste* og *teletjeneste* gjelder definisjonene i teleloven.

Kapittel II. Generelle bestemmelser

§ 4. Anlegg og bruk av kabel-TV-nett

Enhver kan anlegge kabel-TV-nett. Kabel-TV-nett nyttes til transport av kringkastings signaler frem til andre nett eller til sluttbruker, til transport av offentlig teletjeneste og kommunikasjon mellom sluttbrukerne i nettet, jf. § 6.

Kabel-TV-nett og sammenkoblingspunkt mellom kabel-TV-nett skal ved anlegg og oppgradering utformes slik at flere signal- og tjenesteleverandører kan levere kringkastings signal og teletjenester til slike nett. Ved sammenkobling av kabel-TV-nett med sikte på signal- og tjenesteleveranse til beboernet og andre brukereide kabel-TV-nett, skal eier av kabel-TV-nett som tilbyr signal- og tjenesteleveranser tilby eiere av andre beboernet og andre brukereide nett i samme lokale område å knytte seg til nettet i et felles punkt. Tilbudet skal fremsettes skriftlig og slik at mottakeren gis rimelig tid til å vurdere muligheten for tilknytning. Med lokale område menes f.eks boligfelt, næringspark, nabolag. I tilfeller hvor tilbudsplikten vil virke urimelig kan Post- og teletilsynet unnta fra kravet om tilbudsplikt.

Eier av beboernet kan selv velge leverandør av kringkastings signal og offentlig teletjeneste. Netteier kan fritt velge autorisert installatør for arbeider i eget nett.

Tilbud om signalleveranse til og utbygging og drift av kabel-TV-nett skal gis uavhengig av hverandre.

§ 5. Registrering

Før kabel-TV-nett anlegges, skal eier melde nettet til Post- og teletilsynet på fastsatt skjema.

Eier skal straks melde endringer i virksomhet, herunder eierskifte, adresseendring eller opphør av virksomhet eller andre forhold som kan være av betydning for registreringen, til Post- og teletilsynet.

§ 6. Bruk av kabel-TV-nett til teletjenester

Dersom kabel-TV-nett nyttes til transport av teletjenester, omfattes transporten av disse også av forskrift av 5. desember 1997 nr. 1259 om offentlig telenett og offentlig teletjeneste, forskrift av 20. juni 2000 nr. 628 om EØS-krav til radio- og teleterminalutstyr med hensyn til publisering av grensesnittspesifikasjoner, og forskrift av 14. februar 2001 nr. 162 om privat telenett, jf. kapittel I innledende bestemmelser og kapittel II generelle bestemmelser.

Det er ikke tillatt å transportere offentlig telefontjeneste i nettdeler der sluttbrukernes mottakertilkobling er koblet på en slik måte at de enkelte sluttbrukere kan påvirke hverandres installasjoner med hensyn til avlytting og/eller kvalitet (serienett), jf. § 19 om installasjon.

§ 7. Levering av signaler til andre kabel-TV-nett

Leverandør kan ikke levere signaler som bruker frekvensområde (kapasitet) utover det som fremgår av avtale. I avtalen om signalleveranse skal det spesifiseres hvilket frekvensområde som anvendes for den enkelte tjeneste i nettet.

Det er ikke tillatt å levere signaler til kabel-TV-nett som ikke er registrert, jf. § 5.

Ved anlegg og oppgradering skal levering av signaler skje til ett klart angitt fysisk punkt. Sammenkoblingspunktet skal plasseres der eier av signalmottakende nett eller sluttbruker angir, jf. § 15.

§ 8. Autorisert installatør

Eier skal nytte kabel-TV-installatør autorisert av Post- og teletilsynet ved installasjon og vedlikehold av kabel-TV-nett, jf. forskrift av 1. februar 2000. nr. 115 om autorisasjon.

I kabel-TV-nett basert på parkabelteknologi kan også autorisert teleinstallatør nyttes.

Ved bruk av radiobaserte løsninger skal autorisert radioinstallatør nyttes.

§ 9. Gebyr

Eier skal betale et årlig gebyr for registrering og tilsyn, jf. forskrift av 20. mars 2000 nr. 302 om gebyr til Post- og teletilsynet.

§ 10. Årlig rapporteringsplikt

Netteier plikter årlig å gi opplysninger om endring i registrerte opplysninger om adresse, antall tilkoblinger i nettet, tjenestetilbud mv. på fastsatt skjema.

Rapporten danner grunnlag for fastsetting av årlig gebyr. Ved manglende innsending av opplysninger om antall tilkoblinger kan Post- og teletilsynet fastsette grunnlaget for gebyrberegningen skjønnsmessig.

§ 11. *Drift og vedlikehold*

Eier har ansvar for drift og vedlikehold av nettet.

Kapittel III. Tekniske bestemmelser

§ 12. *Kvalitetskrav*

Kabel-TV-nett skal ha tilfredsstillende kvalitet.

Dette innebærer at

- kabler og annet utstyr tilfredsstiller kravene i relevante standarder
- det tas hensyn til hvilke offentlige teletjenester som skal formidles
- det tas hensyn til hvilke nett som skal tilkobles og hvilke krav dette gir for kabel-TV-nett og til grensesnitt for sammenkobling av nett.

Med relevant standard menes standard fastsatt av

- ETSI (European Telecommunications Standards Institute – Det europeiske standardiseringsinstituttet for telekommunikasjon)
- CEN (European Committee for Standardization – Den europeiske standardiseringsorganisasjonen)
- CENELEC (European Committee for Electrotechnical Standardization – Den europeiske elektrotekniske standardiseringsorganisasjonen)
- ITU (International Telecommunication Union – Den internasjonale teleunion)
- ISO (International Organization for Standardization – Den internasjonale standardiseringsorganisasjonen) eller
- IEC (International Electrotechnical Commission – Den internasjonale elektrotekniske kommisjon).

Post- og teletilsynet gir veiledning om standarder.

§ 13. *Frekvenser*

Radiobasert (trådløs) overføring er ikke tillatt uten særskilt tillatelse.

Ved overføring i kabel kan frekvensområdet 5 til 2150 MHz nyttes, med unntak av frekvensområdene angitt i tabellen nedenfor.

Frekvensområder som ikke er tillatt nyttet i kabel-TV-nett:

<i>Frekvensområde [MHz]</i>	<i>Forstyrrelsesfare for</i>
108–137	luftfartsnavigasjon og -kommunikasjon
242–244	luftfart nødfrekvens
328–336	luftfartsnavigasjon

Det må ikke etableres kabel-TV-nett som mottar signaler fra satellitt-MF-installasjon i frekvensbåndet 960–1215 MHz nærmere enn 1000 meter fra anlegg for luftfartsnavigasjon (DME, TACAN).

Post- og teletilsynet kan vedta plan for frekvensbruk i kabel-TV-nett.

Post- og teletilsynet gir veiledning om etablering av satellitt-MF-anlegg og lokaliseringsbegrensninger.

§ 14. *Overføring av kringkastingssignal*

Kringkastingssignal som overføres i kabel-TV-nett skal være av tilfredsstillende kvalitet fra nettets inngang til mottakertilkoblingen, jf. § 12. For fjernsyns- og radioprogram der formidlingsplikt følger av lov, skal signalkvaliteten i mottakertilkoblingen innebære at kabel-TV-nettet er et tilfredsstillende alternativ til direkte mottak av jordbundet formidling av samme kringkastingssignalprogram.

§ 15. *Sammenkobling*

Sammenkobling av kabel-TV-nett skal utføres av autorisert installatør, jf. § 8. Sammenkoblingspunktet skal plasseres på et egnet sted, jf. § 7. Eier av signalmottakende nett skal påse at det er avsatt plass for sammenkoblingsmateriell i nær tilknytning til sammenkoblingspunktet.

Tilkoblingsutstyr som skap, stativer o.l. for levering av signal og tjenester inngår i signalmottakende nett.

For å sikre sluttbrukerne tilstrekkelig signalteknisk kvalitet, jf. § 11, § 12 og § 14, skal signalleverandør ta hensyn til at signalmottakende nett vil bidra til reduksjon av kvaliteten på det leverte signal. Post- og teletilsynet gir veiledning om hvilke konsekvenser dette har i forhold til antall tilknytninger i signalmottakende nett. Dersom signalleverandør og eier av signalmottakende nett velger andre sammenkoblingsløsninger enn de som omfattes av Post- og teletilsynets veiledning, skal dette rapporteres på særskilt skjema. Sammenkoblinger skal alltid dokumenteres, jf. § 20.

Signalmottakende nett må ikke utvides eller endres slik at signalkvaliteten ikke lenger er tilfredsstillende, jf. § 12.

§ 16. *Dimensjonering og beskyttelse*

Ved anlegg og oppgradering skal fordelere og koblingsrom dimensjoneres slik at de gir mulighet for utvidelser av kabel-TV-nettet, og tilstrekkelig tilgjengelighet ved vedlikehold.

Uvedkommende skal ikke ha adgang til fordelere og koblingsrom.

Post- og teletilsynet gir veiledning om dimensjonering, beskyttelse og plassering av materiell.

§ 17. Signalreferansejordanlegg

Installatøren skal vurdere om det, på grunn av jordpotensialforskjeller, er behov for å etablere separat anlegg for signalreferansejord.

Anlegg for signalreferansejord bruker samme jordelektrode som sterkstrømsanlegget og skal ha varig sammenkobling til jord.

Anlegg for signalreferansejord skal utføres slik utstyrsleverandøren anviser eller i henhold til relevante standarder.

Post- og teletilsynet gir veiledning om utforming av anlegg for signalreferansejord.

§ 18. Elektromagnetisk kompatibilitet (EMC)

Kabel-TV-nett skal bygges og drives slik at de fungerer tilfredsstillende og ikke forårsaker uakseptable elektromagnetiske forstyrrelser.

Kravet er oppfylt dersom nettet tilfredsstiller forskrift av 2. januar 1996 nr. 3 om elektromagnetisk kompatibilitet (EMC) for teleutstyr og relevante EMC-standarder for kabel-TV-nett.

Eier av kabel-TV-nett kan pålegges tiltak for å redusere forstyrrelsen hvis det ved uønsket utstråling som ikke overskrider krav til maksimal utstråling, allikevel skulle oppstå forstyrrelser av radiosamband, jf. § 22 om tilsyn og § 24 om sanksjoner.

I frekvensområder som nyttes for overføring av analoge kringkastingssignal, skal dempningen mellom to vilkårlige mottakertilkoblinger være tilstrekkelig til at forstyrrelser ikke oppstår. Kravet til grenseverdier for nødvendig dempning ansees oppfylt når relevant standard følges.

Hvis kabel-TV-nettet nyttes til teletjenester, må det gjøres nødvendige tiltak som sikrer at kringkastingssignal og teletjenester ikke forstyrrer hverandre.

Post- og teletilsynet gir veiledning om hvilke standarder som er relevante når det gjelder EMC og om anvendelse av standardene.

§ 19. Installasjon

Installasjon og reparasjon skal være fagmessig utført.

Kabler og ledninger i kabel-TV-nett skal monteres slik at kurser enkelt kan identifiseres, og slik at kobling, nedkobling, testing og nødvendig sikring enkelt kan utføres.

Kablene skal så langt mulig legges uten skjøter. Må kablen skjøtes, for eksempel grunnet spesielt vanskelige framføringsveier, skal skjøten registreres, jf. § 20.

Ved nyanlegg og oppgradering av eldre nett, skal nettdelen som sluttbrukerne tilkobles legges i stjernestruktur. Flest mulig sluttbrukere skal samles i ett felles stjerneforgreningspunkt. Det er ikke tillatt å sette inn mottakertilkoblinger i forbindelsen mellom stjernepunkter.

Post- og teletilsynet gir veiledning om hva som er fagmessig utførelse.

§ 20. Dokumentasjon, merking mv.

Når kabel-TV-nettet settes i drift etter installasjon kreves dokumentasjon. Dokumentasjonen skal utarbeides av installatør og leveres eier. Ved endringer av nettet skal den som utfører endringen oppdatere dokumentasjonen.

Dokumentasjonen må vise den geografiske utstrekningen av kabel-TV-nettet, samt alle termineringspunkter. Dokumentasjonen skal beskrive anlegget slik at vedlikehold og endringer kan utføres hensiktsmessig. For signalmottakende nett skal det alltid foreligge dokumentasjon av sammenkobling (grensesnitt) mot signalleverandørens nett.

Eier skal oppbevare dokumentasjonen så lenge anlegget er i drift, og slik at denne er tilgjengelig ved kontroll, jf. § 22 om tilsyn. Installatør skal oppbevare kopi av dokumentasjonen i minst 10 år.

Eventuelle tiltak vedrørende atmosfæriske utladninger eller koblede effekter fra nærførte elektriske anlegg skal fremgå av dokumentasjonen. Eventuelle underlag som beregninger og målinger knyttet til slike tiltak oppbevares av installatør.

Post- og teletilsynet gir veiledning om utforming av dokumentasjonen.

Kapittel IV. Taushetsplikt, tilsyn, klage mv.**§ 21. Taushetsplikt**

Dersom kabel-TV-nett nyttes for offentlig teletjeneste, skal installatør og tilbyder av tilgang til offentlig telenett eller offentlig teletjeneste bevare taushet om innholdet i telekommunikasjon og andres bruk av telekommunikasjon i samsvar med teleloven § 9–3.

§ 22. Tilsyn

Post- og teletilsynet fører tilsyn med at bestemmelsene i forskriften og vedtak fastsatt med hjemmel i forskriften blir oppfylt.

Som ledd i tilsynet kan Post- og teletilsynet ta stikkprøver, utføre målinger eller gjennomføre annen kontroll av nettet.

Eier plikter å gi tilsynet uhindret adgang til nettet og lokaler og medvirke til gjennomføringen av kontrollen, jf. teleloven kapittel 7. Nødvendige opplysninger og dokumentasjon skal utleveres, jf. teleloven § 9–1. Post- og teletilsynet kan kreve at installatør eller annen kyndig person er tilstede.

§ 23. Unntak

Post- og teletilsynet kan i særlige tilfeller gjøre unntak fra bestemmelser i forskriften.

§ 24. Sanksjoner

Ved brudd på plikter etter forskriften kan Post- og teletilsynet gjennomføre sanksjoner etter teleloven kapittel 7, og fastsette tvangsmulkt etter teleloven § 10–3.

Brudd på forskriften straffes etter teleloven § 10–4.

§ 25. Klage

Statens teleforvaltningsråd er klageinstans for enkeltvedtak fastsatt med hjemmel i forskriften.

§ 26. Ikrafttreden

Forskriften trer i kraft straks.

Fra samme dato oppheves følgende forskrifter:

- forskrift av 25. juni 1984 nr. 1315 om tekniske forskrifter for kabelnett/fellesantenneanlegg
- forskrift av 22. januar 1988 nr. 110 om fastsettelse av abonnementskontrakt for kabelnett
- forskrift av 15. mai 1997 nr. 472 om overføringsnett for kringkasting (kabel-TV-nett).

16. feb. Nr. 164 2001**Forskrift om endring i forskrift om avgifter til folketrygden for året 2001 for misjonærer mv. som er opptatt i folketrygden i medhold av folketrygdloven § 2–8.**

Fastsatt av Sosial- og helsedepartementet 16. februar 2001 med hjemmel i kgl.res. av 26. januar 2001 nr. 78 § 4 og § 5. Kunngjort 6. mars 2001.

I

I forskrift av 26. januar 2001 nr. 79 om avgifter til folketrygden for året 2001 for misjonærer mv. som er opptatt i folketrygden i medhold av folketrygdloven § 2–8 gjøres følgende endring:

§ 1 skal lyde:

Forskriften her omfatter personer som er sendt av norsk misjonsorganisasjon eller menighet for å drive humanitært eller filantropisk arbeid i utlandet, og som er medlem i trygden i medhold av folketrygdloven § 2–8, dersom vedkommende arbeidsgiver ikke plikter å svare arbeidsgiveravgift og heller ikke påtar seg å betale slik avgift. I særlige tilfelle kan departementet etter søknad bestemme at medlem i trygden som er sendt ut av annen organisasjon, også skal omfattes av forskriften.

Forskriften får anvendelse uten hensyn til hvor i utlandet arbeidet foregår og uten hensyn til hvilken inntekt som oppbæres under utenlandsoppholdet, men oppholdet må ha en varighet på minst to år. Det er et vilkår at vedkommende misjonsorganisasjon mv. har som formål å drive virksomhet av humanitær eller filantropisk art.

II

Endringen trer i kraft straks og gis virkning fra 1. januar 2001.

16. feb. Nr. 165 2001**Forskrift om valg av Sameting.**

Fastsatt ved kgl.res. 16. februar 2001 med hjemmel i lov av 12. juni 1987 nr. 56 om Sametinget og andre samiske rettsforhold (sameloven) § 2–7 og § 2–11. Fremmet av Kommunal- og regionaldepartementet. Kunngjort 6. mars 2001.

*I**Kapittel 1. Valgmåte, valgkretser, valgorganer m.m.***§ 1. Valgmåte, valgtidspunkt og valgperiode**

Valg til Sametinget holdes som direkte valg.

Valget holdes som forholdsvalg når mer enn ett forslag til valgliste blir godkjent i en valgkrets. I andre tilfelle holdes valget som flertallsvalg.

Valget holdes på samme dag som stortingsvalg.

Sametinget velges for et tidsrom av fire år. Valgperioden reknes fra 1. oktober i valgåret.

§ 2. Valgkretser og mandatfordeling

Ved valg til Sametinget velges tre medlemmer med varamedlemmer fra hver av de følgende valgkretser:

- Varanger (Sør-Varanger, Unjárga-Nesseby, Vadsø, Vardø og Båtsfjord kommuner),
- Tana (Deatnu-Tana, Berlevåg og Gamvik kommuner),
- Karasjok (Karášjohka-Karasjok kommune),
- Kautokeino (Guovdageaidnu-Kautokeino kommune),

5. Porsanger (Porsanger, Lebesby, Nordkapp og Måsøy kommuner),
6. Alta/Kvalsund (Kvalsund, Hammerfest, Alta, Hasvik og Loppa kommuner),
7. Nord-Troms (Kvænangen, Nordreisa, Skjervøy, Gáivuotna-Kåfjord, Storfjord og Lyngen kommuner),
8. Midt-Troms (Karlsøy, Tromsø, Balsfjord, Målselv, Bardu, Lenvik, Berg, Torsken og Tranøy kommuner),
9. Sør-Troms (Sørreisa, Dyrøy, Salangen, Lavangen, Gratangen, Skånland, Ibestad, Harstad, Bjarkøy og Kvæfjord kommuner),
10. Nordre Nordland (Andøy, Øksnes, Bø, Sortland, Hadsel, Vågan, Vestvågøy, Flakstad, Moskenes, Værøy, Røst, Lødingen, Tjeldsund, Evenes og Narvik kommuner),
11. Midtre Nordland (Ballangen, Tysfjord, Hamarøy, Steigen, Sørfold, Bodø, Fauske, Skjerstad, Saltdal, Gildeskål, Beiarn og Meløy kommuner),
12. Sørsameområdet (kommunene i Nordland fylke fra og med Rana og Rødøy og sørover, Nord-Trøndelag og Sør-Trøndelag fylker og Engerdal kommune i Hedmark fylke),
13. Sør-Norge (fylkene Møre og Romsdal, Sogn og Fjordane, Hordaland, Rogaland, Vest-Agder, Aust-Agder, Telemark, Buskerud, Vestfold, Akershus, Østfold, Oppland, Hedmark (unntatt Engerdal kommune) og Oslo.

§ 3. *Samevalgstyre*

I hver kommune skal et samevalgstyre forberede og avvikle valget. Den enkelte kommune avgjør selv om oppgavene i forbindelse med sametingsvalget skal legges til valgstyret eller om det skal velges særskilt samevalgstyre.

Gyldig avgjørelse kan bare treffes når minst halvparten av medlemmene deltar i forhandlingene og avgjørelsen. Vedtak fattes med flertall av de stemmer som avgis. I tilfelle stemmelikhet gjør lederens stemme utslaget. Alle møter holdes for åpne dører med mindre lukkede dører er nødvendig for å hindre at opplysninger underlagt taushetsplikt blir spredt.

Samevalgstyret kan overdra til lederen, et arbeidsutvalg på minst tre medlemmer eller sekretæren å treffe vedtak i enkeltsaker eller typer av saker som ikke er av prinsipiell betydning. Lederen kan bestemme at enkeltsaker som ikke er av prinsipiell betydning skal avgjøres ved sirkulasjon mellom samevalgstyrets medlemmer.

Samevalgstyret oppnevner selv de nødvendige hjelpere. Så vidt mulig bør oppnevnes personer som har kjennskap til valg og valgregler. I samråd med valgstyret kan samevalgstyret bestemme at funksjonærene ved stortingsvalget også skal tillegges oppgaver i forbindelse med sametingsvalget.

§ 4. *Sametingets valgnevnd*

Sametingets valgnevnd har ansvar for forberedelse og avvikling av valget. Sametingets valgnevnd oppnevnes av Sametinget og skal bestå av minimum fem medlemmer med varamedlemmer. Sametinget utpeker også valgnevndas leder. Medlemmene og varamedlemmene skal være samer med stemmerett ved sametingsvalget.

§ 3 andre, tredje og fjerde ledd gjelder tilsvarende for Sametingets valgnevnd.

Valgnevndas leder fastsetter møtested og innkaller til første møtet i Sametingets valgnevnd.

Sametingets valgnevnd er kun pålagt å utføre de gjøremål som følger av reglene nedenfor. Sametingets administrasjon fungerer som nevndas sekretariat.

Kapittel 2. Stemmerett og manntall

§ 5. *Stemmerett*

Stemmerett ved valg til Sametinget har samer som er norske statsborgere, som vil ha fylt 18 år senest 31. desember i valgåret og som ikke har mistet stemmeretten etter Grunnloven § 53. Samer som ikke er norske statsborgere har stemmerett dersom de har stått innført i norsk folkeregister som bosatt i riket de siste tre år før valgdagen og ellers fyller de vilkårene som gjelder for norske samer. Norske samer bosatt i utlandet har stemmerett dersom de noen gang har stått innført i norsk folkeregister som bosatt i riket og fyller vilkårene i første punktum. Samer som er ansatt i diplomatiet og konsulatvesenet og husstandsmedlemmer hos ansatte i diplomatiet eller konsulatvesenet, har stemmerett uavhengig av kravet om tidligere innføring i norsk folkeregister dersom de fyller vilkårene i første punktum.

Den som er stemmeberettiget etter reglene foran, må dessuten stå innført i samemanntall (jf. § 6) på valgdagen for å kunne avgi stemme til valget.

§ 6. *Samemanntall*

Det skal føres samemanntall for hver kommune. Manntallet kan føres ved hjelp av EDB. Samevalgstyret forestår manntallsføringen, men kan overlate det praktiske arbeidet i forbindelse med manntallsføringen til andre.

Samemanntallet utarbeides de år det er sametingsvalg. Til grunn legges folkeregisteret i kommunen, samemanntallet ved siste valg og de begjæringer om innføring eller strykning som er kommet inn innen 30. april i valgåret. Folkeregisterets kontor har ansvaret for at samevalgstyret får et utkast til samemanntall som er i samsvar med folkeregisteret.

I samemanntallet innføres de som den 31. mars i valgåret står innført i folkeregisteret som bosatt i kommunen, og som har stemmerett etter § 5. Likeså innføres norske samer som har stemmerett etter § 5 og som er bosatt utenfor riket, såfremt de noen gang i løpet av de siste ti år før valgdagen har vært folkeregisterført som bosatt i riket. Dette gjelder bare dersom vedkommende var innført i samemanntallet ved valget i 1997. I motsatt fall må vedkommende

søke om innføring i manntallet. Søknad om slik innføring må være kommet inn til samevalgstyret senest kl. 15 mandag to uker før valgdagen. Norske samer som har stemmerett etter § 5 og som er bosatt utenfor riket, og som ikke har vært folkeregisterført som bosatt i riket noen gang i løpet av de siste ti år før valgdagen, skal føres inn i samemanntallet dersom søknad om slik innføring er kommet inn til samevalgstyret senest kl. 15 mandag to uker før valgdagen. Søknaden må inneholde forsikring om at søkeren fortsatt er norsk statsborger. Departementet kan gi nærmere forskrift om søknaden. Personer som er nevnt i § 5 første ledd, 4. punktum, skal føres inn i samemanntallet uten søknad.

De som har stemmerett etter § 5, og som flytter til riket etter 31. mars, skal – når de ikke har vært folkeregisterført som bosatt i riket noen gang i løpet av de siste ti år før valgdagen – samemanntallsføres i den kommunen de flytter til, dersom samevalgstyret har mottatt begjæring om innføring i samemanntallet senest kl. 15 mandag to uker før valgdagen.

Stemmeberettigede som er bosatt utenfor riket, på Svalbard og Jan Mayen, skal føres inn i samemanntallet i den kommunen hvor de sist var innført i folkeregisteret som bosatt. Det samme gjelder stemmeberettigede som flytter inn i riket etter 31. mars, når de noen gang i løpet av de siste ti år før valgdagen har vært folkeregisterført som bosatt i riket. Personer som er stemmeberettiget etter § 5 første ledd, 4. punktum, og som ikke har vært folkeregisterført som bosatt i riket noen gang, skal føre inn i samemanntallet i Oslo kommune.

§ 7. Innføring i samemanntall

De som oppfyller stemmerettsvilkårene etter § 5, og som avgir erklæring om at de oppfatter seg selv som same og som enten

- a) har samisk som hjemmespråk eller
- b) har eller har hatt forelder, besteforelder eller oldeforelder med samisk som hjemmespråk, eller
- c) er barn av person som står eller har stått i samemanntallet,

kan kreve seg innført i samemanntallet i bostedskommunen.

Begjæring om innføring i samemanntall sendes til Sametinget eller til samevalgstyret i bostedskommunen. Begjæring om innføring i samemanntall får ikke virkning ved valget dersom den ikke kommer fram til samevalgstyret innen 30. april i valgåret. Sametinget setter opp en liste over begjæringer om innføring i samemanntallet og sender denne sammen med de innkomne begjæringer om innføring i samemanntallet til samevalgstyret i den enkelte kommune. Listen og de innkomne begjæringene må være samevalgstyret i hende til slik tid at det kan behandle begjæringene i forbindelse med utarbeidingen av utkast til samemanntall.

Sametinget kan fastsette skjema som kan benyttes ved begjæring om innføring i samemanntallet.

§ 8. Kunngjøring om manntallsføringen

Senest 15. april i valgåret skal Sametingets valg nemnd kunngjøre opplysning om at de som anser seg stemmeberettigede etter § 5 og som ikke tidligere er innført i samemanntall, innen 30. april kan sende melding til samevalgstyret i den kommunen der de er innført i folkeregisteret som bosatt pr. 31. mars med begjæring om å bli innført i samemanntallet i kommunen. Kunngjøringen skal også inneholde opplysning om at den som oversitter fristen ikke kan delta ved valget. I kunngjøringen skal det også opplyses at de som ønsker seg innført i samemanntall, kan få skjema for begjæring om slik innføring ved henvendelse til Sametinget eller samevalgstyret i bostedskommunen. Kunngjøringen skal skje kun en gang.

§ 9. Utkast til samemanntall

Samevalgstyret utarbeider utkast til samemanntall på grunnlag av folkeregisteret i kommunen, samemanntallet ved siste valg og de begjæringer som er kommet inn innen 30. april i valgåret. Det skal legges til grunn at de opplysninger som er gitt i begjæringene er riktige, med mindre det foreligger særlige forhold som tilsier noe annet. Samevalgstyret kan, dersom det er grunnlag for det, foreta nærmere undersøkelser før det fører den enkelte inn i utkastet til samemanntall.

Utkastet til samemanntall skal være ferdig senest den 10. mai. Innen samme frist skal det settes opp en liste over dem som har begjært seg innført i samemanntallet, men som samevalgstyret ikke har funnet å kunne ta med i utkastet. Samevalgstyret sørger for at disse straks blir gitt melding om dette. Meldingen skal inneholde opplysning om hvorfor vedkommende ikke er innført i manntallsutkastet. Videre skal opplyses om reglene for klage etter § 11, og tid og sted for kjennelsesmøtet etter § 12.

Samevalgstyret sørger for at politiske partier og andre grupper som stiller liste i valgkretsen ved valget, får et eksemplar av utkastet til samemanntall uten betaling, dersom de har satt fram skriftlig krav om dette til samevalgstyret senest 15. april i valgåret. Manntallsavskrifter og eventuelt annet materiell som bygger på samemanntallet, kan bare brukes til organisasjonsformål og ikke overlates til utenforstående. Materiellet skal tilintetgjøres når det ikke lenger brukes, senest to år etter utløpet av valgåret. Departementet kan gi nærmere forskrifter om oppbevaring og tilintetgjøring av materiellet.

§ 10. Gjennomsyn av samemanntallet

Det utkast til samemanntall som er utarbeidet i henhold til § 9 skal i tidsrommet fra den 11. – 24. mai ligge ute til offentlig gjennomsyn etter nærmere bestemmelse av samevalgstyret. Samevalgstyret skal på forhånd kunngjøre hvor manntallet legges ut til gjennomsyn, sammen med en oppfordring til enhver om å klage, dersom en mener at en selv eller noen annen med urette er innført i eller utelatt fra manntallet. Kunngjøringen skal dessuten gjøre rede for

framgangsmåten ved klage, sammen med opplysning om hvor klagen skal innleveres, og om fristen for når den må være innkommet. Samtidig kunngjøres tid og sted for kjennelsesmøtet etter § 12.

Kunngjøring som nevnt i første ledd skal samordnes med valgstyrets kunngjøring om utlegging av manntallet for stortingsvalget etter valgloven § 7 første ledd. Kunngjøring som nevnt i første ledd kan unnlates dersom det ikke er registrert noen personer i samemanntallet i kommunen. I kommuner der lokale forhold tilsier det kan kunngjøring skje i form av direkte meddelelse til hver enkelt som er innført i manntallet, og hver enkelt som samevalgstyret har funnet ikke å kunne føre inn i samemanntallet.

§ 11. Klage over samemannntall

Klage over samemannntallet må være kommet inn til samevalgstyret senest kl. 15 den 24. mai i valgåret. Klagen skal være skriftlige og begrunnet. Samevalgstyret skal straks etter klagefristens utløp sette opp en oversikt over dem som klagen gjelder. Denne oversikten skal ligge ute til offentlig gjennomsyn etter nærmere bestemmelse av samevalgstyret.

Samevalgstyret skal straks underrette dem hvis stemmerett det er reist innsigelse mot.

§ 12. Kjennelsesmøtet

Samevalgstyret skal senest den 1. juni i valgåret avholde møte for å avsi kjennelser om innføringer og strykninger i samemannntallet. Den hvis stemmerett skal behandles, og den som har klaget, har rett til selv eller ved fullmektig å uttale seg og føre bevis under møtet.

I kjennelsesmøtet kan innføring i samemannntallet skje etter klage, oppdaget feil eller når vedkommende har fått eller vil få stemmerett senest på valgdagen. Innføring kan også skje etter søknad som nevnt i § 6 tredje og fjerde ledd. Strykning kan skje etter klage, oppdaget feil eller når vedkommende har mistet stemmeretten eller er avgått ved døden. Er det grunn til å tro at den som blir innført også står i samemannntallet i en annen kommune, skal underretning om innføringen straks sendes til samevalgstyret der.

§ 13. Behandling av samemannntallet etter kjennelsesmøtet

Samevalgstyret kan bestemme at samemannntallet skal ligge ute til offentlig gjennomsyn etter at kjennelsesmøtet er avholdt. Samevalgstyret stryker dem som dør eller mister stemmeretten og dem som er innført i samemannntallet i en annen kommune, når samevalgstyret får melding om innføringen etter § 12 andre ledd siste punktum. Samevalgstyret stryker også dem som innen valgdagen krever seg strøket av samemannntallet. Når samevalgstyret godkjenner søknad om innføring i manntallet etter § 6 tredje og fjerde ledd, skal innføringen foretas før valgdagen. Sametingets valgmennd kan, etter søknad fra samevalgstyret, gi samtykke til at personer som ikke er kommet med i samemannntallet føres inn etter at kjennelsesmøtet er avholdt, dersom utelattelsen skyldes tekniske feil av generell karakter.

Samevalgstyret skal straks sende underretning til dem som blir strøket eller innført i samemannntallet etter at utkastet ble lagt ut til offentlig gjennomsyn, unntatt dem som er strøket fordi de er døde.

Kapittel 3. Valgbarhet og plikt til å motta valg

§ 14. Valgbarhet

Valgbar til Sametinget og pliktig til å motta valget er enhver som er innført i samemannntall i valgkretsen, som er innført i folkeregister som bosatt i kretsen på valgdagen, og som ikke er utelukket eller fritatt.

§ 15. Utelukkelse fra valg

Personalet ved Sametingets administrasjon er utelukket fra valg til Sametinget.

§ 16. Fritaksgrunner

Rett til å kreve seg fritatt for valg til Sametinget har

- a) de som innen valgårets utløp har fylt seksti år
- b) de som har gjort tjeneste som medlem av Sametinget de siste fire år, og
- c) de som overfor Sametingets valgmennd godtgjør at de ikke vil kunne skjønne sine plikter som medlem av Sametinget uten uforholdsmessig vanskelighet.
- d) den som er medlem av en organisasjon (en gruppe, et parti eller en lignende sammenslutning) som er registrert etter § 17, når vedkommende er oppført som kandidat på et listeforslag som ikke er framsatt av denne organisasjonen.

Kapittel 4. Registrering av samepolitiske enheter

§ 17. Registrering av samepolitiske enheter

En organisasjon (en gruppe, et parti eller en liknende sammenslutning) kan søke Sametinget om å bli registrert med et bestemt partinavn.

Søknaden skal være underskrevet av medlemmene av organisasjonens hovedstyre.

Begjæring av registrering skal være ledsaget av erklæring underskrevet av minst 200 personer med stemmerett ved sametingsvalg, om at de ønsker organisasjonen registrert. Stemmerettsalderen må være nådd innen utgangen av det kalenderår søknaden fremmes. Hver underskrift skal være datert, og dateringen må ikke være mer enn ett år eldre enn søknaden. Hver underskrivers postadresse og fødselsdato må være påført. Det skal legges til grunn at de oppførte

underskrivere selv har skrevet under de nevnte erklæringer, og at de gitte erklæringer og opplysninger er riktige, med mindre særlige forhold tilsier noe annet.

Et partinavn kan ikke bli registrert dersom navnet er utsatt for å bli forvekslet med partinavn som allerede er registrert etter denne bestemmelse eller valgloven § 17. Navnet kan heller ikke bli registrert dersom det er utsatt for å bli forvekslet med partinavn som tidligere er søkt registrert, med mindre sistnevnte søknad er endelig avslått. Et registrert partinavn blir fritt fire år etter at organisasjonen er oppløst eller har byttet navn. Navnet blir også fritt når organisasjonen ved to påfølgende valg til Sametinget ikke har stilt liste i noen valgkrets.

En organisasjon som allerede er registrert med et bestemt partinavn kan søke om å få endre det registrerte navnet. I så fall gjelder bestemmelsene i første, andre og fjerde ledd foran tilsvarende. Søknad om registrering må være kommet inn til Sametinget senest 1. februar i valgåret for at registreringen skal ha virkning ved valget.

Bestemmelsene om registrering av nytt partinavn gjelder tilsvarende dersom to eller flere registrerte organisasjoner går sammen i en organisasjon under et nytt partinavn.

Sametinget avgjør om et partinavn skal registreres eller nektes registrert. Vedtak om å registrere eller å nekte registrering av et partinavn kan ikke påklages.

Kapittel 5. Listeforslagene og behandlingen av disse

§ 18. Forslagsrett

Enhver som er innført i samemanntall i valgkretsen kan sette fram forslag til valgliste i kretsen.

§ 19. Kunngjøring

Sametingets valgnemnd skal senest den 28. februar i valgåret kunngjøre en oppfordring til de stemmeberettigede om å sende inn forslag til valgliste. Kravene til valgliste skal framgå av kunngjøringen. Kunngjøringen skal skje kun en gang.

§ 20. Krav til valgliste

Et forslag til valgliste må for å kunne godkjennes

- a) Være innlevert senest 31. mars i valgåret.

Et listeforslag anses innlevert når det er kommet Sametingets valgnemnd i hende. Det anses også innlevert når det er levert til posten for viderebefordring, eller til den Sametingets valgnemnd har gitt fullmakt til å motta listeforslaget.

- b) Tydelig angi hvilket valg det gjelder, og ha en overskrift som angir hvilken gruppe det utgår fra, og som ikke kan lede til forveksling. En organisasjon som er registrert i medhold av § 17 skal benytte det registrerte navnet.
- c) Være utfyllt i tydelig rekkefølge med navnene på ni personer som er valgbare i kretsen, jf. § 14. Forslaget kan dessuten i fortsatt rekkefølge være utfyllt med navnene på inntil seks andre personer.

Kandidatene skal være betegnet med for-, mellom- og etternavn, og – hvis det er nødvendig for å unngå forveksling – med stilling og/eller bostedsadresse.

- d) Være egenhendig undertegnet av minst femten samer med forslagsrett, jf. § 18. Utgår listeforslaget fra en organisasjon som er registrert av Sametinget i medhold av § 17, er det tilstrekkelig at listeforslaget er underskrevet av leder og sekretær for lokalorganisasjon i valgkretsen dersom vedkommende har stemmerett i valgkretsen, eller av to andre personer med forslagsrett som er bemyndiget av organisasjonens hovedstyre til å underskrive listeforslaget. Underskriverne kan ikke stå som forslagsstillere på noe annet forslag.
- e) Ikke ha kandidat felles med noe annet forslag.

Et listeforslag må inneholde angivelse av en tillitsvalgt med vararepresentant, blant dem som har skrevet under på listeforslaget, som Sametingets valgnemnd kan henvende seg til ved forhandlinger om listeforslaget. Som vedlegg til listeforslaget skal følge en fortegnelse over forslagsstillernes og kandidatenes fødselsdato og bostedsadresse. Forslagene skal legges ut til offentlig gjennomsyn etter hvert som de kommer inn.

§ 21. Tilbakekallelse av listeforslag

Et forslag til valgliste kan tilbakekalles av minst halvparten av forslagsstillerne. Erklæring om tilbakekallelse må være innlevert senest 20. april i valgåret. Bestemmelsene i § 20 punkt a annet ledd gjelder tilsvarende.

§ 22. Underretning til listekandidatene

Sametingets valgnemnd skal underrette samtlige kandidater på listeforslagene. I underretningen skal gjøres rede for fritaksgrunnene, jf. § 16, og at krav om fritak må framsettes og – sammen med nødvendige begrunnelser og attester – være kommet inn til Sametingets valgnemnds adresse innen en bestemt dato som fastsettes av valgnemnda. Underretningen skal også inneholde opplysning om at retten til fritak vil gå tapt dersom krav ikke blir framsatt på den måten og innen den fristen som er fastsatt. Departementet fastsetter skjema for underretningen.

§ 23. Godkjenning av valglistene

Sametingets valgnemnd avgjør senest 1. juni i valgåret om de innkomne forslag til valglistene, tilbakekallelser etter § 21 og erklæringer etter § 22 skal godkjennes, og undersøker om kandidatene og forslagsstillerne fyller de fastsatte vilkår.

Følgende regler gjelder for Sametingets valgnemnds behandling av listeforslagene:

- a) Sametingets valgnemnd eller dets leder skal ved forhandlinger med den utpekte tillitsvalgte søke å bringe listeforslag eller tilbakekallelser i foreskrevet stand.

- b) Forslagsstillerne plikter, når Sametingets valg nemnd krever det, å legge fram den dokumentasjon som er nødvendig for å vise at de vilkår som disse reglene fastsetter for forslagsstillere/kandidater er oppfylt.
- c) Etter at fristen som er satt i § 20 første ledd bokstav a er utløpt, kan forslagsstillerne bare gjøre de endringer i listeforslagene som er nødvendig for å bringe forslagene i samsvar med de fastsatte vilkår.
- d) Står en forslagsstiller på flere listeforslag, skal han/hun gis pålegg om å si i fra innen en bestemt frist hvilket forslag han/hun vil stå på. Svarer ikke vedkommende, strykes han/hun av alle listeforslag.
- e) Står en kandidat på flere listeforslag, skal han/hun gis pålegg om å si i fra innen en bestemt frist hvilket forslag han/hun vil stå på. Svarer ikke vedkommende, blir han/hun stående på det forslaget som først er innlevert uten senere å være tilbakekalt, men strykes av de andre forslagene.
- f) En kandidat som ikke er valgbar, strykes av listeforslaget med mindre det blir dokumentert at vedkommende oppfyller valgbarhetsvilkårene på valgdagen.
- g) En kandidat som blir fritatt etter reglene i § 16 strykes av listeforslaget.
- h) Den tillitsvalgte bestemmer hvilket navn som skal settes inn på en plass som er blitt ledig fordi en kandidat er blitt strøket av listen. Gir den tillitsvalgte ingen slik beskjed, rykker de etterfølgende kandidater opp i uforandret rekkefølge.
- i) Når det etter den 31. mars skal settes inn et navn på et listeforslag i stedet for et som er strøket, må den tillitsvalgte legge fram skriftlig erklæring fra den nye kandidaten om at vedkommende er villig til å stå på listen.
- j) Det kan ikke settes inn navn som allerede er ført opp på et annet innlevert listeforslag.
- k) Har flere valglistene samme overskrift, eller overskrifter som ikke tydelig skiller seg fra hverandre, og saken ikke blir ordnet ved forhandlinger, seires det forslaget som er innlevert først. Enerett til partinavn i henhold til valgloven § 17 går likevel alltid foran navn som ikke er registrert. Enerett til partinavn etter § 17 i reglene her går alltid foran andre navn, også partinavn som er registrert i medhold av valgloven.

Oversettelse av fristene etter § 20 punkt a, § 21 og § 22, kan ikke avhjelpe.

Sametingets valg nemnd skal snarest mulig etter godkjenningen kunngjøre overskriftene på de godkjente listeforslagene slik at de blir kjent for de stemmeberettigede. Samtidig med at listene blir kunngjort skal den tillitsvalgte for hver liste få tilsendt en avskrift av den godkjente listen. Sametingets valg nemnd sørger dessuten for at alle samevalgstyrene får tilsendt et tilstrekkelig antall av alle de godkjente valglistene i kretsen, bl.a. til oppslag i valglokalene.

§ 24. Trykking av stemmesedler

Sametingets valg nemnd sørger for at det blir trykt et tilstrekkelig antall stemmesedler av alle godkjente valglistene i valgkretsen til bruk for velgerne ved forhåndsstemmegivningen og i valglokalene. Sametingets valg nemnd skal i god tid før 15. juli oversende til statens postselskap et tilstrekkelig antall av disse stemmesedlene til bruk ved forhåndsstemmegivningen. Stemmesedlene skal være blå, enslydende med en offisiell valgliste og ha en overskrift som denne, – valg tid, valgkrets og navnene på den tillitsvalgte og forslagsstillerne behøver likevel ikke være tatt med. Sametingets valg nemnd sørger i tillegg for at samevalgstyrene i valgkretsen og statens postselskap får tilsendt et tilstrekkelig antall blanke blå stemmesedler. Den tillitsvalgte for den enkelte valgliste kan utover det antall som trykkes til bruk for velgerne, for egen regning kreve å få det antall stemmesedler han/hun ønsker. Krav om dette må i tilfelle framsettes skriftlig innen den frist Sametingets valg nemnd fastsetter.

Sametingets valg nemnd skal sørge for at det trykkes en veiledning på stemmesedlene om hvordan velgeren kan foreta endringer på stemmeseddelen.

Departementet kan gi nærmere bestemmelser om innholdet og utformingen av trykte stemmesedler, herunder om veiledning for velgerne om framgangsmåten ved valget og om trykningstekniske metoder som kan lette behandlingen og opptellingen av stemmesedlene. Departementet kan gi nærmere bestemmelser om sortering og pakking eller annen praktisk tilrettelegging av trykte stemmesedler med godkjent valgliste til bruk ved forhåndsstemmegivningen.

Kapittel 6. Forhåndsstemmegivningen

§ 25. Adgang til å avgi forhåndsstemme

En velger som vil være forhindret fra å møte personlig på valgtinget kan etter reglene i dette kapittel avgi stemme på forhånd hos en som er stemmemottaker etter § 27.

§ 26. Tid for forhåndsstemmegivningen

Forhåndsstemmegivning skal starte 15. juli i valgåret innenriks (unntatt på Svalbard og Jan Mayen) og 1. juli i valgåret utenriks, på Svalbard og Jan Mayen. Stemmegivningen må ikke foregå senere enn siste fredag før valget.

Velgeren må selv sørge for å avgi forhåndsstemme så tidlig at den kommer vedkommende samevalgstyre i hende innen utgangen av første tirsdag etter valgdagen. Stemmemottakeren er ikke forpliktet til å sette i verk særskilte foranstaltninger for at stemmegivningen skal komme fram til samevalgstyret i tide.

Velgere som ønsker å avgi forhåndsstemme må ha med seg valgkort, jf. valglovens § 9a. Velgere som ønsker å avgi forhåndsstemme både til stortingsvalget og sametingsvalget skal gjøre dette samtidig.

§ 27. Stemmemottakere

Som stemmemottakere tjenestegjør:

- a) Stemmemottakere oppnevnt av statens postselskap blant tilsatte.
- b) På Svalbard: Sysselmannen, som også kan oppnevne andre stemmemottakere.
- c) På Jan Mayen: Den som departementet bestemmer.
- d) Utenfor riket: Utenriktjenestemann ved lønnet norsk utenriksstasjon og ved ulønnede norske utenriksstasjoner som av Utenriksdepartementet er særskilt bemyndiget til det, eller den departementet bestemmer. Ved utenriksstasjoner kan stasjonssjefen, når han finner det påkrevet, oppnevne en eller flere av stasjonens funksjonærer til å motta forhåndsstemmer på stasjonen.
- e) På norsk fartøy som går i utenriksfart eller i fart mellom Norge og Svalbard eller Jan Mayen: Skipsfører eller styrmann. Disse plikter bare å medvirke ved stemmegivning av skipets mannskap og passasjerer.
- f) På norsk borefartøy, og andre faste og flyttbare innretninger i sjøen, som er engasjert i virksomhet utenfor norsk territorialfarvann: Innretningens sjef eller dennes stedfortreder. Bestemmelsene i bokstav e andre punktum gjelder tilsvarende.

§ 28. Sted for forhåndsstemmegivningen

Velgeren må avgi stemme personlig overfor en stemmemottaker etter § 27.

Stemmegivning for stemmemottaker etter § 27 bokstav a foregår på samme sted som forhåndsstemmegivning til stortingsvalg. Stemmegivning for stemmemottaker etter § 27 bokstav b foregår der sysselmannen har bestemt. Stemmegivning for utenriktjenestemann ved norsk utenriksstasjon foregår ved stasjonen. Stemmegivning i overvær av stemmemottaker utenfor riket oppnevnt av departementet og på Jan Mayen foregår der departementet bestemmer. Stemmegivning etter § 27 bokstav e og f foregår ombord på vedkommende fartøy eller innretning. Foregår stemmegivningen på sykehus, fødehjem, sykehjem (pleiehjem), aldershjem eller annen institusjon beregnet på pleie, opphold eller behandling for personer som er syke, uføre e.l., kan stemmer mottas også på pasientrommene. Stemmer kan også mottas hjemme hos personer som oppholder seg i trygdeboliger eller lignende boliger med umiddelbar tilknytning til slik institusjon som nevnt i foregående punktum.

Innen 1. juni i valgåret fremmer valgstyret et forslag overfor statens postselskap om på hvilke institusjoner i kommunen statens postselskap skal motta forhåndsstemmer. Samevalgstyret skal underrettes om på hvilke institusjoner det er adgang til å avgi forhåndsstemme. Innen 1. august i valgåret avgjør statens postselskap når og på hvilke institusjoner det skal mottas forhåndsstemmer, og sender samtidig en orientering om avgjørelsen til valgstyret og samevalgstyret. Statens postselskap skal kunngjøre stemmegivning ved oppslag på institusjonen. Stemmemottaker på institusjon skal på forhånd drøfte ordningen av stemmegivningen der med institusjonens ledelse.

§ 29. framgangsmåten ved forhåndsstemmegivningen

Stemmegivningen foregår slik:

- a) Stemmemottakeren gjør velgeren kjent med reglene for stemmegivningen, og skaffer vedkommende etter ønske nødvendige skrivesaker. Stemmemottakeren kan kreve at velgeren legitimerer seg dersom vedkommende er ukjent for stemmemottakeren.
- b) Stemmemottakeren gir velgeren en stemmeseddelkonvolutt.
- c) Når stemmegivningen foregår etter § 27 bokstav a skal stemmemottakeren gi velgeren en stemmeseddel for hver godkjent valgliste som deltar ved valget, samt en blank blå stemmeseddel. Velgere som ikke har stemmerett i valgkretsen skal få utlevert en blank blå stemmeseddel der vedkommende selv må skrive navnet på den valglisten han/hun vil stemme på. Stemmemottakeren må ikke i noe tilfelle ta tilbake noen av de utleverte stemmesedler som velgeren ikke har brukt.

Velgeren legger selv stemmeseddel i stemmeseddelkonvolutten i enerom og usett. Ved stemmegivning for landpostbud og på pasientrom gjelder kravet om at stemmegivningen skal foregå i enerom og usett, i den utstrekning dette lar seg gjøre.

- d) Når stemmegivningen foregår etter § 27 bokstav a gir velgeren stemmeseddelkonvolutten og valgkortet til stemmemottakeren. Hvis det er grunn til å anta at velgeren er i en slik tilstand som beskrevet i § 40, skal stemmemottakeren bevitne dette ved påtegning på valgkortet. Stemmemottakeren legger deretter stemmeseddelkonvolutten og valgkortet i en omslagskonvolutt som han kleber igjen og legger i en forseglet urne i velgerens påsyn. Dersom velgeren avgir forhåndsstemme til både stortingsvalget og sametingsvalget, legges stemmeseddelkonvoluttene for begge valgene i samme omslagskonvolutt.
- e) Når forhåndsstemmegivningen foregår etter § 27 bokstav b – f, gir stemmemottakeren velgeren en omslagskonvolutt. I denne legger velgeren selv stemmeseddelkonvolutten. Velgeren kleber deretter selv igjen omslagskonvolutten. Stemmemottakeren påfører omslagskonvolutten velgerens fulle navn og nøyaktig adresse på hjemstedet 31. mars i valgåret, sammen med tid og sted for stemmegivningen. Ved stemmegivning i overvær av stemmemottaker nevnt i § 27 bokstav e og f trengs ingen stedsangivelse, men fartøyets/innretningens navn og eier skal påføres. Videre påfører stemmemottakeren bevitnelse om at bestemmelsene i bokstav a, bokstav c andre ledd, 1. punktum og bokstav e 2. punktum er iaktatt, om hvorvidt stemmemottakeren er sikker på at velgeren er den vedkommende sier seg å være. Hvis det er grunn til å anta at velgeren er i slik tilstand som nevnt i § 40 bevitner stemmemottakeren dette ved påtegning på omslagskonvolutten. Stemmemottakeren skriver så under det som er påført omslagskonvolutten.

Stemmemottakeren leverer deretter omslagskonvolutt til velgeren, som egenhendig bekrefter riktigheten av de opplysninger som er påført omslagskonvolutt. Ved sin underskrift på omslagskonvolutt erklærer velgeren samtidig at han/hun vil være forhindret fra å møte personlig på valgtinget.

- f) Stemmemottakeren sender forhåndsstemmegivningen på hurtigste betryggende måte til vedkommende valgstyre.
- g) Valgagitasjon er ikke tillatt i det rom der stemmegivningen foregår og i tilstøtende rom. Valgfunksjonærene må ikke gi opplysninger til uvedkommende om forbruket av de forskjellige valglisters stemmesedler. Uvedkommende må heller ikke gis adgang til stemmeavluksene for å kontrollere forbruket av stemmesedlene.
- h) Velgere som på grunn av legemlige mangler eller andre årsaker, ikke er i stand til å avgi sin stemme slik som beskrevet i denne paragraf, kan få den nødvendige hjelp av en person som han selv utpeker, og som har fylt 14 år. En slik person kan også skrive under på omslagskonvolutt med sitt eget navn på vegne av velgeren.

§ 30. *Bokføring av stemmegivningen. Underretning ved dødsfall*

Stemmemottaker som nevnt i § 27 bokstav e og f skal i skipets/innretningens dagbok innføre at stemmegivningen er skjedd, velgerens fulle navn, den kommunen hvor han er stemmeberettiget, og når stemmegivningen er sendt.

Enhver stemmemottaker utenriks, på Svalbard og Jan Mayen, skal straks gi vedkommende valgstyre telegrafisk underretning, dersom han får vite at noen velger som har avgitt stemme hos ham, er avgått ved døden før valget.

§ 31. *Ambulerende stemmemottaking*

Personer som ikke har mulighet til å avgi forhåndsstemme til landpostbud kan, dersom de er syke og uføre og av den grunn ikke vil være i stand til å møte fram i et valglokale på valgdagen, avgi stemme der de oppholder seg, i samsvar med reglene i valgloven § 36. Velgere som har søkt om å få avgi forhåndsstemme til stortingsvalget trenger ikke sende egen søknad for å kunne avgi stemme til sametingsvalget. Velgere som ønsker å forhåndsstemme etter reglene i denne bestemmelsen til begge valg må gjøre dette samtidig.

Kapittel 7. Stemmegivning på valgtinget

§ 32. *Sted for stemmegivningen*

Stemmegivningen til sametingsvalget holdes på samme sted og til samme tid som stemmegivningen til stortingsvalget. De to stemmegivninger holdes klart atskilt.

Dersom lokale forhold tilsier det, kan valgstyret i samråd med samevalgstyret bestemme at stemmegivning til sametingsvalget skal foregå ved et begrenset antall stemmesteder i kommunen.

§ 33. *Stemmestyre for sametingsvalget*

De stemmestyre som er oppnevnt i medhold av valgloven § 28, skal også fungere ved stemmegivningen til sametingsvalget.

Samevalgstyret kan bestemme at stemmestyrene skal suppleres med inntil tre medlemmer med varamedlemmer som skal bistå ved stemmegivningen til sametingsvalget. De som velges i medhold av foregående punktum skal såvidt mulig være samer. Pliktig til å motta valg er enhver som står i samemantallet i kommunen. Personer som bor i stemmekretsen, bør fortrinnsvis velges.

§ 34. *Kunngjøring om stemmegivningen*

Samevalgstyret kunngjør tid og sted for valgtinget og når stemmegivningen skal være avsluttet. Kunngjøringen skal samordnes i en felles kunngjøring med den kunngjøring valgstyret er pålagt i henhold til valgloven § 29 første ledd. I kommuner der lokale forhold tilsier det kan kunngjøring etter første punktum i stedet skje i form av direkte meddelelse til hver enkelt stemmeberettiget.

§ 35. *Bokføring av valgtinget*

Samevalgstyrets leder fører inn i en bok (valgboken) alt som behandles og avgjøres på valgtinget. Valgboken føres i samsvar med formular fastsatt av departementet, og den skal oppbevares av samevalgstyrets leder. I valgboken innføres uttrykkelig datoene for kunngjøringen om utlegging av manntallet mv. (§ 10), for kjennelsesmøtet (§ 12) og for kunngjøringen om valgtinget (§ 34).

Foregår stemmegivningen på flere steder i kommunen, skal stemmestyrets leder bokføre alt som behandles i en bok som føres i samsvar med formular fastsatt av departementet. Blir det reist innsigelse mot at valget fremmes, bokføres innsigelsen og grunnen. Deretter får velgerne adgang til å avgi stemme.

Departementet kan gi nærmere regler om føring av bøker etter første og andre ledd.

Lederen i valgstyret eller stemmestyret leser opp det som er bokført, og samtlige medlemmer skriver under. Dette gjøres hver dag, dersom valgtinget varer i flere dager.

§ 36. *Åpning av valgtinget. Ordensregler mv.*

Valgtinget begynner til fastsatt tid. Lederen av stemmestyret leser opp den erklæring som er fastsatt av Kongen i medhold av valgloven § 37.

På valgtinget kan det ikke reises strid om stemmerett.

Innsigelse mot at sametingsvalget fremmes, skal framsettes så snart tinget er satt, eller så snart det som innsigelsen grunnes på er inntruffet.

Samevalgstyret avgjør hver innsigelse så snart den er reist. Blir innsigelsen framsatt for et stemmestyre, går det fram som beskrevet i § 35 annet ledd.

I valglokalet og i tilstøtende rom er det ikke tillatt

- å drive valgagitasjon
- å utføre handlinger som kan forstyrre eller hindre en normal gjennomføring av valghandlingen
- for uvedkommende å føre kontroll med hvem som møter fram og avgir stemme
- å foreta velgerundersøkelser eller lignende utspørring av velgerne.

Valgstyret kan bestemme om en viss aktivitet er omfattet av forbudet i foregående ledd, og kan bestemme hvilke områder som skal regnes for å være i umiddelbar nærhet av valglokalet. Stemmestyrets leder eller nestleder kan om nødvendig bortvise den som opptrer i strid med reglene i foregående ledd. Den som blir bortvist, kan bringe avgjørelsen inn for stemmestyret som kan stadfeste eller oppheve avgjørelsen.

Trykte stemmesedler skal være som beskrevet i § 24 første ledd tredje punktum eller lyde på valglistens navn uten å ha med kandidatnavn. Andre trykte stemmesedler må ikke utdeles.

Samevalgstyret eller stemmestyret sørger for at det i vedkommende valglokale til enhver tid er tilgjengelig for velgerne trykte stemmesedler for alle godkjente valglister i valgkretsen. Dersom beholdningen av stemmesedler for en valgliste ikke blir tilstrekkelig, må en sørge for at det i stedet er tilgjengelige blanke, blå stemmesedler, som velgerne i tilfelle kan fylle ut. Departementet kan gi nærmere forskrifter om dette.

Stemmestyrets medlemmer og valgfunksjonærene må ikke gi opplysninger til uvedkommende om forbruket av de forskjellige valglisters stemmesedler. Uvedkommende må heller ikke gis adgang til stemmeavluksene eller andre steder der stemmesedler er utlagt for å kontrollere forbruket av stemmesedlene.

§ 37. Framgangsmåten ved stemmegivningen når velgeren er manntallsført i vedkommende stemmekrets

Når valgtinget er åpnet i samsvar med § 36 første ledd, får de velgere som er innført i samemantallet, adgang til å avgi stemme etterhvert som de møter fram. Også velgere som har stemt på forhånd, kan avgi stemme hvis det ikke er satt kryss i samemantallet ved velgerens navn. Framgangsmåten er slik: Først settes et kryss eller annet tydelig merke i samemantallet ved velgerens navn. Så får han utlevert en stemmeseddelkonvolutt og blir vist til et avlukket rom i valglokalet, hvor han usett av alle kan legge stemmeseddel i konvolutten. Konvolutten legger han så ned i en urne som står på stemmestyrets bord.

Velger som på grunn av legemlige mangler eller andre årsaker ikke er i stand til å avgi stemme slik som nevnt i første ledd, kan få den nødvendige hjelp av en person som han selv utpeker blant dem som er til stede i valglokalet, og som har fylt 14 år. Er velgeren ikke i stand til å bevege seg inn i valglokalet, leverer to personer som enten er medlemmer av stemmestyret eller valgfunksjonærer, ham umiddelbart utenfor lokalet en stemmeseddelkonvolutt og en stemmeseddel for hver godkjente valgliste, jf. § 29 bokstav c, første ledd, første punktum som gjelder tilsvarende. Etter at velgeren på stedet – i tilfelle med slik hjelp som nevnt foran – har lagt stemmeseddel i konvolutten, leverer han denne til de to personene. Disse begir seg straks sammen inn i valglokalet og legger konvolutten i urnen etter at avkryssing i samemantallet er skjedd, eller, dersom velgeren ikke er innført i vedkommende del av samemantallet eller det er satt kryss ved velgerens navn i samemantallet, leverer den til stemmestyret til slik behandling som nevnt i § 38 eller § 39, begges første ledd siste punktum.

Stemmestyret kan forlange at en ukjent velger godtgjør at han er den har gir seg ut for å være.

Foregår det ikke stemmegivning til sametingsvalget i lokalet, skal velgeren vises til et stemmelokale der det mottas stemmer til sametingsvalget.

Departementet kan gi nærmere bestemmelser om bruk av valgurner og annen oppbevaring av mottatte stemmer.

§ 38. Framgangsmåten ved stemmegivningen når velgeren er manntallsført i en annen stemmekrets

Foregår stemmegivningen til sametingsvalget på flere steder i kommunen, skal også velgere som ikke står i vedkommende del av samemantallet få adgang til å avgi stemme. Disse velgerne skal imidlertid ikke legge stemmeseddelkonvolutten ned i valgurnen, men gi den til stemmestyret, som skal legge konvolutten i et særskilt omslag, klebe det til, skrive velgerens navn, bostedadresse og fødselsdato utenpå og gi det til samevalgstyret etter at stemmegivningen er avsluttet.

§ 39. Framgangsmåten ved stemmegivningen når velgeren ikke er innført i samemantallet eller det er satt kryss i samemantallet ved velgerens navn

Også velger ved hvis navn det er satt kryss i samemantallet og den som er nektet stemmerett ved samevalgstyrets kjennelse, eller av andre grunner ikke er innført i samemantallet, skal få adgang til å avgi stemme, dersom det foregår stemmegivning til sametingsvalget i vedkommende stemmelokale. Han skal ikke legge stemmeseddelkonvolutten ned i valgurnen, men gi den til stemmestyret. Dette skal legge konvolutten i et særskilt omslag, klebe det til, skrive velgerens navn, bostedsadresse og fødselsdato utenpå og oppbevare det ubrudd.

Foregår det ikke stemmegivning til sametingsvalget i lokalet, skal velgeren vises til et stemmelokale der det mottas stemmer til sametingsvalget.

§ 40. Framgangsmåten ved stemmegivningen når velgeren antas å lide av alvorlig sjelelig svekkelse eller nedsatt bevissthet

Finner stemmestyret grunn til å anta at velgeren lider av alvorlig sjelelig svekkelse eller nedsatt bevissthet, skal

velgeren ikke legge stemmeseddelkonvoluttene ned i urnen, men gi den til stemmestyret. Dette skal legge konvoluttene i et særskilt omslag, klebe det til og skrive velgerens navn, bostedsadresse og fødselsdato utenpå og oppbevare det ubrutt. På omslaget skal også gis påtegning om grunnen til at stemmeseddelkonvoluttene er lagt til side, og om avgjørelsen er enstemmig. Når stemmegivningen er avsluttet, skal stemmestyret levere omslaget til samevalgstyret, som avgjør om stemmegivningen skal forkastes.

§ 41. Oppbevaring av valgmateriell i kommuner ved to dagers valg

Når den tid som er fastsatt for stemmegivningen er utløpt, og de velgere som da er til stede i valglokalet, har fått adgang til å avgi stemme, erklærer lederen i valgstyret/stemmestyret stemmegivningen for avsluttet i samsvar med valgloven § 42 første punktum. Foregår stemmegivningen over to dager, fortsetter den til fastsatt tid neste dag. Urnene med stemmesedler og det øvrige valgmateriell skal oppbevares på sikkert sted under betryggende forsegling fra stemmegivningen er slutt første dag og inntil den tar til neste dag. Samevalgstyret kan bestemme at de avgitte stemmesedler til sametingsvalget skal bringes i forseglede urner fra stemmestedet til samevalgstyrets lokaler eller et annet sikkert sted, og oppbevares der på betryggende måte inntil stemmegivningen neste dag eller opptellingen skal begynne. Samevalgstyret kan også bestemme at det øvrige valgmateriell til sametingsvalget samtidig skal bringes fra stemmestedene og oppbevares sammen med urnene inntil stemmegivningen tar til neste dag.

Departementet gir nærmere bestemmelser om forsegling og oppbevaring av valgmateriell etter foregående ledd.

Når stemmegivningen er avsluttet annen dag i kommuner hvor stemmegivningen foregår på flere steder, skal de avgitte stemmer, sammen med den del av samemantallet som er brukt og stemmestyrets møtebok, snarest mulig bringes til samevalgstyret til videre behandling.

§ 42. Offentliggjøring av valgresultater eller prognoser

Det er ikke tillatt å offentliggjøre valgresultater eller prognoser, som er laget på grunnlag av undersøkelser foretatt den søndag og mandag valget foregår, før tidligst mandag kl. 21.00.

Kapittel 8. Prøving av avgitte stemmer. Opptelling av stemmesedler

§ 43. Stemmeseddelkonvoluttene

Stemmeseddelkonvoluttene skal være ugjennomsiktige og uten tilfestet eller påsatt merke som nevnt i § 44 andre ledd første og andre punktum. Ved stemmegivning innenfor rikets grenser skal konvoluttene dessuten ha offentlig stempel, samme størrelse, form og være av blå farge.

§ 44. Stemmesedlene

Stemmesedlene skal være av blått papir.

Stemmesedlene må ikke være merket slik at det framgår hvem velgeren er. De må ikke være påført ord eller tegn som må antas å skulle gi ut trykk for en mening om personer, organisasjoner eller samfunnsspørsmål. Ord eller tegn som kan regnes som forandring i eller forsøk på å forandre stemmeseddelenes innhold, eller framheving av innholdet, fører likevel ikke til vraking. Det må heller ikke ligge noe annet enn stemmesedler i konvoluttene, dersom det klart framgår at det er lagt der med vilje eller viser hvem velgeren er.

Trykt stemmeseddel må være som beskrevet i § 24 første ledd, tredje punktum eller § 36 sjuende ledd.

Andre trykte stemmesedler må ikke brukes.

Likestillet med trykking er framstilling på annen mekanisk måte, herunder også maskinskriving.

§ 45. Velgernes adgang til å endre stemmesedlenes innhold

Rekkefølgen av kandidatnavnene på stemmesedlene regnes slik velgeren har angitt ved markering på stemmeseddelen i samsvar med den anvisningen som skal trykkes på stemmeseddelen. Et kandidatnavn kan strykes ved markering på stemmeseddelen i samsvar med anvisningen nevnt foran.

Velgeren kan ikke gi tilleggsstemme til kandidater som står på den valglisten stemmeseddelen gjelder.

Er samme navn ført opp mer enn en gang gjelder det bare på det første sted i rekkefølgen og strykes på de følgende.

Kandidatnavn som står på en annen valgliste enn den stemmeseddelen gjelder settes ut av betraktning.

Navn på personer som ikke står på noen offisiell valgliste, settes ut av betraktning.

§ 46. Forkastelse av stemmegivninger og stemmesedler

Stemmegivningen skal forkastes dersom bestemmelsene i § 43 ikke er overholdt.

Stemmeseddelen skal forkastes dersom bestemmelsene i § 44 ikke er overholdt. Uoverensstemmelse mellom godkjent listeforslag og trykt stemmeseddel når det gjelder de tilleggsnavn som kan føres opp på listeforslaget i medhold av § 20 bokstav c første ledd annet punktum, fører ikke til forkastelse.

Det forhold at en stemmeseddel har den farge som er fastsatt for stortingsvalget fører ikke til forkastelse. Det forhold at det i en stemmeseddelkonvolutt for sametingsvalget ligger både en stemmeseddel for sametingsvalget og en stemmeseddel for stortingsvalget fører ikke til at stemmeseddelen for sametingsvalget skal forkastes.

Ligger det flere stemmesedler i en konvolutt, skal alle forkastes dersom de er ulike, men den ene godkjennes, dersom de er enslydende. Gjelder stemmesedlene samme valgliste, men bare en av dem er ulik den offisielle valglisten, skal likevel denne godkjennes og de andre forkastes.

§ 47. Ansvar for opptelling og valgoppgjør i kretsene

Opptelling og valgoppgjør av forhåndsstemmer og valgtingsstemmer skjer samlet for hele kretsen hos ett av samevalgstyrene i kretsen. Følgende samevalgstyret har ansvar for opptelling og valgoppgjør i kretsene:

- Valgkrets 1 Varanger: Unjárga-Nesseby kommune.
- Valgkrets 2 Tana: Deatnu-Tana kommune.
- Valgkrets 3 Karasjok: Karášjohka-Karasjok kommune.
- Valgkrets 4 Kautokeino: Guovdageaidnu-Kautokeino kommune.
- Valgkrets 5 Porsanger: Porsanger kommune.
- Valgkrets 6 Alta/Kvalsund: Alta kommune.
- Valgkrets 7 Nord-Troms: Gáivuotna-Kåfjord kommune.
- Valgkrets 8 Midt-Troms: Tromsø kommune.
- Valgkrets 9 Sør-Troms: Skånland kommune.
- Valgkrets 10 Nordre Nordland: Narvik kommune.
- Valgkrets 11 Midtre Nordland: Fauske kommune.
- Valgkrets 12 Sørsameområdet: Steinkjer kommune.
- Valgkrets 13 Sør-Norge: Oslo kommune.

§ 48. Prøving av valgtingsstemmegivninger og forhåndsstemmegivninger hos samevalgstyrene

Når stemmegivningen på valgtinget er slutt skal samevalgstyret omgående prøve stemmegivninger avgitt i medhold av § 38, § 39 og § 40. Blir en valgtingsstemmegivning godkjent, skal omslaget åpnes og stemmeseddelkonvolutten legges uåpnet sammen med stemmeseddelkonvoluttene for ordinære stemmer avgitt på valgtinget.

Samevalgstyret undersøker om de velgere som har avgitt stemme i en annen stemmekrets enn der de er manntallsført, har adgang til å stemme. Har velgeren ikke stemt i den kretsen hvor vedkommende er manntallsført, settes et kryss eller annet tydelig merke ved navnet i samemanntallet, og stemmeseddelkonvolutten tas ut av omslaget og legges ned i en valgurne. I motsatt fall forkastes stemmegivningen og omslaget forvares uåpnet. En stemmegivning skal forkastes dersom omslaget, jf. § 38 første ledd andre punktum, ikke er klebet igjen. Har velgeren levert flere stemmegivninger etter § 38 første ledd andre punktum, skal alle stemmegivningene forkastes. Dersom ikke noe annet følger av reglene her, jf. § 49 første ledd andre punktum, skal de forkastede stemmegivningene oppbevares inntil valgresultatet er endelig.

Når valgstyret har prøvd forhåndsstemmene til stortingsvalget i medhold av valgloven § 47, skal valgstyrets leder, dersom valgstyret ikke også er samevalgstyre, sørge for at stemmeseddelkonvolutter med forhåndsstemmegivninger for sametingsvalget legges i en forseglet pakke eller konvolutt og uåpnet umiddelbart oversendt til samevalgstyrets leder. Ligger det i en omslagskonvolutt flere stemmeseddelkonvolutter for sametingsvalget skal valgstyret hefte disse sammen og sende dem samlet. Sammen med stemmeseddelkonvoluttene skal følge en kopi av den listen over mottatte forhåndsstemmer valgstyrets leder fører i medhold av valgloven § 34 nr. 4 andre ledd første punktum. Har velgeren avgitt forhåndsstemme bare til sametingsvalget, oversendes omslagskonvolutten med stemmeseddelkonvolutten og valgkortet til samevalgstyret. Valgstyret oversender mottatte omslagskonvolutter med forhåndsstemmer til sametingsvalget til samevalgstyret, jf. § 29 bokstav e. Dersom forhåndsstemmegivninger til stortingsvalget må forkastes på grunn av formelle feil, skal valgstyret underrette samevalgstyret om dette, dersom velgeren også har avgitt forhåndsstemme til sametingsvalget.

Forhåndsstemmene kan legges fram for godkjenning etter hvert som de kommer inn til samevalgstyret. Stemmeseddelkonvoluttene for forhåndsstemmegivningene skal ikke nummereres. Så langt det er mulig foretar samevalgstyret avkryssing i samemanntallet ved navnet til velger som har avgitt forhåndsstemme, når stemmegivningen har kommet inn til samevalgstyret før valgtinget åpner. De forhåndsstemmegivningene som har kommet inn innen fristen, jf. § 26 andre ledd, og som det ikke er blitt krysset av for før valgtinget åpnet, kan først legges fram for godkjenning etter at stemmegivningen er avsluttet på valgtinget. En forhåndsstemmegivning til sametingsvalget anses innkommet i rett tid dersom den er kommet inn til valgstyret innen fristens utløp.

En forhåndsstemmegivning godkjennes ikke med mindre de fastsatte vilkårene er oppfylt. Det forhold at en forhåndsstemmegivning ikke er sendt i samsvar med § 29 bokstav f, fører ikke til forkasting med mindre noe tyder på at omslagskonvolutten har vært åpnet. En forhåndsstemmegivning skal ikke forkastes av den grunn at velgeren er avgått ved døden etter at stemmegivningen på valgtinget tok til.

Har en velger avgitt forhåndsstemme flere ganger, godkjennes den forhåndsstemmegivningen som kommer først fram til samevalgstyret dersom den er i forskriftsmessig stand. Framgår det av forhåndsstemmegivningene i hvilken rekkefølge de er avgitt, og den sist avgitte er i forskriftsmessig stand, godkjennes denne dersom de tidligere avgitte stemmegivningene må forkastes på grunn av formelle feil.

Har en velger avgitt forhåndsstemme, og det er satt kryss i samemanntallet ved velgerens navn, jf. fjerde ledd, skal velgerens stemmegivning på valgtinget avgitt etter § 38 eller § 39 forkastes. Har en velger avgitt forhåndsstemme uten at det er satt kryss i samemanntallet ved velgerens navn, jf. fjerde ledd, skal forhåndsstemmegivningen forkastes dersom velgeren også har avgitt valgtingsstemme etter § 37 eller § 38.

Dersom en velger har avgitt en eller flere forhåndsstemmer som alle forkastes, godkjennes stemmegivning som er avgitt på valgtinget, hvis denne er i forskriftsmessig stand. I så fall tas stemmeseddelkonvolutten ut av omslaget, jf. §

38 og § 39. For øvrig gjelder andre ledd fjerde og sjette punktum tilsvarende. Dersom en forhåndsstemmegivning til stortingsvalget blir forkastet på grunn av forhold som nevnt i valgloven § 47 sjuende ledd, skal også forhåndsstemmegivningen til sametingsvalget forkastes. Det samme gjelder dersom det ikke ligger ved valgkort i de tilfeller hvor velgeren kun har avgitt stemme til sametingsvalget.

Når en forhåndsstemmegivning er godkjent, settes et kryss ved velgerens navn i samemanntallet. Samevalgstyret avgjør om avkryssing i samemanntallet skal skje manuelt eller ved hjelp av maskinelle hjelpemidler.

Godkjente forhåndsstemmegivninger oversendes fortløpende det samevalgstyret i kretsen som har ansvar for opptellingen.

Ligger det i en omslagskonvolutt flere stemmeseddelkonvolutter, åpner samevalgstyret disse konvoluttene og legger alle stemmesedlene ulest inn i en stemmeseddelkonvolutt, som overføres samevalgstyret med ansvar for opptellingen i kretsen. Om noen av stemmesedlene skal godkjennes, avgjøres etter reglene i § 46.

Er stemmegivningen ikke godkjent, eller er velgeren ved samevalgstyrets kjennelse nektet stemmerett, jf. § 40, skal mottatte omslagskonvolutter så vidt mulig forvares uåpnet. Blir en forhåndsstemmegivning som er oversendt i medhold av tredje ledd første punktum forkastet, skal stemmeseddelkonvolutten forvares uåpnet.

§ 49. Bokføring. Innsending av valgmaterieil til det samevalgstyret som har ansvar for opptelling og valgoppgjør i kretsen.

Når det enkelte samevalgstyret har foretatt prøving av mottatte stemmegivninger, jf. § 48, skal resultatet, samt resultat fra konvoluttoppgjøret i kommunen føres inn i en valgbook. Alle stemmegivninger, de valgkort som er omtalt i § 48 tredje ledd, 4. punktum, alle innkomne omslagskonvolutter etter § 29 bokstav e, innkomne klager og anmerkninger til gjennomføringen av valget skal, sammen med avskrift av valgbooken, umiddelbart sendes det samevalgstyret som har ansvar for opptelling og valgoppgjør i kretsen.

Samevalgstyret i den enkelte kommune skal sørge for at stemmegivningene blir sendt omgående, og på hurtigst betryggende måte, til det samevalgstyret i kretsen som har ansvar for opptellingen. Stemmegivningene skal være sendt senest innen onsdag etter valgdagen kl. 15. Samtlige stemmeseddelkonvolutter skal sendes uåpnet.

§ 50. Foreløpig opptelling

Foreløpig opptelling foretas særskilt for stemmer avgitt på valgtinget og stemmer avgitt på forhånd. Opptellingen skal skje samlet for alle kommunene i kretsen under ett.

Det samevalgstyret som har ansvar for opptellingen i kretsen, jf. § 47, skal foreta foreløpig opptelling av forhåndsstemmegivningene. Foreløpig opptelling av forhåndsstemmegivningene skal senest begynne fire timer før stemmegivningen er avsluttet ved samtlige stemmelokaler i kretsen. Før foreløpig opptelling av forhåndsstemmegivninger begynner skal samevalgstyret legge en del forhåndsstemmegivninger, som tas ut ved et tilfeldig utvalg, til side. Sammen med de stemmegivningene som legges til sides legger samevalgstyret også de forhåndsstemmegivningene som kommer inn til samevalgstyret etter at opptellingen har begynt. Antallet som legges til side må være tilstrekkelig stort til at de forhåndsstemmegivningene som kommer inn til samevalgstyret etter at opptellingen har begynt forblir anonyme ved opptellingen.

Det samevalgstyret som har ansvar for opptellingen i kretsen, jf. § 47, skal foreta foreløpig opptelling av valgtingsstemmegivningene umiddelbart etter at valgmateriellet er mottatt fra samevalgstyrene.

Er det grunn til å anta at en avgitt stemme må forkastes på grunn av stemmeseddelkonvoluttens beskaffenhet, jf. § 43, legges konvolutten uåpnet til side. Er det grunn til å anta at en stemmeseddel må forkastes, jf. § 44 og § 46, legges innholdet tilbake i konvolutten. Er dette ikke mulig, legges vedkommende stemmeseddel/-sedler til side.

De øvrige stemmesedler ordnes i grupper, hver valglistes sedler for seg. For hver valgliste ordnes stemmesedlene i grupper for urettede og rettede stemmesedler (stemmesedler som er ulik vedkommende offisielle valgliste). Deretter telles stemmesedlene innen hver gruppe, og en finner det samlede antall stemmesedler for hver gruppe. Stemmesedlene for hver gruppe legges i spesielle konvolutter. Utenpå konvoluttene skrives hvilken valgliste stemmesedlene i konvolutten tilhører, hvor mange stemmesedler konvolutten inneholder og om disse er rettet eller urettet.

§ 51. Endelig opptelling

Stemmeopptellingen foretas særskilt for stemmer avgitt på valgtinget og stemmer avgitt på forhånd. Opptellingen skal skje samlet for alle kommunene i kretsen under ett.

Opptellingen foretas av de personer og på den måten samevalgstyret med ansvar for opptellingen har bestemt, og under samevalgstyrets tilsyn.

En finner hver listes stemmetall ved å telle hvor mange stemmesedler som kommer listen til gode.

Må det gjøres avbrudd i opptellingen, skal det samevalgstyret med ansvar for opptellingen i kretsen sørge for at stemmesedlene og det øvrige valgmateriellet blir oppbevart på helt betryggende måte. Før opptellingen gjenopptas, skal samevalgstyret påse at det ikke er foretatt noe urettmessig med valgmateriellet.

Kapittel 9. Valgoppjøret

§ 52. Opptelling m.m.

Det samevalgstyret i kretsen som har ansvar for opptellingen skal uten opphold foreta valgoppgjør for kretsen.

§ 53. Fordeling av mandatene

Samevalgstyret som har ansvaret for opptelling legger sammen valglistenes stemmetall i alle kommunene. Deretter fordeles representantplassene på valglistene i forhold til deres stemmetall på følgende måte:

Det føres opp de kvotienter som framkommer når hver listes stemmetall etter hvert divideres med 1,4, 3 og 5. Hvert stemmetall skal divideres et antall ganger som svarer til det største antall representanter listen kan ventes å få. Den første representantplassen tilfaller den listen som har den største kvotienten. Den andre representantplassen tilfaller den listen som har den nest største kvotienten. Den tredje representantplassen tilfaller den listen som har den tredje største kvotienten.

Hvis flere lister har samme kvotient, tilfaller plassen den av listene som har største stemmetall. Har de samme stemmetall, avgjøres det ved loddtrekning, hvilken liste representantplassen skal tilfalle.

§ 54. Kåring av representantene

Når det er avgjort hvor mange representantplasser hver liste skal ha, foretas en ny stemmeopptelling for listens kandidater. En går fram slik:

En teller først bare de navn som står som nr. 1 på stemmesedlene. Den kandidat som får flest stemmer ved denne opptellingen er valgt. Skal listen ha to representanter, teller en deretter opp de navn som står som nr. 2 på stemmesedlene. Den kandidat som får flest stemmer sammenlagt ved de to opptellingene, når en ser bort fra den allerede valgte, er valgt. På samme måte fortsetter en, dersom listen skal ha tre representantplasser. Navn på personer som ikke er valgbare, settes ut av betraktning ved opptellingen, og de etterfølgende kandidatene rykker opp. Hvis flere kandidater har fått like mange stemmer, anses den valgt som står først i rekkefølgen på listen.

Hver liste skal såvidt mulig tildeles så mange vararepresentanter som den får representanter, med tillegg av tre. Vararepresentantplassene besettes ved fortsatt opptelling på samme måte som bestemt foran for representantene.

§ 55. Bokføring av valgresultatet. Innsending av valgmateriell til Sametingets valgnemnd

Når opptellingen av stemmene og valgoppgjøret er avsluttet, skal leder av det samevalgstyret som har ansvar for opptellingen i kretsen føre inn i valgbooken stemmetallene for valglistene, med opplysning om hvordan stemmetallene for hele valgkretsen fordeler seg på stemmer avgitt på valgtinget og stemmer avgitt på forhånd. Videre skal innføres beregningen av det antall representanter som tilfaller hver liste, og hvem som etter reglene i § 54 er valgt til representanter og vararepresentanter. Alle medlemmer av det samevalgstyret som har ansvaret for opptellingen i kretsen skal underskrive boken.

Samevalgstyret skal deretter omgående sende i forseglet pakke til Sametingets valgnemnd en bekreftet avskrift av det som er bokført på valgtinget og på stemmestedene, de valgkort som er omtalt i § 48 åttende ledd, fjerde og femte punktum, alle innkomne omslagskonvolutter for forhåndsstemmer etter § 29 bokstav e), innkomne klager og anmerkninger til gjennomføringen av valget, og de stemmesedler samevalgstyret har forkastet eller som er innlevert til samevalgstyret i medhold av § 39 eller § 40.

§ 56. Fullmakt for de valgte representantene

Sametingets valgnemnd utferdiger fullmakt for de valgte representanter og vararepresentanter. Representantene nevnes i den rekkefølge som framgår av § 53 og § 54. For vararepresentantene angis hvilke representanter de i tilfelle skal erstatte, samtidig som det angis i hvilken rekkefølge de er valgt.

Fullmakten underskrives av alle medlemmene av valgnemnda og sendes til første representant, jf. § 54 andre ledd andre punktum. Samtidig underrettes de øvrige valgte representanter og vararepresentanter om valgutfallet.

Departementet kan gi nærmere regler om formen på sametingsrepresentantenes fullmakter.

§ 57. Utgår.**§ 58. Oppbevaring av stemmesedlene**

De stemmesedler samevalgstyret med ansvar for opptellingen i kretsen har mottatt, jf. § 48 og § 51, skal oppbevares på et sikkert sted under betryggende forsegling, til valgperioden er utløpt. De skal deretter brennes eller tilintetgjøres på annen sikker måte.

§ 59. Melding om mottatt valg

En valgt representant eller vararepresentant, som ikke har plikt å motta valget og som ikke har forspilt sin rett til å unnslå seg, jf. § 22, skal innen tre dager etter å ha mottatt underretning om valget fra Sametingets valgnemnd, sende skriftlig melding om hvorvidt valget mottas.

Valget anses som mottatt dersom vedkommende ikke i rett tid har sendt slik melding som nevnt i foregående ledd.

Kapittel 10. Flertallsvalg**§ 60. Vilkårene for flertallsvalg**

Valget holdes som flertallsvalg, dersom det i en valgkrets ikke blir innlevert eller godkjent noe listeforslag. Det samme gjelder dersom bare ett listeforslag blir innlevert eller godkjent.

§ 61. Kunngjøring om flertallsvalg

Sametingets valgnemnd offentliggjør snarest mulig etter at det er blitt klart at valget skal holdes som flertallsvalg,

en kunngjøring til velgerne om at valget holdes som flertallsvalg. Kunngjøringen skal gjøre rede for de regler som gjelder for valget.

§ 62. Stemmegivningen

Velgerne stemmer ved samme stemmeseddel på representanter og vararepresentanter. Stemmesedlene kan inneholde høyst seks navn på personer som er innført i samemanntall i valgkretsen (tre representanter og tre vararepresentanter).

§ 63. Opptellingen

Opptelling foretas av det samevalgstyret som har ansvar for opptelling i kretsen, jf. § 47. Ved valgoppgjøret teller en først de stemmer som er avgitt på representanter.

Deretter teller en opp de stemmer som er avgitt på vararepresentanter.

Er det på stemmeseddelen ikke skilt mellom representanter og vararepresentanter, anses de tre først oppførte som representanter, og de tre følgende som vararepresentanter. Inneholder stemmeseddelen flere navn som representanter eller vararepresentanter enn tillatt, settes de overskytende navnene som står sist i rekkefølgen ut av betraktning.

Et navn kan bare føres opp en gang på hver stemmeseddel. Er det ført opp flere ganger, gjelder det bare på den første plass i rekkefølgen og strykes på de følgende.

§ 64. Valgoppgjør

Det samevalgstyret som har ansvar for opptellingen i kretsen skal uten opphold holde valgoppgjør for hele kretsen.

De tre kandidatene som har fått flest stemmer sammenlagt i kretsen som representanter er valgt som representanter i rekkefølge etter stemmetall. De tre som deretter har fått flest stemmer når en teller representantstemmer og vararepresentantstemmer under ett er valgt til vararepresentanter i rekkefølge etter stemmetall.

Hvis flere kandidater har fått samme stemmetall avgjøres rekkefølgen ved loddtrekning.

Navn på personer som ikke er valgbare settes ut av betraktning.

Bestemmelsene i § 55 – § 59 gjelder tilsvarende ved flertallsvalg.

§ 65. Bokføring

I valgbooken bokføres resultatet av opptellingen etter § 63 og § 64.

Samevalgstyret skal deretter omgående sende inn til Sametingets valgnemnd i forseglet pakke det materiell som er omhandlet i § 55.

Samevalgstyrene skal omgående sende i forseglet pakke til leder av samevalgstyret med ansvar for opptellingen det materiell som er omhandlet i § 49.

Kapittel 11. Klager over samevalgstyrets avgjørelser og forberedelsen av valget. Ugyldig valg

§ 66. Klager over samevalgstyrets kjennelser

Samevalgstyrets kjennelser om stemmerett (innføring i samemanntall) og om adgang til å avgi stemme (etter § 39 og § 40) kan påklages til Sametinget. Klagerett har den som kjennelsen går imot, og enhver annen som står innført i samemanntallet i vedkommende kommune.

Skriftlig klage må være kommet inn til Sametingets administrasjon til slik tid at Sametinget kan ta stilling til klagen i forbindelse med prøvingen av representantenes fullmakter.

§ 67. Klager over forberedelsen og gjennomføringen av valget

Klager i forbindelse med forberedelse og gjennomføring av valg sendes til Sametinget. Klagerett har enhver som er stemmeberettiget i vedkommende valgkrets.

§ 66 andre ledd gjelder tilsvarende for klager etter denne paragraf.

§ 68. Ugyldig stemmegivning

Sametinget skal – når vilkårene i § 71 foreligger – kjenne utfallet av stemmegivningen i en kommune ugyldig:

- a) når bestemmelsene om oppsetting av samemanntallet er satt til side, såsom når samemanntallet ikke har vært utlagt lenge nok, eller utleggingen ikke har vært kunngjort. Manglende underretning etter § 9, § 11 og § 13 er ikke ugyldighetsgrunn,
- b) når valget er holdt på annen tid enn loven gir adgang til, eller når forskriftene om hvordan valget skal forberedes og styres, er satt til side,
- c) når en stemmemottaker ved forhåndsstemmegivning har gjort seg skyldig i feil eller forsømmelse, eller en forhåndsstemme ikke er nådd fram som følge av forsømmelse fra stemmemottakeren eller en tilsatt i statens postselskap,
- d) når forskriftene om framgangsmåten på valgtinget er overtrådt, såsom når stemmegivningen, eller behandlingen eller opptellingen av stemmesedlene er foregått på uriktig måte, eller velgerne ikke har fått rimelig tid til å avgi stemme,
- e) når det er truffet en uriktig avgjørelse om innføring eller strykning i samemanntallet, eller om gyldigheten av en stemmeseddel,
- f) når noen som ikke står i samemanntallet har avgitt stemme, eller noen har avgitt stemme mer enn en gang,

- g) når noen på straffbar måte har søkt å skaffe seg innflytelse på valget,
- h) når trykt stemmeseddel er forkastet i henhold til bestemmelsene i § 46, jf. § 44, og grunnen til forkastelsen ikke er framkommet som følge av forsettlig handling.

§ 69. Ugyldig valgoppgjør

Sametinget skal – når vilkårene i § 71 foreligger – kjenne valgoppgjøret for en valgkrets ugyldig, dersom det er inntruffet feil ved oppgjøret foretatt av det samevalgstyret som har ansvar for opptellingen i kretsen. Det samme gjelder dersom utfallet av stemmegivningen i en kommune, som er lagt til grunn for oppgjøret, er kjent helt eller delvis ugyldig i medhold av § 68.

§ 70. Sametingets kompetanse til å prøve stemmegivning og valgoppgjør av eget tiltak

Sametingets adgang til å kjenne utfallet av stemmegivningen eller valgoppgjøret ugyldig i medhold av § 68 og § 69 er ikke avhengig av at det er inngitt klage etter § 66 eller § 67.

§ 71. Vilårene for at feil skal tillegges betydning

Alle de feil som er omhandlet i § 68 og § 69 er ugyldighetsgrunner dersom det kan antas at de har hatt innflytelse på utfallet av valget.

Valget kjennes ikke ugyldig i videre utstrekning enn feilen medfører.

§ 72. Retting av feil

Kan virkningen av en feil som er omhandlet i § 68 og § 69 avhjelpest ved opptelling av innleverte stemmesedler, ved sammenlegging av stemmer, ved annen fastsetting av valgutfallet eller ved loddrekning skal dette gjøres, enten av Sametinget selv, eller ved at det påbys nytt valgoppgjør.

§ 73. Vilårene for omvalg

Når Sametinget kjenner valgoppgjøret i en valgkrets helt eller delvis ugyldig etter § 68 og § 69, og dessuten underkjenner resultatet av stemmegivningen i en kommune, påbyr det omvalg i kommunen, dersom feilen ikke lar seg rette på noen av de måter som er omhandlet i § 72. Sametinget kan likevel – når det påbyr omvalg i en eller flere kommuner i en valgkrets – også bestemme at det skal holdes omvalg i de øvrige kommuner i valgkretsen når særlige forhold tilsier det. I så fall underkjenner Sametinget resultatet av stemmegivningen i hele valgkretsen.

§ 74. Gjennomføring av omvalg

Ved omvalg brukes samemanntallet fra det opprinnelige valget, rettet på den måten som er bestemt i § 13 første ledd. Dessuten skal valgstyret innføre de som feilaktig var utelatt ved det opprinnelige valget, og stryke dem som feilaktig var tatt inn i manntallet, i henhold til avgjørelser etter § 68. Endringer i manntallet som nevnt i foregående punktum kan bare skje ved kjennelse, jf. § 12.

Er valget kjent ugyldig fordi lovens regler om utarbeidelse av samemanntallet ikke er fulgt, skal arbeidet med dette gjenopptas, med sikte på å bringe samemanntallet i samsvar med reglene. Rett til å bli innført har i dette tilfellet – i samsvar med lovens regler – alle de som skulle ha vært innført i samemanntallet ved det opprinnelige valget, og som ikke seinere har tapt stemmeretten. Samevalgstyret stryker dem som innen omvalget krever seg strøket av samemanntallet.

Ved omvalg kan det fastsettes kortere frister for istandbringelse av samemanntallet og forberedelsen av valget.

For øvrig gjelder ved omvalget reglene i kap. 6–10 tilsvarende.

§ 75. Ikke valgbar er blitt valgt

Er noen blitt valgt til representant eller vararepresentant uten å være valgbar, skal denne feilen avhjelpest på en av de måter som er nevnt i § 72.

Kapittel 12. Nytt valgoppgjør i valgperioden

§ 76. Nytt valgoppgjør

Sametinget skal påby nytt valgoppgjør hvis en representantplass i Sametinget, etter at vararepresentanten eller vararepresentantene i tilfelle er rykket opp, blir ubesatt eller uten vararepresentant som kan møte. Dette gjelder både når det er valgt noen som har unnslått seg for å motta valg, jf. § 59, og når ledighet oppstår på grunn av omstendigheter som inntreffer etter valget.

§ 77. Fritak og uttreden

Medlemmer av Sametinget som ikke kan skjømte sine plikter i vervet uten uforholdsmessig vanskelighet, kan av Sametinget etter søknad fritas fra vervet for en bestemt tid eller for resten av valgperioden.

Medlemmer som mister stemmeretten etter Grunnloven § 53, eller som blir ansatt i Sametingets administrasjon, trer ut av Sametinget for resten av valgperioden.

Kapittel 13. Forskjellige bestemmelser

§ 78. Frister

I frister som etter disse bestemmelser er fastsatt til et bestemt antall dager før valgdagen, regnes ikke med den valgdag som er fastsatt av Kongen og den foregående dag. Ender fristen på en helligdag, regnes den å løpe ut den nærmest etterfølgende hverdag.

Faller en dato, som etter disse bestemmelser er utgangspunktet for en frist, på en helligdag, begynner vedkommende frist å løpe fra nærmest påfølgende hverdag. Fallers en dato, som etter disse bestemmelser er avslutningen av en frist, på en helligdag, anses vedkommende frist å løpe ut den sist foregående hverdag.

Bestemmelsene i andre ledd gjelder tilsvarende i de tilfelle hvor en dato, som er det tidligste eller seneste tidspunkt for noen handling etter disse bestemmelser, faller på en helligdag.

Mot oversitting av frister etter disse bestemmelser kan det ikke gis oppreisning.

§ 79. *Offentlige tjenestemenns medvirkning ved forberedelsene og gjennomføringen av valget*

Alle offentlige tjenestemenn plikter, så langt deres offentlige stilling setter dem i stand til det og hensynet til andre lovbestemte gjøremål ikke blir tilsidesatt, å gi valgmyndighetene de opplysninger de måtte kreve til bruk ved føringen av samemanntallet, og ellers ved forberedelsene og gjennomføringen av valget.

§ 80. *Valgstatistikk*

Etter nærmere bestemmelse av departementet plikter det samevalgstyret som har ansvar for opptellingen i den enkelte krets og Sametingets valgmennd å gi de oppgaver angående valget som til enhver tid finnes ønskelig for utarbeidelse av offisiell valgstatistikk.

§ 81. *Oppbevaring av samemanntallet*

Etter at klagefristen er utløpt og valgoppgjøret er godkjent, skal samemanntallet oppbevares på betryggende måte slik at uvedkommende ikke får tilgang til manntallet.

§ 82. *Tilgang til samemanntallet*

Med mindre noe annet følger av bestemmelser i disse regler (§ 9 tredje ledd), kan adgang til eller avskrift av eksemplarer av samemanntallet – herunder det samemanntallet eller den del av samemanntallet som er brukt til avkryssing på valgtinget – bare gis

- a) til tjenestlig bruk for offentlig tjenestemann når det er påkrevd av hensyn til tjenesten
- b) til forskere, herunder til bruk for statistisk bearbeidelse i vitenskaplig øyemed, når det foreligger samtykke fra Sametinget
- c) til andre, når det foreligger samtykke fra Sametinget.

§ 83. *Taushetsplikt*

Den som er gitt adgang til det avkryssede samemanntallet eller avskrift av dette, plikter å bevare taushet om hvilke enkeltpersoner som har avgitt stemme eller unnlatt å avgi stemme.

Den som i kraft av disse bestemmelser får kjennskap til hvordan enkeltpersoner har stemt, plikter å hindre at andre får adgang eller kjennskap til dette.

§ 84. *Utgiftene ved Sametingsvalget*

Statskassen gir refusjon til kommunene for utgifter som er nødvendige for å gjennomføre valg til Sametinget i samsvar med de fastsatte valgregler. Refusjonen fastsettes på følgende måte:

- a) Alle kommuner gis et grunnbeløp på kr 1.750, uansett antall personer registrert i kommunens samemanntall.
- b) Kommunene gis et beløp på kr 30 pr. person registrert i samemanntallet.

Statskassen dekker utgifter de samevalgstyrer som er ansvarlige for opptellingen i kretsene har med kr 15,- pr. registrert i samemanntallet i kretsen.

Statskassen dekker utgiftene til Sametingets valgmennds virksomhet for så vidt gjelder gjøremål fastsatt i disse valgreglene, og i samsvar med det som følger av disse valgreglene. Departementet kan – i samråd med Sametinget – sette en ramme for de utgifter som skal dekkes i medhold av første punktum, og kan stille et tilsvarende beløp til disposisjon for Sametinget til dekning av utgiftene.

§ 85. *Nominasjon*

- a) Dersom et politisk parti som er registrert etter valglovens § 17 holder møte for å nominere kandidater til Sametinget i samsvar med reglene i denne paragrafen har de utsendingene som deltar i møtet krav på skyss- og kostgodtgjørelse etter regulativet for reiser innenlands for statens satser. Det samme gjelder organisasjoner og partier registrert etter § 17 i denne forskriften.

Sametinget avgjør eventuelle tvilsspørsmål om hvorvidt en organisasjon skal anses som samisk hovedorganisasjon etter første ledd første punktum.

- b) Tilsidesettelse av reglene her bevirker ikke i noe tilfelle at nominasjonen er ugyldig.
- c) Det kan kun avholdes ett nominasjonsmøte pr. valgkrets.

Møtet holdes innen grensene for vedkommende valgkrets.

Møtet organiseres og sammenkalles av det organ vedkommende organisasjon/parti selv bestemmer.

- d) Kun personer som antas å ha stemmerett ved valget kan delta som utsendinger på nominasjonsmøte.
- e) Vedkommende organisasjon/parti bestemmer selv hvordan utsendingene fra kommunene skal velges/utpekes, innenfor de rammer som følger av bokstav d og f.
- f) Antall utsendinger fra den enkelte kommune til nominasjonsmøtet beregnes på grunnlag av organisasjonens/partiets stemmetall i kommunen ved sist foregående valg på følgende måte:

Inntil 50 stemmer: 1 utsending

For overskytende antall stemmer inntil 1.050: 1 utsending for hvert påbegynte 200

For overskytende antall stemmer inntil 4.050: 1 utsending for hvert påbegynt 500

For eventuelt overskytende antall stemmer: 1 utsending for hvert påbegynt 1.000

- g) Dersom det fra en kommune blir valgt flere utsendinger enn det som framgår av pkt. f, mister det overskytende antall utsendinger retten til godtgjørelse.
- h) Dersom organisasjonen/partiet ikke stilte liste ved det sist foregående valg beregnes antall utsendinger på grunnlag av forventet stemmetall ved det valget nominasjonen gjelder. Det er et vilkår at antall utsendinger ikke vesentlig overstiger det antall organisasjonen/partiet skulle hatt når en legger til grunn det stemmetall som oppnås ved det valget nominasjonen gjelder. Uoverensstemmelse mellom antall valgte utsendinger og det antall som skulle vært valgt på grunnlag av oppnådd stemmetall fører ikke til at utsendingene mister retten til godtgjørelse, forutsatt at det finnes antakelig at organisasjonen/partiet har handlet ut fra et forsvarlig skjønn.
- i) Nominasjonsutsendingene utferdiger reiseregninger som attesteres av en representant for vedkommende organisasjon/parti og sendes sammen med nødvendig dokumentasjon samlet til den myndighet som skal foreta anvisning.
- j) Regningene sendes slik:
 - 1) Fra valgkretsene Varanger, Tana, Karasjok, Kautokeino, Alta/Kvalsund og Porsanger: Til fylkesmannen i Finnmark.
 - 2) Fra valgkretsene Nord-Troms, Midt-Troms og Sør-Troms: Til fylkesmannen i Troms.
 - 3) Fra valgkretsene Nordre Nordland og Midtre Nordland: Til fylkesmannen i Nordland.
 - 4) Fra valgkretsene Sørsameområdet og Sør-Norge: Til departementet.

II

Ikrafttreden og oppheving av tidligere forskrift

Denne forskrift trer i kraft straks.

§ 85 bokstav a, første ledd, siste punktum gis virkning fra 1. september 2000.

Forskrift av 28. februar 1997 nr. 152 om valg av sameting oppheves i sin helhet.

19. feb. Nr. 166 2001

Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket etter sei sør for 62° N i 2001.

Fastsatt av Fiskeridepartementet 19. februar 2001 med hjemmel i lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 4, § 5 og § 9 og lov av 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 21, jf. kgl.res. av 11. februar 2000 nr. 99. Kunngjort 6. mars 2001.

I

I forskrift av 21. desember 2000 nr. 1403 om regulering av fisket etter sei sør for 62° N i 2001 gjøres følgende endring:

§ 7 nummer 1 skal lyde:

- 1. Fartøy med torsketrållatelse, jf. § 3 nr. 3 bokstav a, kan maksimalt fiske inntil 400 tonn rund vekt.

Når fisket er stoppet, kan det ved konsumfiske etter andre fiskeslag tas inntil 10% bifangst av sei rund vekt i de enkelte fangster og av landet fangst.

II

Endringen trer i kraft straks.

21. feb. Nr. 167 2001

Forskrift om endring i forskrift om satellittbasert overvåking av utenlandske fiskefartøys aktivitet i Norges økonomiske sone og i fiskerisone ved Jan Mayen.

Fastsatt av Fiskeridepartementet 21. februar 2001 med hjemmel i lov av 17. desember 1976 nr. 91 om Norges økonomiske sone § 4, forskrift av 23. mai 1980 nr. 4 om opprettelse av fiskerisone ved Jan Mayen § 4 og lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 4 bokstav s. Kunngjort 6. mars 2001.

I

I forskrift av 16. desember 1999 nr. 1342 om satellittbasert overvåking av utenlandske fiskefartøys aktivitet i Norges økonomiske sone og i fiskerisone ved Jan Mayen gjøres følgende endringer:

§ 1 skal lyde:

Denne forskrift gjelder for fartøy over 24 meter største lengde som skal drive fiske i Norges økonomiske sone og i fiskerisone ved Jan Mayen, og som fører flagg fra medlemsland i den Europeiske Union, Russland, Island eller Færøyene.

§ 3 annet ledd skal lyde:

I en overgangsperiode kan Fiskeridirektoratet etter særskilt søknad godkjenne utstyr som ikke tilfredsstiller kravene til melding fastsatt i § 2 bokstav c) og bokstav d), dersom slikt utstyr er installert om bord i fartøyet og i drift på det tidspunkt denne forskrift trer i kraft. Dispensasjon til å bruke slikt utstyr kan ikke påregnes etter 30. juni 2001.

II

Endringene trer i kraft straks.

21. feb. Nr. 168 2001

Forskrift om opphevelse av forskrifter gitt med hjemmel i nå opphevet lov av 25. april 1907 nr. 2 om tilveiebringelse af opgaver til den officielle statistik.

Fastsatt av Finansdepartementet 21. februar 2001 med hjemmel i lov av 25. april 1907 nr. 2 om tilveiebringelse af opgaver til den officielle statistik. Kunngjort 6. mars 2001.

I

Følgende forskrifter oppheves:

1. Forskrift av 30. mars 1928 nr. 8961 om produksjonsstatistikk for industri og bergverk.
2. Forskrift av 31. mai 1956 nr. 8577 om årlige oppgaver til varehandels-/omsetningsstatistikk og tjenesteytende virksomhet.
3. Forskrift av 22. februar 1957 nr. 9009 om lønnsstatistikk og produksjonsstatistikk for bygge- og anleggsvirksomhet.
4. Forskrift av 18. desember 1964 nr. 9004 om lagerstatistikk.
5. Forskrift av 18. desember 1964 nr. 9005 om elektrisitetsstatistikk.
6. Forskrift av 13. januar 1967 nr. 8575 om Statistisk Sentralbyrås innhenting av årlige oppgaver over produksjonsgrunnlag og produksjon.
7. Forskrift av 13. januar 1967 nr. 8576 om regnskapsstatistikk for næringsdrivende inkludert forsikringsselskaper.
8. Forskrift av 13. desember 1968 nr. 9007 om transportstatistikk.
9. Forskrift av 13. desember 1968 nr. 9008 om prisstatistikk.
10. Forskrift av 15. desember 1967 nr. 9006 om landets økonomiske mellomværende med utlandet.
11. Forskrift av 14. januar 1972 nr. 1 om innhenting av månedlige oppgaver over omsetning m.v. fra bedrifter innen varehandel og tjenesteytende virksomhet.
12. Forskrift av 14. januar 1972 nr. 8574 om Statistisk Sentralbyrås innhenting av månedlige oppgaver over omsetning m.v. fra bedrifter innen varehandel og tjenesteytende virksomhet.
13. Forskrift av 10. januar 1974 nr. 8573 om Statistisk Sentralbyrås bedriftstelling i 1975.
14. Forskrift av 17. desember 1976 nr. 8572 om Statistisk Sentralbyrås innhenting av oppgaver fra bedrifter m.v. i industri, bergverksdrift og bygge- og anleggsvirksomhet over verdien av ordretilgang og ordresreserve.
15. Forskrift av 29. desember 1976 nr. 8571 om Statistisk Sentralbyrås innhenting av opplysninger for å holde et sentralt bedrifts- og foretaksregister.
16. Forskrift av 7. januar 1977 nr. 9003 om sentralt bedrifts- og foretaksregister.
17. Forskrift av 6. januar 1978 nr. 3 om landbrukstelling i 1979.
18. Forskrift av 12. februar 1979 nr. 1 om en fullstendig folke- og bolig telling i 1980.
19. Forskrift av 7. januar 1981 nr. 9002 om en fullstendig fiskeritelling for 1981.
20. Vedtak av 7. februar 1985 nr. 509 om fullstendig telling av ervervsmessig hagebruk (medregnet hagebruk under glass/plast) i 1985.
21. Vedtak av 7. februar 1985 nr. 510 om innhenting av oppgaver over omsetning, innkjøp sysselsetting, investering m.v. fra bedrifter innen varehandel og tjenesteytende virksomhet.

II

Forskriften trer i kraft straks.

21. feb. Nr. 169 2001

Forskrift om smittsomme sykdommer på bier.

Fastsatt av Landbruksdepartementet 21. februar 2001 med hjemmel i lov av 8. juni 1962 nr. 4 om dyrehelse (husdyrloven) § 3. Kunngjort 6. mars 2001.

Kap. I. Virkeområde

§ 1. Denne forskrift retter seg mot birøkt og omfatter bier og sæd og egg fra disse samt brukt bimateriell og bivoks til bruk i bikuber (blokkvoks, byggevoks og utbygde tavler).

Kap. II. Behandling av bivoks

§ 2. Utbygde tavler, skrellevoks og blokkvoks på lager eller under transport fra birøkteren til vokspresseriet skal oppbevares slik at det ikke kan komme i kontakt med levende bier eller nytt bimateriell.

§ 3. Pressing av voks til bruk i bikuber kan bare utføres av de som har tillatelse fra Statens dyrehelsetilsyn – distriktsveterinæren. Statens dyrehelsetilsyn – distriktsveterinæren kan føre kontroll med arbeidet med pressing av voks til bruk i bikuber.

§ 4. All voks som skal presses til bruk i bikuber skal først autoklaveres. Det vil si at voksen skal oppvarmes i hermetisk dampkoker til minimum 120 °C i 30 minutter.

§ 5. Hvert vokspresseri skal føre bok over alt voks som det tar imot til pressing med oppgaver over enkeltleverandør og kilotall.

Emballasjen med ferdigpresset voks som leveres ut fra presseriet skal merkes med navn og adresse til presseriet.

Kap. III. Tiltak for å stanse angrep og hindre spredning av smittsomme sykdommer

§ 6. Dette kapittel gjelder for lukket yngelrâte (*Bacillus larvae*), åpen yngelrâte (*Streptococcus pluton*), kalkyngel (*Acosphaera apis*), steinyngel (*Aspergillus flavus*), nosemasjuka (*Nosema apis*), trakémidd (*Acarapis woodi*) og yngelmidd (*Varroa jacobsoni*).

§ 7. Alle som har bikuber har plikt til etter nærmere regler å oppgi hvor kubene til en hver tid befinner seg samt synlig merke minst en av kubene i hver bigård med navn og adresse eller tildelt registreringsnummer. Oppgaveplikten og merkingen gjelder ved dette stasjonær birøkt, vandring og kjøp og salg.

§ 8. Ved all varig midlertidig flytting av bier, brukt bimateriell og utbygde vokstavler skal det foreligge en sunnhetsattest utferdiget i henhold til § 9.

Med flytting menes all kjøp og salg, all vandring for polinering og/eller utnyttning av trekk samt flytting mellom utebigårder som ligger mer enn 50 km fra hverandre. Statens dyrehelsetilsyn – fylkesveterinæren kan kreve sunnhetsattest ved flytting mellom utebigårder som ligger nærmere enn 50 km fra hverandre. Flytting må ikke komme i konflikt med parestasjoner, reinsavlsområder eller smittede områder. Sunnhetsattesten skal festes lett synlig til en av kubene og stå der i minst 2 måneder etter flytting.

§ 9. Sunnhetsattest skrives ut av Statens dyrehelsetilsyn – distriktsveterinæren i det distriktet hvor bigården er stasjonær.

Sunnhetsattest skrives ut med bakgrunn i de regler Statens dyrehelsetilsyn – Sentralforvaltningen fastsetter.

§ 10. Etter nærmere regler kan bikuber for innfangning av svermer settes ut.

§ 11. Det er forbudt å føre bier med importert honning eller honning fra fremmed bigård.

Unntatt fra forbudet i første ledd er føring med honning som er innført i henhold til forskrift av 21. februar 2001 nr. 170 om innførsel og utførsel av levende bier, bisæd, biembryoner, biavlsprodukter og brukt bimateriell.

§ 12. Er det påvist sykdom i en bigård kan Statens dyrehelsetilsyn – fylkesveterinæren gi pålegg om tiltak for å bekjempe sykdommen og hindre smitte. Bigårdene i et nærmere bestemt område rundt kan gis pålegg på samme måte som den bigården der smitte er påvist. En kan også legge restriksjoner på visse områder dersom det er påvist sykdom i Sverige nær grensen til Norge.

Det kan videre i gitte sykdomssituasjoner opprettes sperrelinjer for vandring og salg av bier og brukt bimateriell, for å begrense spredning av bisjukdommer fra landsdel til landsdel. Opprettelse av slike sperrelinjer skal godkjennes av Statens dyrehelsetilsyn – Sentralforvaltningen.

§ 13. Pålagte restriksjoner skal vare inntil de blir opphevet av den som har pålagt restriksjonene eller dennes overordnede.

Ved utbrudd av lukket yngelrâte skal restriksjonene vare i minst 30 dager etter at alle bikuber som finnes i et område med radius 3 kilometer rundt utbruddet har blitt kontrollert, og alle infiserte kuber har blitt brent eller behandlet med tilfredsstillende resultat.

Kap. IV. Dispensasjon og straffeansvar

§ 14. Dispensasjon fra disse forskrifter kan gis av Statens dyrehelsetilsyn – fylkesveterinæren.

§ 15. Bestemmelsene om straff i lov av 8. juni 1962 nr. 4 om dyrehelse (husdyrloven) § 19 kommer til anvendelse ved overtredelse av denne forskrift.

Kap. V. Ikrafttreden

§ 16. Denne forskrift trer i kraft straks. Fra samme tid oppheves forskrift av 13. mai 1994 nr. 348 om smittsomme sykdommer og avlsfremmende tiltak på bier.

21. feb. Nr. 170 2001

Forskrift om innførsel og utførsel av levende bier, bisæd, biembryoner, biavlsprodukter og brukt bimateriell.

Fastsatt av Landbruksdepartementet 21. februar 2001 med hjemmel i lov av 8. juni 1962 nr. 4 om dyrehelse (husdyrloven) § 3 og § 8, jf. EØS-avtalens vedlegg I, Rdir. 1992/65/EØF og Rdir. 1992/118/EØF. Kunngjort 6. mars 2001.

Kap. I. Formål, virkeområde og definisjoner

§ 1. Formål og virkeområde

Formålet med denne forskriften er å forebygge spredning av smittsomme sykdommer på bier i forbindelse med innførsel og utførsel ved å fastsette:

1. vilkår for import fra og eksport til land i EØS av levende bier og biavlsprodukter,
2. vilkår for import av bisæd og biembryoner fra land i EØS,
3. forbud mot annen innførsel enn det som er definert som import av levende bier, bisæd, biembryoner og biavlsprodukter fra land i EØS, herunder å drive vandrebirøkt over riksgrensene,
4. forbud mot innførsel av levende bier, bisæd, biembryoner og biavlsprodukter fra land utenfor EØS,
5. forbud mot innførsel av brukt bimateriell, unntatt utstyr til honningbehandling som er rengjort og desinfisert.

§ 2. Definisjoner

I denne forskriften menes med:

Bier: Honningbier (*Apis mellifera*).

Biavlsprodukter: Honning, bivoks, dronninggele, propolis og pollen til bruk i birøkt.

Brukt bimateriell: Brukte bikuber og annet utstyr som har vært brukt i birøkt.

Innførsel/utførsel: Grensepassering.

Import/eksport: Grensepassering i forbindelse med overdragelse av eiendomsrett.

Eksportør: Juridisk eller fysisk person som eier eller har ansvaret for bigård/bedrift hvorfra levende bier og/eller biavlsprodukter eksporteres til land i EØS.

Vandrebirøkt: Midlertidig flytting av bikuber for pollinering eller utnytting av trekk.

Bigård: Virksomhet hvor bier holdes og/eller omsettes.

Bedrift: Anlegg, herunder bigård, hvor biavlsprodukter produseres, lagres og/eller behandles.

Offentlig veterinær: Veterinær gitt offentlig myndighet i det aktuelle land. I Norge; Statens dyrehelsetilsyn – distriktsveterinæren.

Kap. II. Vilkår for import fra/eksport til land i EØS av levende bier, bisæd, biembryoner og biavlsprodukter

§ 3. Registrering av eksportør

Eksportør av levende bier og/eller biavlsprodukter til land i EØS skal være registrert av Statens dyrehelsetilsyn – fylkesveterinæren. Søknad om registrering skal skje skriftlig og følges av en erklæring der eksportøren forplikter seg til å:

1. la bigården/bedriften være gjenstand for inspeksjon av Statens dyrehelsetilsyn – distriktsveterinæren,
2. bare eksportere bier og/eller biavlsprodukter som oppfyller kravene i henholdsvis § 4 og § 5 og sørge for at forsendelsene merkes i henhold til § 7 og følges av dokumentasjon i henhold til § 8. Registreringen gjelder for 3 år, men fylkesveterinæren kan trekke den tilbake tidligere dersom eksportøren ikke etterlever forpliktelsene etter første ledd.

§ 4. Levende bier

Levende bier, inkludert larver og pupper, som importeres fra eller eksporteres til land i EØS skal:

1. komme fra eksportør som er registrert av kompetent myndighet i avsenderlandet,
2. ikke vise tegn på sykdom eller komme fra område eller bigård hvor det er restriksjoner på grunn av smittsom bisjukdom,

3. komme fra et område hvor det ikke er restriksjoner som følge av lukket yngelr te, og
4. oppfylle eventuelle tilleggsgarantier som mottakerlandet er innvilget.

§ 5. *Biavlsprodukter*

Biavlsprodukter som importeres fra eller eksporteres til land i EØS skal:

1. komme fra eksportør som er registrert av kompetent myndighet i avsenderlandet,
2. ikke komme fra område eller bedrift hvor det er restriksjoner på grunn av smittsom bisjukdom,
3. komme fra et område hvor det ikke er restriksjoner som følge av lukket yngelr te, og
4. oppfylle eventuelle tilleggsgarantier som mottakerlandet er innvilget.

§ 6. *Bis d og biembryoner*

Bis d og biembryoner som importeres fra land i EØS skal:

1. komme fra eksportør som er registrert av kompetent myndighet i avsenderlandet,
2. stamme fra bier som ikke viser tegn til sjukdom eller kommer fra område eller bigård hvor det er restriksjoner på grunn av smittsom bisjukdom, og
3. komme fra et område hvor det ikke er restriksjoner som følge av lukket yngelr te.

§ 7. *Merking*

Enhver forsendelse av levende bier, bis d, biembryoner og biavlsprodukter skal være merket på en slik måte at det er mulig å fastslå hvilken land og hvilken bigård eller bedrift den kommer fra.

§ 8. *Dokumentasjon*

Med hver forsendelse av levende bier, bis d eller biembryoner skal det følge et helsesertifikat utstedt av offentlig veterinær i avsenderlandet i løpet av det siste døgnet f r avsendelse. Sertifikatet skal inneholde en bekreftelse om at forsendelsen oppfyller vilkårene i henholdsvis § 4 og § 6. Originalsertifikatet, som er gyldig i 10 dager etter utstedelse, skal følge forsendelsen fram til mottaker.

Med hver forsendelse av biavlsprodukter skal det følge et handelsdokument utferdiget av eksportøren. Av dokumentet skal det framgå produktets navn og art, bedriftens registreringsnummer og at forsendelsen oppfyller vilkårene i § 5. Originaldokumentet skal følge forsendelsen fram til mottaker.

Kap. III. Forbud

§ 9. *Forbud*

Det er forbudt å innføre:

1. levende bier, bis d, biembryoner og biavlsprodukter fra land i EØS n r innførselen ikke er definert som import jf. § 2, herunder å drive vandrebir kt over riksgrensene,
2. levende bier, bis d, biembryoner og biavlsprodukter fra land utenfor EØS,
3. brukt bimateriell med unntak av utstyr til honningbehandling som er rengjort og desinfisert.

Kap. IV. Avsluttende bestemmelser

§ 10. *Tilsyn og kontroll*

Tilsyn og kontroll med innførsel og utførsel av levende bier, bis d, biembryoner og biavlsprodukter skal føres i henhold til bestemmelsene i forskrift av 31. desember 1998 nr. 1484 om tilsyn og kontroll ved innførsel og utførsel av levende dyr, annet avlsmateriale og animalsk avfall og forskrift av 23. desember 1998 nr. 1471 om tilsyn og kontroll ved import og eksport av næringsmidler og av produkter av animalsk opprinnelse.

§ 11. *Utgifter*

Alle utgifter forbundet med innførsel og utførsel av levende bier, bis d, biembryoner, biavlsprodukter og brukt bimateriell er det offentlige uvedkommende.

§ 12. *Dispensasjon*

Statens dyrehelsetilsyn – Sentralforvaltningen kan dispensere fra bestemmelsene i denne forskriften og sette vilkår for slik dispensasjon.

§ 13. *Sikkerhetsbestemmelser*

Landbruksdepartementet kan på kort varsel og uten erstatning for importør eller eksportør, stoppe innførsel eller utførsel av levende bier, bis d, biembryoner, biavlsprodukter og brukt bimateriell dersom spesielle forhold vedrørende avsenderlandets dyrehelsesituasjon eller andre forhold skulle tilsi det.

§ 14. *Straffebestemmelser*

Bestemmelsene om straff i lov av 8. juni 1962 nr. 4 om dyrehelse (husdyrloven) § 19 kommer til anvendelse ved overtredelse av denne forskrift.

§ 15. *Ikrafttreden*

Denne forskrift trer i kraft straks. Fra samme tidspunkt oppheves forskrift av 3. mai 1999 nr. 636 om innførsel og utførsel av levende bier, bis d, biembryoner, biavlsprodukter og bimateriell.

4. jan. Nr. 171 2001**Delegering av myndighet til å vedta forskrift om beskyttelsestiltak til Statens dyrehelsetilsyn – Sentralforvaltningen.**

Fastsatt av Landbruksdepartementet 4. januar 2001 med hjemmel i lov av 8. juni 1962 nr. 4 om dyrehelse (husdyrloven) § 3 og § 8. Kunngjort 9. mars 2001.

Landbruksdepartementet har 4. januar 2001 besluttet å delegerer myndigheten til å fatte forskrifter om beskyttelsestiltak til Statens dyrehelsetilsyn – Sentralforvaltningen.

Delegeringen omfatter kun myndigheten til å vedta forskrifter om beskyttelsestiltak i samsvar med EØS-avtalens vedlegg I, del I, Innledende del pkt. 3.

Departementet vil minne om at alle forskrifter i utgangspunktet skal høres før vedtagelse, jf. forvaltningsloven § 37 og utredningsinstruksen nr. 5.1. Høringen kan utelates dersom vilkårene i forvaltningsloven § 37, tredje ledd, (jf. utredningsinstruksen nr. 5.4) er oppfylt. Vi vil minne om at beslutningen om å unnlate alminnelig høring eller forkortet høringsfrist må fattes av fagdepartementet (i dette tilfelle Landbruksdepartementet), jf. utredningsinstruksen nr. 5.4, annet ledd og nr. 5.2, jf. nr. 1.3.

Delegeringen skal ha virkning fra 1. februar 2001.

2. feb. Nr. 172 2001**Forskrift om opphevelse av seks forskrifter etter forskriftgjennomgang i Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet – forskrifter som angår Den norske kirke.**

Fastsatt ved kgl.res. 2. februar 2001. Fremmet av Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet. Kunngjort 9. mars 2001.

I

Følgende forskrifter oppheves:

1. Forskrift av 10. september 1970 nr. 4 om valg av bispedømmenes fellesråd – kirkeråd
2. Forskrift av 21. juni 1985 nr. 1184 for bispemøtet
3. Forskrift av 17. juni 1988 nr. 3397 om tilsetting av soknediakon
4. Forskrift av 17. juni 1988 nr. 3393 om tilsetting av kateket
5. Forskrift av 15. september 1995 nr. 794 om dispensasjon fra lov om Kirker og Kirkegaarde § 42 annet ledd siste punktum
6. Forskrift av 20. november 1997 nr. 1178 om tilsetting av fengselsprest.

II

Forskriften trer i kraft straks.

14. feb. Nr. 173 2001**Forskrift om endring i forskrift om forbud mot produksjon, import, eksport, omsetning og bruk av begroingshindrende midler som inneholder organotinn.**

Fastsatt av Miljøverndepartementet 14. februar 2001 med hjemmel i lov av 11. juni 1976 nr. 79 om kontroll med produkter og forbrukertjenester (produktkontrollloven) § 4, jf. kgl.res. av 5. august 1977 nr. 2. Jf. EØS-avtalens vedlegg II, kapittel XV, punkt 4 (Rdir. 1976/769/EØF med endringer i Rdir. 1989/677/EØF og Rdir. 1999/51/EF). Kunngjort 9. mars 2001.

I

I forskrift av 21. desember 1993 nr. 1216 om forbud mot produksjon, import, eksport, omsetning og bruk av begroingshindrende midler som inneholder organotinn gjøres følgende endringer:

§ 3 skal lyde:

Det er forbudt å bruke begroingshindrende midler som inneholder organotinn. Unntatt fra forbudet er fartøyer med en lengde over 25 meter. Statens forurensningstilsyn kan i særtilfeller likevel bestemme at forbudet også skal gjelde bruk på båter med lengde over 25 meter.

For fartøyer som hovedsaklig ferdes på innenlands vannveier og innsjøer gjelder forbudet uansett fartøyet lengde.

§ 4 skal lyde:

Det er forbudt å produsere, importere, eksportere og omsette begroingshindrende midler med organotinn som er blandet inn i midlet uten å være kjemisk bundet til de andre bestanddelene (free association paint).

Andre begroingshindrende midler som inneholder organotinn er også forbudt å produsere, importere, eksportere og omsette for bruk som regulert i § 3, med mindre det foreligger særskilt tillatelse fra Statens forurensningstilsyn.

Slike stoffer kan bare omsettes til yrkesmessig bruk, og i enheter på 20 liter eller mer. Slike stoffer og produkter skal merkes med følgende ordlyd:

1. «Forbudt å bruke på annet enn båter på over 25 meter.»
2. «Forbudt på båter uansett lengde som hovedsakelig ferdes på innenlands vannveier og innsjøer.»
3. «Forbeholdt yrkesmessig bruk.»

II

Endringene trer i kraft straks.

16. feb. Nr. 174 2001

Forskrift om endring i forskrift til tolloven.

Fastsatt av Toll- og avgiftsdirektoratet 16. februar 2001 med hjemmel i lov av 10. juni 1966 nr. 5 om toll (tolloven) § 9 sjetted ledd. Kunngjort 9. mars 2001.

I

I forskrift av 15. desember 1967 nr. 8962 til tolloven gjøres følgende endring:

Nytt kapittel 9 skal lyde:

Kap. 9. Innbetalingsordningen for toll

- 9.1. Ved betaling av toll til bank skal innbetaling skje til den bankkonto tollmyndighetene bestemmer.
Ved elektronisk betaling av toll skal kundeidentifikasjonen (KID) oppgis sammen med betalingsoppdraget til betalers bank.
- 9.2. Betalingsformidlere skal avvise elektroniske betalingsoppdrag for toll der det ikke er oppgitt gyldig kundeidentifikasjon.

II

Endringen trer i kraft fra 1. mars 2001, likevel slik at betalingsformidlere kun skal avvise elektroniske betalingsoppdrag for avgift som overføres gjennom «online» betalingsformidlingssystem dersom det ikke er oppgitt gyldig kundeidentifikasjon (KID) frem til og med 31. mai 2001. Med «online» betalingsformidlingssystem menes et system hvor betaler er koblet direkte opp mot betalingsformidler med umiddelbar tilbakemelding om avvising av betalingsoppdraget, herunder nettbank og telebank (telegiro).

21. feb. Nr. 175 2001

Forskrift om endring i forskrift om tildeling og bruk av nummer, nummerserier, navn og adresser for telenett og teletjenester (nummerforskriften).

Fastsatt av Post- og teletilsynet 21. februar 2001 med hjemmel i lov av 23. juni 1995 nr. 39 om telekommunikasjon (teleloven) § 3-2, jf. forskrift av 15. desember 1995 nr. 1032 om funksjonsfordeling innen telemyndigheten § 2 og EØS-avtalen vedlegg XI (Rvedtak 1992/264/EØF og Rvedtak 1991/396/EØF). Kunngjort 9. mars 2001.

I

I forskrift av 2. juni 1997 nr. 560 om tildeling og bruk av nummer, nummerserier, navn og adresser for telenett og teletjenester (nummerforskriften) gjøres følgende endringer:

§ 1 skal lyde:

Formålet med forskriften er

- a) å sikre en effektiv forvaltning av nummerressurser knyttet til telenett og teletjenester,
- b) å gi tilbydere av offentlige teletjenester nødvendig og lik tilgang til nummer, nummerserier, navn eller adresser som grunnlag for levering av sine teletjenester,
- c) å bidra til virksom konkurranse mellom tilbydere,
- d) å lette sluttbrukeres valg av ny tilbyder.

§ 6 skal lyde:

Det skal betales årlig gebyr for tildeling og bruk av nummer, nummerserier, navn eller adresser til Post- og teletilsynet etter gjeldende forskrift om gebyr til Post- og teletilsynet.

Gebyrene skal dekke Post- og teletilsynets utgifter knyttet til forvaltning av de aktuelle nummer, nummerserier, navn eller adresser.

For særskilte nummer, nummerserier, navn eller adresser kan det fastsettes avgift som skal bidra til å sikre god og effektiv forvaltning av tilgjengelige nummerressurser.

Overskriften til kapittel III skal lyde:

Kapittel III: Nummerplan for telefon- og tilsvarende tjenester (E.164)

§ 13 skal lyde:

Post- og teletilsynet fastsetter og forvalter nummerplan for telefon- og tilsvarende tjenester. Forvaltningen skjer i samsvar med ITU-T rekommandasjon E.164. Post- og teletilsynet tildeler nummerserier og i visse tilfeller enkeltnummer under landskode 47 tildelt fra ITU.

Norsk nummerplan telefon- og tilsvarende tjenester er obligatorisk og har følgende struktur:

00	Internasjonalt prefiks
01	Reservert for fremtidige endringer i nummerplanen
02000 – 09999	5-sifrede stedsuavhengige nummer
100 – 189	Standardiserte spesialnummer
190 – 199	Tilbyderspesifikke spesialnummer
20 00 00 00 – 39 99 99 99	8-sifrede geografiske nummer
400 00 000 – 499 99 999	8-sifrede nummer for landmobile tjenester
50 00 00 00 – 79 99 99 99	8-sifrede geografiske nummer
800 00 000 – 899 99 999	8-sifrede stedsuavhengige nummer
900 00 000 – 999 99 999	8-sifrede nummer for landmobile tjenester

Alle nummer fra norsk nummerplan for telefon m.m. som brukes for å tilby offentlige teletjenester skal være i henhold til strukturen spesifisert i denne paragraf, med mindre Post- og teletilsynet bestemmer annet.

Samtaler til utlandet, samt til internasjonale tjenester og internasjonale nett med landskode tildelt av ITU, skal kunne gjennomføres ved bruk av internasjonalt prefiks 00.

Samtaler til nødmeldetjenesten skal kunne gjennomføres ved bruk av spesialnummeret 112. Post- og teletilsynet kan fastsette andre nummer som i tillegg til 112 skal kunne brukes for samtaler til ulike typer nødmeldetjenester.

Nytt kapittel IIIA skal lyde:

Kapittel IIIA: Tilbyderportabilitet for fem- og åttisifrede nummer

§ 19a. Plikt til tilbyderportabilitet

Tilbydere som nyter fem- eller åttisifrede nummer for telefon- og tilsvarende tjenester skal avgi nummer til annen tilbyder som sluttbruker krever nummeret flyttet til. Plikten gjelder ikke for

- nummer i nummerseriene 811, 812, 813 og 814 brukt til personsvertjenester,
- nummer for engangsfakturering på teletorg,
- nummer for telestemming med engangstakst,
- nummer for Internett-basert telefontjeneste,
- nummer for NMT og
- nummer for personsøkertjeneste.

§ 19b. Medvirkning til tilbyderportabilitet

Også tilbydere som ikke er direkte involvert i flyttingen av et nummer, skal sikre at anrop til flyttet nummer terminerer i riktig nett, uten at kvaliteten forringes i vesentlig grad. Dette gjelder også for anrop som er gjenstand for valg av tilbyder ved bruk av prefiks eller fast forvalg.

§ 19c. Krav til gjennomføringen

Mottakende tilbyder skal innhente fullmakt til flytting fra sluttbruker. Fullmakten skal dokumenteres på forespørsel fra avgivende tilbyder.

Avgivende tilbyder plikter å gjennomføre flytting av nummer for en bestemt sluttbruker til annen tilbyder innen fem virkedager etter at han har mottatt korrekt anmodning fra mottakende tilbyder. Avgivende tilbyder skal gi mottakende tilbyder melding om at flyttingen er gjennomført, senest første virkedag etter gjennomføringen.

Tilbyderne kan avtale lengre gjennomføringstid og Post- og teletilsynet kan frem til 1. mai 2002 gjøre unntak fra pliktene i § 19c andre ledd og fastsette andre særlige krav til gjennomføringen.

§ 19d. Ansvar for kostnader

Hver tilbyder skal dekke egne kostnader ved tilbyderportabilitet for fem- og åttisifrede nummer for telefon- og tilsvarende tjenester, herunder kostnader for oppgradering av sentraler og støttesystemer, testing og opplæring av personell. Avgivende tilbyder kan kreve dekket kostnader ved å oppfylle plikten etter § 19c fra mottakende tilbyder. Avgivende tilbyder kan ikke kreve betaling fra en sluttbruker for flytting av nummer.

§ 37 skal lyde:

Statens teleforvaltningsråd er klageinstans for enkeltvedtak fastsatt med hjemmel i forskriften.

Klagesaker av prinsipiell betydning eller av telepolitisk karakter avgjøres likevel av Samferdselsdepartementet etter at Statens teleforvaltningsråd har gitt begrunnet forslag til vedtak.

II

Endringene i § 6, § 13 og § 37 trer i kraft straks. Øvrige endringer trer i kraft 1. november 2001.

22. feb. Nr. 176 2001**Kunngjøring av normrente for inntektsåret 2000 til bruk ved anvendelse av forskrift av 18. august 1998 nr. 819 om skattemessig behandling av leie av flyttbar produksjonsinnretning på kontinentalsokkelen.**

Fastsatt av Finansdepartementet 22. februar 2001 med hjemmel i forskrift av 18. august 1998 nr. 819 om skattemessig behandling av leie av flyttbar produksjonsinnretning på kontinentalsokkelen § 5 annet ledd. Kunngjort 9. mars 2001.

For inntektsåret 2000 har Finansdepartementet beregnet normrentesatsen etter forskrift av 18. august 1998 nr. 819 om skattemessig behandling av leie av flyttbar produksjonsinnretning på kontinentalsokkelen § 5 annet ledd til 6,77 pst.

22. feb. Nr. 177 2001**Forskrift om særskilte beskyttelsestiltak ved innførsel av levende klauvdyr, samt ferskt kjøtt, kjøttprodukter, melk, melkeprodukter, sæd, ova, embryoner, huder, skinn og andre produkter av klauvdyr fra Storbritannia og Nord-Irland.**

Fastsatt av Statens dyrehelsestilsyn – Sentralforvaltningen 22. februar 2001 med hjemmel i lov av 8. juni 1962 nr. 4 om dyrehelse (husdyrloven) § 3 og § 8, jf. delegeringsvedtak av 4. januar 2001 nr. 171, jf. EØS-avtalen vedlegg I (Kvedtak 2001/145/EF). Kunngjort 9. mars 2001.

§ 1. Formål og virkeområde

Formålet med denne forskrift er å forebygge spredning av munn- og klauvsjuka i forbindelse med innførsel av levende klauvdyr og produkter av disse fra Storbritannia og Nord-Irland (UK).

§ 2. Forbud

Det er forbudt å innføre levende klauvdyr, samt ferskt kjøtt, kjøttprodukter, melk, melkeprodukter, sæd, ova, embryoner, huder, skinn og andre produkter av klauvdyr fra UK.

§ 3. Ferskt kjøtt

Unntatt fra forbudet i § 2 er

- 1) Ferskt kjøtt som er anskaffet før 1. februar 2001, forutsatt at kjøttet er klart identifisert, og siden nevnte dato er transportert og lagret separat fra kjøtt som ikke er ment å skulle sendes ut av UK.
- 2) Ferskt kjøtt som er anskaffet fra virksomhet på følgende vilkår:
 - a) Virksomheten må kun behandle kjøtt som er anskaffet før 1. februar 2001 eller kjøtt fra dyr som stammer fra og er slaktet utenfor UK,
 - b) Virksomheten må være under streng veterinær kontroll, og
 - c) Kjøttet må være klart identifisert, og transportert og lagret separat fra kjøtt som ikke er ment å skulle sendes ut av UK.

§ 4. Kjøttprodukter

Unntatt fra forbudet i § 2 er

- 1) Kjøttprodukter som oppfyller vilkårene i forskrift av 31. desember 1998 nr. 1475 om dyrehelsemessige betingelser for innførsel og utførsel av ferskt kjøtt og kjøttprodukter § 14, § 15 og § 16.
- 2) Kjøttprodukter som er produsert før 1. februar 2001, forutsatt at produktene er klart identifisert, og siden nevnte dato er transportert og lagret separat fra produkter som ikke er ment å skulle sendes ut av UK.
- 3) Kjøttprodukter som er produsert i godkjent virksomhet på følgende vilkår:
 - a) Alt ferskt kjøtt som brukes i virksomheten må oppfylle vilkårene i § 3 pkt. 2),
 - b) Alle kjøttprodukter i det endelige produkt må oppfylle vilkårene i § 4 pkt. 2), eller være produsert av ferskt kjøtt anskaffet fra dyr som stammer fra og er slaktet utenfor UK,
 - c) Virksomheten må være under streng veterinær kontroll, og
 - d) Produktene må være klart identifisert, og transportert og lagret separat fra kjøtt og kjøttprodukter som ikke er ment å skulle sendes ut av UK.

§ 5. Melk

Unntatt fra forbudet i § 2 er

- 1) Melk som er oppvarmet til minst 71,7 °C i minst femten sekunder, kombinert med ultrahøytemperaturbehandling (UHT), eller sterilisering eller tørking ved varmebehandling som gir samme hygieniserende effekt.
- 2) Melk som er oppvarmet til minst 71,7 °C i minst femten sekunder, kombinert med behandling slik at pH-verdien holdes lavere enn seks i minst en time.
- 3) Melk som er fremstilt i godkjent virksomhet på følgende vilkår:

- a) All melk som brukes i virksomheten må enten oppfylle vilkårene i pkt. 1) eller pkt. 2), eller komme fra dyr utenfor UK,
- b) Virksomheten må være under streng veterinær kontroll, og
- c) Melken må klart identifiseres, transporteres og lagres separat fra melk og melkeprodukter som ikke er ment å skulle sendes ut av UK.

§ 6. Melkeprodukter

Unntatt fra forbudet i § 2 er

- 1) Melkeprodukter som er produsert før 1. februar 2001.
- 2) Melkeprodukter som er oppvarmet til minst 71,7 °C i minst femten sekunder eller tilsvarende behandling.
- 3) Melkeprodukter som er produsert av melk som oppfyller vilkårene i § 5 pkt. 1), 2) eller 3).
- 4) Melkeprodukter som er produsert i godkjent virksomhet på følgende vilkår:
 - a) All melk som brukes i virksomheten må enten oppfylle vilkårene i § 5 pkt. 1) eller pkt. 2), eller komme fra dyr utenfor UK,
 - b) Alle melkeprodukter som brukes i det endelige produkt må enten oppfylle vilkårene i pkt. 1), 2) og 3), eller lages av melk som kommer fra dyr utenfor UK,
 - c) Virksomheten må være under streng veterinær kontroll, og
 - d) Melkeproduktene må klart identifiseres, transporteres og lagres separat fra melk og melkeprodukter som ikke er ment å skulle sendes ut av UK.

§ 7. Sæd, ova og embryo

Unntatt fra forbudet i § 2 er frossen storfesæd og frosne storfeembryoner som er fremstilt før 1. februar 2001.

§ 8. Huder og skinn

Unntatt fra forbudet i § 2 er huder og skinn produsert før 1. februar 2001 eller som oppfyller vilkårene i forskrift av 13. august 1999 nr. 1074 om dyrehelsemessige betingelser for innførsel og utførsel av visse animalske produkter og animalsk avfall § 11a annet ledd pkt. 3.

§ 9. Andre produkter av klauvdyr

Unntatt fra forbudet i § 2 er

- 1) Andre produkter av klauvdyr enn de som er nevnt i § 3 – § 8 dersom de er varmebehandlet i hermetisk lukket beholder med Fo-verdi på minst 3,00 eller slik at kjernetemperaturen har vært minst 70 °C.
- 2) Ubehandlet saueull og hår fra drøvtyggere som oppfyller vilkårene i forskrift av 13. august 1999 nr. 1074 om dyrehelsemessige betingelser for innførsel og utførsel av visse animalske produkter og animalsk avfall § 21.

§ 10. Tilleggskrav til sertifikat

Ved innførsel av ferskt kjøtt, kjøttprodukter, melk, melkeprodukter, samt sæd og embryo av storfe skal det følge med et helsesertifikat som bekrefter at forsendelsen oppfyller vilkårene i denne forskrift. Sertifikatet skal være utstedt av offentlig veterinær.

Ved innførsel av huder og skinn skal det følge med et sertifikat som bekrefter at forsendelsen oppfyller vilkårene i denne forskrift.

Ved innførsel av produkter som omhandlet i § 9 skal det følge med et helsesertifikat som bekrefter at forsendelsen oppfyller vilkårene i denne forskrift.

§ 11. Dispensasjon

Statens dyrehelsetilsyn – Sentralforvaltningen kan dispensere fra bestemmelsene i denne forskrift og sette vilkår for dispensasjonen.

§ 12. Straffebestemmelser

Overtrudelse av bestemmelsene i denne forskrift er straffbar, jf. husdyrloven § 19.

§ 13. Ikraftredelse

Denne forskrift trer i kraft straks.

26. feb. Nr. 178 2001

Forskrift om apotek (apotekforskriften).

Fastsatt av Sosial- og helsedepartementet 26. februar 2001 med hjemmel i lov av 2. juni 2000 nr. 39 om apotek § 1–2 fjerde ledd, § 1–6 tredje ledd, § 2–2 annet ledd, § 2–14, § 3–11, § 4–3 tredje ledd, § 5–1 tredje ledd, § 5–2 annet ledd, § 5–3 annet ledd, § 5–4 første og fjerde ledd, § 5–5 tredje ledd, § 5–6 annet ledd, § 6–1 første, annet og tredje ledd, § 6–3, § 6–10 annet ledd, § 6–12 tredje ledd og § 9–2. Kunngjort 9. mars 2001.

Kapittel 1. Alminnelige bestemmelser

§ 1. Virkeområde

Lov om apotek av 2. juni 2000 nr. 39 får ikke anvendelse på Svalbard.

§ 2. Forsikringsansvar

Alle apotek skal være ansvarsforsikret for en forsikringssum på kr 3.000.000 eller mer. Forsikringen skal også dekke ansvar for utlevering fra apotekets medisinutsalg.

Kapittel 2. Apotekkonsesjon**§ 3. Apotekkonsesjonens virkeområde**

Apotekkonsesjon skal gis med virkning for en bestemt kommune.

§ 4. Søknadens innhold

Søknad om apotekkonsesjon skal inneholde:

- a) en beskrivelse av hva apotekkonsesjonen skal omfatte, herunder eventuelle medisinutsalg og tilvirkertillatelser. Ved overtakelse av et allerede eksisterende apotek må det i tillegg opplyses om den eksisterende apotekkonsesjonens omfang,
- b) en beskrivelse av søkeren, ledsaget av en egenerklæring om at vedkommende ikke er avskåret fra å eie apotek etter loven eller forskriften, samt en oversikt over søkerens eierinteresser i øvrige apotek og andre legemiddelbedrifter,
- c) opplysninger om i hvilken kommune apoteket er lokalisert eller tenkt opprettet,
- d) dokumentasjon av økonomisk evne som nevnt i § 5,
- e) dokumentasjon av faglig virksomhet som nevnt i § 6,
- f) dokumentasjon av leveringsevne som nevnt i § 7,
- g) en høringsuttalelse som nevnt i § 8,
- h) en politiattest som nevnt i § 9, og
- i) bekreftelse på at gebyr etter § 12 er betalt.

Apotekkonsesjon kan gis på vilkår om at dokumentasjon som nevnt i første ledd bokstavene d og e forelegges Statens legemiddelverk i løpet av en bestemt tid.

Opplysningene gis på blankett fastsatt av Statens legemiddelverk.

§ 5. Dokumentasjon av økonomisk evne til å drive faglig forsvarlig

Konsesjonssøkeren skal vedlegge søknaden en finansieringsplan og et foreløpig driftsbudsjett for apoteket.

Når søkeren ikke har dokumentert en tilstrekkelig økonomisk evne til å drive faglig forsvarlig, og særlige grunner taler for det, kan konsesjonssøknaden avslås.

§ 6. Dokumentasjon av forutsetninger for faglig virksomhet

Konsesjonssøkeren skal vedlegge søknaden en oversikt over:

- a) apotekets forventede kundegrunnlag,
- b) apotekets bemanning fordelt på personalkategorier,
- c) eksisterende eller planlagt samarbeid med andre apotek, og
- d) forventet årlig omsetning fordelt på legemidler, medisinsk utstyr, andre varer og tjenester.

Når søkeren ikke har dokumentert en sannsynlighet for at apotekets faglige virksomhet får et omfang som er stort nok til at apotekets kompetanse som faghandel og tilvirker av legemidler sikres og holdes ved like, og særlige grunner taler for det, kan konsesjonssøknaden avslås.

§ 7. Dokumentasjon av leveringsevne

For å dokumentere evne til hurtig og sikker levering av legemidler skal konsesjonssøkeren gi konsesjonsmyndigheten:

- a) kopi av avtale eller intensjonsavtale med et annet apotek eller tilvirker om levering av legemidler tilvirket etter resept for den enkelte, eller
- b) kopi av apotekkonsesjonærens og driftskonsesjonærens tilvirkertillatelse, eller søknad om det samme.

§ 8. Kommunal høring

Før apotekkonsesjon til nyopprettet apotek innvilges, skal søker innhente uttalelse fra kommunen hvor apoteket er tenkt etablert. Forhold som kommunen skal oppfordres til å vurdere, er blant annet behovet for medisinutsalg, samarbeidet med det lokale helsevesen og apotekets åpningstider.

Svarer ikke kommunen innen seks uker etter at søkeren har sendt høringsoppfordringen, skal dokumentasjonskravet i § 4, første ledd bokstav g anses som oppfylt. Søkeren skal gjøre kommunen oppmerksom på fristen.

§ 9. Politiattest

Utenlandske statsborgere som søker om apotekkonsesjon, fritas fra kravet om politiattest etter apotekloven § 2–2 første ledd bokstav a, dersom slik attest ikke kan utstedes av norske eller utenlandske politimyndigheter. Tilsvarende gjelder for daglig leder, styremedlem og selskapsdeltakere i juridiske personer som søker om apotekkonsesjon.

§ 10. Nærstående

Som noens nærstående menes i loven:

- a) ektefelle og en person som vedkommende bor sammen med i ekteskapsliknende forhold, og
- b) slektninger i rett oppstigende eller nedstigende linje og søsken.

§ 11. Alternativ oppfyllelse av vilkår for apotekkonsesjon

Departementet kan godkjenne at et vilkår for apotekkonsesjon oppfylles gjennom tilbud om økonomisk kompensasjon til andre apotek i området som er pålagt det samme vilkåret. Apotekkonsesjonærene i området skal avtale kompensasjonens størrelse. Dersom apotekkonsesjonærene ikke blir enige, kan Statens legemiddelverk fastsette kompensasjonen ved skjønn.

§ 12. Søknadsgebyr

Søker av apotekkonsesjon til nyopprettet apotek må betale et gebyr på 40.000 kroner. Gebyret tilfaller statskassen. Gebyret refunderes for søkere som har fått avslag på konsesjonssøknaden på grunn av etableringstak etter apotekloven § 2–2, tredje ledd.

§ 13. Konkurransopolitiske hensyn

Apotekkonsesjon kan ikke innvilges dersom hensynet til en fungerende konkurranse i apotekmarkedet tilsier det og søkeren:

- a) eier eller organiserer apotek som samlet har en omsetning som utgjør mer enn 40 prosent av den totale omsetningen i landets apotek som ikke er sykehusapotek, eller
- b) har et betydelig samarbeid med foretak som nevnt i bokstav a.

Første ledd er likevel ikke til hinder for at apotekkonsesjon kan innvilges dersom hensynet til en forsvarlig legemiddelforsyning gjør det nødvendig.

Kapittel 3. Konsesjon til drift av apotek**§ 14. Søknad om driftskonsesjon**

Søknad om driftskonsesjon utformes på skjema fastsatt av Statens legemiddelverk og underskrives av søkeren.

Sammen med søknad om driftskonsesjon skal søkeren vedlegge opplysninger fra apotekkonsesjonæren som godtgjør at apoteket fyller de krav som gjelder for apotekvirksomheten, og som viser hvordan lovens enkelte krav er oppfylt eller ment oppfylt. Opplysningene skal gis på skjema fastsatt av Statens legemiddelverk, og underskrives av apotekkonsesjonæren.

Driftskonsesjon kan bare gis dersom apotekets lokaler er godkjent av konsesjonsmyndigheten.

Driftskonsesjon kan gis på vilkår om at dokumentasjon for oppfyllelsen av et eller flere av lovens krav forelegges Statens legemiddelverk i løpet av en bestemt tid.

§ 15. Driftskonsesjonærens tilstedeværelse i apoteket

Driftskonsesjonæren for et apotek skal være til stede i apoteket og i tilhørende filialapotek i et omfang som sikrer at han eller hun ivaretar sine funksjoner som daglig leder, men likevel slik at han eller hun skal være til stede i minst halvparten av årets samlede normalarbeidstid.

Driftskonsesjonæren skal utføre en vesentlig del av sine lederoppgaver i apotekets lokaler, eller i lokaler beregnet på dette i apotekets umiddelbare nærhet.

§ 16. Stedfortredere

Når driftskonsesjonæren ikke er til stede i apoteket, skal apotekets daglige drift overlates til en stedfortreder med utdanning som nevnt i apotekloven § 4–1, første ledd. Stedfortrederen skal ha de nødvendige fullmakter til å ivareta sine oppgaver. Driftskonsesjonæren skal sørge for at hele personalet er informert om hvem som til enhver tid virker som stedfortreder.

§ 17. Uskikkethet

En søker regnes som uskicket til å inneha driftskonsesjon dersom særlige forhold tilsier at denne personen ikke vil være egnet til å drive apoteket i overensstemmelse med lov eller apotekfaglige krav.

Som uskicket til å inneha driftskonsesjon regnes alltid en person som i løpet av de siste fem årene:

- a) er dømt for en økonomisk forbrytelse med strafferamme på inntil 3 år eller mer,
- b) har eller har hatt et alvorlig rusproblem, eller
- c) har mistet sin driftskonsesjon på grunn av uforsvarlig personlig utøvelse av rettigheter og plikter som apoteker.

§ 18. Politiattest

Søker til driftskonsesjon må ved politiattest dokumentere hederlig vandel. Utenlandske statsborgere som søker om apotekkonsesjon, fritas fra kravet dersom slik attest ikke kan utstedes av norske eller utenlandske politimyndigheter.

§ 19. Godkjenning av lokaler

Vesentlige ombygginger eller ominnredninger av apoteket skal godkjennes av Statens legemiddelverk.

Kapittel 4. Grunnkrav til personalet og apotekvirksomheten**Krav til personalet****§ 20. Selvstendig ekspedering av resept**

Rett til selvstendig å ekspedere legemidler etter resept og rekvisisjon har bare autorisert farmasøyt eller farmasøyt med midlertidig lisens.

Krav til apotekets lokaler og inventar

§ 21. Generelle krav til lokalene

Apoteklokalet skal ha en utforming som tydelig avgrenser apoteket fra omkringliggende lokaler. Apoteket skal ikke kunne oppfattes som en del eller naturlig forlengelse av andre virksomheters lokaler. Inngangsparti skal utformes slik at støv og skitt ikke tas inn i lokalet.

Lokalene skal være tilstrekkelig store for arten og omfanget av apotekets virksomhet. Plass for istandgjøring og oppbevaring av resepter og rekvisjoner skal være tilstrekkelig stor til at den enkelte resept og rekvisisjon kan holdes tydelig adskilt fra de andre. Lokalet skal utformes slik at det gir tilstrekkelig mulighet for å utføre kontrollarbeid uforstyrret.

Lokalene skal ha tilstrekkelig belysning og være tilstrekkelig ventilert. Luften i apoteklokalet skal ivareta utsatte pasientgruppers behov for ren luft.

Publikumssonen, herunder inngangspartiet, skal være tilrettelagt for bevegelseshemmede kunder. Publikum skal ha tilstrekkelig mulighet til å kunne sitte i eller i umiddelbar nærhet av publikumsrommet.

Lokalene skal være sikret mot innbrudd og ran.

§ 22. Diskresjon

Lokalene skal utformes slik at nødvendig diskresjon kan utvises ved legemiddelutlevering, informasjonsutveksling, reseptmottak, reseptekspedering og lignende. Publikumssonen skal være utformet slik at det gir mulighet for individuell og uforstyrret kundesamtale. Hvis det ikke er åpenbart hvor slik uforstyrret samtale kan finne sted, skal dette være særskilt skiltet eller på annen måte tydelig markert i publikumssonen.

§ 23. Oppbevaring av legemidler mv.

Lokaler og inventar skal sikre forsvarlig oppbevaring av legemidler og andre varer.

Legemidler og andre varer med særlige krav til oppbevaring skal kunne oppbevares under de betingelser som følger av kravene til det enkelte produkt.

Legemidler i reseptgruppe A og B skal oppbevares i FG-godkjent sikkerhetsskap i den tiden apoteket ikke er bemannet. Dette kravet kan fravikes dersom apoteket kan godtgjøre tilsvarende sikringstiltak. Legemidler i reseptgruppe A skal alltid oppbevares innelåst.

Legemidler klargjort for utlevering er unntatt fra krav i annet og tredje ledd så langt det anses forsvarlig.

Ikke salgbare legemidler skal oppbevares adskilt fra andre varer.

Mat, drikke og personlige legemidler skal ikke oppbevares sammen med varer beregnet for salg.

§ 24. Hygiene

Lokaler og inventar skal være lette å rengjøre. Lokalene skal være rene og ryddige. Utstyr for oppsamling og avhending av søl og brekkasje skal være lett tilgjengelig.

Personalet skal ha mulighet for håndvask i apoteklokalet. Personalet skal ha tilgang til toalett og garderobe i kort avstand fra apoteket. Spising, drikking og røyking skal skje på særskilt anviste områder. I apoteket skal personalet anvende særskilt fottøy.

Apotek skal ha avtrekksmulighet for tilberedninger av legemidler som kan forårsake uheldig krysskontaminasjon eller arbeidsmiljøbelastning når dette skjer utenfor godkjent produksjonslokale.

Apotekets åpningstider

§ 25. Apotekets åpningstider

Apotekets åpningstider skal meldes til Statens legemiddelverk.

Med åpningstid menes den tid apoteket er åpent for ekspedisjon og utlevering av forhandlingspliktige varer til publikum.

Apotek skal ha en åpningstid på minst 35 timer i uken. Ethvert apotek skal holde åpent alle hverdager.

Legemiddelverket kan i særlige tilfeller kan gi tillatelse til å innskrenke åpningstidene eller til å holde stengt. Søknad om slik tillatelse skal vedlegges uttalelse fra kommunelegen.

Endring av åpningstiden skal så snart som mulig meldes til kommunelegen og kunngjøres lokalt på en etter forholdene hensiktsmessig måte. Driftskonsesjonæren skal med en måneds varsel opplyse kommunelege og Legemiddelverket om endringer i åpningstiden som ikke er kortvarige.

Forhandlingsplikt

§ 26. Apotekenes forhandlingsplikt

Apoteket har plikt til å forhandle:

- a) alle legemidler som er godkjent for salg i Norge.
- b) legemidler som må produseres for den enkelte etter resept og som er rekvirert av lege, tannlege eller veterinær.
- c) legemidler som anbefales av annet helsepersonell i helsetjenesten, med mindre legemidlene kan være skadelige eller åpenbart uhensiktsmessige i bruk.
- d) vanlig medisinsk utstyr som benyttes av forbrukere, eller som er nødvendig for å oppnå riktig bruk av legemidler. Plikten gjelder også medisinsk utstyr som ikke er i vanlig bruk, men som er viktig for bestemte pasientgrupper. Plikten gjelder under forutsetning av at slikt utstyr er tilgjengelig for apotek i Norge.

- e) næringsmidler og hudpleiemidler som kan være nødvendige i medisinsk behandling av mennesker.

§ 27. Vareleveranser mellom apotek

Apotek med samme driftskonsesjonær kan levere legemidler til hverandre uavhengig av krav om grossisttillatelse. Andre apotek må ha grossisttillatelse for å levere legemidler til hverandre, likevel slik at dette ikke gjelder i enkelttilfeller hvor det medfører en urimelig stor ulempe for kunden å hente legemidlet på et annet apotek.

Apotekenes bokføring

§ 28. Bokføringsplikt

For apotekenes bokføring og regnskaper skal gjelde de samme regler som til enhver tid gjelder i henhold til regnskapslovgivningen. De unntak fra regnskapsplikten som følger av regnskapsloven § 1–2 kommer ikke til anvendelse på apotek.

I tillegg til reglene i første ledd skal apotekenes regnskaper settes opp og føres i samsvar med en kontoplan for apotek fastsatt av Statens legemiddelverk.

§ 29. Apotekkonsesjonærens plikter

Apotekkonsesjonæren skal påse at årsregnskapet revideres og attesteres av minst én registrert revisor eller statsautorisert revisor og at revisorlovgivningen følges. Statens legemiddelverk kan samtykke i at andre med tilsvarende kompetanse reviderer og attesterer årsregnskapet. De unntak fra revisjonsplikten som følger av revisorloven § 2–1, kommer ikke til anvendelse på apotek.

Hvert år innen 1. mars skal apotekkonsesjonæren fylle ut og sende inn til Statens legemiddelverk utdrag av apotekets regnskap på fastsatt blankett. Apotekkonsesjonær som gir avkall på apotekkonsesjon i løpet av året, skal sende inn utdraget innen tre måneder etter at apotekkonsesjonen har falt bort.

Kontroll med narkotika og psykotrope stoffer

§ 30. Kontroll med narkotika og psykotrope stoffer

Apoteket skal ha nødvendig kontroll med narkotika og psykotrope stoffer og preparater som oppbevares i apoteket.

§ 31. Narkotikaregnskap

Apoteket skal registrere og føre regnskap over innkjøp, utlevering og forbruk av alle preparater klassifisert i reseptgruppe A og alle øvrige legemidler hvor det inngår stoffer oppført på narkotikalistene under konsesjonene N1 og P2. Statens legemiddelverk kan gjøre unntak for bestemte stoffer, droger eller preparater og også bestemme at registrerings- og regnskapsplikten også helt eller delvis skal gjøres gjeldende for andre stoffer, droger eller preparater som lett kan misbrukes.

Utlevering, svinn ved tilvirkning, tap ved spill, brekkasje og kassasjon av regnskapspliktige varer skal registreres fortløpende på skjema fastsatt av Statens legemiddelverk. Skjemaet skal i undertegnet stand sendes til Statens legemiddelverk eller den som Legemiddelverket har utpekt, innen en uke etter registreringsperiodens utløp. Registreringsperiodens varighet fastsettes av Statens legemiddelverk.

Ved utgangen av hvert kvartal skal apoteket foreta nøyaktig og fullstendig opptelling av sine beholdninger av regnskapspliktige varer. Slik opptelling skal også foretas ved ny driftskonsesjon. Resultatet av opptellingen skal sammenholdes med de kvartalsoppgaver, ev. tilsvarende oppgave ved ny driftskonsesjon, som apoteket mottar fra sine leverandører. Mulige uoverensstemmelser skal straks søkes oppklart.

Apotekene skal sende årsregnskap for regnskapspliktige varer på fastsatt skjema til Statens legemiddelverk innen de frister som oppgis for det enkelte år. Regnskapet skal vise eventuelle avvik mellom den teoretiske og den faktiske beholdning av regnskapspliktige varer og søke å forklare slik avvik. Regnskapet skal undertegnes av driftskonsesjonæren i tillegg til de som har ført regnskapet.

§ 32. Oppbevaring av narkotikaregnskap

Følgende dokumenter skal oppbevares i apoteket:

- a) gjenpart av periodisk innsendt oversikt over utlevert og forbrukt narkotika,
- b) de bilag som ligger til grunn for den periodisk innsendte oversikt,
- c) de særskilte oppgaver over mottatte narkotika som apoteket får fra leverandørene, og
- d) gjenpart av det årlige narkotikaregnskap som apoteket innsender.

Narkotikaregnskap med bilag skal oppbevares i apoteket i minst tre år.

§ 33. Melding om tap av narkotika og psykotrope stoffer

Tap av narkotika og psykotrope stoffer som oppstår ved tyveri, brann eller andre uforutsette årsaker skal straks meldes til Statens legemiddelverk. Det samme gjelder vesentlige avvik i de kvartalsvise narkotikaregnskap.

Internkontroll

§ 34. Definisjoner

Med internkontroll menes systematiske tiltak som skal sikre at apotekets aktiviteter planlegges, organiseres, utføres og vedlikeholdes i samsvar med krav som retter seg mot apoteket i eller i medhold av apotek- og helselovgivningen.

Med avvik menes mangel på oppfyllelse av krav fastsatt i eller i medhold av lov eller forskrift.

§ 35. *Plikt til internkontroll*

Driftskonsesjonær er ansvarlig for at alle apotek som vedkommende har ansvar for, har et system for internkontroll som oppfyller kravene i denne forskriften.

§ 36. *Innholdet av internkontrollen*

Internkontrollen skal sikre at apoteket til enhver tid overholder de krav internkontrollen skal omfatte.

Internkontrollen skal tilpasses apotekets størrelse, egenart, aktiviteter og forhold som kan medføre risiko for apotekets kunder, og ha det omfang som er nødvendig for at de deler av lovgivningen internkontrollen skal omfatte, blir etterlevd.

Internkontrollkravet innebærer at apoteket skal:

- a) ha kunnskap om de krav som stilles til apoteket i eller med hjemmel i apotek- og helselovgivningen, herunder de faglige normer for god apotek- eller tilvirkningspraksis som er aktuelle for apotekets virksomhet.
- b) planlegge hvordan de myndighetskrav som internkontrollen omfatter skal overholdes. Områder som kan medføre økt risiko for apotek kundens sikkerhet skal vies særlig oppmerksomhet.
- c) beskrive apotekets hovedoppgaver og mål, herunder kvalitetsmål.
- d) ha oversikt over hvordan virksomheten er organisert. Det skal klart fremgå hvordan ansvar, oppgaver og myndighet er fordelt, herunder samarbeidsforhold.
- e) ha et system for dokumentstyring som skal sikre at de nødvendige internkontrolldokumenter finnes og at de er utgaveidentifiserte, oppdaterte, tilgjengelige og i samsvar med de myndighetskrav internkontrollen omfatter.
- f) sørge for at alle som arbeider i apoteket har nødvendig kunnskap om internkontrollsystemet og følger det i sitt arbeid.
- g) overvåke hvordan apoteket overholder de myndighetskrav som internkontrollen omfatter.
- h) sørge for regelmessig gjennomgang for å kontrollere om internkontrolltiltakene fungerer etter hensikten.
- i) iverksette tiltak for å rette opp og forebygge avvik.

§ 37. *Dokumentasjon*

Apoteket skal dokumentere at virksomheten drives i henhold til de til enhver tid gjeldende regler for virksomheten, herunder krav stilt som vilkår til apotek- og driftskonsesjon.

Internkontrollen skal dokumenteres skriftlig i det omfang som er nødvendig for å sikre:

- a) at ledelsen og de ansatte i apoteket har kunnskap om apotekets internkontroll,
- b) lik forståelse og gjennomføring av internkontrollsystemet i apoteket, og
- c) kontroll av apotekets internkontrollaktiviteter, resultatene av dem og gjennomførte forbedringstiltak.

De mest sentrale arbeidsoppgaver i apoteket og arbeidsoppgaver som har stor betydning for apotek kundens sikkerhet, skal alltid dokumenteres skriftlig.

Kapittel 5. Salg og markedsføring

Leveringsrett og tjenesteyting

§ 38. *Leveringsrett for apotekets varer mv.*

Omsetningen av forhandlingspliktige varer som nevnt i § 26 skal utgjøre minst 85 prosent av apotekets totale vareomsetning. Den resterende vareomsetning skal utgjøres av varer som naturlig og hensiktsmessig lar seg forene med de forhandlingspliktige varer, herunder varer som tradisjonelt har vært solgt gjennom apotek.

§ 39. *Sykehusapoteks leveringsrett*

Enkeltvedtak etter apotekloven § 6–1, tredje ledd om at et sykehusapoteks leveringsrett for forhandlingspliktige varer bare skal gjelde for det samarbeidende sykehuset samt sykehusets ansatte og brukere, kan treffes av Statens legemiddelverk dersom:

- a) sykehusapoteket mottar tjenester fra et sykehus uten å yte fullt vederlag, og
- b) disse tjenestene er egnet til å gi sykehusapoteket en særlig gunstig stilling i forhold til andre apotek i samme kommune eller nærområde.

§ 40. *Tjenesteyting i apoteket*

En person med rett til å rekvirere legemidler kan bare yte organisert helsehjelp i apoteket dersom han eller hun har utdanning som nevnt i apotekloven § 4–1, første ledd. Dette er likevel ikke til hinder for at person med rett til å rekvirere legemidler kan gi produktnøytral helseinformasjon i apoteket.

Legemiddelforsendelse mv.

§ 41. *Legemiddelforsendelse til forbrukere*

Apotek kan sende legemidler til forbrukere bosatt i apotekets naturlige geografiske kundeområde. Med forsendelse menes enhver distribuering av legemidler som skjer utenfor apotekets driftslokaler.

Sykehusapotek kan uavhengig av første ledd sende legemidler til tidligere pasienter ved sykehuset og til andre pasienter når hensynet til pasienten tilsier det.

§ 42. Legemiddelforsendelse til andre enn forbrukere

Til personer med profesjonell kunnskap om legemidler, og virksomheter hvor slike personer er ansvarlig for legemiddelhåndteringen, så som sykehus, sykehjem, andre helseinstitusjoner, offentlige og offentlig godkjente laboratorier, vitenskapelige institusjoner og lege-, tannlege- og veterinærvirksomhet kan apotek sende ethvert legemiddel som Statens legemiddelverk ikke har unntatt fra forsendelse.

§ 43. Forsendelse til medisinsalg og bestemt utleveringssted

Et apotek kan sende legemidler til eget medisinsalg.

Apotek som benytter seg av bestemt utleveringssted for legemidler som leveres ved forsendelse, må forsikre seg om at de rutiner som anvendes på utleveringsstedet sikrer forsvarlig oppbevaring og utlevering av legemidler.

§ 44. Fraktfusjon

Utgifter til forsendelse som nevnt i § 41 av legemidler forskrevet av lege eller tannlege, kan apoteket bare få refundert når forsendelsen tilsies av geografiske forhold, forbrukerens fysiske eller psykiske helsetilstand eller andre omstendigheter som gjør utlevering i apotek til en særlig belastning for forbrukeren.

Statens legemiddelverk fastsetter nærmere retningslinjer om fraktfusjon.

Markedsføring**§ 45. Eksponering og tilgjengelighet av legemidler**

Legemidler som bare kan utleveres mot resept skal ikke plasseres i selvsalgavdeling. Andre legemidler kan plasseres i selvsalgavdeling i den utstrekning lokalets utforming og apotekets rutiner sikrer en faglig forsvarlig utlevering av legemidlene, herunder at:

- a) bestemmelser om begrensninger ved utlevering av legemidler uten resept overholdes,
- b) apotekets personell til enhver tid lett kan overvåke legemidler som kan misbrukes eller av andre grunner bør føres et særskilt oppsyn med,
- c) kunden har god tilgang til nødvendig informasjon og personlig veiledning av kvalifisert personale om bruk av produktene, og
- d) selvsalgavdelingen er utformet slik at kunden enkelt får oversikt over et rimelig utvalg av legemidler som kan dekke samme terapeutiske behov, herunder aktuelle legemidler som ikke er plassert i selvsalg.

Statens legemiddelverk kan likevel bestemme at enkelte legemidler eller legemiddelgrupper ikke skal plasseres i selvsalg.

Salg av legemidler fra automater og lignende innretninger er ikke tillatt.

§ 46. Medisinsk informasjon

Driftskonsesjonær skal sørge for at medisinsk informasjon som apoteket gjør tilgjengelig for publikum, utarbeides i overensstemmelse med gjeldende regler om reklame for legemidler.

Medisinsk informasjon som apoteket gjør tilgjengelig for publikum og som ikke omfattes av forskrift om reklame for legemidler, skal ha et forsvarlig og pålitelig innhold.

Det skal klart fremgå hvem som har utarbeidet den medisinske informasjonen.

§ 47. Adressert reklame o.l.

Apoteket kan bare sende reklame rettet mot den enkelte kundes bestemte legemiddelbruk eller sykdomstilstand dersom kunden har gitt et informert og skriftlig samtykke til å bli kontaktet med dette formål. Den enkelte kunde kan når som helst trekke samtykket tilbake muntlig eller skriftlig.

§ 48. Påminnesreklame

Bruk av påminnesreklame (reminders) for legemidler er ikke tillatt i den del av apoteket som er synlig for allmennheten eller i annen utadrettet markedsføring overfor allmennheten.

§ 49. Markedsføring av priser og rabatter

Apoteket kan ikke fremstille priser og rabatter i sin markedsføring på en måte som kan fremme tilfeldig kjøp av legemidler. Dette er ikke til hinder for at pris på legemidler kan oppgis på en nøktern måte i apotekets selvsalgshyller, prislister og i utstillinger.

§ 50. Forholdet til rekvirenter

Apoteket kan ikke inngå en avtale med person med rett til å rekvirere legemidler som:

- a) åpenbart vil kunne redusere pasientens mulighet til selv å velge apotek, eller
- b) knytter forskriverens rabatt eller inntjening til verdien eller antallet av de rekvisisjoner eller resepter som apoteket mottar.

Kapittel 6. Medisinsalg**§ 51. Etablering og overføring av medisinsalg**

Medisinsalg skal bare etableres når Statens legemiddelverk anser det nødvendig for å sikre en forsvarlig legemiddelforsyning. Ved vurderingen skal det særlig legges vekt på avstand til apotek og andre medisinsalg samt lokale kommunikasjonsforhold.

Overføring av ansvaret for et medisinutsalg til et annet apotek skal følge reglene om avkall på og etablering av medisinutsalg.

§ 52. Avkall på medisinutsalg

Apotekkonsesjonæren kan gi avkall på sin rett og plikt til å drive medisinutsalg. Skriftlig melding om avkall skal sendes til Statens legemiddelverk.

§ 53. Søknad om endring av status for medisinutsalg

Søknad om opprettelse eller overtakelse av medisinutsalg fremmes av apotekkonsesjonæren og skal vedlegges uttalelse fra kommunelegen.

§ 54. Medisinutsalgets lokaler og inventar

Lokaler og inventar skal sikre forsvarlig oppbevaring av legemidler og andre varer. Medisinutsalgets inventar skal bare benyttes til oppbevaring av varer mottatt fra apoteket. Rom og inventar skal holdes rene og i god stand.

Medisinutsalg skal være forsynt med et godt synlig utvendig skilt hvor det klart fremgår at lokalet rommer et medisinutsalg og hvilket apotek som har ansvaret for driften.

§ 55. Oppbevaring av legemidler

Legemidler og andre varer skal oppbevares forsvarlig.

Legemidler med særlige krav til oppbevaring skal oppbevares under de betingelser som følger av kravene til det enkelte produkt. Ikke salgbare legemidler skal oppbevares adskilt fra andre varer og straks returneres til apoteket.

§ 56. Utlevering av legemidler fra medisinutsalg

Utlevering av legemidler skal skje i henhold til skriftlige retningslinjer gitt av apoteket. Retningslinjene skal sikre forsvarlig utlevering, jf. apotekloven § 6–7, og være kjent av alle som utleverer av legemidler i medisinutsalget. Legemidler skal, med de unntak som fastsettes av Statens legemiddelverk, alltid utleveres av medisinutsalgets personale.

Legemiddel må ikke utleveres når det vurderes som sannsynlig at det vil bli misbrukt.

Varene skal leveres kundene i samme stand og pakning som de er mottatt fra apoteket. I medisinutsalg må det ikke foretas noen som helst oppfylling, overfylling, deling eller lignende behandling av varene.

§ 57. Legemidler mv. som kan selges i medisinutsalg

Fra medisinutsalg kan bare selges reseptfrie legemidler, legemidler unntatt fra reseptplikt og andre varer som kan selges fra apotek uten særskilt rekvisisjon. Det må ikke selges andre legemidler enn de som utsalget mottar fra apoteket.

Statens legemiddelverk kan unnta fra salg bestemte legemidler eller andre varer som kan misbrukes eller som av andre grunner ikke bør tillates solgt fra medisinutsalg. Det kan også fastsettes hvilke legemidler og medisinsk utstyr medisinutsalg alltid skal være forsynt med.

§ 58. Fortegnelse over vareutvalget

Driftskonsesjonæren skal i samråd med kommunelegen utarbeide og ajourføre liste over de varer som skal føres i medisinutsalget. Listen skal omfatte de legemidler som er nødvendig for å ivareta befolkningens behov for alminnelig brukte legemidler til egenomsorg. Ved oppsetting av listen skal det tas hensyn til at det ikke føres opp et større antall legemidler og andre varer enn plassen og omsetningsforholdene tilsier. Antall likeverdige preparater skal begrenses mest mulig. Listen settes opp både alfabetisk og etter et terapeutisk gruppesystem.

Driftskonsesjonæren skal revidere listen ved behov og minst en gang årlig. Kommunelegen skal ha kopi av de til enhver tid gjeldende lister med særskilt angivelse av endringer på listen.

§ 59. Merking av varer

Legemidler og andre varer som medisinutsalget mottar fra apoteket, skal være påført apotekets navn, og så vidt mulig bruksrettleiding og opplysninger om anvendelsesområde.

§ 60. Forholdet mellom apotek og medisinutsalg

Varer som er beregnet for salg i medisinutsalg, skal være apotekets eiendom. Apoteket fastsetter utsalgspris på varene.

Det kan ikke utøves tilbakeholdsrett i apotekets legemidler.

§ 61. Ledelse av medisinutsalg

Medisinutsalget skal bestyres av en person som er godkjent av driftskonsesjonæren. Apotekkonsesjonæren skal inngå en skriftlig avtale med bestyreren om dennes rettigheter og plikter, herunder om eventuell kompetanse til å delegere myndighet.

§ 62. Ansvarsforhold og tilsyn

Driftskonsesjonæren er ansvarlig for at:

- a) varer som selges i medisinutsalget er av tilfredsstillende kvalitet,
- b) driften av medisinutsalget er forsvarlig og i samsvar med myndighetskrav,
- c) utlevering av legemidler og andre varer i medisinutsalget skjer i henhold til de retningslinjer som er gitt av apoteket, og

d) det foreligger en plan for faglig oppfølging av medisinutsalget.

Driftskonsesjonæren eller person bemyndiget av denne, skal føre nødvendig tilsyn med medisinutsalget minst en gang hvert år. Tilsyn skal dokumenteres.

Kapittel 7. Ikrafttredelse

§ 63. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft 1. mars 2001, med unntak av § 20 som trer i kraft 1. januar 2002.

2. mars Nr. 179 2001

Ikrafttredelse av lov av 15. desember 2000 nr. 98 om endringer i offentlighetsloven og enkelte andre lover.

Fastsatt ved Kronprinsreg.res. 2. mars 2001. Fremmet av Justis- og politidepartementet. Kunngjort 9. mars 2001.

De lovendringer vedtatt ved lov av 15. desember 2000 nr. 98 om endringer i offentlighetsloven og enkelte andre lover som ikke trådte i kraft 1. januar 2001, trer i kraft 1. april 2001.

2. mars Nr. 180 2001

Forskrift om endring i forskrift om offentlighetslovens anvendelse på EDB-materiale.

Fastsatt ved Kronprinsreg.res. 2. mars 2001 med hjemmel i lov av 19. juni 1970 nr. 69 om offentlighet i forvaltningen (offentlighetsloven) § 8 og § 11 og lov av 4. desember 1992 nr. 126 om arkiv § 12. Fremmet av Justis- og politidepartementet. Kunngjort 9. mars 2001.

I

I forskrift av 19. desember 1986 nr. 2202 om offentlighetslovens anvendelse på EDB-materiale gjøres følgende endringer:

Forskriftens tittel skal være:

Forskrift om offentlighetslovens anvendelse på dokumenter som ikke er papirbasert.

Del I oppheves.

Del II nr. 1 første og annet punktum skal lyde:

Når noen har krav på innsyn i et dokument som ikke er papirbasert, skal vedkommende organ gi den nødvendige bistand. Når det er nødvendig, skal organet gi en skriftlig eller muntlig forklaring av forkortinger, koder eller liknende som er nyttet i EDB-systemer eller andre lagringsmedier.

Del II nr. 1 tredje punktum oppheves.

Del II nytt nr. 2 skal lyde:

2. Forvaltningsorganet kan ta betaling for kopi til annet lagringsmedium enn papir. Betalingen kan ikke overstige de faktiske kostnadene organet har hatt til kopiering. Det kan fastsettes standardsatser for betalingen. Standardsatsene kan ikke overstige de gjennomsnittlige faktiske kostnadene organet har til kopiering til et lagringsmedium. Det kan ikke tas betaling for den tid som går med til å behandle innsynsbegjæringer og kopiere dokumenter.

Nåværende nr. 2 blir nytt nr. 3.

Nåværende nr. 3 blir nytt nr. 4 og skal lyde:

Bli innsyn nektet i medhold av nr. 3, skal organet gi vegledning om hvor søkeren kan få innsyn.

II

Endringene gjelder fra 1. april 2001.

2. mars Nr. 181 2001

Forskrift om endring i forskrift til offentlighetsloven. Delegering av myndighet.

Fastsatt ved Kronprinsreg.res. 2. mars 2001 med hjemmel i lov av 19. juni 1970 nr. 69 om offentlighet i forvaltningen (offentlighetsloven) § 8 og § 11 og lov av 4. desember 1992 nr. 126 om arkiv § 12. Fremmet av Justis- og politidepartementet. Kunngjort 9. mars 2001.

I

I forskrift av 14. februar 1986 nr. 351 til offentlighetsloven, delegering av myndighet gjøres følgende endring:

Del V nr. 3, 4, 5 og 6 oppheves.

II

Endringen gjelder fra 1. april 2001.

2. mars Nr. 182 2001

Forskrift om endring i forskrift om offentlege arkiv.

Fastsatt ved Kronprinsreg.res. 2. mars 2001 med hjemmel i lov av 19. juni 1970 nr. 69 om offentlighet i forvaltningen (offentlighetsloven) § 8 og § 11 og lov av 4. desember 1992 nr. 126 om arkiv § 12. Fremmet av Justis- og politidepartementet. Kunngjort 9. mars 2001.

I

I forskrift av 11. desember 1998 nr. 1193 om offentlege arkiv gjøres følgende endring:

§ 2–6 første ledd fjerde punktum skal lyde:

Saksframlegg som nemnde i § 5 tredje ledd i offentlegheitslova skal likevel alltid journalførast.

II

Endringen gjelder fra 1. april 2001.

2. mars Nr. 183 2001

Forskrift om offentlighetslovens anvendelse på Statens nærings- og distriktsutviklingsfond.

Fastsatt ved Kronprinsreg.res. 2. mars 2001 med hjemmel i lov av 19. juni 1970 nr. 69 om offentlighet i forvaltningen (offentlighetsloven) § 9 og § 11, jf. lov av 3. juli 1992 nr. 97 om Statens nærings- og distriktsutviklingsfond § 6 annet ledd. Fremmet av Justis- og politidepartementet. Kunngjort 9. mars 2001.

§ 1. Klageinstans

Nærings- og handelsdepartementet er klageinstans for avslag på dokumentinnsyn fattet av Statens nærings- og distriktsutviklingsfond.

§ 2. Lovens anvendelse på eldre dokumenter

Loven får ikke anvendelse på dokumenter som er utferdiget av eller som er kommet inn til eller lagt fram for Statens nærings- og distriktsutviklingsfond før lovens ikrafttredelse.

§ 3. Ikrafttreden

Forskriften gjelder fra 1. april 2001.

14. feb. Nr. 184 2001

Forskrift om opphevelse av forskrift om registrering av avfallshåndtering og forskrift om gebyr for registrering av avfallshåndtering.

Fastsatt av Miljøverndepartementet 14. februar 2001 med hjemmel i lov av 13. mars 1981 nr. 6 om vern mot forurensninger og avfall § 33 og § 52a. Kunngjort 13. mars 2001.

§ 1. Forskrift av 5. september 1995 nr. 784 om registrering av avfallshåndtering oppheves.

§ 2. Forskrift av 28. oktober 1998 nr. 1038 om gebyr for registrering av avfallshåndtering oppheves.

§ 3. Forskriften trer i kraft straks.

19. feb. Nr. 185 2001

Forskrift om endring i forskrift om maskiner.

Fastsatt av Kommunal- og regionaldepartementet i samråd Barne- og familiedepartementet 19. februar 2001 med hjemmel i lov av 4. februar 1977 nr. 4 om arbeidervern og arbeidsmiljø § 2 nr. 7, § 17 nr. 4, forskrift av 27. juni 1997 nr. 649 om sikkerhet i petroleumsvirksomheten § 6 tredje ledd, lov av 11. juni 1976 nr. 79 om kontroll med produkter og forbrukertjenester (produktkontrollloven) § 4 siste ledd og lov av 16. juni 1994 nr. 20 om tekniske kontrollorgan som har til oppgave å gjennomføre samsvarsvurderingar etter EØS-avtalen o.a. § 7. Jf. EØS-avtalen vedlegg II kap. XXIV nr. 1 (Rdir. 1989/392/EØF, Rdir. 1991/368/EØF, Rdir. 1993/44/EØF), kap. XIX nr. 3c (Rdir. 1993/68/EØF) og Europaparlaments- og Rdir. 1997/68/EF og Europaparlaments- og Rdir. 1998/79/EF. Kunngjort 13. mars 2001.

I

I forskrift av 19. august 1994 nr. 820 om maskiner gjøres følgende endringer:

§ 1 nr. 1 skal lyde:

1. Denne forskriften gjelder ved konstruksjon, bygging og omsetning av maskiner og sikkerhetskomponenter som definert i § 2. Forskriften gjelder også utslipp fra forbrenningsmotorer beregnet for bruk i flyttbare maskiner som definert i vedlegg VIII.

§ 1 nr. 2 sjuende strekpunkt skal lyde:

- medisinsk utstyr

§ 4 skal lyde:

1. Denne forskrift trer i kraft straks. Endringer fastsatt 14. januar 1998 nr. 66 av Kommunal- og regionaldepartementet, i samråd med Barne- og familiedepartementet, trer i kraft straks. Endringer i § 1, § 5, § 7 og vedlegg VIII fastsatt 19. februar 2001 nr. 185 av Kommunal- og regionaldepartementet, i samråd med Barne- og familiedepartementet, trer i kraft straks.
2. Kommunal- og regionaldepartementet kan i samråd med Barne- og familiedepartementet foreta endringer i denne forskriften.

§ 5 skal lyde:

Produsenten og dennes representant, importører, leverandører og andre forhandlere av maskiner, sikkerhetskomponenter og forbrenningsmotorer til yrkesmessig eller privat bruk, samt tekniske kontrollorganer, jf. § 6, skal sørge for at bestemmelsene i denne forskriften blir gjennomført.

Forskriften gjelder også for virksomheter som ikke sysselsetter arbeidstakere.

§ 7 skal lyde:

§ 7. Konstruksjon og bygging av maskiner, sikkerhetskomponenter og forbrenningsmotorer

Maskiner og sikkerhetskomponenter som konstrueres og bygges for å settes i omsetning og tas i bruk for første gang innenfor EØS-området, skal oppfylle kravene til vern mot skade på liv og helse i vedlegg I.

Når en maskin eller en sikkerhetskomponent er konstruert og bygd i samsvar med en harmonisert standard som er offentliggjort i Det Europeiske Fellesskaps Tidende og som omfatter ett eller flere krav i vedlegg I, formodes maskinen, henholdsvis sikkerhetskomponenten, å oppfylle de aktuelle kravene.

Forbrenningsmotorer som konstrueres og bygges for bruk i flyttbare maskiner, skal oppfylle kravene i vedlegg VIII om miljøkrav til avgasser fra forbrenningsmotorer.

Nytt vedlegg VIII skal lyde:

Vedlegg VIII. Miljøkrav til forbrenningsmotorer

1. Avgasser fra forbrenningsmotor

Forbrenningsmotorer som er konstruert og bygget for bruk i flyttbare maskiner, skal oppfylle kravene i Europaparlaments- og Rdir. 1997/68/EF når det gjelder utslipp av forurensende gasser og partikler.

2. Maskiner med forbrenningsmotorer

Kravene i nr. 1 ovenfor gjelder forbrenningsmotorer som er konstruert og bygget for bruk i maskiner som er beregnet på og egnet til forflytting på eller utenfor vei. Kravene gjelder forbrenningsmotorer som har kompresjonstenning og nettoeffekt høyere enn 18 kW, men mindre enn 560 kW. Nettoeffekten skal være målt i samsvar med nr. 2.4 i Europaparlaments- og Rdir. 1997/68/EF, vedlegg I.

Kravene gjelder maskiner som drives med vekslende hastighet og ikke en fast konstant hastighet.

Eksempler på slike maskiner er:

- industrielt boreutstyr, kompressorer osv.,
- bygg- og anleggsutstyr, herunder lastere med hjul, bulldosere, traktorer med belter, lastere med belter, lastere av lastebiltype, terrenggående lastebiler, hydrauliske gravemaskiner osv.,
- jordbruksutstyr, jordfresere,
- skogbruksutstyr,
- motordrevne jordbrukskjøretøyer (med unntak av landbrukstraktorer som definert i Rdir. 1974/150/EØF),
- utstyr til håndtering av materialer,
- løfte- og stablevogner for gods,
- utstyr til veivedlikehold (motordrevne veihøvler, veivalser, asfalteringsmaskiner),
- snøryddingsutstyr,
- bakkeutstyr i lufthavner,
- heiseinnretninger,
- mobile kraner.

Kravene får ikke anvendelse på:

- a) kjøretøy som definert i kjøretøyforskriften som gjennomfører Rdir. 1970/156/EØF og Rdir. 1992/61/EØF
- b) skip

- c) jernbanelokomotiv
- d) luftfartøyer
- e) aggregater.

3. Grenseverdier

Grenseverdier skal gjennomføres i henhold til tabellene nedenfor og innen de datoer som er ført opp i tabellene.

Trinn I i Europaparlaments- og Rdir. 1997/68/EF:

<i>Effekt P kW</i>	<i>CO g/kWh</i>	<i>HC g/kWh</i>	<i>NO^x g/kWh</i>	<i>Partikler g/kWh</i>	<i>Typegodkj. dato</i>	<i>Bruk, nye dato</i>	<i>Bruk, prod. dato</i>
130 ≤ P < 560	5,0	1,3	9,2	0,54	30.06.1998	31.12.1998	31.12.2000
75 ≤ P < 130	5,0	1,3	9,2	0,70	30.06.1998	31.12.1998	31.12.2000
37 ≤ P < 75	6,5	1,3	9,2	0,85	30.06.1998	31.03.1999	31.03.2001

Trinn II i Europaparlaments- og Rdir. 1997/68/EF:

<i>Effekt P kW</i>	<i>CO g/kWh</i>	<i>HC g/kWh</i>	<i>NO^x g/kWh</i>	<i>Partikler g/kWh</i>	<i>Typegodkj. dato</i>	<i>Bruk, nye dato</i>	<i>Bruk, prod. dato</i>
130 ≤ P < 560	3,5	1,0	6,0	0,2	31.12.2000	31.12.2001	31.12.2003
75 ≤ P < 130	5,0	1,0	6,0	0,3	31.12.2001	31.12.2002	31.12.2004
37 ≤ P < 75	5,0	1,3	7,0	0,4	31.12.2002	31.12.2003	31.12.2005
18 ≤ P < 37	5,5	1,5	8,0	0,8	31.12.1999	31.12.2000	31.12.2002

Tillatelser for trinn I-motorer utløper når kravene i henhold til trinn II obligatorisk skal være oppfylt.

4. Typegodkjenning

Produsenten skal sende søknad om typegodkjenning for en motor eller motorfamilie til Direktoratet for arbeidstilsynet. Jf. Europaparlaments- og Rdir. 1997/68/EFs bestemmelser om typegodkjenning m.m. i artiklene 3, 4 og 5.

5. Merking av motor

På alle enheter som er produsert i samsvar med den godkjente typen, skal produsenten påføre følgende merker, jf. Europaparlaments- og Rdir. 1997/68/EF, vedlegg I, nr. 3 Merking av motor:

3.1 Motoren som er godkjent som teknisk enhet, skal være påført:

3.1.1 motorprodusentens varemerke eller handelsnavn,

3.1.2 motortype og eventuelt motorfamilie, og et individuelt identifikasjonsnummer for motoren,

3.1.3 EF-typegodkjenningsnummeret som beskrevet i vedlegg VII i Europaparlaments- og Rdir. 1997/68/EF.

3.2 Disse merkene skal være i motorens levetid og må være lett leselige og uutslettelige. Dersom det brukes etiketter eller plater, skal disse være påsatt på en slik måte at festene varer i motorens levetid og etikettene/platene ikke kan fjernes uten at de blir ødelagt eller deformert.

3.3 Disse merkene skal være festet til en motordel som er nødvendig for normal drift av motoren og som vanligvis ikke må skiftes ut i løpet av motorens levetid.

3.3.1 Disse merkene skal være plassert slik at de er lett synlige for en gjennomsnittsperson etter at motoren er ferdigstilt med alt hjelpeutstyr som er nødvendig for drift av motoren.

3.3.2 Hver motor skal være utstyrt med en supplerende, avtakbar plate i holdbart materiale, som skal være påført alle data nevnt i nr. 3.1, og som eventuelt skal plasseres slik at merkene nevnt i nr. 3.1 blir lett synlige for en gjennomsnittsperson og lett tilgjengelige når motoren er montert på en maskin.

3.4 Merking av motorene med identifikasjonsnumre skal være slik at det er mulig å bestemme produksjonssekvensen helt sikkert.

3.5 Alle merker skal være påført motorene før de forlater produksjonslinjen.

3.6 Den nøyaktige plasseringen av motormerkingen skal oppgis i samsvar med vedlegg VI del 1 i Europaparlaments- og Rdir. 1997/68/EF.

II

Endringene trer i kraft straks.

22. feb. Nr. 186 2001

Forskrift om endring i forskrift om flytelefoniprosedyrer.

Fastsatt av Luftfartstilsynet 22. februar 2001 med hjemmel i lov av 11. juni 1993 nr. 101 om luftfart (luftfartsloven) § 9-1 jf. § 15-3, jf. kgl.res. av 10. desember 1999 nr. 1273. Kunngjort 13. mars 2001.

Det er foretatt endringer i forskrift av 6. april 1984 nr. 3016 om flytelefoniprosedyrer, med ikrafttredelse straks.

Ajourført forskrift kan fås ved henvendelse til Luftfartsverket, Hovedadministrasjonen, Postboks 8124 Dep, 0032 Oslo, tlf. 22942000, faks 22942390.

26. feb. Nr. 187 2001

Forskrift om opphevelse av ulike forskrifter med hjemmel i lov av 21. juni 1963 nr. 17 om drift apotek m.v.

Fastsatt av Sosial- og helsedepartementet 26. februar 2001 med hjemmel i lov av 2. juni 2000 nr. 39 om apotek (apotekloven). Kunngjort 13. mars 2001.

I

Følgende forskrifter oppheves:

- Forskrift av 14. desember 1963 nr. 3657 om bestyrelse av apotek.
- Forskrift av 21. januar 1970 nr. 9422 om kassasjon av legemidler i apotek.
- Forskrift av 30. mai 1970 nr. 1 om narkotikaregnskap ved apotek.
- Forskrift av 10. oktober 1976 nr. 1 om medisinsalg.
- Forskrift av 20. desember 1979 nr. 5 om apotekenes bokføring.
- Forskrift av 1. juli 1983 nr. 1239 om ansvarsforsikring for apotek.

II

Forskriften trer i kraft 1. mars 2001.

27. feb. Nr. 188 2001

Forskrift om årsregnskap m.m. for pensjonskasser.

Fastsatt av Finansdepartementet 27. februar 2001 med hjemmel i lov av 17. juli 1998 nr. 56 om årsregnskap m.v. (regnskapsloven) § 9–1 tredje ledd. Kunngjort 13. mars 2001.

Kapittel 1. Alminnelige bestemmelser

§ 1–1. Forskriftens virkeområde

Forskriften gjelder for private og kommunale pensjonskasser, jf. § 1 og § 21 i forskrift av 19. februar 1993 nr. 117 om forsikringsvirksomhetslovens anvendelse på pensjonskasser og pensjonsfond (pensjonskasseforskriften).

Regnskapslovens bestemmelser om små foretak får ikke anvendelse. Pensjonskasser som nevnt i første ledd skal følge regnskapslovens regler for store foretak.

Kapittel 2. Årsregnskap og årsberetning

§ 2–1. Plikt til å utarbeide årsregnskap og årsberetning

Årsregnskap og årsberetning skal fastsettes av styret innen fem måneder etter regnskapsårets slutt.

§ 2–2. Årsberetningens innhold

I årsberetningen skal det gis følgende opplysninger i tillegg til det som følger av regnskapsloven § 3–3:

1. Dersom pensjonskassens kapitaldekning ikke oppfyller gjeldende minimumskrav eller for øvrig ikke er forsvarlig sett i forhold til virksomheten, skal det gjøres oppmerksom på dette og redegjøres for tiltak som er truffet eller som skal treffes for å sikre pensjonskassens drift.
2. Dersom det ved det forsikringstekniske oppgjøret viser seg at det ikke er dekning for de forsikringsmessige forpliktelsene skal styret redegjøre for dette. Det skal redegjøres særskilt for tiltak som er truffet for å oppnå dekning.
3. Det skal redegjøres for den finansielle risikoen som har vært knyttet til virksomheten i regnskapsåret. Det skal redegjøres for selskapets risikostyring og organiseringen av denne.

§ 2–3. Konsernregnskap

Regnskapsloven § 3–6 annet ledd tredje punktum gjelder tilsvarende for norske datterselskap dersom det etter regnskapsreglene som gjelder for datterselskapet er nødvendig at dette utarbeider selskapsregnskap etter andre prinsipper enn morselskapet. Konsernregnskapet skal i tilfelle bygge på dette selskapsregnskapet, omarbeidet i samsvar med de prinsipper konsernregnskap utarbeides etter.

Kapittel 3. Regnskapsprinsipper og vurderingsregler

Regnskapsprinsipper

§ 3–1. God regnskapsskikk

Utarbeidelse av årsregnskap skal foretas i overensstemmelse med bestemmelsene i denne forskrift, og for øvrig i

samsvar med god regnskapsskikk og de grunnleggende regnskapsprinsipper i regnskapsloven kapittel 4.

§ 3–2. *Kongruensprinsippet*

Regnskapsloven § 4–3 annet ledd første punktum gjelder ikke.

Virkning av endring av regnskapsprinsipp og korrigerings av feil i tidligere årsregnskap skal resultatføres.

Ved resultatføring av endring av regnskapsprinsipp og korrigerings av feil i tidligere årsregnskap som nevnt under annet ledd, skal tidligere års regnskap ikke omarbeides.

Vurderingsregler

§ 3–3. *Finansielle eiendeler – prinsippanvendelse*

Alle finansielle eiendeler som inngår i en og samme underpost i balansen, skal vurderes etter samme vurderingsregler.

§ 3–4. *Bygninger og andre faste eiendommer*

Bygninger og andre faste eiendommer skal vurderes til virkelig verdi som beregnes ut fra reglene i denne paragraf.

Med virkelig verdi menes her driftsavkastningen multiplisert med 100 dividert med avkastningsprosenten.

Med driftsavkastning i annet ledd menes

- leieinntekter (ev. beregnede)
- vedlikeholdskostnader
- administrasjonskostnader
- driftskostnader
- = driftsavkastning

Med avkastningsprosenten i annet ledd menes den avkastningsprosent som etter beste skjønn tar hensyn til forventet avkastning på den enkelte bygning eller faste eiendom. Slik avkastningsprosent hensyntar beliggenhet, standard, leiekontrakter og andre klausuler, samt tidshorisont og eiendomstype, i tillegg til rent samfunnsøkonomiske forhold.

Virkelig verdi fastsettes minst hvert tredje år for den enkelte bygning og faste eiendom. Er forutsetningene for tidligere fastsatt verdi vesentlig endret eller det er sannsynlig at virkelig verdi er lavere enn balanseført verdi, skal det fastsettes ny virkelig verdi.

Balanseført verdi kan ikke verdireguleres uten at det er fastsatt ny virkelig verdi etter annet til fjerde ledd.

For bygninger og andre faste eiendommer som er planlagt solgt kort tid etter balansedagen, skal virkelig verdi etter beste skjønn settes til nåverdien av antatt salgpris nedskrevet med anslåtte salgskostnader.

For bygninger og andre faste eiendommer som er solgt for levering etter balansedagen skal virkelig verdi settes til salgsprisen nedskrevet med faktiske salgskostnader.

Hvis det ikke er mulig å fastlegge virkelig verdi på en bygning eller fast eiendom, skal bygningen eller den faste eiendommen vurderes til laveste verdi av anskaffelseskost og balanseført verdi.

Kredittilsynet kan fastsette nærmere regler.

§ 3–5. *Aksjer og andeler i datterselskap og tilknyttet selskap*

Aksjer og andeler i datterselskap/tilknyttet selskap skal vurderes etter egenkapitalmetoden.

Dersom datterselskapet eller det tilknyttede selskapet utarbeider regnskapet etter andre prinsipper enn pensjonskassen, skal datterselskapets/det tilknyttede selskapets regnskap omarbeides i samsvar med de prinsipper pensjonskassens regnskap utarbeides etter.

Regnskapsloven § 5–17 første ledd annet punktum og § 5–17 tredje ledd nr. 4 gjelder ikke.

Resultatandeler fra datterselskap/tilknyttet selskap som kan henføres til urealiserte gevinster på finansielle omløpsmidler skal føres til kursreguleringsfond.

Kredittilsynet kan fastsette nærmere bestemmelser om regnskapsføring av datterselskap/tilknyttet selskap.

§ 3–6. *Obligasjoner som holdes til forfall*

Med obligasjoner som holdes til forfall menes obligasjoner selskapet har intensjon om og evne til å holde til forfall. Beslutningen må være tatt av øverste administrative leder, og styret må være orientert.

Obligasjoner som holdes til forfall vurderes til anskaffelseskost med tillegg/fradrag for eventuell overkurs/underkurs.

Eventuell overkurs/underkurs ved anskaffelse skal fordeles over resterende løpetid frem til forfall, eller eventuelt til første rentereguleringstidspunkt. Overkurs/underkurs resultatføres som en justering av obligasjonens løpende renteinntekt.

Det kan ikke knyttes finansielle rentederivater til selskapets portefølje av anleggsobligasjoner som holdes til forfall.

Om pensjonskassen ønsker å reklassifisere en obligasjon som holdes til forfall, må hele gruppen av obligasjoner reklassifiseres med mindre minst ett av følgende forhold er tilstede:

- (a) Vesentlig endring i obligasjonsutstederens kredittverdighet.
- (b) En større foretaksintegrasjon eller en større avhendelse av del av virksomheten (f.eks. salg av et

virksomhetsområde) som nødvendiggjør salg eller reklassifisering av slike obligasjoner for å opprettholde virksomhetens eksisterende renteeksponering eller ønsket nivå på eksponering mot kredittrisiko.

- (c) Endring i lover og regler som betydelig endrer hva som godtas som investering eller maksimalt nivå på investeringen i visse obligasjoner.
- (d) En betydelig endring i lovbestemte kapitalkrav, eller regelverk om tildeling av overskudd eller flytting i livsforsikring, som medfører at selskapet må bygge seg ned ved å selge slike obligasjoner.
- (e) En betydelig økning i risikovektingen til en obligasjon som anvendes til å regulere den generelle risikoen.

Hvis pensjonskassen har solgt eller reklassifisert obligasjoner klassifisert som holdes til forfall, slik at hele gruppen av obligasjoner skal reklassifiseres, jf. femte ledd, har kassen ikke anledning til å klassifisere nye obligasjoner som holdes til forfall de påfølgende tre regnskapsår.

§ 3–7. *Finansielle eiendeler – tilordning av anskaffelseskost*

Regnskapsloven § 5–5 første ledd tredje punktum gjelder ikke for aksjer.

Aksjer skal tilordnes anskaffelseskost ved FIFO-metoden (først inn, først ut).

§ 3–8. *Finansielle omløpsmidler*

Regnskapsloven § 5–8 gjelder ikke.

Følgende eiendeler som er klassifisert som finansielle omløpsmidler skal vurderes til virkelig verdi:

- Aksjer og andeler, balansepost 2.4.1.
- Obligasjoner og andre verdipapirer med fast avkastning, balansepost 2.4.2.
- Finansielle derivater, balansepost 2.4.6.
- Andre finansielle omløpsmidler, balansepost 2.4.7.

Med virkelig verdi på finansielle eiendeler menes markedsverdi.

Med markedsverdi for verdipapirer som noteres på en offentlig børs, forstås børskursen på balansedagen eller siste børsdag før balansedagen.

Med markedsverdi for finansielle omløpsmidler som ikke er notert på en offentlig børs og som det finnes et marked for, forstås den gjennomsnittsprisen som disse eiendelene har vært omsatt til på balansedagen eller på siste handelsdag før balansedagen.

Med virkelig verdi på finansielle omløpsmidler som ikke er nevnt i fjerde eller femte ledd, menes antatt salgsværdi.

§ 3–9. *Kursreguleringsfond*

Urealiserte gevinster på finansielle omløpsmidler, jf. § 3–8, skal føres til kursreguleringsfond.

§ 3–10. *Utlån og garantier*

Tap på utlån og garantier skal vurderes i samsvar med regler fastsatt av departementet.

§ 3–11. *Gjeld*

Regnskapsloven § 5–13 gjelder med tillegg som følger av denne forskrift kapittel 3.

Denne forskrift § 3–7 gjelder tilsvarende for finansielle derivater klassifisert som kortsiktig gjeld.

Kravene til resultatføring av urealisert tap, gjelder ikke urealisert tap som følge av renteendring på ansvarlig lånekapital.

§ 3–12. *Forsikringsmessige avsetninger*

De forsikringsmessige avsetningene skal beregnes i samsvar med forsikringsvirksomhetsloven § 8–2 og § 8–4 med tilhørende forskrifter, jf. pensjonskasseforskriften § 16, § 17 og § 19. Beregningene skal hensynta alle opplysninger som foreligger på tidspunktet for avleggelse av årsregnskapet og avsetningene skal være tilstrekkelige til å dekke selskapets totale forpliktelser i henhold til forsikringsavtalene.

Kapittel 4. Resultatregnskap og balanse

§ 4–1. *Resultatregnskap*

Regnskapsloven § 6–1 første og annet ledd gjelder ikke.

Resultatregnskapet skal ha følgende oppstillingsplan:

1. *Premieinntekter*
 - 1.1 Forfalte premier
 - 1.2 Overføring av premiereserve fra andre forsikringselskaper/pensjonskasser

Sum premieinntekter
2. *Inntekter fra finansielle eiendeler*
 - 2.1 Inntekter fra foretak i samme konsern og tilknyttede selskaper
 - 2.1.1 Inntekter fra aksjer og andeler i foretak i samme konsern
 - 2.1.2 Inntekter fra fordringer på og verdipapirer utstedt av foretak i samme konsern
 - 2.1.3 Inntekter fra aksjer og andeler i tilknyttede selskaper
 - 2.1.4 Inntekter fra fordringer på og verdipapirer utstedt av tilknyttede selskaper
 - 2.2 Inntekter fra andre finansielle eiendeler

- 2.2.1 Inntekter fra bygninger og andre faste eiendommer
- 2.2.2 Renteinntekter fra finansielle eiendeler
- 2.2.3 Andre inntekter fra andre finansielle eiendeler enn bygninger og faste eiendommer
- 2.3 Verdiregulering av bygninger og andre faste eiendommer
- 2.4 Urealiserte gevinster, og reversering av urealisert tap, på finansielle omløpsmidler
- 2.5 Reversering av nedskrivning på andre finansielle eiendeler
- 2.6 Gevinster ved realisasjon av finansielle eiendeler
- Sum inntekter av finansielle eiendeler
- 3. *Andre forsikringsrelaterte inntekter*
- 4. *Erstatninger mv.*
- 4.1 Pensjoner
- 4.2 Overføring av premiereserve, tilleggsavsetninger og kursreserve til andre forsikringsselskaper/pensjonskasser
- Sum erstatninger mv.
- 5. *Endring i forsikringsmessige avsetninger mv.*
- 5.1 Til (fra) premiereserve i forsikringsfondet (brutto)
- 5.2 Garanterte renter til premiefond
- 5.3 Garanterte renter til pensjonsreguleringsfond
- 5.4 Endring i tilleggsavsetninger i forsikringsfondet
- 5.4.1 Årets tilleggsavsetninger
- 5.4.2 Overføring av tilleggsavsetninger og kursreserve fra andre forsikringsselskaper/pensjonskasser
- 5.4.3 Til (fra) tilleggsavsetninger i forsikringsfondet
- 5.5 Til (fra) sikkerhetsfond
- Sum endring i forsikringsmessige avsetninger mv.
- 6. *Kostnader ved finansielle eiendeler*
- 6.1 Kostnader ved finansielle eiendeler
- 6.2 Verdiregulering av bygninger og andre faste eiendommer
- 6.3 Urealisert tap, og reversering av urealiserte gevinster, på finansielle omløpsmidler
- 6.4 Nedskrivning av andre finansielle eiendeler
- 6.5 Tap ved realisasjon av finansielle eiendeler
- Sum kostnader ved finansielle eiendeler
- 7. *Driftskostnader*
- 7.1 Lønnskostnad
- 7.2 Avskrivninger på varige driftsmidler
- 7.3 Andre driftskostnader
- Sum driftskostnader
- 8. *Andre inntekter*
- 9. *Andre kostnader*
- 10. *Til (fra) kursreguleringsfond*
- 11. *Resultat før særlige avsetninger*
- 12. *Fra tilleggsavsetninger i forsikringsfondet til dekning av renteunderskudd*
- 13. *Overført til/fra premiefond og pensjonsreguleringsfond*
- 13.1 Overføring til premiefond i forsikringsfondet
- 13.2 Overføring til pensjonsreguleringsfond i forsikringsfondet
- 13.3 Overføring fra premiefond til dekning av underskudd
- Sum overføring til/fra premiefond og pensjonsreguleringsfond
- 14. *Resultat av ordinær virksomhet*
- 15. *Ekstraordinære inntekter*
- 16. *Ekstraordinære kostnader*
- 17. *Skattekostnad*
- 18. *Årsresultat*

- 19. *Overføringer*
- 19.1 Avsatt til renter på innskutt egenkapital
- 19.2 Overført til annen egenkapital

§ 4–2. *Balanse*

Regnskapsloven § 6–2 første ledd gjelder ikke.
Balansen skal ha følgende oppstillingsplan:

Eiendeler

- 1. *Immaterielle eiendeler*
 - 1.1 Utsatt skattefordel
- 2. *Finansielle eiendeler*
 - 2.1 Bygninger og andre faste eiendommer
 - 2.2 Aksjer, andeler og andre tilgodehavender i foretak i samme konsern og tilknyttede selskaper
 - 2.2.1 Aksjer og andeler i foretak i samme konsern
 - 2.2.2 Fordringer på og verdipapirer utstedt av foretak i samme konsern
 - 2.2.3 Aksjer og andeler i tilknyttede selskaper
 - 2.2.4 Fordringer på og verdipapirer utstedt av tilknyttede selskaper
 - 2.3 Finansielle anleggsmidler utenom foretak i samme konsern og tilknyttede selskaper
 - 2.3.1 Aksjer og andeler
 - 2.3.2 Obligasjoner som holdes til forfall
 - 2.3.3 Obligasjoner og andre verdipapirer med fast avkastning
 - 2.3.4 Pantelån
 - 2.3.5 Andre utlån
 - 2.3.6 Plasseringer hos kredittinstitusjoner
 - 2.3.7 Finansielle derivater
 - 2.3.8 Andre finansielle anleggsmidler
 - 2.4 Finansielle omløpsmidler
 - 2.4.1 Aksjer og andeler
 - 2.4.2 Obligasjoner og andre verdipapirer med fast avkastning
 - 2.4.3 Pantelån
 - 2.4.4 Andre utlån
 - 2.4.5 Plasseringer hos kredittinstitusjoner
 - 2.4.6 Finansielle derivater
 - 2.4.7 Andre finansielle omløpsmidler
 - Sum finansielle eiendeler
- 3. *Fordringer*
 - 3.1 Fordringer knyttet til premieinntekter
 - 3.2 Andre fordringer
 - Sum fordringer
- 4. *Andre eiendeler*
 - 4.1 Varige driftsmidler unntatt bygninger og andre faste eiendommer
 - 4.2 Kasse, bank
 - 4.3 Andre eiendeler betegnet etter sin art
 - Sum andre eiendeler
- 5. *Forskuddsbetalte kostnader og opptjente ikke mottatte inntekter*
 - 5.1 Forskuddsbetalte kostnader og opptjente ikke mottatte inntekter

Sum eiendeler

Egenkapital og gjeld

- 6. *Innskutt egenkapital*
- 7. *Opptjent egenkapital*
- 8. *Ansvarlig lånekapital*
 - 8.1 Ordinær ansvarlig lånekapital
 - 8.2 Evigvarende ansvarlig lånekapital
 - Sum ansvarlig lånekapital
- 9. *Kursreguleringsfond*

- 10. *Forsikringsmessige avsetninger*
 - 10.1 Avsetninger til forsikringsfond
 - 10.1.1 Premiereserve
 - 10.1.2 Tilleggsavsetninger
 - 10.1.3 Premiefond
 - 10.1.4 Pensjonsreguleringsfond
 - Sum avsetninger til forsikringsfond
 - 10.2 Sikkerhetsfondsavsetninger
 - Sum forsikringsmessige avsetninger
- 11. *Avsetninger for forpliktelser*
 - 11.1 Pensjonsforpliktelser o.l.
 - 11.2 Utsatt skatt
 - 11.3 Andre avsetninger for forpliktelser
 - Sum avsetninger for forpliktelser
- 12. *Gjeld*
 - 12.1 Finansielle derivater klassifisert som langsiktig gjeld
 - 12.2 Finansielle derivater klassifisert som kortsiktig gjeld
 - 12.3 Forfalte, ikke betalte pensjoner og utløsningsbeløp
 - 12.4 Annen kortsiktig gjeld
 - Sum kortsiktig gjeld
- 13. *Påløpte kostnader og mottatte ikke opptjente inntekter*
 - 13.1 Påløpte kostnader og mottatte, ikke opptjente inntekter

Sum egenkapital og gjeld

Poster utenom balansen

- 14. *Betingede forpliktelser*
- 15. *Forpliktelser*

§ 4–3. *Oppdeling eller sammenslåing av poster*

Dersom pensjonskassen har gjenforsikring som utgjør mer enn 5 prosent av premieinntektene, skal gjenforsikringsandelen spesifiseres på de relevante postene i resultatregnskapet og balansen. Fordringer og gjeld i forbindelse med gjenforsikring skal spesifiseres særskilt i balansen under fordringer (post 3) og gjeld (post 12).

Hovedposter og underposter skal inndeles ytterligere når pensjonskassens stilling tilsier det. Det er ikke anledning til å tilføye nye hovedposter eller endre rekkefølgen av hovedpostene.

Underposter innenfor samme hovedpost skal slås sammen hvis sammenslåingen fører til et mer oversiktlig årsregnskap, med de unntak som følger av § 3–3 og denne paragraf.

Underposter i resultatregnskapet under følgende hovedposter kan ikke slås sammen: Premieinntekter (post 1), erstatninger (post 4) og endring i forsikringsmessige avsetninger (post 5).

Underposter i balansen som gjelder forsikringsmessige avsetninger kan ikke slås sammen.

§ 4–4. *Sammenligning med foregående årsregnskap*

Omarbeiding av sammenligningstall etter regnskapsloven § 6–6 skal ikke foretas for forhold som nevnt i § 3–2.

§ 4–5. *Nettoføring*

Nettoføring av en eiendelspost og en gjeldspost er ikke tillatt med mindre det foreligger en juridisk rett til å motregne postene.

Nettoføring av inntekter og kostnader er ikke tillatt med mindre annet følger av regnskapsloven eller denne forskrift.

Kapittel 5. Nærmere om postene i resultatregnskapet

§ 5–1. *Premieinntekter – § 4–1 resultatpost 1*

«Forfalte premier» består av alle beløp som i regnskapsperioden er forfalt uavhengig av om disse helt eller delvis vedrører senere regnskapsår.

§ 5–2. *Overføring av premiereserve og tilleggsavsetninger mellom forsikringsselskaper og pensjonskasser – § 4–1 resultatpostene 1.2, 4.2 og 5.4.2*

Resultatpost 1.2 «Overføring av premiereserve fra andre forsikringsselskaper/pensjonskasser» omfatter bare den del av de overførte midler som er knyttet til forsikringskontrakten og som skal inngå i premiereserven til sikring av forpliktelsene i den nye kontrakten. Overskytende tilleggsavsetninger og kursreserve føres under resultatpost 5.4.2. Overført pensjonsreguleringsfond og premiefond som ikke benyttes til å dekke premiereserve, skal balanseføres.

Resultatpost 4.2 «Overføring av premiereserve, tilleggsavsetninger og kursreserve til andre forsikringselskaper/pensjonskasser» omfatter alle midler som er knyttet til forsikringskontrakten ved opphør.

Forsikringskontrakter som flyttes med risikoovergang ved årsskiftet, skal resultatføres i det påfølgende regnskapsår. Oppgjørstidspunktet er ikke av betydning for regnskapsføringstidspunktet. I den grad det ikke foreligger fullstendig dokumentasjon for beregning av flyttebeløp, må flyttebeløpets størrelse estimeres.

§ 5-3. Erstatninger – § 4-1 resultatpost 4

Pensjoner omfatter alle pensjoner som i regnskapsperioden er betalt til eller avsatt til utbetaling, som vedrører regnskapsåret, til medlemmene eller andre berettiget etter vedtektene, eventuelt inklusive utbetalinger fra premiefond og pensjonsreguleringsfond.

§ 5-4. Kostnader ved finansielle eiendeler – § 4-1 resultatpost 6

Resultatpost 6.1 «Kostnader ved finansielle eiendeler» omfatter rentekostnader, disagio og vedlikehold på bygninger og andre faste eiendommer.

§ 5-5. Driftskostnader – § 4-1 resultatpost 7

Resultatpost 7.3 «Andre driftskostnader» omfatter forvaltningskostnader knyttet til finansielle eiendeler.

§ 5-6. Andre kostnader – § 4-1 resultatpost 9

Posten omfatter rente på ansvarlig lånekapital.

§ 5-7. Overført til/fra premiefond og pensjonsreguleringsfond – § 4-1 resultatpost 13

Overført til premiefond og pensjonsreguleringsfond omfatter overføringer til fondene av årets overskudd.

Kapittel 6. Nærmere om postene i balansen mv.

§ 6-1. Obligasjoner mv.

Verdipapirer med variabel rente knyttet til bestemte referansesatser, f.eks. interbankrente eller euromarkedrente, skal anses som obligasjoner og andre rentebærende verdipapirer med fast avkastning.

§ 6-2. Avsetninger for forpliktelser

Posten omfatter avsetninger for forpliktelser som på balansedagen anses å være sannsynlige eller sikre, men hvor det foreligger en usikkerhet med hensyn på beløpets størrelse eller forfalltidspunkt.

§ 6-3. Forsikringsmessige avsetninger

Med forsikringsmessige avsetninger menes midler avsatt til dekning av pensjonskassens forpliktelser etter vedtektene, samt avsetninger til sikkerhetsfond.

Med forsikringsfond menes summen av premiereserve, tilleggsavsetninger, premiefond og pensjonsreguleringsfond.

Med premiefond og pensjonsreguleringsfond menes i denne forskrift fond avsatt i henhold til skatteloven § 44 første ledd bokstav k og § 44 annet ledd nr. 1, samt tilsvarende fond knyttet til pensjonsordninger uten skattefavorisering. Innbetalinger til premiefond og pensjonsreguleringsfond føres direkte i balansen.

Med sikkerhetsfond menes midler som er avsatt etter forsikringsvirksomhetsloven § 8-4.

§ 6-4. Betingede forpliktelser utenom balansen

Alle garantier som pensjonskassen har avgitt og eiendeler som er stilt som sikkerhet på vegne av tredjemann, skal føres under denne posten.

§ 6-5. Forpliktelser utenom balansen

Ugjenkallelige forpliktelser som vil kunne føre til fremtidige kostnader/tap, inngår i denne posten.

Dersom pensjonskassen har avhendet eiendeler hvor erverver har rett, men ikke plikt, til å tilbakeføre de overdratte eiendeler til pensjonskassen til et fastsatt beløp og på fastsatt tidspunkt, skal den avtalte pris i tilfelle gjenkjøp føres opp under denne posten.

Forpliktelser som skal oppføres utenom balansen omfatter ikke forpliktelser som er knyttet til forsikringsvirksomheten.

Kapittel 7. Særlige regler om balanseføring

§ 7-1. Etableringsgebyrer

Gebyrer, provisjoner o.l. som belastes kunden ved låneopptak og som ikke skal tilbakebetales, skal oppføres i balansen og periodiseres over lånets løpetid, såfremt disse inntektene overstiger de direkte kostnader som påløper ved opprettelsen av låneengasjementet. Inntektsføringen skal gjennomføres planmessig over utlånets løpetid som en justering av de løpende renteinntektene.

Kapittel 8. Noteopplysninger

§ 8-1. Alminnelig opplysningsplikt

Regnskapsloven kapittel 7 om noteopplysninger gjelder med de unntak og tillegg som følger av bestemmelsene i

dette kapittel. Opplysninger som nevnt i dette kapitlet kan utelates når de ikke er av betydning for å bedømme den regnskapspliktiges eller konsernets stilling og resultat. Det skal likevel alltid gis opplysninger som nevnt i § 8–22.

§ 8–2. *Regnskapsprinsipper*

Opplysninger om anvendte regnskapsprinsipper etter regnskapsloven § 7–2 skal minst omfatte følgende opplysninger:

1. Prinsippene for fastsettelse av virkelig verdi, herunder om beregning av virkelig verdi bygger på observerbare markedsverdier eller om den er beregnet på annen måte. Det skal opplyses om usikkerheter i beregningene.
2. Prinsippene for regnskapsmessig behandling av bygninger og andre faste eiendommer.
3. Prinsippene for regnskapsmessig behandling av aksjer, andeler og fordringer på foretak i samme konsern og tilknyttede selskaper.
4. Prinsippene for regnskapsmessig behandling av andre finansielle anleggsmidler utenom foretak i samme konsern og tilknyttede selskaper.
5. Prinsippene for regnskapsmessig behandling av finansielle omløpsmidler.
6. Prinsippene for verdsettelse av utlån, herunder prinsippene for verdsettelse av tapsutsatte lån.
7. Prinsippene for å stoppe inntektsføring av og tilbakeføring av renter på tapsutsatte lån og prinsippene for periodisering av provisjoner og gebyrer.
8. Prinsippene for regnskapsmessig behandling av finansielle derivater, herunder kriteriene for klassifikasjon.
9. Prinsippene for regnskapsmessig behandling av sikringsvurdering og eventuell porteføljevurdering og kriteriene som er lagt til grunn for slik vurdering. Bruk av sikringsvurdering og porteføljevurdering skal begrunnes.
10. Prinsippene for regnskapsmessig behandling av gjenforsikringsdepoter.
11. Prinsippene for regnskapsmessig behandling av utenlandsk valuta.
12. Prinsippene for regnskapsmessig behandling av ansvarlig lånekapital.
13. Prinsippene som er lagt til grunn for beregning av de forsikringsmessige avsetningene. Det skal redegjøres for de metoder som er anvendt ved beregningene.
14. Prinsippene for regnskapsmessig behandling av flytting.

§ 8–3. *Virkning av endring av regnskapsprinsipp mv.*

Regnskapsloven § 7–3 tredje punktum gjelder ikke.

Det skal gis opplysninger om hvordan endringen av regnskapsprinsipp og korrigerings av feil i tidligere års regnskap er behandlet.

§ 8–4. *Bygninger og andre faste eiendommer*

Regnskapsloven § 7–12 og § 7–13 gjelder ikke.

For bygninger og andre faste eiendommer skal det opplyses om:

- (a) inngående balanse,
- (b) anskaffelseskost,
- (c) tilgang og avgang i løpet av regnskapsåret,
- (d) samlede verdireguleringer og reverseringer av disse,
- (e) verdireguleringer (brutto) i regnskapsåret og
- (f) utgående balanse.

Det skal opplyses om beregningen av virkelig verdi, herunder underliggende komponenter i forhold til metode fastsatt i § 3–4. Det skal videre opplyses om siste tidspunkt for verdivurderingen. Dersom virkelig verdi ikke kan fastsettes, jf. § 3–4, skal dette opplyses og begrunnes.

Det skal for hvert av de siste fem regnskapsår angis det bruttobeløp som er investert i bygninger og andre faste eiendommer, samt avhendelse av slike.

For bygninger og andre faste eiendommer av vesentlig verdi for pensjonskassen skal det gis opplysninger om eiendomstype, geografisk beliggenhet, areal fordelt på egen utnyttelse og utleiedel. Det skal for undergrupper av bygninger og faste eiendommer opplyses om kontraktens gjennomsnittlig leiebeløp, varighet samt eventuelle leiejusteringsklausuler. Balanseført verdi på bygninger og andre faste eiendommer som pensjonskassen eier og bruker til egen virksomhet skal angis. Det skal redegjøres for hvordan beregnet leieinntekt ved egen bruk er fremkommet.

§ 8–5. *Aksjer og andeler i foretak i samme konsern og tilknyttede selskap*

Datterselskap og tilknyttede selskap

Det skal for investeringer i datterselskap og tilknyttet selskap som driver virksomhet som naturlig henger sammen med forsikringsvirksomhet samlet vises investeringene spesifisert på hovedposter i balansen og resultatregnskapet, som om de var ført etter bruttometoden.

§ 8–6. *Fordringer på og verdipapirer utstedt av foretak i samme konsern og tilknyttede selskaper*

Ansvarlig lånekapital i foretak i samme konsern og tilknyttede selskaper skal angis særskilt. Regnskapsloven § 6–6 om sammenligningstill gjelder tilsvarende.

§ 8-7. Aksjer og andeler

Aksjer, grunnfondsbevis og andeler i andre selskaper skal spesifiseres etter selskap. Spesifikasjonen skal omfatte de største postene og minst utgjøre 90 prosent av selskapets beholdning av henholdsvis aksjer, grunnfondsbevis og andeler. Det skal spesifiseres hvilke investeringer som er henholdsvis omløpsmidler og anleggsmidler. Aksjer i finansinstitusjoner og forsikringsselskap skal uansett spesifiseres.

Det skal redegjøres for risikoprofilen i selskapets aksjeportefølje per årsslutt og gjennom året.

Omløpsmidler

Regnskapsloven § 7-17 gjelder ikke.

For verdipapirer ført under balansepost 2.4.1 skal det opplyses om anskaffelseskost. Andel av balanseført verdi som er børsnoterte verdipapirer skal opplyses.

Anleggsmidler

Regnskapsloven § 7-12 gjelder ikke.

For verdipapirer ført under balansepost 2.3.1 skal det opplyses om balanseført verdi, anskaffelseskost og virkelig verdi der slik verdi kan fastsettes. Andel av balanseført verdi som er børsnoterte verdipapirer skal opplyses.

Beholdningsendringer gjennom regnskapsåret spesifiseres. Spesifikasjonen skal vise:

- inngående balanse,
- tilgang og avgang,
- reklassifiseringer (brutto),
- nedskrivning i regnskapsåret/reversering av tidligere års nedskrivning og
- utgående balanse.

§ 8-8. Ansvarlig lånekapital i andre foretak

Det skal gis opplysninger om pensjonskassens ansvarlige lånekapital i andre foretak. Det skal opplyses hvordan den ansvarlige lånekapitalen fordeler seg mellom balansepost 2.2 og balansepost 2.3.

§ 8-9. Obligasjoner og andre verdipapirer med fast avkastning

Regnskapsloven § 7-20 første ledd gjelder ikke.

Balanseført verdi av pensjonskassens beholdning av obligasjoner, sertifikater og andre rentebærende verdipapirer skal spesifiseres etter debitor kategorier.

Omløpsmidler

For verdipapirer ført under balansepost 2.4.2 skal det opplyses om anskaffelseskost. Andel av balanseført verdi som er børsnoterte verdipapirer skal opplyses. Verdipapirenes balanseførte verdi skal spesifiseres etter vesentlige valutaer. Det skal gis opplysninger om gjennomsnittlig effektiv rente og hvordan denne er beregnet.

Obligasjoner som holdes til forfall

For verdipapirer ført under balansepost 2.3.2 som obligasjoner som holdes til forfall skal det opplyses om balanseført verdi, anskaffelseskost, virkelig verdi og om den samlede forskjellen mellom balanseført verdi og pålydende verdi. Andel av balanseført verdi som er børsnoterte verdipapirer skal opplyses. Verdipapirenes balanseførte verdi skal spesifiseres etter vesentlige valutaer. Det skal gis opplysninger om gjennomsnittlig effektiv rente og hvordan denne er beregnet.

Beholdningsendringer gjennom regnskapsåret skal spesifiseres. Spesifikasjonen skal vise:

- inngående balanse,
- tilgang og avgang,
- reklassifiseringer (brutto),
- årets periodiserte over-/underkurs og
- utgående balanse.

Dersom det er solgt obligasjoner som holdes til forfall eller reklassifisert slik at hele gruppen av obligasjoner som var klassifisert som holdt til forfall må reklassifiseres, jf. § 3-6 sjette ledd, skal det gis en beskrivelse av den vurdering som er foretatt av gjenværende beholdning, samt angivelse av

- amortisert kost ved salg eller reklassifikasjon
- realisert/urealisert gevinst/tap ved salg eller reklassifikasjon.

Obligasjoner og andre verdipapirer med fast avkastning

For verdipapirer ført under balansepost 2.3.3 skal det opplyses om balanseført verdi, anskaffelseskost, virkelig verdi og om den samlede forskjellen mellom balanseført verdi og pålydende verdi. Andel av balanseført verdi som er børsnoterte verdipapirer skal opplyses. Verdipapirenes balanseførte verdi skal spesifiseres etter vesentlige valutaer. Det skal gis opplysninger om gjennomsnittlig effektiv rente og hvordan denne er beregnet.

Beholdningsendringer gjennom regnskapsåret skal spesifiseres. Spesifikasjonen skal vise:

- inngående balanse,
- tilgang og avgang,
- reklassifiseringer (brutto),
- årets periodiserte over-/underkurs,

- nedskrivning i regnskapsåret/reversering av tidligere års nedskrivninger, og
- utgående balanse.

§ 8–10. Utlån, pantelån og plassering hos kredittinstitusjoner

Det skal opplyses hvor stor del av utlånet som er til henholdsvis medlemmer i pensjonskassen og til foretaket.

Det skal opplyses om volumene av totale misligholdte og totale øvrige tapsutsatte utlån. Volumene skal oppgis før og etter foretatte tapsavsetninger. Det skal gis sammenlignbare tall for de siste fire regnskapsår.

Det skal opplyses om periodens endringer i spesifiserte og uspesifiserte tapsavsetninger.

§ 8–11. Finansielle derivater

Det skal gis opplysninger om formålet med selskapets bruk av finansielle derivater, samt en beskrivelse av de finansielle derivatene som er benyttet gjennom året. Det skal redegjøres for spesielle risikofaktorer som er knyttet til de enkelte typer av finansielle derivater.

Det skal gis opplysninger om nominelt beløp og virkelig verdi per årsslutt for henholdsvis renterelaterte derivater, valutarelaterte derivater, egenkapitalrelaterte derivater samt andre finansielle derivater, herunder råvarederivater. Dersom nominelt beløp ikke er representativt for aktiviteten gjennom året skal gjennomsnittlig nominelt beløp for året oppgis. Opplysningene skal gis fordelt på finansielle derivater klassifisert som henholdsvis finansielle omløpsmidler, finansielle anleggsmidler, kortsiktig gjeld og langsiktig gjeld. Virkningen av motregning, jf. verdipapirhandelloven kapittel 10, skal fremkomme. Det skal redegjøres for definisjon av nominelt beløp.

§ 8–12. Ansvarlig lån

Det skal gis følgende opplysninger om ansvarlig lånekapital:

(a) For hvert lån som overstiger 10 prosent av totalbeløpet for den ansvarlige lånekapital:

- 1) lånets størrelse, den valuta det er oppgitt i, rentesats og forfall, eller opplysning om at det er en evigvarende ansvarlig lånekapital,
- 2) om det er forhold som eventuelt krever en hurtigere tilbakebetaling og
- 3) vilkårene for den ansvarlige lånekapital samt vilkårene i disse bestemmelsene.

(b) For annen ansvarlig lånekapital skal det gis en summarisk oversikt over betingelsene.

Dersom det er opptatt ansvarlig lånekapital i utenlandsk valuta, skal valutakursgevinst eller valutakurstap på slik lånekapital angis. Dersom det er inngått sikringsforretning som gjelder ansvarlig lånekapital i utenlandsk valuta skal dette opplyses.

Kostnader i forbindelse med ansvarlig lånekapital i løpet av regnskapsåret skal angis.

§ 8–13. Premiefondet

Det skal opplyses om premiefondets størrelse i forhold til årlig premie.

Det skal opplyses om premiefondets anvendelse de siste fem år.

§ 8–14. Forsikringsmessig underdekning

Det skal vises akkumulert underdekning.

§ 8–15. Innskutt egenkapital

Innskutt egenkapital skal spesifiseres på antall innskuddsbevis og beløpet per innskuddsbevis.

§ 8–16. Kapitaldekning

Det skal opplyses om pensjonskassens kapitaldekning, herunder risikovektet beregningsgrunnlag, netto ansvarlig kapital og kapitaldekningsprosenten. For pensjonskassens kapitaldekning gjelder regnskapsloven § 6–6 om sammenligningstillsvarende.

Netto ansvarlig kapital spesifiseres på kjernekapital, ansvarlig lånekapital, annen tilleggskapital samt eventuelle fradrag som må gjøres i brutto ansvarlig kapital. Det skal opplyses om tellende og ikke-tellende andeler av ansvarlig lånekapital og annen tilleggskapital. Forskjellen mellom kjernekapital og balanseført egenkapital skal spesifiseres og forklares.

Beregningsgrunnlaget for ansvarlig kapital skal spesifiseres på de enkelte risikovektklasser.

§ 8–17. Kapitalavkastning

Det skal gis opplysninger om pensjonskassens kapitalavkastningsrente for de fem siste år.

§ 8–18. Poster utenfor balansen

Regnskapsloven § 7–28 og § 7–29 gjelder ikke.

Betingede forpliktelser

Arten og omfanget av alle betingede forpliktelser av betydning i forhold til pensjonskassens samlede virksomhet skal angis. Det skal opplyses særskilt dersom slike betingede forpliktelser er sikret ved pant.

Forpliktelser

Arten og omfanget av enhver form for forpliktelse av betydning i forhold til pensjonskassens samlede virksomhet skal angis. Det skal opplyses særskilt dersom slike forpliktelser er sikret ved pant.

§ 8–19. Premieinntekter

Regnskapsloven § 7–8 gjelder ikke.

Det skal opplyses om innbetalt premie fra medlemmene.

Kommunale pensjonskasser skal spesifisere årets premie på normaltilskudd og tilleggstilskudd.

§ 8–20. Gjenforsikring

Det skal opplyses om gjenforsikring som ikke er fordelt på hovedpostene i resultatregnskapet og balansen, jf. § 4–3.

§ 8–21. Andre driftskostnader

Det skal gis opplysninger om periodens kostnader til foretaket i leie av foretakets fasiliteter, herunder leie av lokaler, ansatte mv., og hvordan denne er beregnet.

Konsernpensjonskasser skal spesifisere opplysningene i første ledd på de forskjellige ordningene.

§ 8–22. Ytelser og lån til ledende ansatte mv.

Regnskapsloven § 7–32 annet ledd gjelder ikke. Det skal gis opplysninger om summen av de lån og sikkerhetsstillelser som er gitt til pensjonskassens øvrige ansatte.

§ 8–23. Resultatanalyse

For pensjonskasser med 300 medlemmer eller mer skal det redegjøres for renteresultat, risikoresultat (forsikringsteknisk resultat) og administrasjonsresultat. Investeringer i selskaper, jf. § 8–5, som driver virksomhet som naturlig henger sammen med forsikringsvirksomheten og som er regnskapsført etter egenkapitalmetoden, skal medtas i resultatanalysen som om de var ført etter bruttometoden.

§ 8–24. Flytting

Det skal gis opplysninger om beløp for både mottatt og avgitt premiereserve, tilleggsavsetninger, kursreserve, premiefond og pensjonsreguleringsfond. Det skal også opplyses om hvor mange medlemmer tilgangen og avgangen fordeler seg på.

§ 8–25. Overskuddsdeling

Det skal gis opplysninger om hvor mye som er overført til premiefond og pensjonsreguleringsfond og hvor mye som er avsatt til renter på innskutt egenkapital, overført annen egenkapitalen og skatt i prosent av pensjonskassens resultat som er grunnlag for fordeling, samt det nominelle beløp.

Kapittel 9. Avsluttende bestemmelser**§ 9–1. Dispensasjon og utfyllende bestemmelser**

Kredittilsynet kan i det enkelte tilfelle dispensere fra bestemmelsene i denne forskrift.

Departementet kan gi utfyllende bestemmelser til denne forskrift.

§ 9–2. Ikrafttredelse mv.

Denne forskrift trer i kraft fra og med 1. januar 2001.

Forskrift av 5. juli 1999 nr. 795 om årsregnskap for pensjonskasser oppheves ved denne forskrifts ikrafttredelse.

1. mars Nr. 189 2001**Forskrift om adgang til å drive fangst av vågehval i 2001.**

Fastsatt av Fiskeridepartementet 1. mars 2001 med hjemmel i lov av 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 12, jf. kgl.res. av 11. februar 2000 nr. 99. Kunngjort 13. mars 2001.

§ 1. Vilkår for tildeling av tillatelse

Fiskeridirektoratet kan gi tillatelse til å drive fangst av vågehval når følgende vilkår er oppfylt:

- Fartøyet må være registrert i merkeregisteret.
- Søker må være ført på blad B i fiskermanntallet.
- Søker må eie minst 50% av eierandelene i omsøkte fartøy.
- Søker må ha deltatt i fangst av vågehval med det omsøkte fartøyet i minst ett av de seks siste år.
- Søker må ikke være medeier i annet fartøy som er gitt tillatelse til å drive vågehvalfangst.

For å kunne delta i fangst av vågehval må søker og skytter gjennomgå de kurs, inklusiv skyteprøve, som Fiskeridirektoratet bestemmer. Fiskeridirektoratet kan i særlige tilfeller dispensere fra denne bestemmelsen.

Det er et vilkår for tildeling av tillatelse til å drive fangst av vågehval at det ikke foretas produksjon av fangsten om bord.

§ 2. Unntak

Fiskeridirektoratet kan i særlige tilfeller dispensere fra vilkåret i § 1 første ledd bokstav c) for familiepartsrederi eller familieaksjeselskap.

Fiskeridirektoratet kan dispensere fra vilkåret i § 1 første ledd bokstav d) når søker har vært forhindret fra å drive hvalfangst på grunn av politiske verv.

Søker som har anskaffet nytt fartøy til erstatning for fartøy som nevnt i § 1 bokstav d) kan likevel gis adgang til å drive fangst av vågehval.

Den som eier fartøy som deltok i fangst av vågehval i minst ett av de seks siste år kan gis tillatelse til å delta dersom øvrige vilkår er oppfylt, og søker og tidligere eier er nært beslektet. Ved avgjørelse av om tillatelse skal gis skal det legges vekt på fartøyets og mannskapets avhengighet av å drive vågehvalfangst og de faglige og tekniske forutsetninger for å drive slik fangst. Tidligere eier av fartøy nevnt i dette ledd gis ikke adgang til å delta i fangst av vågehval med annet fartøy.

Den som eier fartøy som deltok i fangst av vågehval i minst ett av de seks siste år kan gis tillatelse dersom øvrige vilkår er oppfylt, og søker har deltatt i hvalfangst i minst fire av de seks siste år. Det må i tillegg foreligge bekreftelse fra hvalfanger som søker har vært ansatt hos om at søker åpenbart har tilstrekkelige kvalifikasjoner til å drive hvalfangst.

§ 3. *Stedfortreder*

Fiskeridirektoratet kan i særlige tilfeller gi den som er gitt tillatelse til å drive fangst av vågehval adgang til å benytte stedfortreder på følgende vilkår:

- a) Stedfortreder må være ført på blad B i fiskermanntallet.
- b) Stedfortreder må ha tillatelse til å drive fangst av vågehval.
- c) Stedfortreder må ha gjennomgått Fiskeridirektoratets kurs for hvalfangere i 2001.

Fiskeridirektoratet kan dispensere fra vilkåret i første ledd bokstav b) dersom det er nødvendig for at fartøyet skal kunne gjennomføre fangsten.

§ 4. *Leiefartøy*

Fiskeridirektoratet kan i særlige tilfeller som medfører vesentlig driftsavbrudd, gi midlertidig tillatelse til å delta i vågehvalfangst med annet fartøy.

§ 5. *Påmelding*

Fiskeridirektoratet kan fastsette frist for å søke om adgang til å drive fangst av vågehval.

§ 6. *Straff*

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskrift straffes i henhold til lov av 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 29. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 7. *Ikrafttredelse*

Denne forskrift trer i kraft straks og gjelder til og med 31. desember 2001.

1. mars Nr. 190 2001

Forskrift om regulering av fangst av vågehval i 2001.

Fastsatt av Fiskeridepartementet 1. mars 2001 med hjemmel i lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 4, § 5, § 9 og § 45. Kunngjort 13. mars 2001.

§ 1. *Generelt forbud*

Det er forbudt å drive fangst av hval i 2001.

§ 2. *Totalkvote*

Uten hinder av forbudet i § 1 kan fartøy som fyller vilkårene i forskrift av 1. mars 2001 nr. 189 om adgang til å delta i fangst av vågehval i 2001, fangste tilsammen 549 vågehval i Norges økonomiske sone, i fiskerisone ved Jan Mayen og i fiskevernsonen ved Svalbard.

§ 3. *Fangstperiode mv.*

Fangst av vågehval kan starte 14. mai klokken 0000 og skal være avsluttet innen 31. juli klokken 2400. Fangst av vågehval i Nordsjøen kan starte når Fiskeridirektoratet bestemmer, og skal være avsluttet innen 31. august klokken 2400.

Det enkelte fartøy kan innenfor perioden nevnt i første ledd drive fangst av vågehval med gratis inspektør om bord i til sammen 42 døgn. I Nordsjøen kan det enkelte fartøy innenfor perioden nevnt i første ledd drive fangst av vågehval med gratis inspektør om bord i til sammen 70 døgn.

Ved fangst utover det antall døgn som nevnt i annet ledd pålegges det enkelte fartøy å dekke 100% av utgiftene per døgn ved å ha inspektør om bord. Ved beregning av antall døgn medregnes hvert døgn fartøyet har mottatt fangstgodtgjørelse, med unntak av de døgn hvor fartøyet ikke har kunnet drive fangst på grunn av reglene om helligdagsfredning.

Fiskeridirektøren kan fastsette bestemmelse om dato for siste utseiling.

Fiskeridirektoratet kan i særlige tilfeller gi fartøy tillatelse til å fortsette fangsten i enkelte områder utover fastsatt fangstperiode.

§ 4. *Fordeling av kvote*

Fiskeridirektoratet fastsetter maksimalkvoter for fartøy innenfor de ulike fangstområdene.

Fiskeridirektoratet kan endre eller oppheve de fastsatte maksimalkvotene, og det kan fastsettes frist for å starte fangsten på de endrede maksimalkvotene. Fartøy som ikke overholder fristen mister sin adgang til å delta. Fiskeridirektoratet kan fastsette første mulige dato for slik endring eller oppheving av maksimalkvotene.

Fiskeridirektoratet kan fastsette nærmere bestemmelser om fordeling av de enkelte områdekvoter på deltakende fartøy.

Fiskeridirektoratet kan pålegge det enkelte fartøy å drive fangst i nærmere angitt område.

§ 5. *Avbrudd i fangst og salg av fartøy*

Avbrudd i fangst for å oppta annen fiskeriaktivitet medfører bortfall av resterende kvote. Det samme gjelder ved salg av fartøy i fangstperioden dersom selger ikke har et erstatningsfartøy som umiddelbart kan settes inn i fangsten.

§ 6. *Overføring av kvote*

Kvote som er tildelt det enkelte fartøy kan ikke overføres til annet fartøy.

Fiskeridirektoratet kan i særlige tilfeller dispensere fra bestemmelsen i første ledd.

§ 7. *Oppgaveplikt*

Fangst dagbok utgitt av Fiskeridirektoratet skal føres fortløpende. Dagboken skal umiddelbart etter avsluttet tur sendes Fiskeridirektoratet.

Den som er gitt adgang til å delta i fangst av vågehval skal hver mandag klokken 1200 rapportere til Norges Råfisklag, avdeling Svolvev om siste ukes fangst. Fiskeridirektoratet kan fastsette regler om hyppigere rapporteringsplikt.

§ 8. *Stopp i fangsten*

Fiskeridirektoratet kan stoppe fangsten i de ulike områdene når områdekvoten er beregnet tatt.

§ 9. *Bemyndigelse*

Fiskeridirektoratet kan endre denne forskrift og fastsette nærmere bestemmelser som er nødvendige for å oppnå en rasjonell og hensiktsmessig gjennomføring av fangsten.

§ 10. *Kontroll*

Fartøy som deltar i fangst av vågehval, skal ha inspektør om bord. Fartøyet kan også pålegges å ha med observatør under fangsten.

§ 11. *Straff*

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskrift straffes i henhold til lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 53. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 12. *Ikrafttredelse*

Denne forskrift trer i kraft straks og gjelder til og med 31. desember 2001.

5. mars Nr. 191 2001

Forskrift om endring i forskrift om minstekrav til kapitaldekning i finansinstitusjoner og verdipapirforetak.

Fastsatt av Finansdepartementet 5. mars 2001 med hjemmel i lov av 10. juni 1988 nr. 40 om finansieringsvirksomhet og finansinstitusjoner § 2–9 annet og tredje ledd og lov av 10. juni 1988 nr. 39 om forsikringsvirksomhet § 7–3 og § 3–5. Kunngjort 13. mars 2001.

I

I forskrift av 22. oktober 1990 nr. 875 om minstekrav til kapitaldekning i finansinstitusjoner og verdipapirforetak gjøres følgende endringer:

§ 6b bokstav a nytt annet punktum skal lyde:

Dette gjelder ikke livsforsikringsselskaper og pensjonskasser.

§ 6b ny bokstav c skal lyde:

- c) Livsforsikringsselskaper og pensjonskasser kan gjøre fradrag i beregningsgrunnlaget for urealiserte gevinster på finansielle omløpsmidler. Fradraget beregnes som differansen mellom balanseført verdi og anskaffelseskostnad for hvert enkelt finansielt omløpsmiddel multiplisert med tilhørende risikovekt, jf. § 5. Ved bruk av egenkapitalmetoden i selskapsregnskapet skal urealiserte gevinster på finansielle omløpsmidler i datterselskap og tilknyttet selskap i sin helhet komme til fradrag i beregningsgrunnlaget.

II

Endringene trer i kraft straks med virkning fra og med regnskapsåret 2000.

9. mars Nr. 192 2001**Vedtak om utvidelse av det geografiske virkeområdet for lov om arkiv til også å omfatte Svalbard, Jan Mayen og de norske biland i Antarktis.**

Fastsatt ved kgl.res. 9. mars 2001 med hjemmel i lov av 4. desember 1992 nr. 126 om arkiv § 3. Fremmet av Kulturdepartementet. Kunngjort 13. mars 2001.

Lov av 4. desember 1992 nr. 126 om arkiv gjøres gjeldende for Svalbard, Jan Mayen og de norske biland i Antarktis.

2. feb. Nr. 193 2001**Forskrift om endring i forskrift om fastlegeordning i kommunene.**

Fastsatt av Sosial- og helsedepartementet 2. februar 2001 med hjemmel i lov av 19. november 1982 nr. 66 om helsetjenesten i kommunene § 1–3 sjuende ledd, § 1–3a, § 2–1a fjerde ledd og § 4–2 og lov av 2. juli 1999 nr. 64 om helsepersonell m.v. (helsepersonelloven) § 14. Kunngjort 14. mars 2001.

I

I forskrift av 14. april 2000 nr. 328 om fastlegeordning i kommunene gjøres følgende endring:

Ny § 3 a skal lyde:

§ 3 a. Helsetjenesten ved Universitetet i Oslo

Fastleger tilknyttet Helsetjenesten ved Universitetet i Oslo kan bare velges av studenter som har betalt semesteravgift og deres barn under 16 år, samt av ansatte ved Universitetet i Oslo og Studentsamskipnaden i Oslo og deres barn under 16 år. Tilbudet gjelder også for ansatte som går av med alderspensjon.

II

Endringen trer i kraft straks.

Merknad til § 3 a – Helsetjenesten ved Universitetet i Oslo

Tilbudet er begrenset til barn under 16 år, det vil si at studenter og ansattes barn som fyller 16 år, må velge ny lege selv og mor/far fortsatt benytter Helsetjenesten ved Universitetet i Oslo.

Tilbudet til alderspensjonister gjelder også for tidligere ansatte som allerede er pensjonister ved innføringen av fastlegeordningen.

Bestemmelsen innebærer at studenter som har fastlege tilknyttet Helsetjenesten ved Universitetet i Oslo må velge ny fastlege når de avslutter sine studier ved Universitetet i Oslo. Det samme gjelder ansatte som slutter i sitt arbeidsforhold annet enn ved oppnådd pensjonsalder.

14. feb. Nr. 194 2001**Forskrift om endring i forskrift om krav til garanti ved fremsettelse av pliktig tilbud.**

Fastsatt av børstyret ved Oslo Børs 14. februar 2001 med hjemmel i lov av 19. juni 1997 nr. 79 om verdipapirhandel § 4–10 sjuende ledd. Kunngjort 14. mars 2001.

I

I forskrift av 15. desember 1997 nr. 1307 om krav til garanti ved fremsettelse av pliktig tilbud gjøres følgende endringer:

§ 1 til § 8 skal lyde:

§ 1. Krav til garantisten

Garanti for oppgjør i forbindelse med pliktige tilbud kan bare stilles av finansinstitusjon som er gitt adgang til å drive virksomhet i Norge. Garantisten kan ikke være selskap i samme konsern som tilbyder.

§ 2. Selvskyldnergaranti

Garantien skal være en selvskyldnergaranti, eller en garanti som gir tilsvarende eller bedre sikkerhet for oppgjør. Garantien skal stilles til fordel for de aksjonærer som aksepterer det pliktige tilbudet og skal stilles som sikkerhet for riktig oppgjør.

En aksjonær som har akseptert helt eller delvis oppgjør i annet enn kontanter, skal kunne kreve kontantoppgjør under garantien basert på det kontantalternativet tilbyder plikter å gi, dersom avtalt oppgjør ikke finner sted.

Garantierklæringen kan avgis på norsk, dansk, svensk eller engelsk. Dersom engelsk benyttes, skal erklæringen likevel inneholde det norske uttrykket «selvskyldnergaranti».

§ 3. Garantibeløp

Garantibeløpet skal minimum tilsvare det beløp som fremkommer ved å multiplisere det samlede antall aksjer i selskapet som omfattes av tilbudet med tilbudsprisen. Til det beløpet som da fremkommer, legges et beløp som tilsvare forsinkelsesrente i fire uker av beløpet, jf. lov om forsinket betaling m.m. av 17. desember 1976 nr. 100. Med tilbudsprisen menes i de tilfellene hvor det også gis tilbud om oppgjør i annet enn penger, det kontantalternativet tilbyder plikter å gi.

Dersom selskapet vurderer å søke om nedskrivning av garantien når tilbudsperioden løper ut, skal det opplyses om dette i garantierklæringen.

§ 4. Norsk rett

Garantien skal være regulert av norsk rett, og dette skal fremgå av garantierklæringen.

§ 5. Flere garantister

Totalt garantibeløp kan deles opp på en eller flere finansinstitusjoner. Krav skal i slike tilfelle kunne fremmes overfor valgfri garantist med fristavbrytende virkning overfor alle garantister, hvilket skal fremgå av tilbudsdokument og garantierklæring. I garantierklæringen eller tilbudsdokumentet kan det likevel anmodes om at krav rettes til en bestemt av garantistene som vil forestå den praktiske koordineringen av innkomne krav.

§ 6. Frister og garantiperiode

Garantien skal være avgitt senest samtidig med fremsettelse av tilbudet og være gjeldende i tilbudsperioden, oppgjørperioden og for en periode på fire uker fra oppgjørfristens utløp. Krav skal kunne gjøres gjeldende under garantien i fire uker fra oppgjørfristens utløp. I tilfeller hvor tilbudsperioden etter tilbudsdokumentet kan forlenges av tilbyder, skal det fremgå av garantierklæringen at fristen for fremsettelse av krav under garantien automatisk forlenges tilsvarende.

§ 7. Godkjenning

Garantiteksten skal godkjennes av Oslo Børs og må inneholde en presis angivelse av garantisten, tilbyder, navn på selskap som har utstedt aksjene, datert tilbudsdokument, vilkårene for å gjøre krav gjeldende under garantien og de krav som eventuelt stilles til dokumentasjon, innleveringssted for krav under garantien med angivelse av post og besøksadresse, frist for anmeldelse av krav under garantien med angivelse av dato og klokkeslett. Dersom krav under garantien må fremsettes skriftlig og/eller det gjelder andre formkrav, må disse uttrykkelig angis.

§ 8. Publisering i tilbudsdokument

Kopi av garantierklæringen skal inntas i tilbudsdokumentet.

Ny § 9 skal lyde:

§ 9. Oversendelse av garantierklæring til Oslo Børs

Original garantierklæring eller en bekreftelse fra garantisten skal sendes Oslo Børs forut for utsendelsen av tilbudsdokumentet.

Nåværende § 9 blir ny § 11.

Ny § 10 skal lyde:

§ 10. Nedskrivning av garanti

Oslo Børs kan etter søknad akseptere reduksjon av garantien med følgende beløp:

- a) endelig betalt beløp for aksjer kjøpt under tilbudet, herunder en tilsvarende andel av beløp avsatt til forsinkelsesrenter, basert på opplysninger om hvor mange aksjer som er akseptert overdratt under tilbudet;
- b) endelig betalt beløp for aksjer dokumentert kjøpt utenfor tilbudet i tilbudsperioden, herunder en tilsvarende andel av beløp avsatt til forsinkelsesrenter; og
- c) beløp tilsvarende antall aksjer det ikke foreligger aksept for, herunder en tilsvarende andel av beløp avsatt til forsinkelsesrenter, likevel slik at det gjenstår en margin for eventuelle omtvistede eller uklare aksepter for ca. 10% av dette beløp. I særlige tilfeller kan marginen settes lavere. Anmodning om nedskrivning for den del av garantien som omfatter aksjer det ikke foreligger aksept for, kan sendes tidligst to dager etter akseptperiodens utløp.

Reduksjon forutsetter at Oslo Børs finner opplysningene tilfredsstillende dokumentert og at gjenstående garantibeløp vil gi tilfredsstillende sikkerhet.

Av søknaden må minst følgende fremgå: antall aksepter mottatt; eventuelle aksjer kjøpt utenfor tilbudet; det beløp garantien søkes nedskrevet for, beregnet i henhold til punktene a) til c) ovenfor; samt en oppstilling som viser totalt aksepterte aksjer, forsinkelsesrenter for 4 uker beregnet på totalsum utestående på garantien etter nedskrivningen samt en angivelse av eventuelle avviste eller omtvistede aksepter. I tillegg må det fremlegges kopi av skjermbildeutskrift fra Verdipapirsentralen som viser status over antall aksjer akseptert per den dato nedskrivning skal være effektiv fra. Opplysningene skal bekreftes av den finansinstitusjon som forestår oppgjøret under tilbudet.

Opprinnelig garantierklæring returneres av Oslo Børs mot fremleggelse av ny erklæring basert på nedskrevet garantibeløp.

Børsen kan med hjemmel i verdipapirhandelloven § 4–15 kreve gebyr av tilbyder til dekning av utgifter ved behandling av søknad om nedskrivning av garantibeløp.

II

Endringene trer i kraft 1. mars 2001.

16. feb. Nr. 195 2001

Forskrift om regler om sammensetning av og valg til de døvekirkelige organer, og om formene for deres virksomhet.

Fastsatt av Kirkerådet 16. februar 2001 med hjemmel i delegeringsvedtak av 19. november 1999 nr. 1632 etter forskrift av 17. april 1998 nr. 338 om ordning for døvemenigheter og døvepresttjenesten § 10. Kunngjort 14. mars 2001.

I reglene henvises det til lov om Den norske kirke av 7. juni 1996 nr. 31 (kl), forskrift av 17. april 1998 nr. 338 om ordning for døvemenigheter og døvepresttjenesten (fskr) og regler om formene for menighetsrådets og kirkelig fellesråds virksomhet (vr) fastsatt av Kirkemøtet 15. november 1996 nr. 1453.

§ 1. Medlemskap og stemmerett i døvemenighet

Medlemmer av Den norske kirke som er døve, sterkt tunghørte, døvblinde, døvblitte og deres familier og nettverk og andre med tilknytning til det døvekirkelige arbeidet, blir medlemmer av den døvemenigheten de sokner til ved å la seg registrere i et medlemsregister som føres av Døvekirkenes fellesråd. Døves menighetsråd avgjør i tvilstilfelle om en person fyller vilkårene for å bli registrert. I spesielle tilfeller kan medlemmer som er bosatt i en døvemenighet søke Døvekirkenes fellesråd om å bli registrert i en annen døvemenighet dersom en mener seg å ha tilhørighet til denne. Vedtak etter denne paragraf kan påklages til biskopen.

Medlem av døvemenighet som har kirkelig stemmerett og som er bosatt i geografisk nærhet til menighetens døvekirke eller det sted hvor menigheten samles, har stemmerett ved valg av Døves menighetsråd. Døvekirkenes fellesråd avgjør i tvilstilfelle hva som regnes som geografisk nærhet. Vedtaket kan påklages til biskopen.

Medlem av døvemenighet som har kirkelig stemmerett, har stemmerett i menighetsmøte i den døvemenigheten vedkommende sokner til, jf. § 4.

§ 2. Sammensetning og valg av Døves menighetsråd

Bestemmelsene i kirkeloven § 6 og regler gitt av Kirkemøtet 1996 om valg av menighetsråd, gjelder så langt de passer.

Valg av menighetsråd skjer ved personlig fremmøte i døvekirken (på valgstedet) og gjennomføres etter et opplegg som er godkjent av Døvekirkenes fellesråd. Døve, sterkt tunghørte, døvblinde og døvblitte skal være i flertall i menighetsrådet.

§ 3. Formene for menighetsrådets virksomhet

Bestemmelsene i kirkeloven § 8 og regler gitt av Kirkemøtet 1996 om formene for menighetsrådets virksomhet, gjelder så langt de passer.

Fellesrådet kan i samråd med menighetsrådet oppnevne menighetsutvalg for områder som ikke sokner naturlig til en døvekirke, jf. fskr. § 9 nest siste ledd. Fellesrådet vedtar sammensetning, regler for oppnevning/valg, hvilke oppgaver slike menighetsutvalg skal ha, hvilke områder de skal dekke mv., jf. vr. § 8.

§ 4. Formene for menighetsmøtets virksomhet

Bestemmelsene i kirkeloven § 10 og regler gitt av Kirkemøtet 1996 om formene for menighetsmøtets virksomhet, gjelder så langt de passer. Avstemning i menighetsmøtet kan skje postalt i saker der menighetsrådet bestemmer det.

§ 5. Valg av Døvekirkenes fellesråd

Fellesmøtet året før valg skal finne sted, oppnevner en nominasjonskomité på fem leke medlemmer. Døvekirkenes fellesråd innkaller til møte og oppnevner sekretær for komiteen.

Hvert menighetsråd foreslår tre menighetsrådsmedlemmer fra sin døvemenighet som kandidater til fellesrådet innen en tidsfrist som fellesrådet bestemmer. Nominasjonskomiteen setter opp en prioritert liste over kandidatene fordelt på døvemenighetene. Listen skal dessuten inneholde forslag til tre kandidater blant de av fellesmøtets medlemmer som kommer fra menighetsutvalgene. Kandidatene skal oppføres med angivelse av navn, adresse, stilling og alder og ev. andre opplysninger. Nominasjonskomiteen prøver å ivareta generelle retningslinjer om at begge kjønn skal være representert med ikke mindre enn 40% og at listen også skal inneholde kandidater under 30 år.

Det kan fremmes forslag til kandidater på fellesmøtet. Fellesmøtet velger en av de foreslåtte menighetsråds kandidatene som representant og en som vararepresentant fra hver døvemenighet til Døvekirkenes fellesråd for 2 år, samt en representant og en vararepresentant blant de av fellesmøtets medlemmer som kommer fra menighetsutvalgene jf. fskr. § 8.

Det holdes særskilte valg for medlem og varamedlem. Den kandidaten som har fått flest stemmer er valgt. I tilfelle stemmelikhet avgjøres utfallet ved loddtrekning.

Ordning for valg av representant og vararepresentant av og blant de tilsatte i døve-menighetene til fellesrådet, jf. fskr. § 8, fastsettes av Døvekirkenes fellesråd.

Det nyvalgte fellesrådet trer i funksjon så snart som mulig etter at valget har funnet sted.

§ 6. *Formene for fellesrådets virksomhet*

Bestemmelsene i kirkeloven § 13 og regler gitt av Kirkemøtet 1996 om formene for kirkelig fellesråds virksomhet, gjelder så langt de passer.

Fellessrådet konstituerer seg så snart som mulig etter at det er valgt. Møtet kalles sammen av lederen, jf. vr. § 1.

Fellessrådet oversender hvert år en rapport til Kirkemøtet om det døvekirkelige arbeidet.

§ 7. *Valg til Døvekirkenes fellesmøte*

En representant velges av og blant de statlig tilsatte i døvekirkelig arbeid som ikke er medlem av menighetsråd, og en representant velges av og blant de øvrige tilsatte i døve-menighetene til fellesmøtet jf. fskr. § 7, etter en ordning fastsatt av Døvekirkenes fellesråd.

Etter nærmere regler fastsatt av fellesrådet, oppnevner det enkelte menighetsutvalg blant sine medlemmer inntil tre representanter til Døvekirkenes fellesmøte, jf. fskr. § 7.

§ 8. *Formene for fellesmøtets virksomhet*

Fellessrådet sender innkalling og saksliste til medlemmene senest 3 uker før møtet. Saksdokumenter bør så langt det er mulig følge med innkallingen. Fellessrådet forbereder de saker som skal behandles av fellesmøtet.

Fellessmøtet velger dirigentskap, og protokollkomité til å underskrive protokollen.

Nærmere regler om fellesmøtets forretningsorden fastsettes av fellesmøtet.

§ 9. *Ikrafttredelse*

Forskriften trer i kraft fra 1. mars 2001.

26. feb. Nr. 196 2001

Forskrift om endring i forskrift om rekvirering og utlevering av legemidler fra apotek.

Fastsatt av Sosial- og helsedepartementet 26. februar 2001 med hjemmel i lov av 2. juni 2000 nr. 39 om apotek § 6–6 annet ledd. Kunngjort 14. mars 2001.

I

I forskrift av 27. april 1998 nr. 455 om rekvirering og utlevering av legemidler fra apotek gjøres følgende endring:

Ny § 8–7 skal lyde:

§ 8–7. *Utbyttbare legemidler*

Som utbyttbare legemidler regnes de legemidler som er oppført i Generikalistene. Generikalistene fastsettes av Statens legemiddelverk og gjelder som en del av disse forskrifter.

II

Endringen her trer i kraft 1. mars 2001.

28. feb. Nr. 197 2001

Forskrift om endring i forskrift (Nr. 12) om beregning og oppkreving av merverdiavgift ved innførsel.

Fastsatt av Finansdepartementet 28. februar 2001 med hjemmel i lov av 19. juni 1969 nr. 66 om merverdiavgift. Kunngjort 14. mars 2001.

I

I forskrift (Nr. 12) av 12. desember 1975 nr. 2 om beregning og oppkreving av merverdiavgift ved innførsel gjøres følgende endringer:

§ 5 første ledd nr. 2 skal lyde:

2. Andre sendinger av verdi under kr 200,–. Fritaket gjelder ikke alkoholholdig drikk eller tobakkvarer (herunder sigarettpapir).

Merknaden til § 5 første ledd nr. 2 oppheves.

II

Endringene trer i kraft 1. mars 2001.

28. feb. Nr. 198 2001**Delvis ikrafttredelse av lov av 17. november 2000 nr. 80 om børsvirksomhet m.m. (børsloven) § 10–3 om endringer i andre lover.**

Fastsatt av Finansdepartementet 28. februar 2001 med hjemmel i lov av 17. november 2000 nr. 80 om børsvirksomhet m.m. (børsloven) § 10–3, jf. kgl.res. av 17. november 2000 nr. 1157. Kunngjort 14. mars 2001.

I lov av 17. november 2000 nr. 80 om børsvirksomhet m.m. (børsloven) § 10–3 nr. 1 om endringer i lov av 7. desember 1956 nr. 1 om tilsynet for kredittinstitusjoner, forsikringsselskaper og verdipapirhandel (kredittilsynsloven), trer endringene i følgende bestemmelser i kredittilsynsloven i kraft straks:

- § 3 annet ledd annet punktum
- § 4 første ledd nr. 2 og 3
- § 4 første ledd nr. 4
- § 4 første ledd ny nr. 7
- § 9 første ledd fjerde punktum
- § 10 annet ledd.

28. feb. Nr. 199 2001**Forskrift om endring i forskrift om eksamen ved Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet.**

Fastsatt av Kollegiet ved NTNU 28. februar 2001 med hjemmel i lov av 12. mai 1995 nr. 22 om universiteter og høyskoler § 50 nr. 6. Kunngjort 14. mars 2001.

I

I forskrift av 19. juni 1997 nr. 1099 om eksamen ved Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet gjøres følgende endringer:

§ 18 skal lyde:

Fritak for eksamen eller prøve skal gis når det godtgjøres at tilsvarende krav er oppfylt ved samme eller annen institusjon, og kan etter nærmere vurdering gis på grunnlag av annen velegnet eksamen eller prøve. Dokumentasjon av realkompetanse kan også gi grunnlag for fritak.

Fritak avgjøres av fakultetene (jf. universitetsloven § 49) og kan påklages til universitetets sentrale klagenemnd.

Ved vurdering av fritakssøknader tas hensyn til tidligere undervisning og eksamen vedrørende nivå, omfang og innhold.

Generelle fritak gis av Kollegiet og er spesifisert i gradsforskriftene.

Nærmere bestemmelser vedrørende søknad om fritak er angitt i de enkelte gradsforskriftene.

§ 21 skal lyde:

§ 21. Karakterskala

Eksamen/prøven bedømmes med bokstavkarakterer etter en skala fra A til F eller bestått/ikke bestått. Fullført/ikke fullført kan brukes der det ikke kreves vurdering.

A er beste karakter og E er dårligste ståkarakter. Karaktertrinnene gis følgende betegnelse og generell beskrivelse:

<i>Symbol</i>	<i>Betegnelse</i>	<i>Generell, kvalitativ beskrivelse av vurderingskriterier</i>
A	Fremragende	Høyt kunnskapsnivå. God analytisk evne. Kan bruke kunnskapen selvstendig.
B	Meget god	God oversikt over kunnskapsfeltet. Kan bruke kunnskapen selvstendig.
C	God	Kan gjøre greie for de viktigste elementene i fagfeltet. Kan til en viss grad bruke kunnskapen selvstendig.
D	Brukbar	Oversikt over de viktigste kunnskapselementene mangler. Kan ikke bruke kunnskapen selvstendig.
E	Tilstrekkelig	Tilfredsstiller minimumskravene, men heller ikke mer. Kan ikke bruke kunnskapen selvstendig.
F	Ikke bestått	Mangler både detaljkunnskap og oversikt.

§ 22 skal lyde:

Med hovedkarakter menes slutt karakter ved tildeling av grad. Karakteren beregnes som et veiet gjennomsnitt av tellende karakterer. Det angis i den enkelte gradsforskrift om det gis hovedkarakter.

Hovedkarakter og gjennomsnittskarakter beregnes slik:

1. Hver bokstavkarakter erstattes av en tallekvivalent, A=5, B=4, C=3, D=2, E=1.
2. Tallekvivalenten multipliseres med vektallet for eksamensemnet og de enkelte produktene av vektall og tallekvivalent summeres for de emnene som inngår.

3. Produktsummen divideres med totalt antall vekttall som inngår i samlingen av aktuelle emner.
4. Kvotienten regnes ut med én desimal.
5. Gjennomsnittskarakteren blir den bokstavkarakteren som har heltallet i kvotienten som tallekvivalent, etter at vanlig forhøyningsregel er brukt.

II

Endringen i § 18 trer i kraft straks, endringene i § 21 og § 22 trer i kraft 1. september 2001.

28. feb. Nr. 200 2001

Forskrift om endring i forskrift om graden sivilingeniør ved Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet (NTNU).

Fastsatt av Kollegiet ved NTNU 28. februar 2001 med hjemmel i forskrift av 19. juni 1997 nr. 1099 om eksamen ved Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet § 27, jf. lov av 12. mai 1995 nr. 22 om universiteter og høyskoler § 50 nr. 6. Kunngjort 14. mars 2001.

I

I forskrift av 16. september 1998 nr. 943 om graden sivilingeniør ved Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet (NTNU) gjøres følgende endringer:

§ 10 punkt 10.3 skal lyde:

10.3 *Oppflytting i årskurs og avdeling*

En student kan ikke gjenstå med mer enn 3 emner fra det/de foregående årskurs for å bli flyttet opp til neste årskurs. De gjenstående 3 emner kan ikke utgjøre mer enn 10 vekttall. Gradsutvalget for sivilingeniørutdanningen kan i særlige tilfeller dispensere fra oppflyttingsreglene.

I de tilfeller hvor oppflytting fører til kollisjoner i de fastsatte eksamensplaner, vil det ikke kunne forlanges at eksamensdatoen blir forandret. I slike tilfeller vil studenten måtte utsette emnet i det høyeste årskurs til neste eksamensperiode.

§ 21 skal lyde:

§ 21. *Karakterskala*

21.1 *Karakterskala*

Det angis i studieplanen om emnene bedømmes med bokstavkarakter, bestått/ikke bestått eller fullført/ikke fullført.

21.2 *Delkarakter*

Ved fastsetting av karakteren tas det, når det er angitt i Studiehåndboka, hensyn til utførte øvingsarbeider. Om karakteren i et emne fastsettes dels på grunnlag av prøver og dels på grunnlag av utførte øvingsarbeider, må karakteren ikke være dårligere enn E verken for eksamensprøve eller for øvingsarbeider for at eksamen i emnet skal være bestått.

21.3 *Uenighet ved sensur*

Hvis sensorene ikke klarer å komme fram til enighet om en karakter ved bedømmelse av en skriftlig besvarelse eller et skriftlig arbeid, bedømmes besvarelsen og/eller arbeidet av en ny sensor.

§ 22 skal lyde:

22.1 *Fastsettelse av hovedkarakter*

Karakteren beregnes som et veiet gjennomsnitt av tellende bokstavkarakter i de enkelte emner i kandidatens fagkrets.

22.2 *Krav for å få hovedkarakter*

For å få beregnet hovedkarakter, må kandidaten ha fullført eksamen i emner på tilsammen 40 vekttall. Kandidater som ikke tilfredsstillter dette kravet, får beregnet gjennomsnittskarakter.

II

Endringen i § 10 trer i kraft straks, endringene i § 21 og § 22 trer i kraft 1. september 2001.

28. feb. Nr. 201 2001

Forskrift om endring i forskrift om overgangsbestemmelser i forhold til forskrift om graden sivilingeniør ved Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet (NTNU) for studenter som ble opptatt i studiet før 1999.

Fastsatt av Kollegiet ved NTNU 28. februar 2001 med hjemmel i forskrift av 19. juni 1997 nr. 1099 om eksamen ved Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet § 27, jf. lov av 12. mai 1995 nr. 22 om universiteter og høyskoler § 50 nr. 6. Kunngjort 14. mars 2001.

I

I forskrift av 27. april 1999 nr. 629 om overgangsbestemmelser i forhold til forskrift om graden sivilingeniør ved Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet (NTNU) for studenter som ble opptatt i studiet før 1999 gjøres følgende endring:

Punktet «Til § 22.2 Krav for å få hovedkarakter» skal lyde:

For studenter som følger den 4 1/2-årige studieplanen, gjelder følgende bestemmelse vedrørende beregning av hovedkarakter:

Hovedkarakter beregnes for kandidater når følgende tre krav er oppfylt:

1. Foruten hovedoppgaven skal det ved NTNU være avlagt eksamen i emner med tilsammen minst 150 belastningstimer.
2. Det er gitt bokstavkarakter for hovedoppgaven.
3. Det er gitt bokstavkarakter for minst halvparten av emnene (eksklusive hovedoppgaven), regnet i belastningstimer.

For kandidater som ikke fyller disse tre krav beregnes en gjennomsnittskarakter.

Belastningstimene brukes som vektall ved beregning av hovedkarakter og gjennomsnittskarakter.

II

Endringen trer i kraft 1. september 2001.

28. feb. Nr. 202 2001**Forskrift om endring i forskrift om grader innen matematisk-naturvitenskapelige fag ved Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet (NTNU).**

Fastsatt av Kollegiet ved NTNU 28. februar 2001 med hjemmel i forskrift av 19. juni 1997 nr. 1099 om eksamen ved Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet § 27, jf. lov av 12. mai 1995 nr. 22 om universiteter og høyskoler § 50 nr. 6. Kunngjort 14. mars 2001.

I

I forskrift av 16. september 1998 nr. 942 om grader innen matematisk-naturvitenskapelige fag ved Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet (NTNU) gjøres følgende endringer:

§ 8 nr. 2 bokstav a skal lyde:

- a) Cand.mag.-graden må enten omfatte eksamener i emner på til sammen 30 vektall som samlet utgjør en godkjent emne- og studieretningsgruppe (jf. § 4 og § 5) i et realfag, eller eksamen i en emnegruppe i ett realfag og eksamen i ytterligere en emnegruppe innen realfag eller et annet studium av tilsvarende omfang. Som godkjent emnegruppe og studieretningsgruppe regnes en godkjent kombinasjon av emner innen fag nevnt under punkt b som til sammen utgjør en faglig enhet og som tilsvarer henholdsvis ett års arbeid/20 vektall og et halvt års arbeid/10 vektall.

§ 14 nr. 2 skal lyde:

2. Fakultetet bestemmer hvilken karakterskala som skal nyttes ved den enkelte eksamen. Dette tas inn i studieplanens emnebeskrivelse.

§ 16 nr. 1 skal lyde:

1. Fakultetet skal fritak for eksamen eller prøve når tilsvarende krav er oppfylt ved samme eller annen institusjon, og fakultetet kan fritak for eksamen eller prøve på grunnlag av annen eksamen eller prøve i velegnet fag utenfor fagkretsen, avlagt ved samme eller annen institusjon. Dokumentasjon av realkompetanse kan også gi grunnlag for fritak.

§ 19 nytt nr. 7 skal lyde:

7. Forskriftens § 8 nr. 2 punkt a gjelder kun for studenter som ved avslutningen av vårsemesteret 2000 hadde 19 vektall eller mindre. Studenter som ved dette tidspunkt hadde 20 vektall eller mer kan tildeles cand.mag.-grad etter gammel ordning. Alle studenter som ønsker det kan tildeles cand.mag.-grad etter ordningen nevnt i § 8 nr. 2 punkt a.

II

Endringene i § 8, § 16 og § 19 trer i kraft straks, endringen i § 14 trer i kraft 1. september 2001.

28. feb. Nr. 203 2001**Forskrift om endring i forskrift om grader innen de historisk-filosofiske og samfunnsvitenskapelige fag ved Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet (NTNU).**

Fastsatt av Kollegiet ved NTNU 28. februar 2001 med hjemmel i forskrift av 19. juni 1997 nr. 1099 om eksamen ved Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet § 27, jf. lov av 12. mai 1995 nr. 22 om universiteter og høyskoler § 50 nr. 6. Kunngjort 14. mars 2001.

I

I forskrift av 16. september 1998 nr. 940 om grader innen de historisk-filosofiske og samfunnsvitenskapelige fag ved Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet (NTNU) gjøres følgende endring:

§ 8 nr. 1 skal lyde:

1. Fakultetet skal gi fritak for enkeltksamener eller prøve når tilsvarende krav er oppfylt ved samme eller annen institusjon.

Fakultetet kan gi fritak for enkelteksamen eller prøve på grunnlag av annen eksamen eller prøve i en velegnet fagenhet utenfor fagkretsen, avlagt ved samme eller annen institusjon. Dokumentasjon av realkompetanse kan også gi grunnlag for fritak.

II

Endringen trer i kraft straks.

28. feb. Nr. 204 2001**Forskrift om endring i forskrift for graden cand.psychol. ved Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet (NTNU).**

Fastsatt av Kollegiet ved NTNU 28. februar 2001 med hjemmel i forskrift av 19. juni 1997 nr. 1099 om eksamen ved Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet § 27, jf. lov av 12. mai 1995 nr. 22 om universiteter og høyskoler § 50 nr. 6. Kunngjort 14. mars 2001.

I

I forskrift av 16. september 1998 nr. 939 for graden cand.psychol. ved Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet (NTNU) gjøres følgende endring:

§ 6 skal lyde:

Fakultetet skal fritta for enkelteksamen eller prøve når tilsvarende krav er oppfylt ved samme eller annen institusjon.

Fakultetet kan fritta for enkelteksamen eller prøve på grunnlag av annen eksamen eller prøve i velegnet fagenhet utenfor fagkretsen, avlagt ved samme eller annen institusjon. Dokumentasjon av realkompetanse kan også gi grunnlag for fritak.

II

Endringen trer i kraft straks.

28. feb. Nr. 205 2001**Forskrift om endring i forskrift for graden cand.med. ved Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet (NTNU).**

Fastsatt av Kollegiet ved NTNU 28. februar 2001 med hjemmel i forskrift av 19. juni 1997 nr. 1099 om eksamen ved Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet § 27, jf. lov av 12. mai 1995 nr. 22 om universiteter og høyskoler § 50 nr. 6. Kunngjort 14. mars 2001.

I

I forskrift av 16. september 1998 nr. 938 for graden cand.med. ved Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet (NTNU) gjøres følgende endring:

§ 7 skal lyde:

Fakultetet selv fastsetter i utfyllende regler bestemmelser om hvilkeksamener som kan danne grunnlag for fritak for eksamen eller prøve. Fakultetet gir fritak for eksamen eller prøve. Dokumentasjon av realkompetanse kan også gi grunnlag for fritak.

Søknad om fritak for eksamen eller prøve må være fakultetet i hende senest 1 måned før dato for første ordinære eksamen. Fritak for eksamen gir ikke rett til studieplass på høyere studiekull. For studenter med fullført og bestått utenlandsk preklinikk eller lignende og som tas inn som supplement, fastsetter fakultetet selv egne utfyllende regler.

II

Endringen trer i kraft straks.

28. feb. Nr. 206 2001**Forskrift om endring i forskrift om graden Master of Science ved de allmennvitenskapelige studier ved Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet (NTNU).**

Fastsatt av Kollegiet ved NTNU 28. februar 2001 med hjemmel i forskrift av 19. juni 1997 nr. 1099 om eksamen ved Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet § 27, jf. lov av 12. mai 1995 nr. 22 om universiteter og høyskoler § 50 nr. 6. Kunngjort 14. mars 2001.

I

I forskrift av 29. mars 2000 nr. 339 om graden Master of Science ved de allmennvitenskapelige studier ved Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet (NTNU) gjøres følgende endring:

§ 7 nr. 4 skal lyde:

4. Generelle regler om karakterbruk finnes i § 21 i forskrift om eksamen ved NTNU. Fakultetene bestemmer hvilken karakterskala som skal nyttes ved den enkelte eksamen. Dette tas inn i studieplanens emnebeskrivelse.

II

Endringen trer i kraft 1. september 2001.

28. feb. Nr. 207 2001**Forskrift om opphevelse av forskrift om overgangsbestemmelser i forhold til forskrift om graden sivilingeniør ved NTNU før innføringen av nytt karaktersystem ved NTNU.**

Fastsatt av Kollegiet ved NTNU 28. februar 2001 med hjemmel i forskrift av 19. juni 1997 nr. 1099 om eksamen ved Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet § 27, jf. lov av 12. mai 1995 nr. 22 om universiteter og høyskoler § 50 nr. 6. Kunngjort 14. mars 2001.

Forskrift av 27. april 1999 nr. 630 om overgangsbestemmelser i forhold til forskrift om graden sivilingeniør ved NTNU før innføringen av nytt karaktersystem ved NTNU oppheves fra 1. september 2001.

5. mars Nr. 208 2001**Forskrift om endring i forskrift om anvendelse av kapitaldekningsregler på konsolidert basis mv.**

Fastsatt av Finansdepartementet 5. mars 2001 med hjemmel i lov av 10. juni 1988 nr. 40 om finansieringsvirksomhet og finansinstitusjoner § 2–9. Kunngjort 14. mars 2001.

I

I forskrift av 25. mars 1991 nr. 214 om anvendelse av kapitaldekningsregler på konsolidert basis mv. gjøres følgende endring:

§ 4 annet ledd skal lyde:

Aksjer i selskaper eller institusjoner som omfattes av konsolideringen, skal elimineres etter samme prinsipp som benyttet ved oppkjøpsmetoden, slik at

- a) balanseført verdi av aksjene elimineres mot den tilsvarende egenkapitalen i institusjonen eller selskapet på rapporteringstidspunktet,
- b) mer- eller mindreverdier analyseres og fordeles på eiendeler og forpliktelser etter forsiktighetsprinsippet. Andre merverdier (goodwill) trekkes ut av balansen og inngår derfor ikke i den samlede ansvarlige kapitalen.

II

Endringen trer i kraft straks med virkning fra og med regnskapsåret 2000.

6. mars Nr. 209 2001**Forskrift om maksimalpriser for kjøring med drosjebil.**

Fastsatt av Konkurransetilsynet 6. mars 2001 med hjemmel i lov av 11. juni 1993 nr. 65 om konkurranse i ervervsvirksomhet (konkurranseloven) § 3–10. Kunngjort 14. mars 2001.

§ 1. Virkeområde

Forskriften gjelder ved kontant betaling for drosjetransport av inntil 4 personer.

Eventuelle tilleggsytelser i forbindelse med slik transport er iberegnet takstene med mindre annet er eksplisitt nevnt i forskriften.

Forskriften gjelder ikke for drosjesentraler, løyvehavere tilsluttet drosjesentraler, drosjeførere og bopelsløyvehavere som har sitt stasjoningssted i følgende fylker og kommuner: Oslo, Akershus, Drammen, Lier, Nedre Eiker, Røyken, Hurum, Trondheim, Bergen, Askøy, Fjell, Sund, Stavanger, Randaberg, Sola, Sandnes, Kristiansand, Søgne, Songdalen og Vennesla.

§ 2. Takster i soner for nærtrafikk

For kjøring med drosjebil i offentlig fastsatte soner for nærtrafikk, må det ikke uten Konkurransetilsynets godkjenning regnes høyere takster for kjøring som i sin helhet foregår innenfor sonen enn:

Påslag		kr	28,90
Takst F	Ytterligere for hver fullførte 145,5 meter	kr	1,00
Takst I	Ytterligere for hver fullførte 109,0 meter	kr	1,00

Takst F benyttes ved kjøring til hentestedet, takst I benyttes så lenge det er passasjerer i bilen. Takst F kan, inklusive påslag, maksimalt utgjøre kr 44,00 for en enkelt tur.

I nye soner for nærtrafikk må takstene godkjennes av Konkurransetilsynet før de settes i verk.

§ 3. Kilometertakster

Foregår kjøring helt eller delvis utenfor sone for nærtrafikk, må det for hele turen ikke regnes høyere takst enn kr 6,60 pr. km. Dette gjelder for tomkjøring fra holdeplass til hentestedet, for kjøring med passasjerer i bilen og for tomkjøring fra bestemmelsesstedet tilbake til holdeplass.

Utkjørt distanse avrundes til nærmeste hele kilometer.

§ 4. Generelle tillegg

1. Nattillegg og tillegg for kjøring på lørdager og søndager:

For nattkjøring og kjøring på lørdager og søndager kan det regnes tillegg etter tabellen nedenfor. Tilleggene kan regnes for den del av kjøringen som faller innenfor de aktuelle tidsrom.

Dag	Tidsrom			
	06 – 15	15 – 19	19 – 24	00 – 06
Mandag – fredag	0%	0%	21%	28%
Lørdag	0%	28%	28%	28%
Søndag	28%	28%	28%	28%

2. Tillegg for kjøring på bevegelige helligdager og offentlige høytidsdager:

For kjøring påske-, pinse-, jul- og nyttårsaften i tiden kl. 12 til kl. 06 påfølgende dag og for kjøring nyttårsdag, skjærtorsdag, langfredag, 1. og 2. påskedag, Kristi himmelfartsdag, 1. og 2. pinsedag, 1. og 17. mai og 1. og 2. juledag fra kl. 06 til kl. 06 påfølgende dag kan det regnes 45 prosent tillegg i takstene.

3. Vederlag for kort kjøring:

For kort kjøring behøver vederlaget ikke settes lavere enn kr 57,80 pr. tur. Det kan regnes prosentvise tillegg etter bestemmelsene i pkt. 1 og 2.

For kjøring fra bopel på steder hvor det ikke er opprettet drosjesentraler, i de tidsrom det kan regnes 21, 28 eller 45 prosent tillegg etter bestemmelsene i pkt. 1 og 2, behøver vederlaget ikke settes lavere enn henholdsvis kr 69,30, kr 80,90 eller kr 92,40.

4. Vederlag for ekstra tidsbruk:

For ventetid som skyldes bilens passasjerer eller trafikal forhold kan det regnes et vederlag på kr 264,60 pr. time. Likeledes kan det beregnes vederlag på kr 264,60 pr. time for medgått tid til klargjøring av bilen, og hjelp inn i og ut av bilen, for transport med spesialbil av passasjerer som sitter i rullestol under transporten. Det kan regnes prosentvise tillegg etter bestemmelsene i pkt. 1 og 2.

5. Vederlag for forhåndsbestilling

Ved forhåndsbestilling av drosje kan det regnes et tillegg pr. tur på inntil kr 10,80.

§ 5. Bompenger mv.

For bompenger der en passering med personbil ikke koster mer enn kr 15,00 og det finnes abonnementsordninger, skal det ikke regnes tillegg. Med abonnementsordning menes rabattordning som gir rett til et ubegrenset antall passeringer i en periode mot et fast vederlag.

Øvrige bompenger, fergebilletter, parkeringsavgift mv. kan det kreves at passasjerene betaler. Dersom drosjene benytter seg av rabattordninger, skal passasjerene ikke betale mer enn rabattprisen.

§ 6. Kjøring av bagasje

For kjøring av bagasje skal det normalt ikke regnes tillegg i takstene.

For kjøring av spesielt plasskrevende bagasje som må anbringes på takgrind eller i bagasjerom, kan det regnes et

forholdsmessig tillegg i takstene på inntil kr 6,90 pr. kolli, begrenset oppad til kr 13,80 pr. tur.

For rullestol for funksjonshemmet skal det ikke regnes tillegg.

§ 7. *Spesialtakster*

Når drosjen er bestilt for kjøring i bryllup, konfirmasjon, barnedåp, begravelse og annen tilsvarende kjøring, kan det regnes et tillegg på inntil kr 83,80 til det som følger av forskriften foran. Dette tillegget kan bare regnes når bilen før kjøring er rengjort ut- og innvendig og ellers satt i slik stand som kjøreoppdraget krever.

For drosjer som nyttes til kjøring av pasienter på bære eller smittefarlige pasienter som nødvendiggjør desinfeksjon av vognen, kan det regnes kr 8,00 pr. løpende km og et utrykningstillegg på kr 83,80. For nattkjøring og ventetid kan det regnes inntil samme tillegg som fastsatt i § 4.

Dersom drosjesjåføren ved sykekjøring må overnatte utenfor hjemstedet, kan det regnes vederlag for nødvendige utgifter til kost og losji.

For transport med spesialbil av passasjerer som sitter i rullestol under transporten kan det regnes et tillegg på inntil kr 23,10 pr. tur. For ekstra tidsbruk i forbindelse med transporten kan det beregnes vederlag i henhold til § 4 pkt. 4.

§ 8. *Kvittering*

Drosjesjåføren plikter på anmodning å gi passasjerene datert kvittering. I kvitteringen skal oppgis sjåførens navn, bilens løyvenummer, passasjerens på- og avstigningssted samt øvrige opplysninger som er nødvendig til kontroll av at vederlaget er regnet i samsvar med gjeldende prisforskrift. I drosjebil med kvitteringsskrivende taksameter, skal dette benyttes ved utskrift av kvittering.

§ 9. *Plikt til å oppbevare prisforskriften*

Denne forskrift skal oppbevares i bilen og forevises passasjerene dersom de forlanger det.

§ 10. *Unntak fra forskriften*

Konkurransetilsynet kan etter søknad godkjenne takstsystemer som for en del turer medfører høyere takster enn det som fremgår av § 2 og § 3, eksempelvis sonetakster.

Konkurransetilsynet kan gjøre unntak fra forskriften:

- a) dersom det i et område er to eller flere drosjesentraler og Konkurransetilsynet finner at forholdene for øvrig ligger til rette for tilstrekkelig konkurranse, eller
- b) i spesielle tilfeller.

§ 11. *Ikrafttredelse*

Denne forskrift trer i kraft 6. mars 2001. Samtidig oppheves forskrift av 13. april 2000 nr. 353 om maksimalpriser for kjøring med drosjebil.

Merknader

Generelle merknader

Konkurransetilsynet har foretatt en oppjustering av maksimalprisene med 8%. Prisøkningen er foretatt på bakgrunn av prisutviklingen i de områder som er unntatt maksimalprisreguleringen. De nye maksimalprisene tilsvarer den laveste prisveksten blant de største sentralene i disse områdene.

Pris er en viktig faktor i tilpasningen mellom tilbud og etterspørsel. Manglende mulighet til å øke prisene kan føre til at etterspørselen etter tjenester blir større enn tilbudet. Dersom denne differansen blir for stor kan det på sikt bli vanskelig å opprettholde et tilfredsstillende tilbud i markedet. Konkurransetilsynet legger til grunn at inntil konkurranseforholdene i de deler av markedet som er unntatt maksimalprisreguleringen er evaluert, noe som vil skje i løpet av våren 2001, vil en mulighet til å øke prisene med maksimalt 8% være tilstrekkelig til å opprettholde et tilfredsstillende tilbud i forhold til etterspørselen. Det prisenivået som gir likhet mellom tilbud og etterspørsel vil variere mellom de enkelte geografiske områdene, avhengig av tilbuds- og etterspørselsforholdene. I noen deler av landet kan det være for mye å øke prisene med 8%. Aktører i disse områdene står fritt til å sette lavere priser enn maksimalprisene. I andre områder er det tenkelig at markedsforholdene tilsvarer høyere priser. På bakgrunn av resultatene fra den ovennevnte evalueringen, vil Konkurransetilsynet tilpasse reguleringen med sikte på å gi alle aktører i hele landet like rammebetingelser.

Merknader til de enkelte paragrafer

Bestemmelsen i § 1 tredje ledd unntar fra forskriften drosjesentraler, løyvehavere tilsluttet drosjesentraler, drosjesjåfører og bopelsløyvehavere i hele eller deler av løyvedistrikt, eventuelt kjøreområder, hvor det i dag er to eller flere drosjesentraler og tilsynet etter en nærmere vurdering har funnet at forholdene ligger til rette for tilstrekkelig konkurranse. Avgrensningen er rettet mot aktørene i de aktuelle områdene, og er ikke knyttet til området som sådant. Dette innebærer at drosjesentraler, løyvehavere og sjåfører som har stasjoneringssted i et område som er unntatt fra reguleringen, ikke vil være underlagt maksimalprisregulering ved oppdrag som går over i tilgrensende løyvedistrikt som ikke er unntatt regulering. Tilsvarende vil aktører som driver drosjetransport i tilgrensende områder som er underlagt prisregulering, være omfattet av maksimalprisforskriften ved oppdrag som går inn i et område som er unntatt fra regulering.

Dersom konkurransen ikke fungerer etter forutsetningene i et område som er unntatt fra regulering, kan Konkurransetilsynet gjeninnføre prisreguleringen i området.

§ 10 annet ledd fastsetter særskilt adgang til å gjøre unntak fra forskriften for eventuelle nye områder der det etableres flere sentraler og forholdene for øvrig ligger til rette for tilstrekkelig konkurranse.

Eventuelle unntaksvedtak etter § 10 annet ledd bokstav a) vil innarbeides i forskriften § 1 om forskriftens virkeområde ved senere forskriftsendringer.

6. mars Nr. 210 2001

Forskrift om endring i forskrift om faktorer og fartøyskvoter mv. fisket etter vinterlodde i Barentshavet i 2001.

Fastsatt av Fiskeridirektøren 6. mars 2001 med hjemmel i forskrift av 21. desember 2000 nr. 1402 om regulering av fisket etter vinterlodde i Barentshavet i 2001 § 4. Kunngjort 14. mars 2001.

I

I forskrift av 18. januar 2001 nr. 44 om faktorer og fartøyskvoter i fisket etter vinterlodde i Barentshavet i 2001 gjøres følgende endringer:

§ 1 nytt annet ledd skal lyde:

Innenfor fartøyskvoten er fisket til konsum begrenset til et kvantum tilsvarende en kvotefaktor på 1,1.

§ 1 nåværende annet ledd blir nytt tredje ledd.

§ 2 nytt annet ledd skal lyde:

Innenfor fartøyskvoten er fisket til konsum begrenset til et kvantum tilsvarende en kvotefaktor på 0,7.

§ 3 nytt annet ledd skal lyde:

Innenfor fartøyskvoten er fisket til konsum for fartøy til og med 27,50 meter største lengde begrenset til et kvantum på 80 tonn.

§ 3 nåværende annet ledd blir nytt tredje ledd.

§ 3 nytt fjerde ledd skal lyde:

Innenfor fartøyskvoten er fisket til konsum for fartøy over 27,50 meter største lengde begrenset til et kvantum på 100 tonn.

II

Endringene trer i kraft straks.

13. mars Nr. 211 2001

Midlertidig forskrift om forbud mot at personer fra Frankrike oppsøker rom og andre oppholdssteder for klauvdyr.

Fastsatt av Landbruksdepartementet 13. mars 2001 med hjemmel i lov av 8. juni 1962 nr. 4 om dyrehelse (husdyrloven) § 3 og § 10. Kunngjort 14. mars 2001.

§ 1. Formål og virkeområde

Formålet med denne forskriften er å forebygge spredning av munn- og klauvsjuka med personer som kommer fra Frankrike.

§ 2. Forbud

Personer som har kommet til Norge fra Frankrike etter 16. februar 2001 har ikke adgang til bygninger som brukes til rom for klauvdyr eller til fôr eller strø for klauvdyr eller til sted hvor klauvdyr oppholder seg, uten tillatelse fra Statens dyrehelsetilsyn – distriktsveterinæren. Statens dyrehelsetilsyn – distriktsveterinæren kan fastsette nærmere vilkår for å gi slik tillatelse, herunder at personen skal la seg og de ting vedkommende har med seg desinfisere.

§ 3. Straffebestemmelser

Overtredelse av denne forskrift er straffbar, jf. husdyrloven § 19.

§ 4. Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft straks. Forskriften gjelder til og med 27. mars 2001.

Rettelser.

Det som er rettet er satt i kursiv.

Nr. 25/2000 s. 2385 (i forskrift av 8. november 2000 nr. 1101 om innbetalingsordningen for skatt).

§ 5 første ledd annet punktum skal lyde:

Under føringen av det særskilte skatteregnskapet har kommunekassereren ikke adgang til å nytte *annen konto* for innbetalte skatte- og trekkbeløp.

Nr. 29/2000 s. 2766 (i forskrift av 1. desember 2000 nr. 1276 om medisinsk laboratorie- og røntgenvirksomhet).

§ 4 annet ledd første punktum skal lyde:

I tillegg til de oppgaver som er nevnt i *første ledd* skal alle offentlige medisinske laboratorier og røntgeninstitutt delta i forebyggende arbeid.

Nr. 29/2000 s. 2795 (i Norsk Farmakopé av 14. desember 2000 nr. 1300).

Nytt siste ledd skal lyde:

Norsk Farmakopé av 14. desember 2000 nr. 1300 opphever Norsk Farmakopé av 21. desember 1994 nr. 1162, 20. desember 1996 nr. 1201, 15. desember 1998 nr. 1446 og 22. desember 1999 nr. 1527.

Oversikt over rettelser som er inntatt i 2001-årgangen

År	Feil i hefte nr.	Side	Gjelder	Se rettelse i nr.
2000	25	2385	Forskrift nr. 1101	2
2000	28	2732	Forskrift nr. 1267	1
2000	29	2766	Forskrift nr. 1276	2
2000	29	2795	Forskrift nr. 1300	2
2000	33	3301	Forskrift nr. 1434	1
2000	33	3435	Forskrift nr. 1545	1
2000	35	3512	Forskrift nr. 1582	1

B-blad

Returadresse:

Lovdata
Postboks 41 Sentrum
NO-0101 Oslo

NORSK LOVTIDEND

Avd. I Lover og sentrale forskrifter
Avd. II Regionale og lokale forskrifter

Utgever: Justis- og politidepartementet
Redaksjon: Stiftelsen Lovdata

Manuskripter for kunngjøring

Manuskripter sendes i ett eksemplar med kunngjøringsskjema til Lovdata:

Med E-post: ltavd1@lovdata.no for avdeling I
ltavd2@lovdata.no for avdeling II

Elektronisk: Se Lovdatas hjemmesider (www.lovdata.no).

Med post: Norsk Lovtidend
Postboks 41, Sentrum
0101 Oslo

Bestilling av abonnement

Med post: Samme adresse som over.
Elektronisk: Se Lovdatas hjemmesider.

		Norge	Norden	Verden
Abonnement koster for	Avd. I	kr 820	kr 1180	kr 1340
	Avd. I og II	kr 1030	kr 1570	kr 1810

Innholdet i heftene vil bli kunngjort fortløpende på Lovdatas hjemmesider – www.lovdata.no
- også en versjon av den trykte utgaven av heftet i PDF-format vil være tilgjengelig.
På de samme sidene finnes ajourførte versjoner av lovene og sentrale og lokale forskrifter.

Samlemapper: Det vil bli sendt ut etiketter for bruk på ringpermer.

Alle andre henvendelser om Norsk Lovtidend kan rettes til:

Lovdata
Postboks 41, Sentrum
0101 Oslo

Tlf. 23 35 60 00
Fax 23 35 60 01
E-post: lovtid@lovdata.no